

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1998-1999

20 november 1998

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	439
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken*	454
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken*	469
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	470
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	476
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening*	478
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	503
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	506
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	514
Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid	528
 B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	529
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	536
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	558
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	564
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	564

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	579
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	580
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	586
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	588
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	590

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	591
----------------	-----

* Op 28 september 1998 is de heer Luc Van den Bossche opgevolgd als minister vice-president door de heer Steve Stevaert, en als Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken door de heer Eddy Baldewijns.

De heer Eddy Baldewijns werd als Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening opgevolgd door de heer Steve Stevaert.

Vragen en antwoorden werden opgenomen onder de naam van de minister die bevoegd was op de datum van de vraag.

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 226
van 14 september 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL**

Brusselse subsidies voor Rhode Sportif – Toelaatbaarheid

Op 4 juli 1996 heeft de Brusselse Hoofdstedelijke regering beslist een subsidie toe te kennen aan de in hoofdzaak Franstalige vereniging Rhode Sportif Sint-Genesius-Rode, in het kader van de zogenaamde internationale promotie van Brussel. Hiervoor organiseerde de vereniging de internationale wielervedstrijd Parijs-Brussel van 14 september 1996.

Is de minister-president hiervan op de hoogte ?

Komt een dergelijke subsidieverlening niet overeen met het steunen van Franstalige verenigingen in Vlaams-Brabant ?

Kan de Brusselse regering subsidies verlenen aan verenigingen die in Vlaams-Brabant zijn gevestigd ?

Zo neen, heeft de Vlaamse regering tegen deze beslissing van de Brusselse Hoofdstedelijke regering de nodige stappen ondernomen en zo ja, welke ?

Antwoord

Ik was niet op de hoogte van de toekenning door de Brusselse Hoofdstedelijke regering van een subsidie aan de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger genoemde vereniging naar aanleiding van de organisatie van de wielervedstrijd Parijs-Brussel op 14 september 1996.

Het Arbitragehof heeft meermaals geoordeeld dat de Grondwet een exclusieve territoriale bevoegdheidsverdeling heeft doorgevoerd. Het onderwerp van iedere regeling moet kunnen worden gelokaliseerd binnen het gebied waarvoor iedere overheid bevoegd is.

In casu gaat het om een internationale wielervedstrijd met aankomst op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk gewest.

Op basis van de elementen waar ik over beschik, is de subsidie verleend in het kader van de internationale uitstraling van Brussel, en niet in het kader van een subsidiëringspolitiek aan verenigingen die in Vlaams-Brabant zijn gevestigd.

De Vlaamse regering heeft tegen deze beslissing – die twee jaar geleden werd genomen – dan ook geen stappen ondernomen.

**Vraag nr. 227
van 15 september 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Resolutie inheemse volkeren – Kolla-indianen Argentinië

In het noorden van de Argentijnse provincie Salta wonen de Kolla, afstammelingen van Quechuas. In het stroomgebied van de San Andrésrivier zijn er vier Kolla-gemeenschappen, in totaal ongeveer 2.500 mensen, verdeeld over ongeveer 350 families, die leven van landbouw en kleinschalige veeteelt. In het vochtige seizoen verblijven ze in het oostelijke laagland, terwijl ze in het droge seizoen de westelijke nevelwouden opzoeken. In 1932 kocht de grootgrondbezittersfamilie Patron Costas het hele stroomgebied van de Rio San Andrés op voor een suikerplantage.

In de jaren tachtig organiseerden de vier Kolla-gemeenschappen zich om hun landrechten op te eisen. Patron Costas probeerde de Kolla tevreden te stellen door hun het woudgebied in het hoogland, dat toch niet door de plantage werd gebruikt, te "schenken". De Kolla bleven actie voeren voor hun landrechten. Uiteindelijk kregen ze het gedaan dat de regering in 1993 in het laagland, waar de winterdorpen zijn gelegen, een strook van 20.000 ha als gemeenschapsgronden erkende. Tussen hun twee erkende gebieden ligt een brede strook land, die nog geen erkenning heeft en waar zij akkers hebben en ook doortrekken met hun vee. In 1996 verkocht de familie Patron Costas

"haar" gronden aan het Amerikaanse houtbedrijf Seaboard Corporation.

Anno 1998 wil het Frans-Belgische energiebedrijf Tractebel een gasleiding aanleggen van oost naar west in het noorden van de vallei van de Rio San Andrés, dwars door het land van de gemeenschap San Andrés.

Als het project doorgaat, dreigt een van de rijkste bosgebieden van Argentinië te worden vernietigd. De pijplijn, bedoeld om aardgas van het noorden van Argentinië naar de kopermijnen van Noord-Chili te vervoeren, zou een vitale biologische doorgang tussen twee nationale parken doorklieven. Hierdoor wordt het verdere bestaan van onder meer de jaguar in deze streek bedreigd.

De voorbije jaren hadden de Kolla reeds last van het houtkapbedrijf Madenor, dat illegaal hout kapte op hun door de overheid erkend gebied. Voor het aanleggen van de gasleiding zullen, naast de verharding van de bestaande weg, nog meerdere wegen worden aangelegd. Dit geeft nog meer kansen aan illegale houtkappers.

Tractebel heeft geen enkele studie laten maken omtrent de impact van de gasleiding op het sociale leven en de economie van de Kolla. In het milieueffectrapport voor de Argentijnse overheid worden de Kolla niet eens vermeld.

Ondertussen heeft Tractebel een arrest laten vellen waardoor de Kolla het recht wordt ontzegd om door middel van publieke activiteiten te protesteren tegen de aanleg van de gasleiding op hun territorium, op straffe van vier jaar gevangenis.

Het is beschamend dat een Belgisch bedrijf de Kolla bij wet laat verbieden om op straffe van vier jaar gevangenis op te komen voor hun landrechten. Bovendien is er een alternatief ten zuiden van het door Tractebel voorgestelde traject.

Op 11 februari 1998 werd in het Vlaams Parlement een resolutie goedgekeurd betreffende de erkenning van de rechten van inheemse volkeren (Stuk 563 (1996-1997) – Nr. 1). Hierin vraagt het Vlaams Parlement aan de Vlaamse regering onder meer "specifieke aandacht te schenken aan de problematiek van de inheemse volkeren wanneer duidelijk wordt dat de naleving van hun rechten in bepaalde situaties wordt bedreigd".

In de discussie rond de recente overname van de Generale Bank antwoordde de minister-president op een actuele vraag dat deze overname deel uit-

maakt van een tweeluik en dat hierin de Vlaamse overheid niet sturend kon optreden, maar dat het anders ligt bij het dossier Tractebel-Electrabel dat het tweede luik vormt en waarbij, inzake energie en nutsvoorzieningen, er wel een sturend optreden van de overheid kan zijn.

Hieruit blijkt dat de Vlaamse overheid invloed kan laten gelden op het bedrijf Tractebel. Ze kan deze invloed laten gelden als ze meent dat de belangen van de inwoners van Vlaanderen worden geschaad en ook als de rechten van inheemse volkeren, wier problematiek ze ter harte moet nemen, manifest worden geschonden.

1. Heeft de Vlaamse regering gereageerd op de activiteiten van Tractebel in Argentinië en zo ja, op welke wijze ?
2. Op welke wijze werkt de Vlaamse regering mee aan de vrijwaring van het territorium van de Kolla, dat wordt bedreigd door de activiteiten van Tractebel ?

Antwoord

1. Tractebel maakt samen met het Noord-Amerikaanse Southern Energy Company en het Chileense Edelnor deel uit van een consortium "Nor Andino", dat een gaspijplijn van duizend kilometer gaat aanleggen tussen Argentinië en Chili in het noorden van Argentinië.

Het Argentijnse instituut Enargas, verantwoordelijk voor de aanbestedingen in de Argentijnse gassector, heeft aan "Nor Andino" de opdracht en de nodige toelatingen gegeven voor het vervoer van natuurlijk gas en voor de aanleg van de pijplijn. In maart 1998 voerde Greenpeace actie tegen dit project omdat het zowel het territorium van de Kolla-indianen als een zeldzaam fauna- en floragebied doorkruist.

Als gevolg van het Greenpeaceprotest liet Enargas een bijkomende studie uitvoeren. Er werden een aantal nieuwe beschermingsmaatregelen aan het consortium "Nor Andino" opgelegd. Sinds 21 april van dit jaar lopen er rechtszaken in Salta en Buenos Aires. Er werden een aantal opschortende maatregelen opgelegd.

De uitspraak van de bevoegde rechtbank in Buenos Aires wordt spoedig verwacht.

De Vlaamse regering kan zich niet inlaten met de werking van het Argentijnse gerecht. Een

tussenkomen bij buitenlandse regeringen inzake dit soort dossiers is ongebruikelijk.

2. Vlaanderen kan individueel geen acties ondernemen om de territoria van de Kolla te vrijwaren. Het kan zich eventueel wel inschrijven bij een mogelijke Europese demarche bij de gespecialiseerde instellingen van de Verenigde Naties (VN) om omzichtig om te springen met de territoria van inheemse volkeren.

Dit ligt in het verlengde van resoluties die de federale Senaat en het Vlaams Parlement hebben aangenomen aangaande de bescherming van de inheemse volkeren.

**Vraag nr. 228
van 15 september 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Wereldhandelsorganisatie – Actieplan minst ontwikkelde landen

Tijdens de WHO-ministerconferentie (Wereldhandelsorganisatie) in Singapore in 1996 werd een speciaal actieplan opgestart voor de integratie van de MOL (minst ontwikkelde landen) in de wereldhandel. Zo werd er gedacht aan een algemeen preferentieel nultarief voor de MOL, samen met initiatieven om de mogelijkheden van de MOL om van de verbeterde markttoegang gebruik te maken, te verbeteren. Uit de ervaring tot nu toe blijkt dat dit actieplan nauwelijks heeft gewerkt.

Heeft de Vlaamse regering dit actieplan reeds geëvalueerd ?

Zo ja, is de Vlaamse regering dan van oordeel dat het speciaal WHO-actieplan voor de MOL voldoende heeft gewerkt ?

Welke initiatieven heeft de Vlaamse regering eventueel genomen om die werking te verbeteren ?

Is de Vlaamse regering van oordeel dat er nood is aan een grotere markttoegang op korte termijn door alle ontwikkelde landen voor alle producten uit de MOL ?

Moeten de assistentieprogramma's voor de MOL in het kader van dit actieplan niet meer uitgaan van wat de MOL zelf willen en aankunnen ?

Antwoord

De werking van de Wereldhandelsorganisatie, alsook de onderhandelingen die in haar schoot worden gevoerd, zijn in eerste orde een aangelegenheid van de federale regering.

De elementen van antwoord op deze meervoudige en complexe vraag worden thans door mijn diensten verzameld met het oog op een uitvoerig antwoord, dat in de vorm van een aanvullend antwoord via de diensten van het Vlaams Parlement zal worden meegedeeld.

**Vraag nr. 229
van 15 september 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

WHO-onderhandelingen – Democratische controle

Uit de werking van de WHO (Wereldhandelsorganisatie) blijkt dat er sprake is van democratisch deficit. Formeel gezien kunnen de parlementen van de WHO-lidstaten een indirecte controle uitoefenen op de werking van de WHO. In de praktijk blijkt dat nauwelijks te gebeuren. Bij een grote groep van betrokken waarnemers en niet-gouvernementele organisaties (NGO) leeft de overtuiging dat er dringend nood is aan een meer democratische "inbedding" van de WHO.

Heeft de Vlaamse regering terzake een standpunt ingenomen ?

Zo ja, is de Vlaamse regering ook van mening dat er iets schort aan de democratische controle op de werking van de WHO ?

Welke voorstellen heeft de Vlaamse regering in voorkomend geval in de WHO indirect of via de Europese Unie geformuleerd om die democratische controle te verbeteren ?

Is de Vlaamse regering voorstander van een meer rechtstreekse link met de instellingen van de Verenigde Naties ?

Is de Vlaamse regering voorstander van een "WHO-parlement", zonder zich nu al op een speciaal model vast te leggen ?

Antwoord

De werking van de Wereldhandelsorganisatie, als ook de onderhandelingen die in haar schoot worden gevoerd, zijn in eerste orde een aangelegenheid van de federale regering.

De elementen van antwoord op deze meervoudige en complexe vraag worden thans door mijn diensten verzameld met het oog op een uitvoerig antwoord, dat in de vorm van een aanvullend antwoord via de diensten van het Vlaams Parlement zal worden meegedeeld.

**Vraag nr. 230
van 15 september 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

WHO-onderhandelingen – Ecologische en sociale correcties

Een van de grote discussiepunten binnen de WHO (Wereldhandelsorganisatie) is het toestaan van ecologische en sociale correcties. Deze kwestie is nog lang niet opgelost en zal waarschijnlijk opnieuw aan bod komen tijdens een speciale vergadering in het najaar van 1998 en tijdens de ministerversameling van 1999.

Heeft de Vlaamse regering terzake reeds een standpunt ingenomen ?

1. Is de Vlaamse regering van oordeel dat de WHO op een meer evenwichtige manier kan functioneren als het effectief mogelijk is ecologische en sociale correcties in de wereldhandel in te brengen ?

Is de Vlaamse regering van oordeel dat de huidige WHO-regels hiertoe onvoldoende zijn uitgerust ?

2. Is de Vlaamse regering voorstander van een herdefinitie van artikel XX van de GATT-overeenkomst (General Agreement on Tariffs and Trade), waardoor ecologische en sociale correcties uitdrukkelijk mogelijk worden ?
3. Wil de Vlaamse regering dat in de toekomst binnen de door de WHO geregelde handel een differentiëring op basis van PPM's (production and production method) uitdrukkelijk mogelijk wordt ?

Is de Vlaamse regering in deze context voorstander van een bijsturing van de werking van de dispute panels en zo ja, in welke zin ?

4. Is de Vlaamse regering voorstander van een bindende verwijzing binnen de WHO-regels naar internationale milieuovereenkomsten (bv. Rio, Kyoto) en de ILO-normen (International Labour Organization) ?
5. Heeft de regering zich ook reeds beraden over de gevolgen die zullen worden gegeven aan een mogelijk niet bereiken van een akkoord over sociale en ecologische correcties van de wereldhandel in de toekomstige WHO-onderhandelingen ?

Antwoord

De werking van de Wereldhandelsorganisatie, als ook de onderhandelingen die in haar schoot worden gevoerd, zijn in eerste orde een aangelegenheid van de federale regering.

De elementen van antwoord op deze meervoudige en complexe vraag worden thans door mijn diensten verzameld met het oog op een uitvoerig antwoord, dat in de vorm van een aanvullend antwoord via de diensten van het Vlaams Parlement zal worden meegedeeld.

**Vraag nr. 231
van 15 september 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

WHO-onderhandelingen – TRIPs-akkoord

In 1999 wordt er binnen de Wereldhandelsorganisatie (WHO) opnieuw onderhandeld over aspecten van het TRIPs-akkoord. Het TRIPs-akkoord is erg omstreden, onder meer vanwege het mogelijk effect op de voedselveiligheid en de biodiversiteit van de landen in het Zuiden.

Heeft de Vlaamse regering terzake reeds een standpunt ingenomen ?

1. Zo ja, is de Vlaamse regering dan van oordeel dat het TRIPs-akkoord verzoenbaar is met de aangegane internationale verbintenissen op het vlak van voedselveiligheid en biodiversiteit ?
2. Heeft de Vlaamse regering reeds een screening laten uitvoeren van de effecten van het TRIPs-akkoord op de engagementen in het

kader van de internationale biodiversiteitsconventie ?

3. Heeft de Vlaamse regering – eventueel in EU-verband (Europese Unie) – reeds initiatieven genomen om samen met de landen van het Zuiden, zoals bijvoorbeeld de landen van Afrika, de Caraïben en de Stille Oceaan (ACS-landen), actief de TRIPs-onderhandelingen voor te bereiden, om zo te komen tot een gezamenlijk onderhandelingsmandaat ?
4. Zal de Vlaamse regering aan de onderhandelaars in de TRIPs-onderhandelingen de uitdrukkelijke opdracht meegeven dat een akkoord of een wijziging van de afspraken geen enkel negatief effect mag hebben op de voedselveiligheid en de biodiversiteit ?

Antwoord

De werking van de Wereldhandelsorganisatie, alsook de onderhandelingen die in haar schoot worden gevoerd, zijn in eerste orde een aangelegenheid van de federale regering.

De elementen van antwoord op deze meervoudige en complexe vraag worden thans door mijn diensten verzameld met het oog op een uitvoerig antwoord, dat in de vorm van een aanvullend antwoord via de diensten van het Vlaams Parlement zal worden meegedeeld.

Vraag nr. 232 van 15 september 1998 van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

WHO-onderhandelingen – Millenniumronde

Momenteel worden nieuwe WHO-onderhandelingen (Wereldhandelsorganisatie) voorbereid. Tussen de verschillende betrokkenen is er nog onenigheid over de agenda van deze nieuwe onderhandelingen. Binnen de Europese Commissie is men voorstander van een grote "millenniumronde", waarin de zogenaamde built in-agenda wordt aangepast om te komen tot een samengevoegd onderhandelingspakket over diensten, intellectuele eigendom, landbouw, handelsgebonden investeringen, competitiebeleid, overheidscontracten, ...

Heel wat ontwikkelingslanden verzetten zich met klem tegen een dergelijke nieuwe millenniumronde en vragen dat de geïndustrialiseerde landen

eerst hun aangegane engagementen nakomen, onder meer op het vlak van textiel en landbouw. Vanuit andere hoek wordt gesteld dat nieuwe grote onderhandelingen pas kunnen starten als er structurele aanpassingen komen in de manier waarop de WHO werkt.

Heeft de Vlaamse regering terzake reeds een standpunt bepaald ?

1. Zo ja, is de Vlaamse regering voorstander van een millenniumronde ?
2. Welke onderwerpen moeten dan aan bod komen in nieuwe onderhandelingen ?
3. Is de Vlaamse regering van oordeel dat de ontwikkelingslanden voldoende hebben kunnen profiteren van de beloofde positieve effecten van de Uruguay-ronde ?
4. Is de Vlaamse regering het eens met de kritiek van veel van die landen dat eerst de afspraken op het vlak van textiel en landbouw moeten worden nagekomen vooraleer nieuwe onderhandelingen met een bredere agenda kunnen worden gestart ?
5. Is de Vlaamse regering van oordeel dat er eerst een aanpassing moet komen van de werking van de WHO (onder meer op het vlak van de integratie van de sociale en ecologische principes en de werking van de dispute panels) vooraleer een mogelijke millenniumronde van start kan gaan ?
6. Hoe betreft de Vlaamse regering het Vlaams Parlement op een actieve manier bij de voorbereiding van de nieuwe WHO-onderhandelingen ?

Antwoord

De werking van de Wereldhandelsorganisatie, alsook de onderhandelingen die in haar schoot worden gevoerd, zijn in eerste orde een aangelegenheid van de federale regering.

De elementen van antwoord op deze meervoudige en complexe vraag worden thans door mijn diensten verzameld met het oog op een uitvoerig antwoord, dat in de vorm van een aanvullend antwoord via de diensten van het Vlaams Parlement zal worden meegedeeld.

Vraag nr. 233
van 15 september 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Multilateraal Investeringsakkoord – Sociale en milieubekommernissen

Van de kant van verschillende regeringen, waaronder de Vlaamse, is erop aangedrongen dat het MIA (Multilateraal Investeringsakkoord) een duidelijk mechanisme moet hebben voor het integreren van sociale en milieubekommernissen in het investeringsbeleid. Bij de onderhandelingsstapen van februari en april werden in dat verband verschillende voorstellen gedaan, onder meer steunend op de bepalingen van de WHO (Wereldhandelsorganisatie) en NAFTA (North American Foreign Trade Agreement). In de laatste versie van de MIA-tekst van april 1998 staan deze verschillende voorstellen naast elkaar.

1. Betekent het opsommen van verschillende voorstellen voor het behandelen van sociale en ecologische materies in de meest recente MIA-tekst van de OESO (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling) dat de delegaties het helemaal niet eens zijn over de te volgen gezamenlijke strategie? Welk standpunt heeft de Vlaamse regering in dit verband ingenomen?
2. Is de Vlaamse regering van oordeel dat een regeling over integratie van sociale en milieubekommernissen moet zijn gebaseerd op het artikel XX van de GATT-overeenkomst (General Agreement on Tariffs and Trade), zoals de Europese Commissie heeft voorgesteld?
3. Hoe staat de Vlaamse regering tegenover de recente uitspraken van de WHO-dispute panels, onder meer de shrimp/turtle case, het EU-banane regime en het EU-hormonenbeleid (EU : Europese Unie)?
4. Kan men na deze geschillenbehandeling nog redelijkerwijs stellen dat artikel XX voldoende beveiliging biedt om effectief sociale en ecologische bekommernissen te integreren in het handels- en investeringsbeleid?
5. Is de Vlaamse regering ermee akkoord gegaan dat een voorstel over *niet-bindende* bepalingen inzake milieuregelingen, gebaseerd op Nafta-regeling 1114. 1, wordt opgenomen in een tekst die verder vol staat met *bindende* en *afdwingbare* rechten voor investeerders?

Antwoord

1. Een globale oplossing voor de sociale en milieuvraagstukken werd nog niet vastgesteld tijdens de onderhandelingen over het Multilateraal Investeringsakkoord. Anderzijds is de opsomming van diverse voorstellen inzake sociale en milieuaspecten in de MIA-ontwerptekst niet echt een indicatie van het volledig ontbreken van een gezamenlijke strategie terzake. De onderhandelingen en beslissingen over het MIA gebeuren immers door middel van consensus. De verschillende onderhandelingsdelegaties brengen mogelijkheden naar voren om bepaalde problemen of bekommernissen in de verdragstekst op te nemen.

De onderhandelingen werden een half jaar opgeschort teneinde de verschillende partijen toe te laten om zich te bezinnen over de verdere onderhandelingen, die opnieuw worden opgestart op 20 oktober 1998 in Parijs. Toch kwamen de verschillende ministers op de Ministeriële Conferentie van de OESO van 27-28 april 1998 tot de bevinding dat er een toenadering is in verband met de noodzaak om de vraagstukken betreffende de bescherming van het milieu en de arbeidsnormen binnen het kader van de MIA-onderhandelingen te behandelen. Ook kon naar aanleiding van deze ministeriële ontmoeting worden vastgesteld dat het principe om de arbeids- en milieunormen niet te verlagen, op veel steun kon rekenen. Het gevaar dat sommige partijen hun arbeids- en milieunormen zouden verlagen om alzo meer investeringen te kunnen aantrekken, heeft aldus op dit ogenblik weinig kans om reëel te worden binnen de context van de MIA-onderhandelingen.

De Vlaamse regering verdedigt mee het standpunt dat een aantal minimale sociale en milieunormen dienen te worden gerespecteerd als tegenhanger van de liberalisering van de investeringen. Ik verwijs hierbij naar mijn uitgebreid antwoord terzake op de interpellatie van mevrouw Verwimp-Sillis in de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden van het Vlaams Parlement (Handelingen C68 van 24 maart 1998, blz. 5).

2. Op de Ministeriële Conferentie van de OESO met betrekking tot het milieu (deze vond plaats op 2 en 3 april 1998) schaarden België en de Europese Commissie zich achter de op artikel XX van de GATT afgestemde aanpak. De invoering van een algemene uitzondering ten gunste van het milieu zou immers tot gevolg

hebben dat binnen het MIA minder maatregelen moeten worden genomen die een derogatie zouden inhouden. Ofwel wordt gekozen voor een formulering die in grote lijnen overeenkomt met die van artikel XX, ofwel wordt de reikwijdte van bedoeld artikel uitgebreid naar de sociale normen.

Op die manier zouden België en ook Vlaanderen kunnen overwegen om artikel XX van de GATT-overeenkomst als uitgangspunt te nemen voor nationale en regionale maatregelen op het vlak van het sociaal en milieubeleid die niet stroken met het binnen het MIA geldende verbod inzake resultaatsverbintenissen.

Vlaanderen schaart zich achter deze opstelling van de federale overheid en van de Europese Commissie.

3. De vraagstukken in verband met de handelsgeschillen waarnaar wordt verwezen, zijn ontegensprekelijk drie belangrijke gevallen, welbekend bij de specialisten van de Wereldhandelsorganisatie. Het is echter iets te simpel om deze drie gevallen zomaar met elkaar te vergelijken.

De shrimpturtle case heeft betrekking op de bescherming van het milieu, het EU-hormonenbeleid houdt dan weer verband met de bescherming van de consument. Het EU-bananenregime heeft op zijn beurt dan weer te maken met de voorschriften inzake de gemeenschappelijke organisatie van de respectieve EU-markten.

De Vlaamse regering neemt geen standpunten in, in verband met internationale arbitrale uitspraken in geschillen waarin zij niet rechtstreeks is betrokken.

4. Artikel XX van de GATT, dat een algemene uitzondering vormt op de GATT-voorschriften met betrekking tot maatregelen voor de bescherming van het milieu en de gezondheid, vormt sedert de oprichting van de WHO een onderwerp van discussie. Dit komt duidelijk tot uiting in de beraadslagingen van de Commissie Handel en Milieu van de WHO.

Sinds de omstreden maatregel werd genomen teneinde tegemoet te komen aan een algemene, alomvattende bepaling op milieugebied, die als dusdanig in een internationale overeenkomst zou worden opgenomen, heeft België tezamen met de andere Europese lidstaten onophoudelijk aangedrongen op een versoepeling van bedoelde bepaling. De inzet van de federale

vertegenwoordigers bij de WHO ten gunste van de erkenning van een hoge mate van bescherming van het milieu, werd tenietgedaan door het feit dat niet alle leden van de WHO evenveel belang hechten aan dit vraagstuk.

Aangezien de WHO functioneert bij middel van consensus en de EU alleen stond met het standpunt dat op handelsgebied meer rekening dient te worden gehouden met het milieu en de sociale vraagstukken, is er nauwelijks iets veranderd. De beslissingen genomen door het orgaan voor geschillenbeslechting binnen de WHO, zijn overigens een weergave van de stand van zaken inzake de onderhandelingen binnen de WHO.

Hierbij kan men opmerken dat de jurisprudentie ten aanzien van het milieu een gunstige ontwikkeling heeft doorgemaakt. Het uitblijven van enige noemenswaardige vooruitgang heeft de lidstaten van de EU en de Commissie er evenwel toe aangezet om ten aanzien van de WHO een nieuwe strategie uit te stippelen. Zo stelde onder meer de EU onlangs voor om binnen afzienbare termijn een politieke vergadering op hoog niveau over handel en milieu te houden. Het voorstel wordt momenteel nog in overweging genomen. Doel van dit initiatief van de EU is om een bewustmakingsproces op gang te brengen en te bereiken dat de aandachtspunten op milieugebied in de toekomstige WHO-onderhandelingen van het jaar 2000 een belangrijke plaats zullen innemen.

5. Vlaanderen is steeds voorstander geweest van dwingende maatregelen met betrekking tot de bepaling inzake het niet verlagen van de normen (onder meer op het gebied van arbeid en milieu) om buitenlandse investeringen aan te trekken.

Deze duidelijke optie zal ook worden verdedigd door de federale vertegenwoordigers bij de MIA-onderhandelingen in Parijs die, zoals eerder gesteld, worden heropgestart eind oktober 1998.

**Vraag nr. 234
van 15 september 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Multilateraal Investeringsakkoord – Publiek debat

In de slotverklaring van de OESO-ministers (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling) van april 1998 wordt de nood beves-

tigd aan een breder publiek debat over het MIA (Multilateraal Investeringsakkoord). Een dergelijk open, transparant en publiek debat is dringend nodig in een dergelijke materie. Tot nu toe verliepen de gesprekken grotendeels achter gesloten deuren en waren ze voor een niet-gespecialiseerde geïnteresseerde nauwelijks te volgen, onder meer door het gebrek aan teksten in de eigen taal.

1. Hoe wil de Vlaamse regering het publiek debat over het MIA organiseren ?
2. Op welke manier wordt het Vlaams Parlement actief bij dit plan betrokken ?
3. Wordt er in dat verband een Nederlandse vertaling van de meest recente onderhandelings-tekst aan het publiek en het Vlaams Parlement ter beschikking gesteld ?

Antwoord

1. De federale overheid, die ontegensprekelijk als de gangmaker in het MIA-dossier kan worden beschouwd, heeft in de periode mei-oktober 1998 (tijdens de rustpauze van de MIA-onderhandelingen) zeer vele informele contacten georganiseerd met de vertegenwoordigers van onder meer de niet-gouvernementele organisaties (NGO), de syndicaten en de universitaire kringen. Daarnaast hebben hoge vertegenwoordigers van het federale ministerie van Buitenlandse Zaken en het federale ministerie van Economische Zaken de inzet van het MIA bij verschillende gelegenheden ingeleid en nader toegelicht (zoals bijvoorbeeld een forum voor NGO's, de federale raad voor duurzame ontwikkeling, de werkgeversorganisaties, enzovoort).

Ook op het niveau van de Europese Unie werden er toelichtings- en overlegbijeenkomsten georganiseerd met de vakorganisaties, de NGO's en de werkgevers. En dit vanuit de bekommernis om de civiele maatschappij op een duidelijke manier in te lichten over de echte draagwijdte en doelstellingen van het MIA. Men kan dus duidelijk stellen dat de, overigens noodzakelijke, initiatieven van de federale overheid ook de betrokken kringen in Vlaanderen hebben bereikt.

De federale overheid heeft zijn stimulerende en coördinerende rol voor de MIA-werkzaamheden op intern Belgisch niveau dus behoorlijk

gespeeld. Met de kennis van onder andere de standpunten terzake van Vlaanderen is er dus op een gecoördineerde wijze gewerkt aan de voorlichting van de civiele maatschappij over het MIA, en dit kan enkel maar de efficiëntie en het vermijden van overlappingsen terzake ten goede komen.

2. Het Vlaams Parlement is in deze reeds betrokken geweest door middel van schriftelijke vragen en interpellaties in de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden. Ik verwijs in eerste instantie naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 175 van 26 juni 1997 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 16 oktober 1997, blz. 166) en mijn antwoord op de interpellatie van 24 maart 1998 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (Handelingen C68 van 24 maart 1998, blz. 5).

Ik ben van plan om het verdere verloop van de (hernieuwde) MIA-onderhandelingen onder de aandacht te brengen van de betrokken commissie van het Vlaams Parlement wanneer er zich duidelijke nieuwe koerswijzigingen terzake zouden aandienen. Aangezien de onderhandelingen met betrekking tot het MIA op 20 oktober 1998 worden aangevat in Parijs, zal er vanwege Vlaanderen nauwlettend op de verdere evolutie van dit dossier toezicht worden gehouden. Het is in deze optiek belangrijk om onder de aandacht te brengen dat Vlaanderen afhankelijk is van de aangereikte informatie terzake door de federale MIA-onderhandelaars.

3. De geconsolideerde tekst van het MIA werd slechts in de twee werktalen van de OESO opgesteld, namelijk het Engels en het Frans. Deze teksten kunnen door het brede publiek op de OESO-website op het Internet worden geraadpleegd. De laatste versie (april 1998) werd aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger overhandigd naar aanleiding van bovenvermelde bespreking in de bevoegde commissie. Een Nederlandstalige versie zal worden opgemaakt naar aanleiding van de goedkeuring van de definitieve tekst door de Vlaamse regering, in de hypothese dat de MIA-onderhandelingen succesvol worden afgesloten.

In ieder geval zal de definitieve MIA-tekst slechts internationaal bindende juridische waarde hebben in zijn Franse of Engelse versie (de twee officiële werktalen van de OESO, zoals reeds eerder vermeld).

Vraag nr. 235
van 15 september 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Multilateraal Investeringsakkoord – Onderhandelingsforum

Na de OESO-vergadering (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling) in april 1998 werd door de Belgische regeringsvertegenwoordiger in kritische zin gereageerd tegen de te grote invloed van de liberaliseringslogica in de onderhandelingen over een MIA (Multilateraal Investeringsakkoord). Federaal minister Philippe Maystadt gaf aan dat er een keerpunt zou komen. Nochtans blijven de interpretaties over de juiste waarde van de pauze in de onderhandelingen verschillen. Tegelijk zijn er verschillende verklaringen die erop wijzen dat men het over het grootste deel van de tekst eens is. Verder is er discussie over het forum waarin MIA-onderhandelingen dan wel zouden moeten worden gevoerd. Alleszins binnen de WHO wordt een dergelijke onderhandeling voorbereid via een speciale werkgroep.

Heeft de Vlaamse regering terzake reeds een standpunt ingenomen ?

Zo ja, is de Vlaamse regering daarbij dan van oordeel dat verdere gesprekken over een MIA nog binnen de OESO kunnen worden gevoerd ?

Zo ja, werd er inderdaad over het grootste deel van de onderhandelingstekst overeenstemming bereikt tussen de onderhandelaars ?

Zo neen, is de regering van oordeel dat de WHO het aangewezen forum is om tot een MIA te komen ?

Is de regering van oordeel dat mogelijke onderhandelingen over een MIA binnen de WHO mogen steunen op de tekst die momenteel reeds binnen de OESO is onderhandeld ?

Is de regering van oordeel dat voorafgaande aanpassingen binnen de WHO-werking (bv. integratie van sociale en ecologische bekommernissen) noodzakelijk zijn, vooraleer onderhandelingen over een MIA daar van start zullen gaan ?

Antwoord

Bij de start van de MIA-onderhandelingen medio 1995 hebben Vlaanderen en de federale overheid ermee ingestemd om zich te scharen achter de

meerderheid van de lidstaten van de Europese Unie (EU), die ook voorstander waren om de onderhandelingen binnen het kader van de OESO te voeren. Ik verwijs hierbij ook naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 175 van 26 juni 1997 en naar mijn antwoord op de interpellatie van 24 maart 1998 in de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden van het Vlaams Parlement (resp. Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 16 oktober 1997, blz. 166 en Handelingen C68 van 24 maart 1998, blz. 5).

Vlaanderen en de federale overheid zijn nog steeds voorstander van voortzetting van de onderhandelingen in eerste instantie binnen de OESO. Deze organisatie biedt immers een passend kader om een ruim opgevatte overeenkomst inzake de bevordering en bescherming van investeringen van hoog niveau tot stand te brengen.

Door Vlaanderen zal erover worden gewaakt dat bepaalde belangrijke principes, zoals onder meer de gelijkheid van rechten en plichten van de investeerders, het garanderen van fatsoenlijke normen op het gebied van milieu en arbeid, zullen worden verdedigd tijdens de hernieuwde MIA-onderhandelingen. De eventuele uiteindelijke uitkomst zal echter gebaseerd zijn op een bereikte consensus tussen de respectieve MIA-onderhandelaars.

Tegen de achtergrond van toekomstige WHO-onderhandelingen in het jaar 2000 is Vlaanderen, net als de federale overheid, de mening toegedaan dat ook deze werkzaamheden onze volle steun moeten wegdragen. Het nut van de onderhandelingen binnen het kader van de WHO zou erin bestaan dat ook de bescherming van investeringen buiten het OESO-gebied aan bod zouden komen. Het is met name juist in deze landen buiten het OESO-gebied dat investeerders moeilijk of niet kunnen doordringen, omdat er geen of een gebrekkige juridische regelgeving voorhanden is.

Momenteel is er echter nog zeer weinig bereikt binnen de WHO. Er is binnen de WHO een werkgroep terzake opgericht, die momenteel bezig zou zijn met de opmaak van vragenlijsten betreffende verschillende onderwerpen, met inbegrip van de wenselijkheid om binnen de WHO onderhandelingen te starten met betrekking tot een mondiaal investeringsverdrag. Het hoeft geen betoog dat in een groep van 132 landen, waaronder een groot aantal landen met een opkomende economie en ontwikkelingslanden, het voeren van dergelijke onderhandelingen nog veel gecompliceerder zal zijn dan binnen de OESO, en dat het veel moeilijker zal zijn om sociale en milieunormen ingang te

doen vinden binnen het kader van de WHO dan bij de OESO.

Het lijkt evident dat eventuele onderhandelingen binnen de WHO op een autonome wijze zullen worden gevoerd en van nu zullen worden opgestart. De ervaringen opgedaan tijdens de MIA-onderhandelingen, kunnen evenwel een leidraad bieden voor de werkzaamheden binnen de WHO.

Wat de thans voorliggende onderhandelingstekst betreft, verwijs ik hierbij naar mijn reeds eerder vernoemd antwoord op de interpellatie van 24 maart 1998 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger. Ik kan hieraan toevoegen dat, ondanks de complexiteit van de MIA-onderhandelingen, er toch reeds op een groot aantal gebieden resultaten werden geboekt. Met betrekking tot de meeste punten van wezenlijk belang van het MIA werden teksten opgemaakt. Het blijft een feit dat er nog naar oplossingen voor knelpunten van vooral politieke aard dient te worden gezocht. Ik denk hierbij dan vooral aan de vraagstukken op onder meer het vlak van arbeid en milieu, de behandeling van de intellectuele eigendom, de algemene uitzonderingen zoals nationale veiligheid, openbare orde, cultuur, REIO-clausule (Regional Economic Integration Organisations).

De vraag of de sociale en ecologische bekommernissen in het werkgebied van de WHO moeten worden opgenomen, ligt nog steeds zeer gevoelig. Hier speelt vooral de terughoudendheid van de ontwikkelingslanden terzake, die niet geheel ten onrechte wijzen op gespecialiseerde instellingen zoals de Internationale Arbeidsorganisatie. Ook de vereiste van consensus om de werkwijze van de WHO te wijzigen, speelt hier een belangrijke rol. Beide factoren hebben tot nu toe verhinderd dat de sociale problematiek in de WHO aan de orde komt.

Vlaanderen steunt de incorporatie van de sociale en ecologische bekommernissen in het werkgebied van de WHO.

**Vraag nr. 236
van 15 september 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Multilateraal Investeringsakkoord – Onderhandelingspauze

De onderhandelingen om tot een MIA (Multilateraal Investeringsakkoord) te komen binnen de OESO (Organisatie voor Economische Samenwer-

king en Ontwikkeling) liggen momenteel formeel stil. Tijdens de OESO-ministerversgadering in april 1998 werd een "pauze" van een half jaar afgesproken. Naargelang de interpretatie is dit half jaar een uitstel, een quasi-afstel of enkel een pauze om de betrokkenen "beter te informeren".

1. Hoe heeft de Vlaamse regering de OESO-beslissing van april 1998 geïnterpreteerd : als uitstel, een afstel of een informatiepauze ?
2. Welk standpunt heeft de Vlaamse regering ingenomen ten aanzien van de verklaringen van OESO-verantwoordelijke Donald Johnston na de vergadering van april in Parijs dat de huidige problemen met het MIA enkel te wijten zijn aan doelbewust onbegrip en desinformatie vanwege de critici van een MIA, en niet aan de inhoud van de voorstellen ?
3. Is er inderdaad momenteel geen enkele onderhandeling lopende binnen de OESO om alsnog tot een akkoord te komen ?

Antwoord

1. De ministeriële verklaring van de OESO van 28 april 1998 met betrekking tot het MIA stelt dat : "Les Ministres décident d'ouvrir une période d'évaluation et de nouvelles consultations entre les parties aux négociations et avec les groupes intéressés de leur société ...". De opschorting van de MIA-onderhandelingen gedurende een half jaar moet worden beschouwd als de inlating van een adempauze, eerder dan een uitstel of afstel van de onderhandelingen terzake.

Het doel van deze maatregel was om een ruim overleg te kunnen organiseren met de verschillende actoren van de civiele samenleving (zoals bijvoorbeeld de NGO's, syndicaten en dies meer), om alzo een evaluatie van het dossier mogelijk te maken.

2. De onderhandelingen met betrekking tot het MIA waren tot nu toe zeer complex en verliepen niet altijd even voorspoedig. De onderhandelingsmaterie is zeer technisch van aard. Vanwege het groot aantal specifieke uitzonderingen, de ingewikkelde vergaderstructuur (specifieke werkgroepen) die zijn oorsprong vindt in de complexiteit van het geheel, en het politieke karakter van sommige vraagstukken waarvoor nog geen oplossing werd gevonden, is het voor buitenstaanders niet altijd even gemakkelijk om in te schatten welk traject de onderhandelings-

partijen reeds hebben afgelegd en in welke mate op sommige terreinen vooruitgang werd geboekt.

De reactie van OESO-verantwoordelijke Donald Johnston had betrekking op de geleverde kritiek uit sommige hoeken, kritiek die niet altijd was onderbouwd door enige kennis van zaken. Men kan echter stellen dat het loskomen van kritiek (zowel negatieve als positief opbouwende) uit de samenleving een momentum, een katalysatoreffect heeft gecreëerd.

De daadwerkelijke zwakke punten van het MIA werden aldus aan het licht gebracht en aan verder onderzoek onderworpen.

3. Na de inlassing van de adempauze (reflectieperiode) van een half jaar vonden er geen bijeenkomsten binnen de OESO plaats. De hervatting van de MIA-onderhandelingen in Parijs is gepland voor 20 oktober 1998.

Vraag nr. 237
van 16 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kwaliteitseisen zorgsector – Maatregelen

Zie :
 Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn
 Vraag nr. 322
 van 16 september 1998
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 572

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 239
van 23 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Export Vlaanderen – Human resources-adviseur

Onlangs werd door Export Vlaanderen een zogenaamde human resources-adviseur aangeworven.

Kan de minister-president enige toelichting geven bij diens opdracht ?

Door wie en op basis van welke criteria gebeurde de selectie ?

Antwoord

1. Teneinde over te gaan tot aanwerving van een human resources-adviseur bij Export-Vlaanderen, werd vooreerst een beroep gedaan op de wervingsreserve (bestuurssecretarissen) van het Vast Wervingssecretariaat. De personen voorkomend op deze lijst werden aangeschreven. Op basis van de reacties werden drie personen uitgenodigd.

Vervolgens werd één kandidaat uitgenodigd die werd geselecteerd op basis van opzoekingen in de KISS-computer van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB).

Vanwege de bezoldigingsmogelijkheden of de ongeschiktheid kon geen kandidatuur in aanmerking worden genomen.

Dienvolgens werd een contract gesloten met VDAB Consult, met het oog op het selecteren van een human resources-manager die in aanmerking zou kunnen komen voor de vacature bij Export Vlaanderen. Door de diensten van VDAB werden twee kandidaten geselecteerd. Die werden beiden uitgenodigd voor een gesprek met de algemeen directeur. De selectie gebeurde op basis van de kennis- en ervaringscriteria vastgelegd in de functiebeschrijving.

2. De functieomschrijving van de human resources-adviseur bij Export Vlaanderen is als volgt.

De human resources-manager zorgt voort :

- een beleids-, opleidings- en budgetplan op basis waarvan de human resources-doelstellingen van Export Vlaanderen op een effectieve en efficiënte manier kunnen worden gerealiseerd ;
- de initiatie van beleidsinitiatieven inzake human resources-management ;
- een efficiënt functionerende human resources-dienst.

De dienst Human Resources heeft als taken :

- de toepassing van het personeelsstatuut van de medewerkers in binnen- en buitenland op het vlak van : aanwerving, ontslag, onthaal, functiebeschrijvingen, evaluatiesysteem, opleiding en vorming, loopbaanbegeleiding, mutatie en affectatie ;
- interne communicatie ;
- coördinatie van en ombudsfunctie voor de centrale zetel, de exportcentra en de Vlaamse economische vertegenwoordigers (VLEV).

Vraag nr. 240
van 24 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse economische vertegenwoordigers – BDBH-missies

De voorbereiding van economische zendingen legt beslag op heel wat tijd van de Vlaamse economische vertegenwoordigers (VLEV) in het buitenland. Groots opgezette missies, zoals die geregeld door de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel (BDBH) worden opgezet en die door de erevoorzitter van die instelling worden voorgezeten, vergen maanden intense voorbereiding vanwege de VLEV's.

Kan de minister-president mij meedelen wat het effect daarvan is op de behandelingstermijn van de dossiers van individuele firma's die buiten het kader van dergelijke zending de markt wensen te prospecteren ?

Antwoord

Overeenkomstig de bepalingen van het samenwerkingsakkoord tussen de federale staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de gewestelijke economische en handelsattachés en de modaliteiten op het vlak van de handelspromotie van 17 juni 1994, stellen de regionale diensten hun economische en handelsattachés ter beschikking van de BDBH voor de voorbereiding en de uitvoering van de zendingen van de BDBH. De VLEV's stellen zich tijdens bedoelde missies ten dienste van de Vlaamse deelnemende bedrijven.

Deze voorbereiding heeft inderdaad een impact op de behandelingstermijn van dossiers van individu-

ele firma's die buiten het kader van een zending de markt wensen te prospecteren in de twee à drie maanden voorafgaand aan de zending. Om de bijkomende werklast op te vangen die een prinselijke zending meebrengt, wordt in bepaalde gevallen wel een bijkomende kracht lokaal aangeworven voor de duur van de voorbereidingsperiode. Dit gebeurt op kosten van de BDBH.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat de prinselijke missies veeleer beperkt in aantal zijn tegenover de missies die worden georganiseerd door Export Vlaanderen zelf. Voor 1999 worden vier prinselijke missies gepland ; daartegenover worden door Export Vlaanderen voor het jaar 1999 veertig à vijftig acties gepland.

Vraag nr. 241
van 24 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Buitenlandse persberichten over Vlaanderen – Reactie

Het is goed dat buitenlandse diplomaten, perscorrespondenten en andere buitenlanders die hier verblijven voortaan eindelijk op een geregelde basis een overzicht krijgen toegestuurd van wat er in de Vlaamse pers zoal verschijnt. Het dossier-Columberg heeft immers, voorzover nog nodig was, aangetoond hoe groot de onwetendheid in Europa is over het nationaliteitenprobleem in dit land.

Recent verscheen in The Independant on Sunday zelfs een bijdrage waarin Vlaanderen er zowaar van wordt verdacht in de Vlaams-Brabantse Gordel een etnische zuivering uit te voeren. Belachelijk natuurlijk, maar het is niet de eerste keer dat in de internationale pers al dan niet kwakkels van formaat over Vlaanderen wordt gepubliceerd.

Het zou goed zijn dat daarop systematisch wordt gereageerd en dat wordt gepoogd fouten en misvattingen recht te zetten.

Kan de minister-president mij meedelen of er binnen de administratie een cel bestaat die de internationale pers dagelijks observeert en waar nodig reageert ?

Indien niet, meent de minister-president niet dat een dergelijke cel noodzakelijk is in het licht van de pogingen die de Vlaamse regering onderneemt om Vlaanderen internationaal te profileren ?

Antwoord

Het standpunt van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreffende de systematische reactie op foutieve buitenlandse persberichten over Vlaanderen, kan ik ten zeerste bijtreden. De administratie Buitenlands Beleid en de informatieambtenaar lezen daarom met aandacht de buitenlandse pers.

Het oprichten van een speciale cel binnen mijn administratie vergt de inschakeling van de nodige gespecialiseerde mankracht, die de buitenlandse pers van nabij kan opvolgen.

Thans wordt gezocht op welke manier dergelijke cel in het leven kan worden geroepen. Inmiddels wordt door de informatieambtenaar op ad hoc basis gereageerd op buitenlandse persberichten.

Ik ben er mij van bewust dat een preventieve aanpak in deze optiek van primordiaal belang is. De financiële ondersteuning door de Vlaamse regering van de recentelijk verschenen Knipselkrant draagt hiertoe ten volle bij.

**Vraag nr. 242
van 24 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Internationale Jaarbeurs Gent – Export Vlaanderen

Ieder jaar organiseert de Internationale Jaarbeurs van Gent activiteiten waarbij een bepaald land in de schijnwerpers wordt geplaatst. Dit jaar is dat bijvoorbeeld Tsjechië. Ook het aspect buitenlandse handel wordt daarbij telkens toegelicht.

De organisatoren doen daarbij systematisch een beroep op de diensten van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel en schijnen het bestaan van Export Vlaanderen niet te kennen.

Kan de minister-president mij meedelen of ooit een beroep werd gedaan op Export Vlaanderen ?

Indien dat het geval is, waarom werd er dan niet op het aanbod ingegaan ?

Antwoord

Bij navraag blijkt dat vanuit de organisatie van de Internationale Jaarbeurs van Vlaanderen in Gent geen officiële vraag tot deelname aan Export Vlaanderen werd gesteld.

**Vraag nr. 243
van 24 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse economische vertegenwoordigers – Standplaatsen

Kan de minister-president mij meedelen hoeveel Vlaamse economische vertegenwoordigers (VLEV's) er vorig en dit jaar een andere standplaats kregen toegewezen ?

Beschikt hij over de bedragen die daarbij werden uitgekeerd om de verhuiskosten van de betrokkenen te vergoeden ?

Ligt het in de bedoeling om de VLEV's voortaan systematisch op geregelde tijdstippen van standplaats te veranderen, ongeacht of ze al dan niet uitstekend werk verrichten op de plaats waar ze zich bevinden ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering heeft tot de volgende mutaties en aanwervingen van Vlaamse economische vertegenwoordigers beslist.

Op 26 november 1996 (mutaties uitgevoerd in 1997) :

de heer Struyvelt : van New Delhi naar Santiago de Chile ;
de heer Van Den Berghe : van Bangkok naar New York ;

op 23 juli 1997 :

de heer Decraene : van Washington naar Seattle ;
de heer De Waegh : van Casablanca naar Kuala Lumpur ;
de heer Van De Vondel : van Stuttgart naar Zürich ;
de heer Van Der Linden : van Helsinki naar Keulen ;

op 21 oktober 1997 :

de heer Hegge : nieuwe VLEV in New Dehli ;
mevrouw De Leeuw : nieuwe VLEV in Vilnius ;

op 13 januari 1998 :

de heer Lapere : nieuwe VLEV in Sao Paulo ;

op 13 januari 1998 :

de heer Darras : van Bordeaux naar Montreal ;
 mevrouw Van Cauwelaert : van Edingburgh naar Bordeaux ;
 de heer Morisse : van Caracas naar Atlanta ;
 de heer Robijn : van Los Angeles naar Praag ;
 de heer De Clercq : van Oslo naar Los Angeles ;
 de heer Renson : van Tel Aviv naar Beiroet ;
 de heer De Moor : van Boedapest naar Helsinki ;
 de heer Haverbeke : van Praag naar Boedapest ;

op 21 april 1998 :

de heer Bruffaerts : van Kopenhagen naar Stuttgart ;
 de heer Heyvaert : van Montreal naar Kopenhagen ;
 de heer Roelandt : van Parijs naar München ;
 de heer Chantraine : van Straatsburg naar Parijs ;
 de heer Cousy : van Singapore naar Sydney ;
 de heer Brusselaers : van Riyadt naar Singapore ;

op 26 mei 1998 :

de heer Cooleman : van Sydney naar Seoul ;
 mevrouw Surmont : nieuwe VLEV in Bangkok ;

op 23 juni 1998 :

de heer Van Cauteren : nieuwe VLEV in Riyadt.

In totaal gaat het om 21 mutaties en 5 nieuwe aanwervingen.

- In het algemeen moet worden gesteld dat de verhuiskosten verbonden aan een mutatie sterk afhankelijk zijn van de plaats van vertrek en de plaats van bestemming.

In concreto betekent dit voor het dienstjaar 1997 voor de verhuizing van twee VLEV's een gemiddelde kostprijs van circa 400.000 frank.

Voor 1998 vinden de verhuisbewegingen nog steeds plaats. Er mag evenwel worden gesteld dat – gelet op de omvang van de beweging en de invoering van een installatiepremie – rekening moet worden gehouden met een gemiddelde kostprijs van circa 600.000 frank voor de materiële aspecten van deze mutaties.

- Export Vlaanderen heeft de bedoeling om de VLEV's van standplaats te veranderen wanneer dit voor de werking van de instelling verantwoord is.

De periodiciteit zal worden vastgelegd in een (nieuw) statuut voor de VLEV's dat thans door de instelling wordt voorbereid en waarvan de krachtlijnen voor het einde van de huidige legislatuur door de Vlaamse regering zouden kunnen worden goedgekeurd.

Vraag nr. 244
van 24 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse economische vertegenwoordigers – Standplaatsen in EU

Naar verluidt zouden een aantal standplaatsen van de Vlaamse economische vertegenwoordigers in de landen van de Europese Unie (EU) worden gesloten. Het zou daarbij in de eerste plaats om de ons omringende landen gaan.

Kan de minister-president dit bevestigen ?

Welke redenering ligt er eventueel aan de basis van die maatregel ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft op 23 juli 1998 de standplaatsen van de Vlaamse economische vertegenwoordigers in het buitenland bepaald. Deze beslissing voorzagt, wat de landen van de Europese Unie betreft, in de sluiting van de posten in Hamburg, Rijsel, Straatsburg en Edinburgh en de opening van een post in Nantes voor een handelssecretaris. Met uitzondering van Rijsel, zal deze beslissing zijn uitgevoerd vóór einde 1998.

De ratio voor deze beslissing was de consolidatie van onze aanwezigheid in West-Europa en een verhoging van de aanwezigheid op de groeiemarkten daarbuiten. De rechtsgebieden van de gesloten posten werden toegevoegd aan de posten respectievelijk in Berlijn, Parijs en Londen.

Er zijn geen voorstellen in studie om tot verdere consolidatie in onze buurlanden over te gaan.

Vraag nr. 245
van 24 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Exportmarktonderzoek – Subsidiëring

Eerlang zouden de voorwaarden en de procedure wijzigen tot het verkrijgen van financiële steun voor bedrijven die aan marktonderzoek willen doen met het oog op de export.

Kan de minister-president mij meedelen wat er verandert ten aanzien van de huidige procedure ?

Klopt het dat er door de bedrijven minder een beroep wordt gedaan op de mogelijkheid tot het verkrijgen van die subsidies ?

Heeft de minister-president daar eventueel een verklaring voor ?

Antwoord

Op 14 juli 1998 keurde de Vlaamse regering een nieuwe reglementering goed, die werd ingediend bij de Raad van State.

De financiële steun voor kleine ondernemingen die een diepgaande marktstudie willen laten uitvoeren, werd niet meer in aanmerking genomen.

Eenzijds werd vastgesteld dat het bereik van deze maatregel onvoldoende was. Over een periode van meer dan drie jaar waren er in totaal slechts elf aanvragen voor dit initiatief.

Anderzijds staat vast dat kleine ondernemingen minder geïnteresseerd zijn in diepgaande studies, maar zo snel mogelijk hun klanten en markten willen kennen en benaderen. Het uitgebreide netwerk Vlaamse economische vertegenwoordigers voldoet dagelijks aan deze behoefte.

Vraag nr. 246 van 24 september 1998 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

"Best of Flanders " – Project

Enige jaren geleden startte de minister-president het project "Best of Flanders" op. Thans is er sprake van dat Export Vlaanderen dit zou overnemen met de bedoeling om er een soort van Vlaamse "Oscar voor de Export" van te maken.

Kan de minister-president meedelen wat zijn oorspronkelijk project omvatte en wat er van zijn aanvankelijk project geworden is ?

Welke middelen werden erin geïnvesteerd ?

Waarom werd het project niet in de oorspronkelijke vorm voortgezet ?

Antwoord

Het project is een initiatief van het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg, dat werd gelanceerd op 3 juli 1997. Het groepeert een aantal bedrijven die een product maken waarin de naam "Vlaanderen" voorkomt. Het VCK geeft onder meer een catalogoog uit met een twintigtal kwaliteitsproducten (juwelen, ham, parfum, pralines, wandtapijten, enzovoort) die als Vlaamse productambassadeurs kunnen gebruikmaken van het logo "Best of Flanders". Deze producten worden door de groep gepromoot in binnen- en buitenland (onder meer via een drietalige Internetsite).

Aangezien het project bijdraagt tot een beter bekend kwaliteitsvol profiel van Vlaanderen en de internationale uitstraling van Vlaanderen versterkt, werd aan het VCK een subsidie van 3 miljoen toegekend.

Het VCK beoordeelt de aanvragen voor deelname en ziet erop toe dat de deelnemers een kwaliteitsverbeterings- en exportplan opmaken.

De initiatiefnemers hebben het project na één jaar geëvalueerd en zijn tot de slotsom gekomen dat meer imagobevorderende acties gewenst zijn. In overleg met het VCK heb ik daarop aan Export Vlaanderen gevraagd om te onderzoeken of zij het project, met behoud van het oorspronkelijk uitgangspunt (productambassadeurs), konden inbedden in hun strategische doelstellingen. Export Vlaanderen heeft hierop negatief geantwoord.

Vraag nr. 250 van 25 september 1998 van de heer WILFRIED AERS

Stembrieven – " Vlaamse Raad "

Tot mijn grote verwondering heb ik vernomen dat op de stembrieven voor de verkiezingen niet "Vlaams Parlement", maar "Vlaamse Raad" zal worden vermeld.

1. Is dit bericht juist ?
2. Zo ja, wat heeft de Vlaamse regering in de afgelopen drie jaar gedaan om dit te wijzigen ?

3. Welke mogelijkheden heeft de Vlaamse regering nog om deze beschamende situatie vóór de verkiezingen te laten wijzigen ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

**Vraag nr. 12
van 12 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen

Terecht vragen zowel gehandicapten als parlement aandacht voor de toegankelijkheid van gebouwen.

De voor het publiek toegankelijke ruimten van administraties, ministeries, ... zijn dus best aangepast aan rolstoelpatiënten, slechtzienden, ... Voor bestaande gebouwen is dit financieel en bouwtechnisch soms moeilijk en moet er een andere oplossing worden gezocht, die zo goed mogelijk voldoet.

Elke nieuwbouw van de overheid zou automatisch met de toegankelijkheid van gehandicapten rekening moeten houden. Toegankelijkheid houdt in dat er een alternatief is voor trappen, dat onder andere liften en deurbel vanuit een rolstoel kunnen worden bediend, dat de draaicirkels voor rolstoelen ruim genoeg zijn in alle ruimten, dat aanwijzingen waarneembaar zijn voor blinden en slechtzienden, dat rekening wordt gehouden met doven.

De voorbeeldfunctie van de overheid, en dus zeker van de kabinetten van de Vlaamse ministers, is hierbij erg belangrijk. Zij zetelen in vrij recente gebouwen, waar normaal de toegankelijkheid van gehandicapten geen probleem zou mogen zijn.

1. Zijn er parkeerplaatsen aangelegd voor gehandicapten aan of in gebouwen van het kabinet van de minister, vanwaar gehandicapten alleen, zonder hinder van opstapjes, met voldoende doorgangsruijme tussen andere wagens, in het gebouw binnen kunnen ? Is ook het voetpad aan het gebouw rolstoelvriendelijk ?

2. Is het kabinet toegankelijk zowel voor motorisch als auditief en visueel gehandicapten ? Is de toegang voor hen gewaarborgd in alle ontvangstruimten, vergaderzalen, toiletten, liften, ... die voor het publiek toegankelijk zijn ?

3. Zijn er specifieke maatregelen genomen voor het onthaal van gehandicapten op het kabinet ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Volksgezondheid.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

**Vraag nr. 267
van 1 september 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL**

Nederlandstalig onderwijs Brussel – Banen

De daling van het aantal leerlingen in het Nederlandstalig secundair onderwijs in Brussel zal automatisch zijn weerslag hebben op de tewerkstelling van leerkrachten, vermits de berekening hiervan (onder meer) gebeurt op basis van leerlingenaantallen van het voorgaande schooljaar.

1. Hoeveel leerkrachten waren/zijn er tijdens de voorbije vijf schooljaren en het actueel lopende schooljaar in het Nederlandstalig middelbaar onderwijs tewerkgesteld, opgesplitst volgens de verschillende netten ?

2. Hoeveel banen zullen er in het schooljaar 1998-1999 sneuvelen (per net), en dit gebaseerd op het leerlingenaantal van 1 februari 1998 ?

3. Welke maatregelen neemt de minister om banenverlies te vermijden ?

Antwoord

1. Hierbij gaat een overzicht per onderwijsnet voor elk van de voorbije vijf schooljaren van het aantal leraars tewerkgesteld in de door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierde of gesubsidieerde scholen voor secundair onderwijs (gewoon en buitengewoon voltijds secundair onderwijs en deeltijds beroepssecundair onderwijs) die zijn gelegen in het administratief arrondissement Brussel-hoofdstad.

Het betrokken cijfermateriaal is uitgedrukt in budgettaire voltijdse equivalenten van betrekkingen van leraar ; dit impliceert dat de vervangingen van leraars waarvan de loonkosten verder blijven lopen, in de cijfers zijn verrekend.

	Gemeen- schapson- derwijs	Gesub- sidieerd officieel onderwijs	Gesub- sidieerd vrij on- derwijs
1993-1994	489	248	984
1994-1995	479	235	987
1995-1996	489	233	954
1996-1997	496	278	936
1997-1998	502	264	939

2. Voor het schooljaar 1998-1999 zijn de in rubriek 1 bedoelde gegevens nog niet bekend. Wel is een vergelijking mogelijk van het globaal aanwendbaar organiek (= exclusief vervangingen) pakket uren-leraar in het secundair onderwijs, gebaseerd enerzijds op de tellingsdatum 1 februari 1997 en anderzijds op de tellingsdatum 1 februari 1998 (als referentie- of tellingsdatum wordt namelijk steeds 1 februari van het voorafgaand schooljaar genomen).

Dit geeft als resultaat :

	Gemeen- schapson- derwijs	Gesub- sidieerd officieel onderwijs	Gesub- sidieerd vrij on- derwijs
1997-1998	8.878	4.880	16.874
1998-1999	9.199	4.671	16.369

3. Binnen het Vlaams onderwijsbeleid heeft het hoofdstedelijk gebied steeds een bijzondere plaats bekleed. Dit heeft zich vertaald in meer voordelige normen op het vlak van rationalisatie en programmatie en in een in bepaalde gevallen extra lerarenomkadering.

Ter illustratie : in het recente decreet van 14 juli 1998 op het gewoon secundair onderwijs worden de bijkomende uren-leraar voor de Brusselse scholen (mits behorend tot een scholengemeenschap) zelfs verhoogd vanaf het schooljaar 1999-2000.

Daarnaast zijn er uiteraard de algemene voorzieningen, die ook voor Brussel onverkort gelden, waaronder de uitstapregeling (sociaal begeleidingsplan) voor de diverse personeelscategorieën die op grond van hetzelfde decreet vanaf het huidig schooljaar loopt.

Ik vestig er evenwel de aandacht op dat de bijzondere initiatieven voor Brussel in eerste instantie een kwaliteitsvol leerlinggericht studietoelaanbod moeten waarborgen en dus niet louter als een tewerkstellingsmaatregel mogen worden opgevat.

**Vraag nr. 270
van 14 september 1998
van mevrouw MIA DE SCHAMPHELAERE**

ARAB artikel 28 – Gevolgen voor reffectatie

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 52 van 18 januari 1996 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 22 januari 1996, blz. 254 – red.*) betreffende de strijdigheid tussen de beschikkingen van artikel 28 bis § 3b en 28 ter § 1, heeft de minister vice-president gesteld dat er geen probleem is voor de toepassing van de reglementering.

Op 12 december 1997 heeft een lid van de gemeenschapsinspectie van het departement op de studiemiddag georganiseerd door het Provinciaal Comité voor de Bevordering van de Arbeid verklaard dat er wel degelijk een probleem is met de reffectatiewetgeving wanneer men de principes van artikel 28 van het ARAB (Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming) juist wil toepassen.

Kan de minister vice-president medelen waarop deze visie van de onderwijsinspectie steunt en wat de correcte toepassing is ?

Antwoord

Vanuit de toepassing van de arbeidswetgeving betreffende veiligheid en gezondheid, samengebracht in de welzijnswet (federale wetgeving en

van toepassing op scholen), dient de werkgever erop toe te zien of de werknemer in staat is zonder risico's voor zijn veiligheid en gezondheid (en die van de leerlingen) zijn taken uit te voeren. Zo niet dient de werkgever de nodige maatregelen te treffen, zoals het voorzien in geschikte middelen, in opleiding, enzovoort.

De wedertewerkstelling van een leerkracht door de reffectatiecommissie gebeurt op basis van het diploma. Wanneer de leerkracht door de wedertewerkstelling in zijn functie nieuwe taken dient uit te voeren, is ook de welzijnswet van toepassing.

Op de studiedag waarnaar wordt verwezen heeft een lid van de onderwijsinspectie het voorbeeld aangehaald van een leerkracht die wordt wedertewerkgesteld in een functie waarvoor hij wel bevoegd is op basis van zijn diploma, maar die hij reeds lange tijd niet meer heeft uitgeoefend. Wanneer het hier om een functie gaat waaraan veiligheids- en gezondheidsaspecten zijn verbonden, is de arbeidswetgeving van toepassing.

Als voorbeeld kan een leerkracht Wetenschappen worden genomen die vijftien jaar Fysica heeft gegeven en door wedertewerkstelling Labo Chemie moet geven. Gedurende deze vijftien jaar zijn de inzichten over bepaalde chemische producten op vlak van veiligheid en gezondheid grondig veranderd en deze veranderingen heeft de betrokken leerkracht aan zich laten voorbijgaan.

Dit voorbeeld illustreert dat de reffectatie of wedertewerkstelling van een personeelslid gevolgen kan hebben voor de toepassing van artikel 28 van het ARAB.

In hoofde van de werkgever, dit wil zeggen de school, dient men zich in dergelijke gevallen te bezinnen over maatregelen om binnen een redelijke termijn de leerkracht bij te scholen, zodat aan de arbeidswetgeving is voldaan. Mocht blijken dat de nodige competentie inzake veiligheid totaal onvoldoende is, dan zal de school uiteraard haar verantwoordelijkheid moeten nemen en eventueel beroep aantekenen bij de reffectatiecommissie.

Vraag nr. 271
van 16 september 1998
van de heer STEFAAN PLATTEAU

Bouwopleidingen – Interactie met bedrijfsleven

Een groot gedeelte van de vacatures in de bouwsector kan op dit ogenblik niet accuraat worden

ingevuld. Een beter gerichte opleiding en een hogere scholing van de leerlingen zijn dan ook noodzakelijk.

Welke maatregelen heeft de minister genomen om dit te verhelpen ?

Antwoord

Algemeen

De uitbouw van de relatie en interactie tussen het onderwijs en het bedrijfsleven is één van de belangrijkste kernpunten van het onderwijsbeleid. Het is hierbij de bedoeling het Vlaams onderwijs beter te verbinden aan de regionale sociale en economische realiteit.

Specifiek

Wil men een hoogstaande bouwopleiding, die up-to-date is, waarborgen, dan moet men kunnen beschikken over geactualiseerde beroepsprofielen, die als basis moeten dienen voor de vertaling naar adequate opleidingen. In dit verband werden onlangs voor metselaar-bekister, vloerder-tegelzetter, dekvloerlegger, stukadoor, schilder-decorateur, schrijnwerker, timmerman en bouwmachinist nieuwe beroepsprofielen opgesteld.

Binnen de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) zijn vertegenwoordigers van het onderwijs, werkgevers, werknemers en experts van het Fonds voor Vakopleiding in de Bouwnijverheid (FVB) volop bezig deze beroepsprofielen te vertalen in beroepsopleidingsprofielen. Intussen zijn de beroepsopleidingsprofielen van stukadoor, dekvloerlegger, vloerder-tegelzetter en schilder-decorateur gefinaliseerd. Dergelijke opleidingsprofielen zijn trouwens een onmisbaar referentiekader voor ontwerpers van eindtermen en leerplannen.

Daarnaast zijn mijn medewerkers samen met deskundigen studiewerk aan het verrichten naar de uitbouw van een – naast de traditionele – modulaire onderwijsvariant. Op basis van de beroepsprofielen en de beroepsopleidingsprofielen zal het beroepsonderwijs worden vertaald in modules. De deelkwalificaties van de verschillende samenhangende modules zullen worden gekapitaliseerd tot volwaardige beroepskwalificaties. Een in modules opgedeeld beroepsonderwijs zal een soepelere instap in het beroepsleven impliceren. Het modulaire systeem zal er ook toe bijdragen dat steeds minder jongeren het onderwijs zullen verlaten zonder een kwalificatie op zak. Een oriëntering op

basis van een cascadesysteem zal moeten plaatsmaken voor een oriëntering op basis van succesbeleving.

Het bouwonderwijs toetst zich geregeld, onder meer via de stages, aan de criteria die het bedrijfsleven stelt. Het bouwonderwijs kan immers het risico niet nemen jongeren af te leveren die met onvoldoende bagage overstappen naar de bouwsector. Ook een ondernemer kan dit risico niet nemen.

Dat abituriënten de weg niet onmiddellijk vinden naar de bouwsector, ligt voor een groot stuk aan de maatschappelijke en sociale onderwaardering van deze beroepen. Het kan immers niet worden ontkend dat de bijzondere arbeidscultuur (zoals gehardheid) en werkomstandigheden (klimatologische factoren) waarin het bouwvakkersberoep wordt uitgeoefend, een remmende invloed hebben bij de keuze voor een bouwopleiding.

De samenwerkingsverbanden inzake opleidings- en vormingsaanbod tussen de scholen zullen de oriëntering en de begeleiding van de leerlingen in belangrijke mate optimaliseren. Door deze samenwerking op onder meer het vlak van het onderwijsaanbod zal een school zich bijgevolg duidelijk als specifieke bouwschool kunnen profileren. Het creëren van een omgeving waarin talenten van jongeren zo goed mogelijk worden ontdekt en aangewend, is dan ook een belangrijke opgave.

Het nascholingsbeleid levert zijn vruchten af. De onderwijsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap stelt bij het doorlichten van scholen een stijging vast van de nascholing en de professionalisering bij de leerkrachten Bouw. Het bouwonderwijs is zich immers bewust van zijn taak om excellente technici in de breedste zin van het woord op te leiden, zowel voor leidinggevende als voor uitvoerende taken.

Een kwaliteitsvolle bouwopleiding verzekeren, heeft niet alleen te maken met structuren, met didactische knowhow, met inhouden of leerprogramma's, met geïnteresseerde leerlingen, met gemotiveerde en competente leerkrachten, maar vooral met een duurzame samenwerking met de bouwsector. Een kwaliteitsvolle bouwopleiding geven, is dan ook ploegwerk.

Ik wil tot slot expliciet stellen dat er, in dit verband, een hechte band bestaat tussen het bouwonderwijs en het paritair orgaan, met name het FVB.

Deze band heeft onder meer aanleiding gegeven tot de ondertekening – op dinsdag 29 september

1998 – van twee nieuwe convenants met de bouw- en nijverheid, een convenant voor het beroepssecundair onderwijs (BSO) en technische secundair onderwijs, en een convenant voor het buitengewoon secundair onderwijs.

Het is verheugend vast te stellen dat het bouwonderwijs en het FVB zich hierbij continu bevragen over mekaar verwachtingen, over specifieke problemen qua opleiding en vorming, over vaardigheden, attitudes, uitrusting, stages en te organiseren nascholingen.

Er bestaan trouwens weinig bedrijfstakingen waar patroonsorganisaties en sociale partners zo gericht zijn op de zorg voor de beroepsopleiding als binnen de bouwsector.

Vraag nr. 272
van 16 september 1998
van de heer STEFAAN PLATTEAU

Hogescholen – Enveloppefinanciering en bijkomende lasten

De implementatie van het hogescholendecreet brengt een enveloppefinanciering voor de hogescholen met zich mee. Deze enveloppe gaat uit van een gesloten systeem.

Inmiddels werden tal van maatregelen getroffen waarmee geen rekening werd gehouden bij de bepaling van de enveloppe, zoals de TBS 55+ (terbeschikkingstelling wegens persoonlijke redenen voorafgaand aan het rustpensioen), de vergrijzing, de medische controle en de desindexatie. Er werd evenmin rekening gehouden met de grote aangroei van de studenten.

Wat is de financiële repercussie van elk van deze posten voor elk van de hogescholen ?

Antwoord

Sedert de invoering van het hogescholendecreet van 13 juli 1994 kennen de hogescholen een systeem van gesloten enveloppefinanciering. De berekening per hogeschool gebeurt als volgt.

Van de globale enveloppe worden eerst een aantal voorafnames afgehouden (cfr. art. 179 van het decreet). Het betreft onder andere de TBS 55+, de kinderbijslag, de controle, het centraal fonds, de bevallingsverloven en de initiële lerarenopleiding.

gen van academisch niveau. Wat overblijft, wordt verdeeld overeenkomstig drie criteria, namelijk :

1. het historisch forfait : in 1999 speelt het historisch forfait nog voor 25 % mee bij het bepalen van de werkingsuitkeringen per hogeschool ;
2. de onderwijsbelastingeenheden : deze vormen in 1999 60 % van de uitkeringen en worden berekend op basis van het gemiddeld aantal financierbare studenten in de periode 1996-1998. Om de onderwijsbelasting te bepalen, worden de basisopleidingen in vier financieringsgroepen gerangschikt. Elke financieringsgroep krijgt een puntengewicht dat naar studieomvang en studievorm varieert. Voor de kunstopleidingen is er een afwijkende berekening ;
3. het studentenaantal : de resterende 15 % van de werkingsuitkeringen wordt bepaald door het gemiddeld aantal financierbare studenten in de periode van 1991-1995.

Met betrekking tot de "bijkomende lasten" waaraan wordt gerefereerd, kan ik het volgende meedelen.

Bij de opmaak van de begroting 1999 werd overeengekomen dat er een verhoging van het krediet zal plaatsvinden, aangezien het aantal studenten is gestegen met 6,19 %. Er is vanaf 1999 voorzien in een stijging van de enveloppe met de helft van dit percentage, namelijk 3,095 %. Dit komt neer op een verhoging van het budget met 585,3 miljoen frank.

Wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger desindexatie noemt, is geen verlaging van de enveloppe, maar een aanpassing van aanvankelijke raming aan de reële evolutie van de index. Ook de uitgaven van de hogescholen zullen dus lager liggen dan aanvankelijk geraamd.

De kosten voor de medische controle zijn verwaarloosbaar : voor alle hogescholen samen bedroegen de kosten in 1997 in totaal 565.390 frank, dus gemiddeld nog geen 20.000 frank per hogeschool.

De impact van de vergrijzing is moeilijk te ramen. De administratie probeert momenteel de kostprijs van het barema-effect op dit ogenblik te ramen. Het barema-effect fluctueert namelijk in golfbewegingen : er zijn zowel periodes met een stijging als periodes met een daling waar te nemen. Als het barema-effect nu negatief werkt, zal het binnen afzienbare tijd positief werken.

De kostprijs van de TBS 55- bestaat uit het feit dat er per drie uitstappers slechts geld vrijkomt voor één nieuwe aanwerving. Het stelsel van de TBS 55+ heeft echter als positieve impact dat de gemotiveerde mensen overblijven, de minder gemotiveerden stappen uit. Bovendien kan in de plaats van elke uitstapper een immuun-tijdelijke worden benoemd (artikel 231ter van het hogescholendecreet, ingevoegd door het decreet betreffende het onderwijs VIII).

Tot slot kan worden gesteld dat de kostprijs van de TBS 55+ volledig wordt geneutraliseerd door de verhoging van de enveloppe.

**Vraag nr. 275
van 18 september 1998
van de heer MARC OLIVIER**

Projecten onderwijskundig onderzoek – Middelenverdeling – Opvolging

De regering keurde onlangs de projecten en de daaraan verbonden kredieten goed voor het onderwijskundig en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek voor het jaar 1998.

Graag had ik van de minister een antwoord op volgende vragen.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de verdeling van de kredieten over de verschillende projecten ?
2. Kan de minister mij voor elk project de einddatum meedelen ?
3. Wie staat in voor de opvolging van deze projecten ?

Antwoord

De **bijlage** als antwoord op de vragen 1 en 2 vermeldt telkens het projectnummer, de titel (met een korte omschrijving), de promotor en zijn/haar instelling en de toelage. Voor de meeste projecten is de einddatum nog niet bekend omdat de aanvangsdatum nog niet precies is vastgelegd. We bevinden ons nu in de fase van opstelling van de contracten. De meeste projecten hebben een looptijd van twee jaar en zullen nog in het jaar 1998 van start gaan.

Wat de derde vraag betreft, verwijs ik naar de artikelen 14 en 15 van het besluit van de Vlaamse

regering tot regeling van de procedure voor de projecten van het onderwijskundig beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek van 7 september 1994 :

" Artikel 14 : De projecten worden van nabij opgevolgd en zonodig bijgestuurd door een stuurgroep. Stuurgroepen kunnen worden opgericht hetzij voor een bepaald project, hetzij voor een groep van gelijksoortige projecten. De stuurgroepen worden samengesteld meteen na de goedkeuring van de projecten. Ze worden samengesteld en gecoördineerd door de secretaris-generaal en bestaan uit zowel onderzoekers als beleidsmensen en betrokkenen uit het onderwijsveld.

Artikel 15 : De voortgangsbewaking van de onderzoeken gebeurt aan de hand van een tussentijds of vorderingsverslag dat de onderzoekers jaarlijks dienen af te leveren volgens de in de overeenkomst bepaalde voorwaarden. Als de stuurgroep geen genoegen kan nemen met de voortgang van het onderzoek of de wijze waarop het wordt uitgevoerd, kan deze de minister vragen een gemotiveerd bijstuuringsverzoek aan de promotor(en) te richten. Als bij het indienen van het volgende verslag wordt vastgesteld dat er aan de eisen van het bijstuuringsverzoek geen gevolg werd gegeven, kan de minister een einde maken aan de onderzoeks-overeenkomst en de terugbetaling van de toelage van het voorbije werkingsjaar eisen".

Elk project wordt dus door een stuurgroep opgevolgd. Er zijn drie evaluatie- en bijsturingsmomenten, namelijk bij de eerste voorstelling van het project aan de stuurgroep, bij de bespreking van het tussentijds vorderingsverslag en bij de bespreking en beoordeling van het eindrapport. De stuurgroep volgt zowel de wetenschappelijke kwaliteit als de beleidsrelevantie van de projecten op. Zodra de overeenkomsten met de promotoren zijn ondertekend, zullen de stuurgroepen en de verdeling van de projecten aan de stuurgroepen worden vastgelegd.

Bijlage

Projectnr. 98.01

Titel van het project : Leerlingenparticipatie in het secundair onderwijs tussen theorie en praktijk. Een internationaal vergelijkend onderzoek naar modellen voor leerlingenparticipatie, met een evaluatie van de toepasbaarheid in Vlaanderen. Dit project wil in het kader van de beleidsdoelstellingen om meer inspraak van leerlingen te realiseren in het onderwijs, nagaan wat de bestaande vormen van leerlin-

genparticipatie zijn en aan de hand van zowel kwalitatief als kwantitatief onderzoek modellen voor een goed functionerende leerlingenparticipatie opbouwen.

Promotor : Elchardus Mark (VUB Vrije Universiteit Brussel)

Aanvangsdatum : nog niet bekend

Einddatum : nog niet bekend (looptijd 2 jaar)

Toelage : 7.638.690 frank

Projectnr. 98.02

Titel van het project : Nascholing in basisonderwijs en secundair onderwijs : follow-up onderzoek en ontwikkelen secundair onderwijs. Aansluitend bij het OBPWO-project 97.04 : "Nascholing : ontwikkelen van een opvolgingsinstrument", zullen voor het basisonderwijs resultaten over de ontwikkeling van het nascholingsbeleid ter beschikking komen. Voor onderzoek in het secundair onderwijs zal een opvolgingsinstrument worden geconstrueerd (OPBWO : onderwijskundig beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek).

Promotor : Vandenberghe Roland (KU Leuven Katholieke Universiteit Leuven)

Aanvangsdatum : nog niet bekend

Einddatum : nog niet bekend (looptijd 1 jaar)

Toelage : 3.361.985 frank

Projectnr. 98.03

Titel van het project : Scholen vergeleken op hun kwaliteit. Een internationaal vergelijkende studie over hoe scholen hun functioneren openbaar (kunnen/moeten) verantwoorden. De praktijken van publieke verslaggeving over de kwaliteit van scholen in het Verenigd Koninkrijk, Nederland en Duitsland worden in kaart gebracht, met aandacht voor : het daar vigerende onderwijsbeleid en de aldaar vigerende onderwijscultuur ; het politiek-juridische kader ; de opvattingen over "kwaliteit van scholen" en kwaliteitszorg ; de belangen van en de (neven)effecten op verschillende niveaus (ouders en leerlingen, school, centraal niveau). Daarbij wordt de vraag onderzocht in hoeverre dergelijke systemen van publicatie van schoolgegevens of alternatieven daarvan haalbaar of wenselijk zijn in de Vlaamse context.

Promotor : Daems Frans (UIA Universitaire Instelling Antwerpen)

Aanvangsdatum : nog niet bekend

Einddatum : nog niet bekend (looptijd 1 jaar)

Toelage : 3.869.382 frank

Projectnr. 98.04

Titel van het project : Geweld op school. Onveiligheid en onveiligheidsgevoelens. De toenemende klachten over geweld op school kunnen negatief inwerken op de onderwijskwaliteit, de prestaties en het probleemgedrag van leerlingen. Dit klachtgedrag kan voortkomen uit een reële toename van geweld, maar ook uit verhoogde onveiligheidsgevoelens bij leerkrachten, of uit beide. Objectieve gegevens zijn nodig, maar veronderstellen eerst – in Europees verband – een zuiverstelling van het begrippenkader. Er wordt onderzocht in welke mate het antisociaal gedrag en de onveiligheidsgevoelens onderling en met leerling-, leerkracht-, school- en omgevingsfactoren correleren.

Promotor : Walgrave Lode (KU Leuven)
Aanvangsdatum : nog niet bekend
Einddatum : nog niet bekend (looptijd 2 jaar)
Toelage : 7.612.770 frank

Projectnr. 98.05

Titel van het project : Studiekosten in het secundair onderwijs. Onderzoek naar de omvang, aard, evolutie, determinanten en sociale gevolgen van de studiekosten die door de scholen op ouders worden verhaald in het Vlaams secundair onderwijs.

Promotor : Nicaise Ides (KU Leuven)
Aanvangsdatum : nog niet bekend
Einddatum : nog niet bekend (looptijd 2 jaar)
Toelage : 8.243.400 frank

Projectnr. 98.06

Titel van het project : Het welbevinden in de school-situatie bij leerlingen secundair onderwijs : de ontwikkeling van een bevragsinstrument. Centraal doel van het project is de ontwikkeling van een schriftelijke vragenlijst met betrekking tot het welbevinden van leerlingen secundair onderwijs. Niet alleen individuele leraren, maar wel de gehele schoolcontext en schoolcultuur beïnvloeden het welbevinden van leerlingen. Het onderzoek wil een omvattende lijst van belevingsaspecten opstellen en de samenhang ervan met algemeen welbevinden in kaart brengen.

Promotor : Engels Nadine (VUB)
Aanvangsdatum : 1 oktober 1998
Einddatum : 3 oktober 2000
Toelage : 9.280.700 frank

Projectnr. 98.07

Titel van het project : Welbevinden, betrokkenheid en tevredenheid van kleuters en leerlingen in het

basisonderwijs. Een draaiboek voor systematische observatie en -bevraging. Het project heeft tot doel ten behoeve van de inspectie basisonderwijs een draaiboek te ontwikkelen dat integraal deel kan uitmaken van de procedure voor doorlichting van scholen. Hierbij staat de beleving en perceptie van de leerling centraal. Er wordt gefocust op de mate van welbevinden (het zich thuis voelen op school) en van betrokkenheid (intrinsiek gemotiveerde, intense mentale activiteit).

Promotor : Laevers Ferdinand (KU Leuven)
Aanvangsdatum : nog niet bekend
Einddatum : nog niet bekend (looptijd 2 jaar)
Toelage : 5.043.500 frank

Projectnr. 98.08

Titel van het project : Onderzoek naar de meerwaarde en de implementatiemogelijkheden van meer zelfstandig leren door leerlingen in het hoger secundair onderwijs in Vlaanderen. Door een experimenteel onderzoek op het terrein, eerder dan door vergelijkende literatuurstudie of vrijblijvende enquëtering, willen de onderzoekers nagaan in hoeverre meer flexibele en creatieve onderwijsleerprocessen haalbaar zijn in Vlaamse scholen.

Promotor : Van Looy Linda (VUB)
Aanvangsdatum : 1 oktober 1998
Einddatum : 30 september 2000
Toelage : 12.083.310 frank

Projectnr. 98.09

Titel van het project : De overgang van het gewoon naar het buitengewoon basisonderwijs. Analyse van de verwijzingspraktijk in PMS-centra. In dit onderzoeksproject wordt de verwijzingspraktijk van psycho-medisch-sociale centra (PMS) bij de overgang van het gewoon naar het buitengewoon basisonderwijs geanalyseerd. Daarbij wordt ingegaan op de inhoud van de criteria en de randfactoren die bij verwijzing een rol spelen, en wordt het verwijzingsproces geanalyseerd. Daarnaast wordt nagegaan of voor kinderen uit kansarme milieus of met een andere etnische herkomst de inhoud en het proces van deze verwijzing specifieke kenmerken vertonen. Dit onderzoek moet toelaten om, uit oogpunt van de beheersing van het aantal verwijzingen, voorstellen te formuleren om de eenduidigheid en de eenvormigheid van de verwijzingspraktijk van PMS-centra te vergroten en om richtlijnen uit te werken om de discriminatie van de genoemde doelgroepen tegen te gaan.

Promotor : Ghesquiere Pol (KU Leuven)

Aanvangsdatum : nog niet bekend
 Einddatum : nog niet bekend (looptijd 2 jaar)
 Toelage : 10.391.150 frank

Projectnr. 98.10

Titel van het project : Ontwikkelen van een instrument voor de opvolging van de ongekwalificeerde uitstroom. Het onderzoek moet vooreerst een conceptueel kader bieden waarbij begrippen als "voortijdig schoolverlaten" en "ongekwalificeerde uitstroom" duidelijk worden omschreven in termen van leerplicht, kwalificatie- of diplomabezit en bestemming. Daarnaast wordt een instrument uitgewerkt, voortbouwend op de reguliere dataverzameling van de leerlingendatabank van het secundair en hoger onderwijs, de inschrijvingsdatabank en de schoolregisters van geregistreerde afwezigheden, eventueel aangevuld met gegevens van externe databanken.

Promotor : Cossey Hubert (KU Leuven)
 Aanvangsdatum : nog niet bekend
 Einddatum : nog niet bekend (looptijd 2 jaar)
 Toelage : 6.052.431 frank

Projectnr. 98.11

Titel van het project : Drop-out in het eerste jaar hoger onderwijs : oorzaken, motieven en toekomstperspectieven bij het stopzetten van de studies. Uitbouw van een voorspellingsmodel, van een preventie- en remediëringsplan. Dit onderzoek wil enerzijds dieper ingaan op het moment en de redenen van het afhaken in het eerste jaar hoger onderwijs en peilt anderzijds naar de schoolse carrière van deze jongeren nadien. Het is de bedoeling na te gaan in hoeverre de oorzaken van dit afhaken in persoonlijke dan wel structurele factoren moeten worden gezocht en op welke basis de nieuwe "keuze" stoelt. In zoverre persoonlijke factoren een rol spelen bij dit afhaken, willen we vanuit de verzamelde informatie een voorspellingsmodel en een begeleidings- en remediëringsplan uitwerken, zodanig dat elkeen zijn kansen optimaal kan benutten.

Promotor : Van Esbroeck Raoul (VUB)
 De Metsenaere Machteld (VUB)
 Lacante Marlies (KU Leuven)
 Aanvangsdatum : nog niet bekend
 Einddatum : nog niet bekend (looptijd 2 jaar)
 Toelage : 15.292.300 frank

Projectnr. 98.12

Titel van het project : Optimalisering van de overheidscommunicatie over het onderwijsbeleid met het onderwijsveld. De studie zal onderzoeken op welke wijze de scholen, leerkrachten en ouders in het basis- en het secundair onderwijs op de hoogte blijven van het onderwijsbeleid, welke informatie zij uit welke bronnen halen en welke informatiebronnen complementair zijn.

Promotor : Van den Broeck Herman (UG Universiteit Gent)
 Aanvangsdatum : nog niet bekend
 Einddatum : nog niet bekend (looptijd 2 jaar)
 Toelage : 10.829.995 frank

Vraag nr. 276
van 18 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Nederlandstalig onderwijs langs de taalgrens – Aantrekkingskracht

Het succes van het Nederlandstalig onderwijs langs de taalgrens blijft blijkbaar stijgen. Dat blijkt althans uit de cijfers van de gemeenteschool van Spiere-Helkijn. Daar komen 200 van de 350 leerlingen van over de taalgrens.

Meent de minister dat de toekenning door de Vlaamse regering van extra lestijden aan basischolen in de rand- en taalgrensgemeenten, bedoeld om de leerachterstand bij anderstalige leerlingen op te halen, volstaat ?

Wat gebeurt er voor de scholen die ten gevolge van een forse instroom van anderstalige leerlingen te kampen hebben met een tekort aan lokalen, zoals in Spiere-Helkijn ?

Beschikt de minister over gegevens met betrekking tot dit fenomeen in andere scholen langs de taalgrens ?

Antwoord

De extra lestijden voor de Nederlandstalige scholen in de rand- en taalgrensgemeenten hebben tot doel de integratie van de anderstaligen te bevorderen.

Om recht te hebben op extra lestijden moeten de scholen een aanwendingsplan indienen met een omschrijving van wat de school zal doen op de verschillende actieterreinen : taalvaardigheid Nederlands, intercultureel onderwijs en betrokkenheid

van de ouders. De beoordelingscommissie, samengesteld uit leden van de onderwijsinspectie, leden van het departement en externe deskundigen, beoordeelt de aanwendingsplannen.

Enkel de positief beoordeelde aanwendingsplannen krijgen extra lestijden toegekend. Het aantal extra lestijden waarop een school recht heeft, wordt berekend op basis van het totaal aantal leerlingen op de eerste schooldag van februari van het voorgaande schooljaar :

35-89 leerlingen : 6 extra lestijden,
90-149 leerlingen : 12 extra lestijden,
150 en meer leerlingen : 18 extra lestijden.

Het is pas het tweede schooljaar dat er extra lestijden voor scholen van het basisonderwijs in de rand- en taalgrensgemeenten worden toegekend. Het gebruik van de extra lestijden zal eind volgend schooljaar worden geëvalueerd. Uit de evaluatie zal blijken of de extra lestijden volstaan om de anderstalige leerlingen te integreren.

Indien scholen ten gevolge van de forse instroom van anderstalige leerlingen kampen met een tekort aan lokalen, en het schoolbestuur van oordeel is dat daardoor de veiligheid en bewoonbaarheid in het gedrang komt, dient het schoolbestuur haar verantwoordelijkheid op te nemen en eventueel een aantal leerlingen op een wachtlijst te zetten.

Vraag nr. 277
van 21 september 1998
van mevrouw MIA DE SCHAMPHELAERE

Hogeschoolonderwijs – Erkenning particuliere initiatieven

Op 15 oktober 1997 vond in de Commissie voor Onderwijs een hoorzitting plaats over het privé-onderwijs.

De directeur-generaal van de Administratie Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek stelde daar dat er bij ons, wat het hoger onderwijs betreft, mag worden gesproken van een absoluut protectionisme, in tegenstelling tot de situatie in andere landen. Het decreet op de hogescholen somt immers limitatief de erkende instellingen op.

Hij opperde dan ook de beleidsvraag of er geen criteria dienen te worden uitgewerkt op grond waarvan erkenning kan worden gegeven, met of zonder financiering. Door een niet-protectionistische opstelling van de overheid zal de kwaliteitsdy-

namiek in het hoger onderwijs worden bevorderd. In deze optiek zouden de erkenningscriteria dan consumenten beschermen tegen malafide instellingen en initiatieven die zich aandienen.

1. Wat zijn op dit ogenblik de erkenningsmogelijkheden voor de particuliere initiatieven die zich op het vlak van het hoger onderwijs ontwikkelen ?
2. Welke decretale en reglementaire bepalingen staan een eventuele erkenning van de nieuwe initiatieven in de weg ?
3. Werkt het beleid criteria uit op grond waarvan erkenning kan worden gegeven met of zonder financiering ?

Antwoord

1. De erkenning van particuliere initiatieven op het vlak van hoger onderwijs kan alleen bij of krachtens een decreet. Ofwel moet de decreetgever een instelling en opleidingen erkennen (in Nederland gebruikt men de term *aanwijzen*), ofwel moet de decreetgever criteria voorschrijven op grond waarvan de Vlaamse regering vervolgens de opleidingen in kwestie kan erkennen als zijnde een Vlaamse academische opleiding of hogeschoolopleiding.

Een erkende instelling is ertoe gerechtigd om een Vlaamse titel te verlenen. In geval van erkenning verleent de instelling de eigen titel, meestal master, die achteraf als gelijkwaardig wordt erkend met een opleiding van het academisch onderwijs of het hogescholenonderwijs. Op dit moment is er alleen de mogelijkheid van erkenning door de decreetgever.

2. Het universiteitendecreet van 12 juni 1991 en het hogescholendecreet van 13 juli 1994 hebben elk voor de eigen sector het terrein van de erkende instellingen strikt afgebakend.

De wet van 11 september 1933 beschermt vervolgens de titels van het academisch en van het hogescholenonderwijs van twee cycli.

Voor instellingen die niet bij of krachtens één van beide decreten zijn erkend, is het verboden een van de beschermde titels te verlenen.

3. Het erkennen van instellingen en/of van opleidingen kan alleen gebeuren op grond van goed gedefinieerde standaarden en indicatoren.

Voorzover het Vlaams Parlement dus bepaalde privé-initiatieven wil erkennen, moet het deze standaarden en indicatoren eerst vaststellen. De administratie zal, geheel in het kader van werkzaamheden omtrent de kwaliteitsbewaking van de reguliere instellingen en opleidingen, een ontwerp in die zin uitwerken. Op grond daarvan zullen we dan een discussie ten gronde kunnen voeren.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal wel begrijpen dat dit een zeer delicaat en omstandig werk is dat zeker niet op enkele weken te finaliseren is. Voor de administratie zou dat een jaar-doelstelling voor 1999 kunnen zijn. Het is trouwens evident dat we daarbij buitenlandse modellen, in eerste instantie die van de Europese Unie, zullen moeten bestuderen.

Vraag nr. 278
van 21 september 1998
van de heer JOS DE MEYER

Commissie Laakbare Praktijken – Stand van zaken

Bij besluit van de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken van 24 november 1997 wordt de samenstelling van de Commissie Laakbare Praktijken voor het basisonderwijs geregeld. Dit besluit trad in werking op 1 november 1997. Overeenkomstig het decreet basisonderwijs kan men bij deze commissie terecht met vragen en klachten over een aantal punten, zoals over praktijken in strijd met de kosteloze toegang, over laakbare praktijken, evenals over praktijken in strijd met de regelgeving op de sociale voordelen.

1. Hoeveel klachten/vragen werden er aan deze commissie reeds gericht ?
2. Kan de minister een overzicht geven van deze klachten volgens de onderscheiden bevoegdheidsgrond (bv. kosteloosheid, sociale voordelen, laakbare praktijken) ?
3. Hoeveel adviezen zijn hieruit voortgevloeid ?
4. Hoeveel en welke sancties heeft de minister uitgesproken ?
5. Kunnen de klachten, de dossiers en de adviezen worden ingekeken ? Worden ze gepubliceerd ? Zo ja, waar ?

Antwoord

1. De commissie heeft tot het eind van september 1998 12 klachten en 25 vragen ontvangen.
2. Aantal klachten volgens de onderscheiden bevoegdheidsgrond :
 kosteloze toegang : 2 klachten ;
 laakbare praktijken ; 6 klachten ;
 sociale voordelen : 4 klachten.
3. Hieruit zijn 12 adviezen voortgevloeid.
4. Er werd nog geen sanctie getroffen op basis van de adviezen van de commissie.
5. De regels betreffende de openbaarheid van bestuur zijn van toepassing op de klachtendossiers, zoals opgenomen in het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdossiers in diensten en instellingen van de Vlaamse regering. Overeenkomstig artikel 2 en 3 van dit decreet geldt de openbaarheid niet zolang in de betrokken aangelegenheid geen eindbeslissing is genomen.

De genomen beslissingen op basis van het advies van de commissie kunnen worden gepubliceerd indien de beslissingen van belang zijn voor de scholen. Eventuele publicatie is mogelijk in Klasse, Klasse voor ouders, Basis-info.

Vraag nr. 279
van 21 september 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Architectenopleiding – Thermische isolatie

Teneinde de doelstellingen van de conferenties in Rio en Kyoto inzake reductie van CO₂ (koolstofdioxide) te bereiken, zijn verscheidene ingrepen nodig. Eén ervan is de thermische isolatie van gebouwen. De wetgever voorziet terzake in normen. Het is evident dat de architectenopleiding hieraan de nodige aandacht besteedt.

Ter gelegenheid van de wedstrijd "Zonnehuis", georganiseerd door Electrabel, in verband met milieuvriendelijk bouwen, kwam men tot de vaststelling dat amper 30 % van de ingestuurde projecten voldeed aan de wettelijke K55-norm van thermische isolatie. Bij een dergelijke wedstrijd kan men vermoeden dat de deelnemende architecten

hun beste projecten inzenden. We nemen aan dat dit dan toch een selectie was met meer dan gebruikelijke aandacht voor warmteverliezen en veronderstellen dus dat van alle (nieuwe) gebouwen minder dan 30 % voldoet aan de wettelijk voorgescreven norm.

Over welke mogelijkheden beschikt de overheid om enige controle uit te oefenen op de architectenopleiding, zodat niet enkel het esthetische als een belangrijke factor wordt beschouwd, maar zeker ook het bouwfysische, waaronder de (thermische) isolatie ?

N.B. Een vraag over overheidscontrole op bestaande gebouwen inzake thermische isolatie werd gesteld aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Antwoord

1. Inleiding

Het universiteitendecreet van 12 juni 1991 en het hogescholendecreet van 13 juli 1994 verlenen aan respectievelijk de universiteiten en de hogescholen de autonome bevoegdheid voor het opstellen van hun opleidingsprogramma's. De opleidingsprogramma's aan de hogescholen worden opgesteld op grond van een beroepsprofiel en een opleidingsprofiel. De Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) coördineert het opstellen van de profielen. De beroepswereld neemt actief deel aan deze activiteiten.

Zowel voor de universiteiten als voor de hogescholen geldt een systeem van interne en externe kwaliteitszorg.

De instellingen staan zelf in voor het bewaken van de kwaliteit van hun opleidingen. De maatschappelijke relevantie en het bevatten van alle essentiële inhoudsvormen daarbij een belangrijk criterium. Interne kwaliteitszorg betekent dat de instellingen de kwaliteitszorg intra muros organiseren.

Externe kwaliteitszorg vertaalt zich in het zich laten doorlichten door visitatiecommissies, waaraan zowel vertegenwoordigers van de beroepswereld als van de onderwijswereld deelnemen. De overheid ziet toe op het optimaal functioneren van deze kwaliteitszorg. Dit houdt onder meer in dat de overheid nagaat of de instellingen de opmerkingen en voorstellen tot

remediëring vanwege de visitatiecommissies in de praktijk omzetten. De overheid kan eveneens op eigen initiatief onderzoek laten verrichten naar de kwaliteit van een opleiding.

2. Het belang van "thermische isolatie" in het curriculum van de architectenopleidingen aan de Vlaamse universiteiten

De opleiding van burgerlijk ingenieur-architect bestaat aan drie universitaire instellingen : de Vrije Universiteit Brussel (VUB), de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) en de Universiteit Gent (UG). Een schriftelijke bevraging toont aan dat het onderwerp "thermische isolatie" in het programma ruimschoots aan bod komt in verschillende theoretische vakken, oefeningen en ontwerpateliers, en dit vanuit verschillende invalshoeken (voorbeelden van vakken en/of oefeningen : Bouwtechniek, Constructie van Gebouwen, Bouwfysica, Uitrustingstechniek en Warmteleer).

(Antwoord Eric Van Rompuy : blz.504 – red.)

Vraag nr. 280 van 21 september 1998 van de heer KAREL DE GUCHT

Onderwijsvoorrangsbeleid – Gezinsonderzoek en privacy

Recentelijk hebben verschillende gemeenschapscholen in uitvoering van de ministeriële omzendbrief "BAO/Onderwijsvoorrang/1998/1 (21-4-1998), Onderwijsbeleid voor migranten, Maatregelen voor de schooljaren 1998-1999 en 1999-2000" een schrijven aan de ouders gericht op basis van de door het kabinet of de administratie opgestelde modelbrief. De gezinnen worden door het departement "onderzocht" op hun sociale en etnische achtergrond (tot de grootouders toe). Als motivering wordt gesteld dat op basis van deze informatie de overheid bijzondere inspanningen kan doen.

Ofschoon wij die "bijzondere inspanningen" in verband met het onderwijsvoorrangsbeleid kunnen onderschrijven, hebben wij bedenkingen bij dergelijke inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van kinderen, ouders en grootouders. Wij zien trouwens de noodzaak van het gevolgde procédé niet in. Op eenvoudige vraag aan de directies kan het departement toch vernemen hoeveel allochtonen zich in de school bevinden. Meer informatie heeft het departement niet nodig om een onderwijsvoorrangsbeleid uit -te voeren. Welk nut heeft bijvoor-

beeld de vraag naar het geboorteland van de grootmoeder van moederszijde? Dit doet ons vermoeden dat de gevraagde informatie voor louter statistische doeleinden dient of werd gevraagd in opdracht van een of andere vorser. In voorkomend geval is het uiteraard laakbaar deze informatie te vragen onder het mom van het voorrangbeleid.

1. De brief vermeldt: "Wij zijn er ons van bewust dat deze gegevens zeer persoonlijk zijn. De antwoorden zullen dan ook aan niemand worden doorgegeven". Welke specifieke garanties worden daarvoor geboden?
2. Graag had ik ook van de minister vernomen of deze werkwijze verenigbaar is met de door hem gegeven opdracht.
3. Meent hij ja dan neen dat er een inbreuk op de privacy werd gepleegd? Zo ja, welke maatregelen zal hij nemen?
4. Hoeveel ouders hebben op de vragen geantwoord?
5. Hoe zullen de verkregen gegevens concreet worden gebruikt in het kader van het onderwijsvoorrangbeleid?

Antwoord

1. Eerst en vooral dient te worden gezegd dat het onderwijsvoorrangbeleid niet nieuw is (gestart in het schooljaar 1991-1992) en dat de opvraging van gegevens aan de ouders al dateert van 1991. Het gaat dus niet om een nieuwe maatregel.

Daarenboven zijn de ouders vrij deze informatie al dan niet te verschaffen. Ouders worden niet verplicht de modelbrief in te vullen. Deze door de ouders gehandtekte brieven worden in de school bewaard ter controle van de inspectie. De brieven komen nooit in handen van de administratie of van de overheid.

Tot nu toe is daar nog nooit reactie op gekomen.

2. Deze werkwijze is niet onverenigbaar met de door mij gegeven opdracht.

In mei 1991 besliste de Vlaamse regering om een bijkomende inspanning te leveren om de onderwijsachterstand van migrantenkinderen weg te werken en integratie te bevorderen. De

klemtoon ligt daarenboven op kansarme migranten, omdat zij de minste ontwikkelingskansen hebben en het meeste nood aan bijkomende ondersteuning. Deze extra middelen worden alleen toegekend aan scholen die aantonen dat ze het juiste doelpubliek hebben en dat ze extra inspanningen leveren van voldoende hoge kwaliteit. Het aantonen dat ze het juiste doelpubliek hebben, gebeurt via de verklaringen op eer van de ouders van migrantenleerlingen.

3. Neen, dit is geen inbreuk op de privacy. Het staat ouders immers vrij om al dan niet te antwoorden op de gestelde vragen en de gegevens worden aan niemand doorgegeven, ze verlaten zelfs de school niet.
4. Alle ouders van de leerlingen-onderwijsvoorrang waarvoor de school extra lestijden krijgt, hebben geantwoord. In het schooljaar 1997-1998 waren dat 27.565 leerlingen in het basisonderwijs (gewoon en buitengewoon samen). In het schooljaar 1998-1999 waren dat 29.712 leerlingen in het basisonderwijs (gewoon en buitengewoon samen).
5. Een kind waarvan de ouders verklaren dat het tot de doelgroep behoort, komt in aanmerking voor extra omkadering van de school. Deze kinderen krijgen een hogere weging dan de andere kinderen en dat resulteert in extra lestijden voor de school, dus in extra leerkrachten.

Op die manier krijgt de school meer armslag om met deze kinderen meer intens te werken. In sommige scholen kan dat leiden tot twee of zelfs drie fulltime leerkrachten extra die ze als omkadering krijgen.

Vraag nr. 281 van 23 september 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit

Dat de facturatie van de 078-lijnen van Belgacom tot ongewenste neveneffecten leidt, met name het opheffen van de anonimiteit van de beller, is bekend.

In naam van federaal minister Di Rupo antwoordde federaal minister Flahaut op 15 juli 1998 in de Kamer van Volksvertegenwoordigers dat een van de oplossingen was bepaalde diensten als bijstandsdienst te erkennen. Hij stelde wel dat "de bevoeg-

de overheid" deze organisaties moet uitkiezen (Kamer van Volksvertegenwoordigers, Handelingen C629, blz. 5-6). Dit past, aldus de minister, in een aanpak van de gehele problematiek van bijstandsdiensten.

Het is dus evident dat de Vlaamse overheid wordt betrokken bij de nieuwe aanpak van de bijstandsdiensten.

1. Welke telefonische bijstandsdiensten vallen onder de verantwoordelijkheid van de minister ?
2. Voor welke van deze bijstandsdiensten is het noodzakelijk dat het gebruik van de 078-lijn anoniem blijft ? Heeft de minister de betrokken organisaties reeds uitgekozen ?
3. Is er reeds overleg met het BIPT (Belgisch Instituut voor Post en Telecommunicatie), Belgacom of een federale minister over deze nieuwe aanpak ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Momenteel wordt een uitvoerige inventaris gemaakt van de 078-lijnen die onder de verantwoordelijkheid vallen van de departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse openbare instellingen en de organisaties en diensten gesubsidieerd of gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschap.

1. Een volledige lijst zal na verder onderzoek worden meegedeeld.
2. Het is absoluut noodzakelijk dat 078-nummers anoniem kunnen worden gebruikt. Een vermelding van de gesprekken op deze 078-nummers op de klantenfactuur is een reële belemmering voor de gebruikers, omdat zij vaak precies problemen wensen mee te delen die in de persoonlijke of intra-familiale sfeer zitten.

Om die reden werden trouwens een aantal 078-nummers nog niet aan het brede publiek bekendgemaakt, omdat de anonimiteit niet is gewaarborgd.

3. Het BIPT (Belgisch Instituut voor Post en Telecommunicatie) is van oordeel dat de enige oplossing voor dit probleem die afdoende

zekerheid biedt, bestaat uit de wijziging van artikel 19 van hoofdstuk 3 van bijlage 1 van de wet van 21 maart 1991 (zoals gewijzigd door de wet van 19 december 1997) en artikel 105nonies van dezelfde wet. Het gaat om de wet van 19 december 1997 tot wijziging van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, teneinde het reglementaire kader aan te passen aan de verplichtingen die, inzake vrije mededinging en harmonisatie op de markt voor telecommunicatie, voortvloeien uit de van kracht zijnde beslissingen van de Europese Unie.

Het federale ministerie van Justitie, in samenwerking met andere administraties, heeft een voorontwerp van wet voorbereid teneinde de Europese richtlijn 97/66/EG (de richtlijn privacy voor de telecomsector) om te zetten in Belgisch recht. Dit voorontwerp van wet voorziet onder meer in een aantal aanpassingen aan de wet van 21 maart 1991. Verder levert de omzetting van de privacyrichtlijn tevens de nodige rechtsgrond om artikel 105nonies en artikel 9 van bijlage 1 van de wet van 21 maart 1991 te wijzigen.

Het ligt derhalve in de bedoeling van het BIPT om in deze tekst ook de wijzigingsbepalingen voor voormelde artikels van de wet van 1991 op te nemen. Het BIPT geeft momenteel geen uitsluitel over een wijziging voor de vermelding van alle 078-nummers op de klantenfactuur, dan wel een wijziging enkel voor hulpdiensten met een 078-nummer. Voor dit laatste geval is er sprake van een noodzakelijke erkenning als hulpdienst, die door de Commissie ter Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer zou kunnen worden toegekend.

Een wetsbepaling kan uiteraard niet van vandaag op morgen tot stand komen en een aantal stadia moeten worden doorlopen vooraleer zij effectief in werking kan treden. In afwachting van deze wetswijziging is er bij het BIPT bereidheid om een pragmatische oplossing uit te werken. Zo werd met Belgacom overleg gepleegd over een voorlopige oplossing die eruit zou bestaan de 078-nummers op te nemen in de rubriek zonale communicaties, nog voor de formele wetswijziging tot stand zou komen. Belgacom is hier naar verluidt niet toe bereid. Belgacom stelde tot nu toe ook geen andere oplossing voor de overgangperiode voor.

Vraag nr. 282
van 23 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring

Omtrent de problematiek van het screenen van de Vlaamse regelgeving inzake taalbepalingen in de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden deelt de minister-president mij in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 212 van 13 juli 1998 mee dat, wegens de grote ingewikkeldheid van deze regelgeving, aan het college van secretarissen-generaal werd gevraagd dat elk departement dit voor de eigen bevoegdheidsdomeinen zou doen. De minister-president voegt eraan toe dat als beleidsmatige wijzigingen in de bestaande reglementering nodig blijken, tevens wordt onderzocht of die regelgeving dient te worden aangepast om het Vlaams karakter van de erkende en/of gesubsidieerde initiatieven te vrijwaren (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 23 oktober 1998, blz. 280 – red.*).

Kan de minister mij meedelen of deze oefening reeds binnen zijn departement werd gemaakt ?

Werden er als gevolg daarvan reeds wijzigingen aan bestaande reglementen aangebracht ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 283
van 24 september 1998
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Onderwijsconferentie Praag – Resultaten

De ministers van Onderwijs van de Europese Unie (EU) en de kandidaat-lidstaten vergaderden op 26 en 27 juni 1998 in Praag onder voorzitterschap van het Verenigd Koninkrijk en Tsjechië.

Deze Praag-conferentie is een vervolg op een Warschau-conferentie in april 1997. De Praag-conferentie gaf de mogelijkheid een informele dialoog te houden tussen de ministers van Onderwijs over

de samenwerking in het kader van het uitbreidingsproces van de Europese Unie.

1. Wie vertegenwoordigde ons land tijdens deze conferentie ? Was de Vlaamse Gemeenschap rechtstreeks vertegenwoordigd ? Welke voorbereiding vond plaats op deze EU-conferentie ?
2. Kan de minister een overzicht geven van de aandachtspunten die in Praag werden besproken ?
3. Werden de schoolstandaarden en de samenwerking tussen de EU-lidstaten en de kandidaat-lidstaten op het terrein van onderwijs verbeterd, ik denk dan meer in het bijzonder aan het Socrates-programma ? Zo ja, in welke mate ?
4. Kon de minister zich volledig vinden in de resultaten van de top ? Welke aandachtspunten voorziet hij nog in de relatie tussen de EU en de kandidaat-lidstaten ?

Antwoord

1. Vertegenwoordiging

België werd op deze conferentie vertegenwoordigd door een delegatie van de Vlaamse Gemeenschap en een delegatie van de Franse Gemeenschap. De delegatie van de Vlaamse Gemeenschap bestond uit :

- Luc Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs,
- Georges Monard, secretaris-generaal departement Onderwijs,
- Roger Peeters, kabinetschef kabinet Onderwijs,
- Daniël De Schrijver, adjunct van de directeur, departement Onderwijs.

De delegatie van de Franse Gemeenschap bestond uit :

- een lid van het kabinet-Ancion,
- Zénon Kowal, attaché van de Franse Gemeenschap in Praag.

Luc Van den Bossche was federaal woordvoerder op deze conferentie.

Deze conferentie werd zowel intern-Vlaams als in overleg met de andere gemeenschappen voorbereid.

2. Aandachtspunten van de conferentie in Praag waren :

- de verbeteringen van de schoolstandaarden in de Europese landen ;
- de toekomstige onderwijssamenwerking in Europa, onder andere door deelname aan Socrates-2 en Tempus-3

3. Uit de bespreking zijn enkele voorstellen gekomen die tot een verbetering van de onderwijssamenwerking (onder andere op het vlak van schoolstandaarden) tussen de EU-lidstaten en de landen van Oost- en Centraal-Europa kunnen leiden, namelijk :

- het vaststellen van een beperkte lijst van indicatoren om de evaluatie van de onderwijssystemen op nationaal niveau te vergemakkelijken ;
- het openstellen van de EU-netwerken voor kwaliteitsevaluatie op schoolniveau naar de landen van Oost- en Centraal-Europa en Cyprus ;
- Tempus-3 zou zich vooral concentreren op de niet-geassocieerde landen.

In het kader van de werkgroepen kwamen de volgende punten naar voren :

- belang van levenslang leren, niet alleen voor arbeidsmarkt maar ook voor burgerschap ;
- waardering van het beroep van leraar ;
- meer aandacht naar met uitsluiting bedreigde jongeren ;
- een zo groot mogelijke autonomie voor de scholen ;
- het schoolbeleid moet duidelijk maar flexibel zijn.

4. Bij de onder 3 opgesomde voorstellen gelden volgende opmerkingen.

- Er moeten duidelijke afspraken worden gemaakt op welke domeinen de beperkte lijst van indicatoren slaat.

- In het kader van Tempus-3 zou er toch ook nog aandacht moeten uitgaan naar de geassocieerde landen.

**Vraag nr. 284
van 25 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing

In 1996 vroeg ik de verschillende ministers naar de toepassing van de decreten met betrekking tot integratie van kunstwerken in openbare gebouwen. De individuele administraties van de ministers zijn verantwoordelijk voor het toezicht. Zoals blijkt uit het antwoord van 1996, rapporteerden slechts weinig administraties over de resultaten aan de administratie Kunst, zoals gevraagd door een ministeriële omzendbrief (*gecoördineerd antwoord van minister Luc Martens op schriftelijke vraag van 2 juli 1996 gesteld aan alle ministers van de Vlaamse regering, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 31 oktober 1996, blz. 244 e.v. – red.*).

1. Welke kunstwerken werden uitgevoerd in het kader van bouwwerken van diensten of voorzieningen die vallen onder de verantwoordelijkheid van de minister ?
2. Heeft de minister, voortgaande op de reacties van onder meer ARGO (Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs), de KU Leuven (Katholieke Universiteit Leuven), het LUC (Limburgs Universitair Centrum) en de VUB (Vrije Universiteit Brussel) en naar aanleiding van de schriftelijke vraag van 1996, reeds contact genomen met deze instellingen om het decreet toe te passen ?
3. Heeft de minister ondertussen reeds het door hem gevraagde verslag ontvangen van het Universitair Ziekenhuis Gent, de Universiteit Gent en de Katholieke Universiteit Brussel (cf. antwoord op bovenvermelde schriftelijke vraag) ? Wat is het resultaat ?

N.B. Gelijkwaardige vragen werden gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoeren Ruimtelijke Orde-

ning, aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media ; aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, en aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN*

Vraag nr. 9 van 8 oktober 1998 van de heer CARL DECALUWE

Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen

In de begrotingsopmaak bij de verschillende diensten met afzonderlijk beheer (DAB) en in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt een post opgenomen inzake de voorzieningen wegens veroordelingen die hoog kan oplopen en waarbij het zeker is dat er in de meeste gevallen geen uitspraak komt in de loop van het betrokken begrotingsjaar.

1. Welke criteria hanteert men bij de DAB's en de Vlaamse Gemeenschap om per zaak een bepaald bedrag in te schrijven in de begroting ?
2. Over welk bedrag gaat het in de respectievelijke DAB's en in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap die onder de bevoegdheid van de minister vallen ?
3. In welke mate is het noodzakelijk om alle lopende rechtszaken ieder jaar in de begroting op te nemen ?

4. Voor welke rechtszaak werden al het langst middelen ingeschreven wegens veroordelingen en voor welk bedrag ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 10 van 8 oktober 1998 van de heer CARL DECALUWE

Verwijlntresten – Overzicht 1997

De voorbije jaren werd geregeld gedebatteerd in het Vlaams Parlement om de uitbetaling van de verwijlntresten te minimaliseren en werden hieromtrent begeleidingsmaatregelen binnen de verschillende administraties uitgewerkt.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de verwijlntresten die in 1997 en de loop van 1998 reeds werden uitbetaald bij de administraties en de diensten met afzonderlijk beheer (DAB) die onder zijn/haar voogdij staan ?
2. Wat zijn de oorzaken die leiden tot het betalen van verwijlntresten en welke aanvullende maatregelen werden nog genomen of gepland om deze te minimaliseren ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 15 van 12 oktober 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen

Zie :

* vanaf 28/9/98

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 12

van 12 oktober 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 454

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 16

van 12 oktober 1998

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Vrouwen zijn goed aanwezig op de arbeidsmarkt als geheel. In leidende functies komen ze echter minder voor. Het is nochtans belangrijk hier vrouwen aan te treffen, wegens de voorbeeldfunctie en hun specifieke inbreng. Daarom is het belangrijk ook op kabinetten voldoende vrouwen te hebben, zeker op beleidsbepalend en visueel niveau.

Als reactie op mijn vroegere schriftelijke vraag van 20 september 1995 verklaarden een aantal ministers in de toekomst hieraan extra aandacht te schenken. De minister bevoegd voor Gelijkekansenbeleid zou dit opvolgen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 13 oktober 1995, blz. 133 – red.*).

Door cijfergegevens kan het resultaat van deze optie zichtbaar worden gemaakt. Nu de regering haar laatste werkjaar ingaat, zal ze allicht voor zichzelf ook een aantal opties willen visualiseren.

Vandaar mijn jaarlijkse vraag : hoeveel mannen en vrouwen volgen op het kabinet van de minister de dossiers inhoudelijk op ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van

Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden,
Wetenschap en Technologie.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER

VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 413

van 14 september 1998

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VDAB – Vacatures per branche

Met veel enthousiasme beginnen jonge afgestudeerden aan hun zoektocht naar werk. Ze schrijven zich in bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) en vragen er allerlei inlichtingen.

Tot mijn verbazing vernam ik dat men bij de VDAB niet de adressen van de firma's en instellingen ter beschikking stelt wanneer men gericht wil solliciteren in een bepaalde branche. Het lijkt mij niet meer dan evident dat men adressen van mogelijke werkgevers uit de belangstellingssfeer van de afgestudeerden (bv. alle ziekenhuizen, alle metaalverwerkende bedrijven, alle OCMW's, alle centra algemeen welzijnswerk, ...) uit de regio ter beschikking stelt. Nu komt men onder andere naar politici om deze informatie te krijgen, wat geen oplossing ten gronde is, maar wel naar een probleem verwijst.

Heeft de VDAB een databank met de verschillende bedrijven en voorzieningen in de regio om gericht te solliciteren ?

Zo ja, waarom worden deze adressen niet ter beschikking gesteld van de sollicitanten op hun spontane vraag ?

Antwoord

De VDAB beschikt wel over een databank van alle ondernemingen die bekend zijn bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ). Deze bedrijvenbank bevat volgende gegevens : adres, telefoon, fax, e-mail, dimensieklasse (een indeling naar grootte van tewerkstelling), aantal werknemers, activiteitenomschrijving, Nace-code (een indeling naar bedrijfssector en bedrijfsactiviteit), nijverheidscode (een indeling volgens nijverheidstak), contactper-

sonen in het bedrijf, historiek van contacten en vacatures.

Deze bedrijfsinformatie is slechts optimaal aangevuld bij de ondernemingen die contact hebben met de VDAB, vermits deze bedrijvenbank een klantenbeheersysteem is voor onder meer een goede vacaturewerking, die geconcretiseerd is in de WIS-toepassing (Werkinformatiesysteem).

Het klopt dat de VDAB niet systematisch sectorgebonden lijsten van ondernemingen bezorgt aan werkzoekenden. Binnen de werkprocessen van de VDAB wordt het meer opportuun geacht informatie omtrent bedrijven bekend te maken in het kader van een actuele vacature. Deze vacatureinformatie wordt beschikbaar gesteld op de WIS-terminals en via Internet en kan worden opgezocht via verschillende zoekmodules, bijvoorbeeld beroep en diploma. Zo kunnen werkzoekenden via WIS-terminals reeds bedrijfsgericht op zoek gaan naar beschikbare vacatures door gebruik te maken van de zoekmodule die selecteert op basis van trefwoorden. De vraag naar een sectorgebonden lijst wordt door de VDAB-consulent op dit ogenblik per geval op zijn adequaatheid onderzocht.

De VDAB heeft besloten om Watis (Work And Training Information System), een project van de Europese Gemeenschap ontwikkeld onder supervisie van de VDAB, te gaan integreren in de website van de VDAB (1). Hierbij zal een applicatie worden ontwikkeld waarbij men als werkzoekende gericht zal kunnen selecteren op een bedrijvenbank, die zal zijn samengesteld uit bedrijven met vacatures en bedrijven die uitdrukkelijk toestemming hebben verleend om hun informatie te verspreiden. Binnen de selectieprocedure zal de werkzoekende ondernemingen kunnen gaan opzoeken via onder andere sector en regio. Het communicatiesysteem van deze bedrijvenbank zal de gebruiker toelaten om on line in contact te treden met bedrijven. De realisatie van deze toepassing is gepland voor het voorjaar 1999.

(1) Het Watis-project (Work And Training Information System) past in het Telematics Application Programme van de Europese Commissie, sector Information Engineering.

Information Engineering onderzoekt de creatie, het opslaan, de verspreiding en het gebruik van informatie, waarbij op verschillende domeinen wordt gezocht naar methodes waardoor deze informatie een toegevoegde waarde krijgt en beschikbaar wordt gemaakt voor alle Europese burgers.

Dit interactief informatiesysteem is een selfservice instrument voor werknemers, werkgevers en overheid om eenvoudig en snel informatie op te vragen en gegevens aan te bieden rond werk en opleiding.

Het Watis-systeem werd ontwikkeld door een consortium van zeven partners, zowel uit openbare als private sector uit vijf Europese landen, waarbij de VDAB optrad als projectcoördinator. Het project liep van juni 1996 tot september 1998.

**Vraag nr. 414
van 14 september 1998
van de heer GEORGES CARDOEN**

Vervuiling Dender – Oorzaken en maatregelen

Op 28 juli jongstleden was op de Dender, meer bepaald tussen Denderleeuw en Aalst, een sterke vervuiling van het rivierwater waar te nemen.

Wat waren de oorzaken van deze vervuiling ? Werd er tegen de vervuilers opgetreden ?

Is er een onderzoek verricht naar de gevolgen voor het visbestand ? Zo ja, met welk resultaat ? Zo neen, waarom niet ?

Blijkbaar zijn ook eenden het slachtoffer geworden van deze vervuiling.

Is dat juist en hoe gebeurt hier de schaderegeling ?

Antwoord

Op 28 juli laatstleden is bij de Vlaamse Milieu-maatschappij (VMM) geen enkele melding binnengekomen over een sterke vervuiling van de Dender. De VMM heeft daarom hieromtrent contact opgenomen met het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, de Provinciale Visserijcommissie Oost-Vlaanderen en de diensten van de provinciale afdeling Milieu-inspectie Oost-Vlaanderen. Enkel de laatstgenoemde had een oproep ontvangen over een beperkte mazoutverontreiniging op de Dender ter hoogte van Erembodegem.

Een lid van de Milieu-inspectie is ter plaatse geweest en heeft om 14.50 uur een staal genomen aan de Denderbrug ter hoogte van de Hogeweg in Erembodegem. Er was een olievlek op het wateroppervlak aanwezig. Er werd door deze persoon geen vissterfte, noch eendensterfte vastgesteld. Het

genomen staal werd onderzocht door het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek op de aanwezigheid van tetrachloorextraheerbare stoffen. Deze stoffen zijn een maat voor onder meer olieverontreiniging. Het resultaat van de analyse bedraagt 0,93 mg/l.

In de Vlaamse wetgeving bestaat er voor deze parameter enkel een norm voor oppervlaktewater bestemd voor de productie van drinkwater. Volgens deze norm moet de concentratie minder dan 0,5 mg/l zijn. Deze norm werd overgenomen uit de desbetreffende Europese richtlijn en is een richtwaarde. Niettegenstaande de overschrijding van de norm kunnen we op deze plaats niet spreken van een zeer zware verontreiniging.

De politie van Aalst en Denderleeuw zijn wel op de hoogte van een zware mazoutvervuiling van een zijwaterloop van de Dender op 28 juli. Deze zijwaterloop loopt door het beschermd natuurgebied De Wellemeersen. Ter hoogte van de monding van deze beek in de Dender werden maatregelen genomen opdat de vervuiling niet in de Dender zou komen.

De politie van Aalst heeft een proces-verbaal opgemaakt (nr. DE.64.12.307165-98) en er werd door het parket van Dendermonde een gerechtelijk onderzoek opgestart. Het parket heeft de politie van Denderleeuw de opdracht gegeven om het dossier verder op te volgen. Er werd onder meer een navolgend proces-verbaal opgemaakt (nr. 841-98). Aangezien het gerechtelijk onderzoek nog lopende is, kunnen nog geen resultaten worden meegedeeld.

**Vraag nr. 415
van 14 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gemeentelijke gesco's – Tewerkstelling bij gemeentelijke VZW's

In verschillende gemeenten worden personeelsleden – al dan niet gesco's (gesubsidieerde contractuelen) – die officieel in dienst zijn van de gemeente, in de praktijk tewerkgesteld in gemeentelijke VZW's. Dit gebeurt meestal in onderlinge afspraak, al dan niet op papier gezet.

Men combineert zo de voordelen van de VZW's met de voordelen van de gesco-toewijzing aan gemeenten.

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 178 van 8 juni 1998 aan Vlaams minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden Leo Peeters antwoordde deze dat hij terzake geen uitsluitsel kon geven. (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 9 oktober 1998, blz. 156 – red.*). Zeker in het kader van de omschakeling van Initiatieven Buitenschoolse Opvang naar de Vlaamse regelgeving blijft deze vraag nochtans belangrijk.

Mag ik daarom de minister vragen of gesco's toegewezen aan gemeenten, ook kunnen worden toegewezen aan gemeentelijke VZW's en omgekeerd? Zo ja, onder welke voorwaarden?

Antwoord

Op de vraag of gesco's kunnen worden toegewezen aan gemeentelijke VZW's en omgekeerd kan voorwaardelijk positief worden geantwoord in zoverre het gaat om gesco's tewerkgesteld in projectovereenkomsten. Dit zijn overeenkomsten voor de tewerkstelling van gesco's in het kader van werker-
varing en buitenschoolse kinderopvang. Voorwaarde is dat een vraag tot overheveling van het project van het gemeentebestuur naar een gemeentelijke VZW of omgekeerd wordt ingediend bij mijn administratie.

Indien uit onderzoek volgt dat de vraag verantwoord is en het project inhoudelijk dezelfde doelstellingen blijft nastreven, kan het werkgeverschap wijzigen.

**Vraag nr. 418
van 16 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kwaliteitseisen zorgsector – Maatregelen

Zie :
Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn
Vraag nr. 322
van 16 september 1998
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 572

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 421
van 21 september 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Aërobe compostering – Geurhinder

Voor de compostering van organisch afval beschikt men over twee procédés : aërobe en anaërobe vergisting.

Het bedrijf Dranco in Brecht heeft gekozen voor een combinatie van beide. De natste fractie wordt anaërobe voorbehandeld. De koek die hieruit resulteert, wordt gemengd met de drogere groenfractie en verder aërobe vergist. Deze manier van werken geeft geen geurhinder.

De Vlaamse Maatschappij voor Afvalrecuperatie (VLAR) in Grimbergen kiest voor een volledige aërobe vergisting. Hierbij treedt zeer sterke geurhinder op. Deels is dit te wijten aan de verstopping van het verluchtingssysteem door de plasticzakken. Deels wellicht aan het procédé. Hoe dan ook, vooral in de zomer zijn de omwonenden van Grimbergen, maar meer nog van Vilvoorde, verplicht ramen en deuren te sluiten wegens de stank uit de composteerinstallatie.

Beschikt de minister over gegevens van aërobe composteringsinstallaties in binnen- en/of buitenland die functioneren zonder geurhinder en dus zonder klachten van de omwonenden ?

Antwoord

Er is op dit ogenblik geen wetenschappelijke grond om de aangehaalde stelling – als zou anaërobe vergisting geen en aërobe verwerking veel geurhinder veroorzaken – te bevestigen. Hiertoe kunnen volgende elementen worden aangehaald.

Geur en geurhinder mogen niet worden verward. Geur komt vrij bij bijna ieder verwerkingsproces van afval. De mate waarin en de verspreiding ervan is evenwel afhankelijk van het type afval, de procesvoering, de verwerkingsprocessen, de verwerkte hoeveelheden, de genomen bestrijdingsmiddelen, ... Het spreekt voor zich dat in dit verband de beste beschikbare technieken met de grootst mogelijke zorg voor het milieu en de leefomgeving moeten worden aangewend. De mate waarin de resultante van bovenvermelde factoren evenwel hinder veroorzaakt, is hoofdzakelijk afhankelijk van de interactie tussen het verwerkingsbedrijf en de omgeving.

Een inplanting in een relatief dicht bewoond gebied of het zonevreemd bouwen van woningen zijn in dit verband elementen die voor een groter hinderniveau kunnen zorgen. Dit kan reeds grotendeels verklaren waarom op bepaalde plaatsen weinig tot geen klachten worden geregistreerd, terwijl op andere plaatsen veel hinder voorkomt.

Tot dusver wordt geurhinder hoofdzakelijk gemeten op basis van gemelde klachten. Rekening houdende met de hierboven vermelde factoren is dit evenwel geen objectief criterium om verschillende bedrijven, processen of technologieën te vergelijken. Daarom wordt in het kader van het Milieubeleidsplan 1997-2001 door de administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) gewerkt aan een objectief evaluatiesysteem voor geurhinder. Een dergelijk evaluatiesysteem zal toelaten om objectieve vergelijkingen te maken. Hieruit kan vervolgens op termijn een geurnormering worden afgeleid.

Studies op laboratoriumschaal hebben uitgewezen dat tijdens de aërobe narijping na vergisting minder geurmoleculen vrijkomen dan tijdens de intensieve aërobe compostering. Hieruit afleiden dat anaërobe vergisting geen en aërobe compostering veel geurhinder veroorzaakt, is echter voorbarig, en wel om de volgende redenen.

- Bij deze vergelijking wordt ervan uitgegaan dat de eigenlijke vergistingsfase (fase waarin het afval in de gesloten reactor aanwezig is) volledig geurvrij verloopt doordat het in een gesloten reactorvat plaatsvindt. In deze fase treden echter ook lekstromen op en is het rendement van het affakkelen niet steeds optimaal. Ook hier kan dus geurhinder optreden.
- Bij deze vergelijking wordt abstractie gemaakt van het feit dat bij de aërobe compostering de afgezogen lucht, met de geurmoleculen, steeds wordt behandeld over een biofilter. Een dergelijke biofilter houdt 90 tot 95 % van de aanwezige geurverbindingen tegen. Dit zorgt voor een aanzienlijke beperking van de verspreiding van de geur bij aërobe compostering.
- De eerste stap in de verwerking van het afval is de acceptatie en voorbehandeling (verkleinen en/of zeven). Deze stap is eveneens een mogelijke bron van geurhinder en is zowel voor aërobe als anaërobe installaties dezelfde.
- Behalve de in deze laboratoriumproef geschetste fases in de verwerking zijn er nog andere mogelijke bronnen van geurhinder

(persen/afzeven/nabewerking/afvalwaterbehandeling). Op het gebied van de afvalwaterbehandeling scoort de anaërobe vergisting duidelijk minder goed dan de aërobe compostering.

Als algemene conclusie geldt dat, om de geurhinder te beperken, de procesvoering bij welke verwerkingstechniek dan ook optimaal moet verlopen. Het is in dit kader dat uitgebreide initiatieven worden genomen ter verbetering van de algemene werking en procesvoering door alle Vlaamse compostingsbedrijven.

Vraag nr. 426
van 23 september 1998
van RIET VAN CLEUVENBERGEN

Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 281

van 23 september 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 465

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 427
van 23 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 282

van 23 september 1998

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 467

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 429
van 24 september 1998
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Grote Nete – Cadmium- en zinkvervuiling

In antwoord op mijn mondelinge vraag betreffende de cadmium- en zinkvervuiling in de Grote Nete van woensdag 22 april 1998 (Beknopt Verslag nr. 41) antwoordde de minister dat hij hoopt in de loop van de maand mei overleg te plegen met de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO), de provincie en de beheerder van de waterlopen, zodat eventueel voorlopige maatregelen kunnen worden genomen.

Kan de minister mij zeggen hoever deze besprekingen zijn gevorderd ?

Welke (voorlopige) maatregelen werden reeds genomen ?

Antwoord

1. In het kader van de problemen die door het Provinciaal Instituut voor Hygiëne (PIH) werden vastgesteld met betrekking tot de kwaliteit van het oppervlaktewater van de Scheppelijke Nete, werd een werkgroep opgericht die zich specifiek met de cadmium- en zinkvervuiling bezighoudt. Deze werkgroep bestaat uit vertegenwoordigers van verschillende partijen, waaronder de gemeenten Mol, Balen, Geel en Lommel, de provincies Antwerpen en Limburg, het PIH, de Provinciale Intercommunale Drinkwatermaatschappij der Provincie Antwerpen (Pidpa), de administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), de Vlaamse Milieu- maatschappij (VMM), de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) en de NV Union Minière. De coördinatie van deze werkgroep wordt op dit ogenblik uitgevoerd door het PIH. De VITO is recentelijk in deze

werkgroep opgenomen en heeft op de eerste plaats een ondersteunende en informatieve rol.

De werking van deze groep omvat volgende taken :

- duidelijk omschrijven en bepalen van de problematiek ;
- betere inventarisatie van het probleem ;
- nagaan van de oorzaak ;
- bepalen van mogelijke maatregelen ;
- inlichten van de betrokken overheidsdiensten en de bevolking.

Deze werkgroep heeft tijdens de laatste maanden een aantal activiteiten laten uitvoeren waaronder :

- staalneming en analyse van oppervlaktewater ;
- inventarisatie van de hydrologische toestand in het betrokken gebied ;
- plaatsing van een reeks peilbuizen (onder meer door de afdeling Water van Aminal) ;
- staalneming en analyse van grondwater ;
- bespreking van mogelijke maatregelen om de verontreiniging enigszins te kunnen beheersen.

De werkgroep heeft tijdens de laatste vergadering op 8 september 1998 besloten om een overzichtsrapport op te maken van alle informatie die tot nu toe werd verzameld. Dit rapport zal worden opgemaakt door het PIH en aan alle leden van de werkgroep, de bestendige deputatie en de Vlaamse minister van Leefmilieu worden voorgelegd. Tot op heden is dit verslag nog niet afgewerkt.

2. Het nijpend probleem van de wateroverlast in de wijk Bankei wordt momenteel opgelost door het uitgraven van twee grachten.

Vraag nr. 432
van 25 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing

In 1996 vroeg ik de verschillende ministers naar de toepassing van de decreten met betrekking tot integratie van kunstwerken in openbare gebouwen. De individuele administraties van de ministers zijn verantwoordelijk voor het toezicht. Zoals blijkt uit het antwoord van 1996 rapporteerden slechts weinig administraties over de resultaten aan de administratie Kunst, zoals gevraagd door een ministeriële omzendbrief (*gecoördineerd antwoord van minister Luc Martens op schriftelijke vraag van 2 juli 1996 gesteld aan alle ministers van de Vlaamse regering, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 31 oktober 1996, blz. 244 e.v. – red.*).

1. Vallen gebouwen die behoren tot of worden gebruikt door de VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding), opleidingscentra en Vlaamse openbare instellingen onder toepassing van dit decreet ? Zo ja, voldeden zij aan de decreten ? Zo neen, waarom niet ?
2. Welke kunstwerken werden uitgevoerd in het kader van bouwwerken van diensten of voorzieningen die vallen onder de verantwoordelijkheid van de minister ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, en aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, en aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 13
van 8 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Overzicht 1997

Zie :

Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 10

van 8 oktober 1998

van de heer Carl Decaluwé

Blz. 469

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 22

van 12 oktober 1998

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 12

van 12 oktober 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 454

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 23

van 12 oktober 1998

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Zie :

Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 16

van 12 oktober 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 470

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER

VAN FINANCIËN, BEGROTING EN

GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 144

van 16 september 1998

van mevrouw MARLEEN VANDERPOORTEN

Heffing leegstand – Beroep wegens renovatiewerken

Op 1 januari 1996 trad het decreet op de leegstand in werking. Met dit decreet legt het Vlaams Gewest een heffing op met betrekking tot leegstaande en/of verwaarloosde gebouwen en leegstaande, verwaarloosde, ongeschikte en/of onbewoonbare woningen opgenomen in een daartoe opgemaakte inventaris. Wanneer een woning is opgenomen in de betrokken inventaris kan de belastingplichtige in beroep gaan binnen dertig dagen na de verzending van de aanslag door middel van een gemotiveerd verzoekschrift bij de Vlaamse regering.

Een geregeld weerkerende reden om in beroep te gaan, schijnt voor te komen bij (jonge) particulieren die een woning kochten om ze zelf te renoveren en er na verloop van tijd zelf in te gaan wonen, maar die vanwege tijd- en geldnood deze renovatie zoveel tijd laten in beslag nemen dat zij op de inventaris van leegstaande huizen terechtkomen. Hun verzoekschrift is dan vaak gestaafd met rekeningen van elektriciteits- en waterverbruik om te bewijzen dat er geen echte leegstand is.

Hoe vaak werd op deze grond beroep ingesteld door eigenaars en hoe vaak werd op dit beroep geheel of gedeeltelijk ingegaan ?

Antwoord

Artikel 30, § 2 van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 bepaalt dat een woning wordt beschouwd als leegstaand wanneer ze gedurende

twalf opeenvolgende maanden niet effectief wordt gebruikt in overeenstemming met de woonfunctie. Artikel 43 van hetzelfde decreet, als gewijzigd bij decreet van 8 juli 1997 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1997 en in werking getreden op 1 juli 1997, bepaalt dat de heffing wordt geschorst zodra de belastingplichtige een bouwvergunning voorlegt waaruit blijkt dat hij de nodige renovatiewerken gaat uitvoeren.

Wanneer de belastingplichtige binnen een termijn van één maand na kennisgeving van de administratieve akte een bouwvergunning voorlegt die dateert van vóór de administratieve akte, dan gaat de schorsing in op datum van de administratieve akte in plaats van op de datum van de bouwvergunning. De schorsing kan niet langer duren dan twee jaar en geldt voor de heffingen die worden verschuldigd op de inventarisdata die vallen in de periode van schorsing.

Luidens het vierde lid van genoemd artikel wordt de schorsing ongedaan gemaakt als de in de bouwvergunning opgenomen renovatiewerken op het einde van de periode van schorsing niet zijn beëindigd, tenzij op dat ogenblik een vrijstelling loopt op grond van artikel 41 of artikel 42, § 2.

Artikel 24, 4° van hetzelfde decreet, eveneens gewijzigd bij decreet van 8 juli 1997 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1997 en eveneens in werking getreden op 1 juli 1997, geeft de definitie van renovatiewerken : dit is de uitvoering van structurele ingrepen waarvoor op grond van artikel 42, § 1 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, een bouwvergunning is vereist, en die vooral betrekking hebben op de stabiliteit, de bouwfysica en de veiligheid, en/of op de herstelling van zichtbare en storende gebreken, om een gebouw en/of woning weer geschikt te maken volgens de oorspronkelijke bestemming, of een nieuwe bestemming te geven in overeenstemming met de eisen van een goede plaatselijke ruimtelijke ordening. Voor de toepassing van het decreet van 22 december 1995 houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 wordt sloop gevolgd door vervangingsbouw, gelijkgesteld met renovatiewerkzaamheden.

Het is principieel de beheerder van de inventaris als bedoeld in onderafdeling 3 van afdeling 2 van hoofdstuk VIII van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, die beslist omtrent de toekenning

van een eventuele opschorting van heffing wegens renovatiewerken.

Het is voor de belastingplichtige derhalve, na het verstrijken van de periode gedurende welke opschorting van heffing wegens renovatiewerken kan worden verleend, niet voldoende rekeningen van elektriciteits- en waterverbruik voor te leggen opdat daaruit het bewijs van uitgevoerde renovatiewerken zou kunnen worden afgeleid, of dat een effectieve aanwending van de woning in overeenstemming met de woonfunctie zou zijn aangetoond. Aan alle bovengenoemde voorwaarden dient te worden voldaan. Het decreet voorziet bovendien niet in enige bepaling die zou toelaten rekening te houden met beweerde tijd- en geldnood van de belastingplichtige waardoor de renovatiewerken de gestelde termijn overschrijden, om alsnog een opschorting van heffing toe te staan.

Met betrekking tot het aanslagjaar 1997 werden in totaal 1.205 bezwaren tegen de heffing ter bestrijding van de leegstand en verkrotting ingediend. Deze bezwaren bevatten meestal meerdere grieven. Hierdoor, ook mede doordat het informaticasysteem een aparte registratie van diverse grieven niet toelaat, kunnen geen cijfers worden bijgehouden van het aantal bezwaren dat is gebaseerd op de genoemde reden.

Wel worden statistieken van de ingewilligde bezwaren bijgehouden. Dit zijn er 569 (47,2 %). In 71 dossiers (12,5 % van de ingewilligde bezwaren) werd door de gemachtigde ambtenaar een opschorting van heffing toegekend. In nog eens 26 dossiers (4,6 % van de ingewilligde bezwaren) werd het bezwaar ingewilligd omdat het belastepand reeds bij het verstrijken van de periode van opschorting opnieuw effectief werd aangewend in overeenstemming met de woonfunctie. In deze dossiers werd dus een opschorting van heffing verleend en werd tevens de schrapping van het belastepand uit de inventaris bevolen.

Samen werd dus in 97 gevallen (17,1 % van de ingewilligde bezwaren) waarbij de eigenaar in het bezwaar als grief liet gelden dat renovatiewerken werden uitgevoerd, het bezwaar ingewilligd.

Vraag nr. 150
van 23 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 281

van 23 september 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 465

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 477

van 26 juni 1998

van mevrouw **MARIJKE DILLEN**

De Lijn – Vandalisme.

Vandalisme is een probleem waarmee het openbaar vervoer in- steeds grotere mate kampt. Dit vandalisme kent verschillende vormen. Maar het herstel kost steeds veel geld, dat beter voor andere doeleinden kan worden aangewend.

1. Wat is het bedrag dat jaarlijks door De Lijn op de begroting moet worden gereserveerd voor de

herstelling en vervanging van beschadigde voorwerpen ten gevolge van vandalisme ? Graag had ik dit bedrag afzonderlijk voor de jaren 1995-1996-1997.

2. Kan de minister per betrokken jaar meedelen hoe dit gereserveerde bedrag zich verhoudt tot de totale begroting ?
3. Kan hij eveneens een opsplitsing geven per provincie ? Welk bedrag wordt er op de begroting per provincie gereserveerd voor dit probleem ?
4. Met welke specifieke vormen van vandalisme kampt De Lijn ? Heeft de Lijn hierop een zicht, teneinde haar strategie te bepalen om dit probleem te bekampen ?
5. Welke maatregelen heeft De Lijn genomen om vandalisme tegen te gaan ? Wat zijn hiervan op jaarbasis de financiële gevolgen ?

Aanvullend antwoord

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de werkhuiskosten. Deze cijfers hebben een relatieve waarde, aangezien het niet steeds mogelijk is te bepalen of schade het gevolg is van vandalisme, normale slijtage of een combinatie van beide. Van de voertuigen van de verhuurders worden geen statistieken aangelegd, aangezien deze voertuigen geen eigendom zijn van De Lijn.

Hierna volgt een overzicht van de gegevens inzake agressie : aantal vaststellingen en aantal dagen werkverlet.

1992	Antwerpen		Oost-Vlaanderen		Vlaams-Brabant		Limburg		West-Vlaanderen		Net	
	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet
Perceptie	9	10	7	13	2	1			1		19	24
Verkeer	5	188			1	3					6	191
Overval											0	0
Andere	3	37	2	18	2	24					7	79
Totaal 1992	17	235	9	31	5	28	0	0	1	0	32	294

1993	Antwerpen		Oost-Vlaanderen		Vlaams-Brabant		Limburg		West-Vlaanderen		Net	
	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet
Perceptie	7	55			2	32			1		10	87
Verkeer	1		1	2							2	2
Overval	1	10									1	10
Andere	2	17	1	4							3	21
Totaal 1993	11	82	2	6	2	32	0	0	1	0	16	120

1994	Antwerpen		Oost-Vlaanderen		Vlaams-Brabant		Limburg		West-Vlaanderen		Net	
	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet
Perceptie	14	106	9	42	2	14					25	162
Verkeer	4	4	2	2	2	6					8	12
Overval											0	0
Andere	1	24	1	22			1	6			3	52
Totaal 1994	19	134	12	66	4	20	1	6	0	0	36	226

1995	Antwerpen		Oost-Vlaanderen		Vlaams-Brabant		Limburg		West-Vlaanderen		Net	
	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet
Perceptie	14	192	2	16	4	31	3	77	1	8	24	324
Verkeer	1	4	1	2	2	9					4	15
Overval	2				1	37					3	37
Andere	1		2	4							3	4
Totaal 1995	18	196	5	22	7	77	3	77	1	8	34	380

1996	Antwerpen		Oost-Vlaanderen		Vlaams-Brabant		Limburg		West-Vlaanderen		Net	
	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet
Perceptie	10	94	7	51	5	47	2	28	1	8	25	228
Verkeer	3				1	4					4	4
Overval					3	9					3	9
Andere	2	2							1		3	2
Totaal 1996	15	96	7	51	9	60	2	28	2	8	35	243

1997	Antwerpen		Oost-Vlaanderen		Vlaams-Brabant		Limburg		West-Vlaanderen		Net	
	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet	Aantal	Werk-verlet
Perceptie	6	36			2	12	1	0			9	48
Verkeer			4	186							4	186
Overval	1	7			2	4					3	11
Andere	4	72			2	2	2	20	1	0	9	94
Totaal 1997	11	115	4	186	6	18	3	20	1	0	25	339

Er zijn zowel preventieve als curatieve acties. Beide worden uitgevoerd in een positieve en opbouwende sfeer, hoewel repressieve interventies niet zomaar kunnen worden afgewezen :

- een zo groot mogelijk aantal controlesystemen : controles door personen, radiosystemen, camera's in de ondergrondse stations, inbouwen van barrières ;
- gebruik van specifieke materialen (rugleuningen in inox, zetels met semi-antivandalismestof), recuperatie van de schade, afdekken van balast in de trambeddingen ;
- niet-materiële acties : reactie van chauffeur op bepaalde situaties, publicaties in verband met de sociale controle, ...

Er bestaat een uitstekende samenwerking met bepaalde politiediensten.

Gezien de vrij zwaarwichtige aard van de agressie-incidenten kan worden aangenomen dat deze gevallen nagenoeg steeds als arbeidsongeval worden aangegeven.

(Voorlopig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 23 oktober 1998, blz. 318 – red.)

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 501
van 16 juli 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Oversteekplaatsen – Realisaties en plannen

De zwakke weggebruikers hebben duidelijk extra bescherming nodig. Bij de aanleg of bij het verbeteren van de wegen, bij het afsluiten van de mobiliteitsconvenants met de gemeente wordt terecht aandacht besteed aan oversteekplaatsen voor voetgangers en/of fietsers op, onder of boven de weg.

1. Werden er in Vlaanderen in 1996-1997-1998 dergelijke oversteekplaatsen bovengronds of ondergronds gerealiseerd voor voetgangers of fietsers ?

Zijn er nog dergelijke projecten in voorbereiding ? Waar en voor wanneer ?

2. Hoeveel werd in 1996 en 1997 uitgegeven door de administratie Wegen en Verkeer voor het aanleggen en/of beter uitrusten van oversteekplaatsen voor voetgangers en/of fietsers in elke provincie ?

Aanvullend antwoord

1. Voor de bescherming van de zwakke weggebruiker worden door de administratie Wegen en Verkeer zowel bovengrondse als ondergrondse

oversteekplaatsen voor voetgangers en fietsers gerealiseerd. Omwille van de veiligheid worden desnoods al te gevaarlijke oversteekplaatsen voor fietsers gesupprimeerd en vervangen door de aanleg van een fietspad via een andere route.

Voor de gevraagde periode van 1996-1998 kunnen volgende realisaties of ontwerpen worden opgegeven.

Ondergrondse oversteekplaatsen – tunnels

Provincie	Aantal
Antwerpen	1
Vlaams-Brabant	1
Limburg	6
West-Vl.	1
Oost-Vl.	2

Bovengrondse oversteekplaatsen – plateaus

Provincie	Aantal
Antwerpen	2 plateaus met oversteekplaatsen
Limburg	1 plateau met oversteekplaatsen
West-Vl.	5 plateaus met oversteekplaatsen
Oost-Vl.	nihil
Vlaams-Brabant	nihil

Nieuwe bruggen als oversteekplaatsen voor fietsers of voetgangers werden er sedert 1996 niet aangelegd.

Nog in 1998 geplande oversteekplaatsen

Bovengrondse oversteekplaatsen

Antwerpen : N123 fietsersoversteek in Retie en N103 fietsersoversteek in Mol-Ginderbuiten.

In verband met de vooruitzichten voor de komende jaren op het vlak van oversteekplaatsen voor voetgangers en/of fietsers verwijs ik naar het driejarenprogramma 1998-1999-2000 dat op 24 november 1997 aan het Vlaams Parlement werd overgezonden naar aanleiding van de bespreking van mijn begroting.

- Aangezien de oversteekplaatsen voor fietsers en/of voetgangers meestal worden gerealiseerd binnen ruimere wegenprojecten zoals doortoch-

ten en het aanleggen of heraanleggen van wegen, kan de administratie Wegen en Verkeer onmogelijk de exacte totale kostprijs hiervoor opgeven.

Ter informatie kan ik wel enkele prijzen geven. De aanleg van een apart gerealiseerde fietsers-tunnel varieert van 7 tot 15 miljoen frank, afhankelijk van de lengte, de breedte en de ondergrond. Voetgangersoversteken worden geraamd op ± 300.000 frank/stuk. Jaarlijks wordt er per provincie voor ± 1,5 à 3 miljoen frank aan thermoplastische markeringen uitgevoerd, specifiek om de oversteekplaatsen duidelijker te signaliseren.

(Voorlopig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 23 oktober 1998, blz. 323 – red.)

Vraag nr. 520 van 14 september 1998 van de heer ERIK MATTHIJS

N49 Zelzate-Kust – Omvorming tot autosnelweg

In het Structuurplan Vlaanderen is de havenweg N49/A11 (Zeebrugge, Brugge, Antwerpen) geselecteerd als hoofdweg behorend tot de "Trans-European Networks" (TEN). De minister heeft tot nu toe prioriteit gegeven aan de omvorming van de N49 vanaf Antwerpen tot Zelzate. Voor het traject Zelzate-Kust wordt momenteel een MER (milieu-effectrapport) opgemaakt.

Dit traject, dat verschillende gelijkgrondse kruispunten heeft, is reeds een aantal keren het toneel geweest van zware, dodelijke ongevallen. Onlangs gebeurden er opnieuw enkele zware ongevallen ter hoogte van het kruispunt N455-N49 en ter hoogte van de Peperstraat, het kruispunt N434-N49 ; beide kruispunten zijn gelegen in Eeklo.

Wat is de voorziene planning om de expresweg N49 om te vormen tot autosnelweg na het beëindigen van het MER ?

Deze weg heeft reeds voldoende dodelijke slachtoffers geëist en een prioritaire aanpak van deze omvorming lijkt dan ook meer dan aangewezen.

Bijgevoegd : twee krantenberichten (Het Volk van 10/07/1998, Het Laatste Nieuws van 11 en 12/07/1998).

Antwoord

De ombouw van de N49 is niet opgenomen op het driejarenprogramma en momenteel is de MER-studie lopende.

In 1997 werd het kruispunt van de N434 met de N49, tezamen met de kruispunten N49-N456 in Kaprijke en N49-R4 in Zelzate, heringericht om de veiligheid van deze punten te verhogen.

Door de administratie Wegen en Verkeer, afdeling Wegen Oost-Vlaanderen, zal worden onderzocht of een gelijkaardige ingreep dient te worden uitgevoerd voor het kruispunt N49-N455 in afwachting van een ombouw van de N49 tot autosnelweg.

In bevestigend geval, wat moet blijken uit de behoefteanalyse, zal de herinrichting op het programma worden opgenomen.

Een versnelde ombouw van de N49 is, gelet op de beschikbare middelen en prioriteiten, momenteel niet haalbaar.

Vraag nr. 521
van 14 september 1998
van de heer CARL DECALUWE

Kaaimuren – Kortrijk-Roeselare-Tielt

Via het opvolgingscomité Leieconvenant wordt ernaar gestreefd om het gebruik van de binnenwateren, meer specifiek van de Leie, verder te optimaliseren. De aanwezigheid en het optimaal gebruik van kaaimuren is hier van vitaal belang.

1. Kan de minister een overzicht geven van de bestaande kaaimuren (privé en openbaar) binnen de regio Kortrijk-Roeselare-Tielt (Leie, Kanaal Kortrijk-Bossuit, Schelde, Kanaal Roeselare-Ooigem) ?
2. Wat is het respectieve gebruik van deze kaaimuren, en worden ze maximaal gebruikt ?
3. Kan de minister een overzicht geven van de privé-bedrijven die de voorbije vijf jaar een subsidie hebben ontvangen voor de bouw van een kaaimuur, en worden die kaaimuren exclusief gebruikt door één bedrijf ?
4. Over welke middelen beschikt de minister om betrokken kaaimuren (zowel privé als openbare) verder te optimaliseren door bijvoorbeeld

bij toekenning van subsidies meerdere bedrijven (mits duidelijke afspraken) ervan gebruik te laten maken ?

5. Hoeveel aanvragen voor subsidiëring van betrokken kaaimuren werden reeds ingediend en wat is de geraamde kostprijs ervan ?

Antwoord

1. Overzicht van de bestaande kaaimuren : zie **bijlage 1**.
2. Totale tonnenmaat geladen en gelost per kaaimuur voor 1997 : zie **bijlage 2**. Bij uitbreiding van de scheepvaarturen en vrije concurrentie zullen zij een nog hoger rendement krijgen.
3. NG Geldof : enkel stukgoederen. Volgens opgemaakt contract, een overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en de NV Geldof.

NV Isolava : wegens het lang uitblijven van de goedkeuring van de bouw van de kaaimuur werd een zusterbedrijf opgestart in Frankrijk. De kaaimuur moet worden uitgerust met een verankeringsysteem om hem in gebruik te laten nemen door derden.

NV Repro in Deinze : volgens opgave van de firma zelf werden voor 26.000 ton goederen gelost en geladen.

4. Opmaak toekenning subsidie is een overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en het bedrijf of de groepsbedrijven. Volgens opmaak van het contract wordt een boete aangerekend zo de vooropgestelde omzet niet wordt bereikt, en dat voor een periode van tien jaar.
5. Kaaimuur Geldof : 30.135.671 fr.
 Vlaams Gewest : 24.108.540 fr.
 Geldof : 6.027.131 fr.
 Kaaimuur Isolava : 14.091.123 fr.
 Vlaams Gewest : 11.272.899 fr.
 Isolava : 2.818.224 fr.
 Kaaimuur Repro : 24.720.825 fr.
 Vlaams Gewest : 19.776.660 fr.
 Repro : 4.944.165 fr.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 522
van 14 september 1998
van de heer WILFRIED AERS

Dienst Waterwegen – Afvalverwijdering Gentse Feesten

De jaarlijkse Gentse Feesten hadden dit jaar plaats van 18 tot 27 juli. De stad Gent heeft tijdens de feesten al het mogelijke gedaan om onmiddellijk het zwerfvuil te verwijderen. De dienst Waterwegen van de Vlaamse Gemeenschap heeft echter tot 10 augustus gewacht om een begin te maken met het opruimen van het zwerfvuil onder de bruggen. Deze vuilnis in het water was allesbehalve een visitekaartje voor Gent. Tijdens de Gentse Feesten is dit voor de toeristen aanvaardbaar, maar dit jaar is de administratie Waterwegen en Zeewezen slechts na dertien dagen de lege bierblikjes, flessen en andere rommel beginnen weghalen.

Is de minister niet van oordeel dat de administratie Waterwegen en Zeewezen in dit geval een fout heeft gemaakt en kan er, met een goede planning, volgend jaar niet onmiddellijk na het einde van de Gentse Feesten met de opkuis worden begonnen ?

Antwoord

Het organiseren van feestelijkheden op en rond het water houdt ook verplichtingen in voor de organisatoren, meer bepaald wat de opruiming betreft. Tot en met vorig jaar heeft de reinigingsdienst van de stad Gent na de Gentse Feesten alle vuilnis opgeruimd. Dit jaar werd de opruiming blijkbaar toevertrouwd aan de Intercommunale Vereniging voor Afvalbeheer in Gent en Omstreken (Ivago), die heeft nagelaten het vuil rond een belangrijk deel van het patrimonium van de administratie Waterwegen en Zeewezen, namelijk de gerestaureerde bruggen, op te ruimen.

De administratie Waterwegen en Zeewezen is dus geen oorzaak, maar slachtoffer van dit verzuim. In volle zomerperiode kan de afdeling Bovenschelde, die deze waterwegen beheert, slechts met veel moeite de bediening van de haar toevertrouwde kunstwerken organiseren.

Om in de toekomst deze problemen te vermijden, zullen met de stadsdiensten afspraken worden gemaakt over de nodige opruiming na de feestelijkheden. Tevens zullen tijdelijke jobstudenten worden ingeschakeld tijdens de verlofperiode.

Vraag nr. 523
van 14 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Fietspad Tongeren-Borgloon – Stand van zaken

In zijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 329 van 7 mei 1997 verklaarde de minister dat de verdere aanleg van fietspaden langs de N79 Borgloon-Tongeren gefaseerd zal verlopen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 13 juni 1997, blz. 1612 – red.*).

In 1998 zou het vak worden aangelegd tussen de verkeerslichten van Bommershoven en de grens Piringen-Tongeren, in 1999 het gedeelte op grondgebied van de stad Tongeren. Tegelijkertijd moet ook de rijbaan worden verbeterd en moeten de rioeringswerken door de gemeenten worden uitgevoerd.

Wat is de huidige stand van zaken ?

Welke problemen rijzen er ?

Wanneer is het vak Borgloon-Tongeren volledig uitgevoerd ?

Antwoord

Aansluitend op mijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 329 van 7 mei 1997 kan ik mededelen dat de verbetering van gewestweg N79, vak Borgloon-Tongeren (met aanleg van fietspaden) niet werd opgenomen op het programma 1998.

Het project werd opnieuw voorgesteld in het driejarenprogramma 1999-2001, naar rato van 30 miljoen frank per jaar (met inbegrip van de onteigeningen).

Ingevolge het mobiliteitsconvenant, dat door beide gemeenten werd ondertekend, zal voor dit fietspadenproject in 1999 een projectnota worden opgesteld en besproken in de provinciale auditcommissie. Na goedkeuring van deze projectnota kunnen de uitvoerings- en onteigeningsplannen worden opgesteld. Alles wijst erop dat tegen einde 1999 de onteigeningen kunnen worden aangevat. Nadat de onteigeningen zijn voltooid, kunnen de werken starten, op z'n vroegst in 2000.

Vraag nr. 524
van 14 september 1998
van de heer PETER DESMET

R35 ring Waregem – Afwerking

Reeds heel lang sleept het dossier aan inzake de afwerking van de ring R35 rond Waregem en de werken van dit laatste deel van de ring zijn nog steeds niet gestart.

Wat is de stand van zaken in verband met de afwerking van de ring rond Waregem vanaf de Zultseweg tot aan de Noorderlaan ?

Zijn alle onteigeningen reeds gebeurd en afgerond ? Zo neen, wanneer kunnen de onteigeningen worden afgerond ?

Werden de werken reeds aanbesteed ? Zo neen, wanneer kan dit gebeuren ?

Is de aanneming reeds goedgekeurd en zijn de nodige kredieten uitgetrokken ?

Indien dit dossier nog niet volledig klaar is voor uitvoering, wat zijn thans nog de knelpunten ?

Welke actuele planning kan er in de huidige stand van dit dossier worden vooropgesteld ?

Antwoord

Het aanbestedingsplan en de opmerking zijn klaar en het voorstel tot aanbesteding is samen met het bestek nu in opmaak.

Er is een ministerieel besluit tot onteigening en er werd een bedrag van 24,640 miljoen vastgelegd op het Vlaams Infrastructuurfonds, artikel 73.10. Aan het Aankoopcomité is inmiddels gevraagd de te onteigenen percelen aan te kopen.

De werken zijn nog niet aanbesteed. De streefdatum voor aanbesteding is november 1998. De aanvang der werken wordt verwacht rond april-mei 1999.

Voor de werken is er op het goedgekeurd "fysisch programma" 1998 een bedrag van 50 miljoen frank opgenomen.

Vraag nr. 525
van 14 september 1998
van de heer CARL DECALUWE

Afbraakwerken Diksmuidekaai Kortrijk – Asbest

Bij de afbraak van de gebouwen langs de Diksmuidekaai in Kortrijk werden de panden eerst asbestvrij gemaakt en nadien ontmanteld.

1. Kan de minister meedelen bij hoeveel panden die ondertussen werden afgebroken in het kader van de Leiewerken, asbest werd aangetroffen ?
2. Welke maatregelen nam de aannemer om het asbest te verwijderen zonder gevolgen voor de omgeving ? Was de verwijdering van eventuele asbest opgenomen in het lastenboek ?
3. Wat is er gebeurd met het asbest dat werd verwijderd en waar werd het verwerkt ?

Antwoord

1. In het kader van de profielverruimingswerken aan de Leie in Kortrijk werden aan de Diksmuidekaai vijftien panden afgebroken. Door Van Hauwermeiren N.E. Consultant, gedomicilieerd in 2018 Antwerpen, Belegstraat 32, werd in opdracht van de aannemer voorafgaandelijk een asbestinventaris opgemaakt. Hieruit bleek dat in elf panden asbest is gevonden of niet-gebonden toepassingen aanwezig waren.
2. Het opmaken van deze asbestinventaris door een door het federale ministerie van Arbeid en Tewerkstelling erkende dienst of laboratorium was, evenals de verwijdering van het asbest, in het bestek opgenomen. De verwijdering gebeurde door het asbestverwijderingsbedrijf NV Stadsbader Nicolas uit Harelbeke.

Tijdens de verwijdering van niet-gebonden asbesttoepassingen werden regelmatig metingen uitgevoerd door het erkend laboratorium Envico Environmental Consult uit Zelzate. Er werden hierbij geen ontoelaatbare waarden genoteerd.

3. De gebonden asbesttoepassingen werden afgevoerd naar een vergunde klasse III-stortplaats,

namelijk de NV Vanheede, Dullaardstraat 4 in 8940 Geluwe. Het totaal gewicht hiervan bedroeg 10.680 kg.

De niet-gebonden asbesttoepassingen werden verwerkt door de firma Rematt TV, Acaciastraat 14c in 2440 Geel. Nadien werden ze afgevoerd naar een klasse I-stortplaats, met name Indaver NV, Poldervlietweg in 2030 Antwerpen. Het betrof hier een totale afgevoerde hoeveelheid van 800 kg.

**Vraag nr. 526
van 14 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

De Lijn Houthalen – Trajectaanpassing wegens vandalisme

De Lijn nam in september 1997 de beslissing om het parcours van lijn 48 door de wijk Meulenberg in te korten. Oorzaak was het toenemend vandalisme en het onveiligheidsgevoel bij de chauffeurs. De klanten in de verschillende straten van Meulenberg bleven zo in de kou staan.

Dit was zeker geen goede beslissing om het vandalisme op te lossen, temeer daar op dat ogenblik door bijakte 9 van het mobiliteitsconvenant te tekenen met de gemeente, een bijkomend toezicht in samenwerking met de gemeente kon worden georganiseerd.

1. Werden er sinds november 1997 nog beslissingen genomen in andere gemeenten om het parcours van bussen van De Lijn aan te passen naar aanleiding van vandalisme ? Waar en hoe ?
2. Op welke lijnen werd men sinds november 1997 nog geconfronteerd met vandalisme ? Hoeveel bedroeg de schade ?
3. In welke gemeenten werd er sinds november 1997 een bijakte 9 afgesloten ? Hoe werd dit concreet ingevuld en opgevolgd ?
4. Volgt bus 48 nu weer het vroegere parcours in Houthalen ? Wie werd er bij de oplossing betrokken ? Welke afspraken werden er met de partners gemaakt ? Wat zijn de resultaten ?

Antwoord

De maatregel om het traject van lijn 48 van de wijk Meulenberg te wijzigen, weliswaar slechts over een

afstand van ongeveer 500 meter, hetgeen gebeurde tijdens de maand september 1997, was op dat ogenblik en in die situatie de enig mogelijke ingreep die de veiligheid van de reizigers, evenals van het personeel van De Lijn, onmiddellijk kon waarborgen.

Het ging hier trouwens wel degelijk om meer dan alleen maar een afnemend veiligheidsgevoel, om meer dan gewoon maar wat vandalisme. Getuige hiervan de 27 processen-verbaal die werden opgemaakt en het gegeven dat er voor nagenoeg 1 miljoen frank schade werd aangebracht.

1. Er werd geen enkele lijn omgelegd wegens vandalisme sedert het voorval op lijn 48 in Houthalen.
2. Een overzicht van de totale schade aangebracht aan het rollend materieel en de infrastructuur van De Lijn veroorzaakt door vandalisme en agressie, wordt weergegeven in de statistieken als **bijlage**. Hierbij dient te worden opgemerkt dat er nog geen gedetailleerde cijfers beschikbaar zijn met betrekking tot het dienstjaar 1998.

3. De vraag omtrent de gemeenten waarmee sinds november 1997 een bijakte 9 werd afgesloten, dient te worden beschouwd als niet-relevant.

Het is immers zo dat een bijakte 9 van een mobiliteitsconvenant tot doel heeft om het aanbod van openbaar vervoer te verbeteren in het kader van het mobiliteitsbeleid van steden en gemeenten en als dusdanig geen enkel verband houdt met de problematiek.

4. Sinds 1 augustus 1998 volgt lijn 48 opnieuw het oorspronkelijke parcours in Meulenberg. De beslissing hiertoe werd genomen door De Lijn, in overleg met het betrokken gemeentebestuur, de politie- en de rijkswachtdiensten.

In het kader van het veiligheidscontract tussen de gemeente Houthalen-Helchteren en de federale overheid werden een aantal stadswachten in dienst genomen. Twee van deze stadswachten voeren specifieke opdrachten uit op de buslijnen in Houthalen voor rekening van De Lijn. Deze maatregel ging van start vanaf juli 1998.

Ten gevolge van een strenger optreden van de politie in de wijk, alsook de responsabilisering van wijkcomités en ouders door de gemeente, kwam er inmiddels ogenschijnlijk een relatieve rust in genoemde wijk. Tevens werden de nodige afspraken gemaakt met politie en rijkswacht in verband met een verscherpt toezicht.

Aangaande een eventuele evaluatie van deze nieuwe toestand moet worden opgemerkt dat deze pas betrouwbaar zal kunnen worden geëvalueerd tijdens de komende wintermaanden, rekening houdend met het gegeven dat de voorgaande gevallen van agressie zich meestal voordeden onder de bescherming van de duisternis.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vraag – red.)

Vraag nr. 527
van 16 september 1998
van de heer JAN PENRIS

De Lijn – Dienstregeling brugdagen

Op maandag 20 juli laatstleden reden een aantal (zo niet alle) lijnen van de Vlaamse Vervoersmaatschappij De Lijn volgens zaterdagdienst. De hoofdkantoren van de maatschappij waren die dag gesloten.

1. Rijdt De Lijn op alle brugdagen volgens zaterdagdienst ? Zo neen, op welke brugdagen dan wel ?
2. Op welke wijze wordt de reiziger van deze uitzonderingsbediening ingelicht ?

Antwoord

1. De zaterdagdienstregeling is niet systematisch van toepassing op brugdagen. Naast de vooraf vastgestelde kalenderperiodes (schooldagen, schoolvakantieperiodes, juli en augustus) kunnen plaatselijke omstandigheden evenwel een afwijking rechtvaardigen.

In 1998 werd op de brugdagen 2 januari, 22 mei en 20 juli op de stadslijnen in Antwerpen gereden volgens de zaterdagdienstregeling, behalve op de lijnen 35, 37 en 38. In 1999 is voor de stadslijnen in Antwerpen hetzelfde van toepassing op brugdagen 14 mei en 12 november.

Voorts waren er op de brugdag van 20 juli 1998 plaatselijk afwijkingen op de dienstregeling naar aanleiding van de Gentse Feesten.

Ten slotte kan lokaal van de dienstregeling worden afgeweken als bijvoorbeeld scholengroepen collectief een facultatieve sluitingsdag inlassen.

2. Uitzonderingen worden aan het publiek kenbaar gemaakt door persberichten en berichten aan de loketten, aan de haltes en in de voertuigen.

Vraag nr. 528
van 16 september 1998
van de heer JOHAN SAUWENS

Mobiliteitsbeleid – Toeristische sector

De zorg voor een duurzame mobiliteit door een beheersgericht en geïntegreerd beleid wordt in het Strategisch Plan voor Vlaanderen als missie naar voren geschoven (blz. 15). Einddoelstelling is een gewijzigd verplaatsingsgedrag en vervoermiddelengebruik (blz. 15). Ter realisatie wil de Vlaamse regering onder meer de mobiliteitsvraag beheersen (CSF 1 – kritische succesfactor) en bindende afspraken maken met het oog op een beheersgericht transportbeleid (CSF 4). Het terugdringen van het autogebruik (blz. 19) en een afsprakenkader met andere beleidsactoren en op de markt actieve partners (blz. 20) staan daarbij centraal.

Toerisme Vlaanderen, een Vlaamse openbare instelling, stelt in haar Strategisch Plan 1999-2002 evenwel dat de auto de hoogste prioriteit heeft als transportmiddel voor binnenlandse toeristen naar de kunststeden, de kust en het "groene" binnenland (blz. 23). Enkel voor de verplaatsingen naar de kust wordt de trein als alternatief aangestipt, maar dan wel met de laagste prioriteit. Nederlandse toeristen maken volgens Toerisme Vlaanderen ook best gebruik van de wagen om een bezoekje te brengen aan onze regio (blz. 25). Trein en autobus krijgen de laagste prioriteit.

1. Is de beslissing van Toerisme Vlaanderen om aan de auto de hoogste prioriteit te geven als transportmiddel voor binnenlandse en Nederlandse toeristen te verzoenen met de doelstelling van de Vlaamse regering om het autogebruik terug te dringen, zoals vastgelegd in de kritische succesfactor 1 van het Strategisch Plan ?

Zo ja, op welke wijze past deze beslissing van Toerisme Vlaanderen om aan de auto de hoogste prioriteit te geven als transportmiddel voor binnenlandse en Nederlandse toeristen in het Strategisch Plan van de Vlaamse regering dat het autogebruik wil terugdringen ?

Zo neen, welke tegenstelling bestaat er volgens de minister tussen de beslissing van Toerisme Vlaanderen om aan de auto de hoogste prioriteit te geven als transportmiddel voor binnenlandse en Nederlandse toeristen en de kritische succesfactor 1 van het Strategisch Plan om het autogebruik terug te dringen ?

2. Heeft de minister in uitvoering van de kritische succesfactor 4 bindende afspraken gemaakt met de andere beleidsactoren en op de markt actieve partners om te komen tot een beheersgericht transportbeleid in de toeristische sector ?

Zo ja, welke afspraken werden er gemaakt ? Dragen deze afspraken bij tot de doelstelling van het Strategisch Plan om het autogebruik terug te dringen ?

Zo neen, waarom werden geen bindende afspraken gemaakt over toeristische verplaatsingen, zoals vooropgesteld in de kritische succesfactor 4 ?

Antwoord

1. De stelling als zou in het Strategisch Plan "De krijtlijnen voor Toerisme Vlaanderen 1999-2002" de hoogste prioriteit worden gegeven aan verplaatsingen met de wagen, dient enigszins te worden genuanceerd.

Bij een strikte interpretatie van de tabellen waarin de strategische opties vermeld staan ten aanzien van de diverse toeristische producten en de verschillende doelgroepen, wordt inderdaad de indruk gewekt dat het promoten van de wagen als vervoermiddel als een strategische optie naar voren wordt geschoven wat de verplaatsingswijze betreft. Een dergelijke interpretatie van de tabellen is evenwel in strijd met de strategische keuzes die in het plan worden gemaakt ten aanzien van kwaliteitszorg en kwaliteitsverbetering. Op blz. 17 wordt immers expliciet gesteld *dat in de komende jaren Toerisme Vlaanderen stimulansen wil geven onder andere op het domein van de mobiliteitsproblematiek om te komen tot een wenselijke (toeristische) mobiliteit*. Deze gewenste toeristische mobiliteit zal volgens mij zeker in een aantal domeinen beduidend verschillen van het huidige verplaatsingsgedrag.

De uitspraken over de wijze van transport gedaan in de tabellen met de strategische opties, moeten dan ook worden geïnterpreteerd als een

weergave van de wijze waarop momenteel de verplaatsing gebeurt. Omwille van de duidelijkheid van het plan en om verdere verwarring te voorkomen was het beter dat gegevens die louter beschrijvend zijn, worden losgekoppeld van de echte strategische opties, zeker in het geval van transport waarvoor de strategische opties ten aanzien van de verplaatsingswijze (wenselijke mobiliteit) nog moeten worden gedefinieerd. Als zodanig meen ik dat er momenteel, op het niveau van de strategische plannen en strategische opties, geen contradictie bestaat tussen het Strategisch Plan "Toerisme" en het Strategisch Plan "Toegankelijk Vlaanderen".

Om toekomstige tegenstrijdigheden te vermijden, lijkt het aangewezen om bij de invulling van de opties ten aanzien van de gewenste mobiliteit nauw samen te werken met mijn diensten.

2. Om tot een beheersgericht transportbeleid in de toeristische sector te komen, werd vorig jaar op initiatief van de toen bevoegde minister Eddy Baldewijns in overleg met de betrokken instanties een onderzoek opgestart om inzicht te verwerven in de aard en de omvang van het toeristisch verkeer van en naar de kust en naar de beweegreden van zowel bewoners, tweede verblijvers en toeristen wat de keuze van hun transportmiddel betreft.

In het totaal werden 22.500 groepen toeristen of bewoners ondervraagd over het verplaatsingsgedrag van, naar en aan de kust. Gedurende twee maanden werden aanvullend op alle invalswegen naar de kust, op de treinen, op de bussen en op de kusttram tellingen uitgevoerd om zicht te krijgen op de omvang van de problematiek.

De verwerking van deze gegevens wordt eerst-daags afgerond en zal de basis vormen voor het verder overleg tussen alle betrokken instanties om het toeristisch verkeer van en naar de kust bij te sturen in de richting van een wenselijke mobiliteit, conform de opties van het Strategisch Plan "Toegankelijk Vlaanderen" en het Strategisch Plan "Toerisme Vlaanderen".

Via het kanaal van het mobiliteitsconvenant kunnen deze opties dan worden doorvertaald naar elk van de betrokken gemeentebesturen. Een eerste concrete realisatie in dit kader is de doortrekking van de kusttram tot het station van Adinkerke en de aanleg van een park-and-rideparking.

Aanvullend wordt momenteel een projectvoorstel uitgewerkt in het kader van het Europese Interregprogramma om de mogelijkheden van vervoersmanagement uit te diepen. Ook binnen dit projectvoorstel gaat de aandacht uit naar onder andere het toeristisch verkeer en de mogelijkheden om het toeristisch verkeer bij te sturen.

Bij eventuele goedkeuring van dit programma zal, conform de opties van het Strategisch Plan "Toegankelijk Vlaanderen", worden samengewerkt met alle betrokken partijen en met Toerisme Vlaanderen in het bijzonder.

Vraag nr. 529
van 16 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kwaliteitseisen zorgsector – Maatregelen

Zie :

Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

Vraag nr. 322

van 16 september 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 572

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 530
van 16 september 1998
van de heer HERMAN DE LOOR

Inventaris leegstaande bedrijfsruimten – Stand van zaken

Het is de taak van de gemeenten om een lijst op te stellen van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten en die te bezorgen aan de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen, met het oog op het vestigen van de gewestelijke aanslag.

In 1997 waren er van de 308 Vlaamse gemeenten 42 die geen inventaris hebben voorgelegd, zodat de afdeling zelf voor deze gemeenten de inventaris heeft opgesteld en de kosten heeft verhaald op deze gemeenten.

1. Welke gemeenten hebben nagelaten de inventaris voor te leggen ?
2. Wat is het bedrag dat bij deze gemeenten afzonderlijk werd verhaald om dit werk uit te voeren ?
3. Wat is het totale aantal bedrijfsruimten in Vlaanderen waarvoor de gewestelijke aanslag werd gevestigd ?
4. Wat is het totale bedrag van deze gewestelijke aanslag, de reeds geïnde en nog te innen sommen ?

Antwoord

1. Voor de volgende gemeenten werd de gemeentelijke lijst samengesteld door de administratie : Antwerpen – Assenede – Avelgem – Beringen – Bierbeek – Boutersem – Dessel – Diepenbeek – Erpe-Mere – Haacht – Haaltert – Halen – Ham – Heers – Herstappe – Heuvelland – Hoeselt – Houthalen – Helchteren – Hove – Kalmthout – Kapelle-op-den-Bos – Keerbergen – Knesselare – Kortenaeken – Lanaken – Lede – Leopoldsborg – Meerhout – Melle – Meulebeke – Neerpelt – Overijse – Peer – Roeselare – Ronse – Rotselaar – Waasmunster – Wevelgem – Wuustwezel – Zonhoven – Zottegem – Zwalm.
2. De gemaakte onkosten per gemeente : Antwerpen 130.402 fr., Assenede 6.957 fr., Avelgem 11.009 fr., Beringen 32.543 fr., Bierbeek 7.137 fr., Boutersem 9.441 fr., Dessel 12.273 fr., Diepenbeek 6.758 fr., Erpe-Mere 7.174 fr., Haacht 14.340 fr., Haaltert 27.485 fr., Halen 10.950 fr., Ham 19.746 fr., Heers 7.467 fr., Herstappe 2.024 fr., Heuvelland 7.962 fr., Hoeselt 6.621 fr., Houthalen-Helchteren 23.656 fr., Hove 7.788 fr., Kalmthout 13.468 fr., Kapelle-op-den-Bos 11.767 fr., Keerbergen 6.829 fr., Knesselare 16.899 fr., Kortenaeken 25.422 fr., Lanaken 14.483 fr., Lede 6.455 fr., Leopoldsborg 7.927 fr., Meerhout 11.638 fr., Melle 11.301 fr., Meulebeke 7.567 fr., Neerpelt 7.912 fr., Overijse 32.074 fr., Peer 31.527 fr., Roeselare 41.818 fr., Ronse 30.072 fr., Rotselaar 25.384 fr., Waasmunster 4.060 fr., Wevelgem 16.256 fr., Wuustwezel 17.595 fr., Zonhoven 14.354 fr., Zottegem 12.779 fr., Zwalm 19.688 fr.
3. Zonder rekening te houden met eventueel nog uit te voeren schrappingen of opschortingen, zijn

er een duizendtal bedrijfsruimten die voorlopig een tweede registratieattest hebben verkregen.

Indien deze per 31 december 1998 nog in de inventaris zijn opgenomen, zijn de eigenaars van deze bedrijfsruimten heffingsplichtig.

4. Er werd tot op heden nog geen gewestelijke aanslag gevestigd. Ik wil graag de aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger vestigen op het feit dat de heffing slechts wordt ingevoerd het jaar volgend op twee opeenvolgende registraties.

Vermits de eerste registratie gebeurde in 1997, loopt de tweede registratie dit jaar. De eerste heffingen zullen slechts gebeuren in de loop van 1999.

**Vraag nr. 531
van 18 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

GSM-masten – Aantal – Plaatsing in ruil voor restauratie

Inzake de problematiek van de GSM-masten zou ik de minister volgende vragen willen stellen.

1. Kan de minister meedelen hoeveel zendmasten voor GSM-communicatie er zich op dit ogenblik reeds in Vlaanderen bevinden en voor hoeveel masten er eventueel nog aanvragen hangende zijn ?
2. Is de minister op de hoogte van het feit dat in Wallonië een aantal masten op kerktorens is aangebracht en dat de betrokken maatschappijen in ruil de restauratiekosten van die torens voor hun rekening nemen ?

Wordt een dergelijke werkwijze in Vlaanderen overwogen ?

Antwoord

1. Met betrekking tot de oprichting van GSM-basisstations dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen basisstations met een pyloon en basisstations op bestaande gebouwen en infrastructures. Binnen deze laatste categorie kunnen er op bestaande gebouwen al dan niet masten worden opgericht die de zendpanelen dragen. Indien de Vlaamse volksvertegen-

woordiger vraagt naar het aantal basisstations, omvat dit alle types.

Op dit moment hebben de twee GSM-operatoren meer dan 1.000 actieve basisstations in Vlaanderen. Beide operatoren én de derde operator plannen in de komende jaren ongeveer 1.400 basisstations bij te bouwen. Hiervan zullen er naar schatting tussen 15 en 30 % op vrijstaande pylonen worden opgericht. De door mijn voorganger Eddy Baldewijns, de drie GSM-operatoren en de betrokken administraties ondertekende Telecomcode voorziet in het indienen van netwerkoverzichten (bestaande en geplande sites) door de drie operatoren. Op dit moment worden de netwerkoverzichten in GIS-formaat (GIS : Geografisch Informatiesysteem) gebracht, zodat binnen afzienbare tijd de administratie een vrij gedetailleerd overzicht zal hebben van de bestaande en geplande basisstations.

2. Ook in Vlaanderen werden er reeds verschillende zendpanelen op een esthetisch verantwoorde manier ingepast in bestaande gebouwen (waaronder ook kerken). De Telecomcode stimuleert deze oplossing en biedt een afwegingskader aan om de oprichting van nieuwe basisstations op een ruimtelijk kwalitatieve manier te laten gebeuren.

Het aanbieden van een huurplaats op een kerktoren in ruil voor de restauratie ervan lijkt me een interessant idee, dat echter steeds in overleg tussen de betrokken eigenaar van het goed en de operator dient te worden geregeld.

**Vraag nr. 532
van 18 september 1998
van mevrouw GERDA RASKIN**

Visgraatmarkeringen E314 – Evaluatie

Langs de E314 werden enige tijd geleden speciale wegmarkeringen en bijbehorende borden aangebracht om de automobilisten te wijzen op de afstand die ze moesten bewaren bij mist. Het ging om een proefproject in Vlaanderen.

Vandaag zien we dat de borden zijn omgezet in borden waarbij de aangeduide markeringen de afstand weergeven die vrachtwagens moeten aanhouden ten opzichte van het voorgaande voertuig. Dergelijke aanduidingen bestaan overigens ook in het buitenland, onder meer in Hongarije. Het is een efficiënte methode om de rijafstand duidelijk

aan te geven, zoals ik eerder ook meedeelde aan de federale staatssecretaris voor Verkeersveiligheid.

1. Wat was de evaluatie van het proefproject met de mistmarkeringen ?
2. Is dit project stopgezet, of geven de huidige markeringen ook de afstand aan bij mistig weer ?
3. Berust de te respecteren afstand volgens de aangebrachte wegmarkeringen op wetenschappelijk onderzoek, of op pragmatische vaststellingen ?

Antwoord

De visgraatmarkeringen die op een aantal autosnelwegen, waaronder de E314, zijn aangebracht, hebben een meervoudig doel.

Bij beperkte zichtbaarheid, zoals dit onder meer bij mist het geval is, vormen zij voor de automobilist een hulpmiddel om een veilige rijnsnelheid aan te houden afgestemd op de zichtbaarheidsafstand.

Voor de vrachtwagens, waarvan de rijnsnelheid beperkt is tot 90 km/uur, zijn deze markeringen ook een hulpmiddel om de onderlinge afstand tussen twee vrachtwagens te helpen respecteren. De vrachtwagenchauffeurs kunnen dit hulpmiddel zelf aanwenden. De rijkswacht heeft evenwel met deze markeringen ook een hulpmiddel om repressief op te treden tegen vrachtwagens die de wettelijke onderlinge afstanden niet respecteren.

Om een en ander aan de weggebruikers duidelijk te maken, worden bij de visgraatmarkeringen toelichtingsborden geplaatst. Deze worden momenteel tweemaal per jaar omgewisseld ; in de herfst- en winterperiode geven ze "mistinformatie", in de lente- en zomerperiode "afstandsinformatie voor de vrachtwagens". Het is de bedoeling dat de weggebruikers zich dit systeem in zijn verschillende facetten leren eigen maken door op geregelde afstanden hun rijgedrag "te ijken".

1. Blijkbaar is dit systeem voor de weggebruikers voldoende duidelijk ; ze blijken ook geneigd om het uit eigen beweging te gebruiken. De "leesbaarheid" van de derde visgraat vóór de wagen (bedoeld bij een wat beperkte zichtbaarheid en een adviessnelheid van 90 km/uur) is, zeker vanuit een personenwagen, wat moeilijker. Bij beperktere zichtbaarheid (twee visgraten zichtbaar en een adviessnelheid van 60 km/uur), waarvoor het systeem zeker grotendeels is

bedoeld, is de leesbaarheid goed. Herhaald markeren en/of betere markeringsproducten zullen de leesbaarheid nog verbeteren.

Sedert de plaatsing van deze visgraten, circa een jaar geleden, was er gelukkig nog niet vaak mist. Het is dus nog te vroeg om te bepalen of deze een werkelijke vermindering van het aantal of van de ernst van de ongevallen hebben teweeggebracht. Het is wellicht geen wondermiddel, maar wel een middel om de weggebruikers te sensibiliseren en hen te helpen om hun rijgedrag bij te sturen.

2. Het systeem is niet stopgezet, integendeel : het aantal plaatsen met deze visgraatmarkeringen wordt meer dan verdubbeld.
3. De adviezen die worden gekoppeld aan de visgraatmarkeringen zijn gebaseerd op vroeger ruim onderzoek over de reactietijden en de remvertragingen bij wagens en bestuurders.

De gekozen tussenafstanden van de visgraten zijn zodanig dat het systeem tegelijk bruikbaar is voor de verschillende doeleinden, praktisch hanteerbaar en overeenkomstig de wettelijke bepalingen over de tussenafstand van de vrachtwagens.

Vraag nr. 533 van 18 september 1998 van mevrouw GERDA RASKIN

Bermbeheer – Distelbestrijding

Op de middenberm van de E314 werden de distels niet vernietigd voor ze tot bloei kwamen. Dit is nochtans een verplichting (koninklijk besluit van 16 oktober 1981). De zaadpluizen zijn intussen verspreid over de hele omtrek. Dit betekent dat omwonende landbouwers zullen moeten sproeien om de nieuw opschietende distels in de velden te vernietigen.

Volgens sommige omwonende landbouwers is het al jarenlang zo dat de distels langs de E314 niet tijdig worden vernietigd, met de vermelde gevolgen voor de omgeving.

Dit jaar zouden de problemen verband houden met het aanwijzen van een nieuwe aannemer. De bestekken moesten nog worden vastgelegd, zodat – ondanks de tijdigheid van de aanbesteding – de vernietiging niet kon worden uitgevoerd.

1. Vindt de minister het normaal dat, door administratieve problemen, het vernietigen van de distels niet wordt uitgevoerd ?
2. Doen dergelijke problemen zich voor langs gewestwegen ?
3. Op welke wijze kunnen landbouwers die hierdoor schade ondervinden, deze schade bewijzen en eventueel schadeloos worden gesteld ?
4. Hoe oefenen de diensten van het Vlaams Gewest controle uit op het vernietigen van distels langs gewestwegen en hoe kan in uitzonderlijke gevallen zoals hierboven beschreven, toch preventief worden opgetreden ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

De verdelging van distels maakt het voorwerp uit van een controverse tussen enerzijds het koninklijk besluit dat de verplichting tot verdelging oplegt en anderzijds het bermbeheer dat een totaal verbod op biociden aan de wegbeheerder oplegt.

Uit consultatie van de provinciale afdeling Wegen Vlaams-Brabant blijkt dat ze wel degelijk mechanisch worden verwijderd, zelfs op de taluds van de E314 (Lummen-Leuven), waarvoor reeds een bermbeheersplan bestaat en waarvan sommige, conform met het bermbeheersplan, slechts om de drie jaar worden gemaaid. Blijkbaar ligt dit aan de basis van de misvatting.

1. Het kan evenwel zijn dat vertragingen in de administratieve aanbestedingsprocedures aan de basis liggen van het laattijdige uitvoeren van de nodige werkzaamheden.

De vermindering van het regiepersoneel maakt het niet langer mogelijk dit bij te sturen.

2. Langs de gewestwegen kunnen zich dergelijke problemen voordoen, doch in mindere mate dan op de autosnelwegen.
3. Mijn inziens ondervinden de landbouwers weinig schade, omdat zij de distels hoe dan ook elk jaar chemisch verdelgen via selectieve bestrijding en niet mechanisch, zoals het bermbesluit voorschrijft.

Dit bermbesluit is toepasselijk op openbare besturen. Indien er schade is, kan altijd een klacht worden ingediend bij de plaatselijke politie.

4. Er wordt wel degelijk opgetreden inzake het verdelgen van distels. Het onderhoudsbestek voorziet zelfs in een aparte post voor het mechanisch verdelgen. Het gebeurt soms dat bij onvoldoende vernietiging van distels, vooral op grondoverschotten, de plaatselijke politie een opmerking maakt, waarop onmiddellijk wordt gereageerd.

Als preventieve maatregel wordt in de mate van het mogelijke eigen regiepersoneel ingezet.

Vraag nr. 534 van 21 september 1998 van de heer JOHAN SAUWENS

Carpoolparkings – Limburg

Dagelijks staan er tientallen voertuigen wild geparkeerd in de buurt van het op- en afrittencomplex van de E313 in Diepenbeek. Tientallen mensen doen dagelijks aan carpooling op deze plek. Die situatie is niet erg bevorderlijk, noch uit het oogpunt verkeersveiligheid, noch uit het oogpunt van het comfort dat dit "samenrijden" toch wel verdient.

Ik ben er immers ook van overtuigd dat het promoten van het carpoolen één van de vele elementen kan zijn die een vlotte bereikbaarheid en een grotere verkeersleefbaarheid in de toekomst moeten kunnen helpen uittekenen.

Zijn er voor de op- en afrittencomplexen van de E313 Hasselt Zuid, Diepenbeek, Bilzen of Riemst, Tongeren initiatieven genomen voor de bouw van carpoolparkings, zoals dat reeds op een aantal andere plaatsen is gebeurd ?

Antwoord

In het kader van de behoefteanalyse werd reeds onderzoek uitgevoerd omtrent potentiële locaties inzake carpoolpleinen, meer in het bijzonder ter hoogte van kruispunten van hoofdwegen met hoofdwegen, met primaire en belangrijke secundaire wegen.

De opportuniteit van de potentiële locaties werd vervolgens getoetst aan de hand van multimodale modellen en andere belangrijke factoren, zoals

beschikbare ruimte, sociale veiligheid, bereikbaarheid en andere.

De compilatie van deze verschillende elementen heeft vervolgens geleid tot een voorstel van potentiële locaties, die nadien werden gerangschikt volgens hun prioriteit.

Hierna vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de onderzochte potentiële carpoolpleinen.

Op het investeringsprogramma van 1997 was de aanleg van een nieuw carpoolplein reeds gepland

ter hoogte van complex 30 van de autosnelweg E313 in Diepenbeek (capaciteit 110 wagens). Het project werd aanbesteed doch nog niet toegewezen, aangezien de administratie van Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) nog geen definitieve bouwvergunning heeft afgeleverd. Zodra de bouwvergunning wordt afgeleverd, zal worden gestart met de aanleg van deze carpoolparking.

In het rollend driejarenprogramma 1999-2000-2001 is jaarlijks een bedrag van 20 miljoen frank uitgetrokken voor de bouw van carpoolpleinen in Limburg.

Carpoolpleinen in provincie Limburg

Nr.	Potentiële inplanting	Gemeente	Soort gebied volgens het gewestplan	Werkelijke parkeerplaatsen volgens berekening
1	A02/N715	Houthalen-Helchteren	bestaande parking	60
2	A02/N072	Heusden-Zolder	agrarisch waardevol gebied	60
3	A13/N076	Diepenbeek	bufferzone + agrarisch gebied	58
4	A13/N002	Hasselt	bestaande parking – BIGG's	54
5	A13/N020	Hasselt	bufferzone	52
6	A13/N080	Hasselt	bufferzone	52
7	A02/N076	Genk	bufferzone	48
8	A13/N029	Beringen	bufferzone + KMO-zone	46
9	A02/N075	Genk	bufferzone	46
10	A02/N717	Lummen	bestaande parking	44
11	A13/N141	Ham	agrarisch gebied	40
12	A13/N700	Bilzen	agrarisch gebied	40
13	A13/N073	Tessenderlo	bestaande parking – nevenbedrijf	40
14	A02/N002	Halen	agrarisch gebied	32
15	A13/N079	Tongeren	agrarisch gebied	28
16	A02/N078	Maasmechelen	bufferzone	28

Vraag nr. 535
van 21 september 1998
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

*Kruispunt N9-Vossesteert St.-Kruis-Brugge –
 Onderhoud pleintje*

Het pleintje langs de Maalse Steenweg op de hoek met de Vossesteert in Sint-Kruis-Brugge ligt er al maanden (jaren ?) redelijk verwaarloosd bij. Als invalsweg naar Brugge is dit niet meteen de meest fraaie of goedogende manier om inwoners en bezoekers te verwelkomen.

1. Heeft de minister zijn administratie reeds opdracht gegeven voor de nodige opschikkingswerken te zorgen ?
2. Werden in het verleden in die zin ooit voorstellen geformuleerd ?
3. Is dit pleintje opgenomen in een schema voor routineonderhoud ?

Antwoord

Het beplantingsperk op de hoek Maalse Steenweg (N9) en Vossesteert geeft een verwaarloosde indruk door enige spontaan hoog opgeschoten zaailingen en her en der ingewaaid papierafval.

Het geheel is dichtbegroeid en wordt eens per jaar in de hoogte teruggesnoeid. Ook het zwerfvuil wordt geruimd. Het is echter onmogelijk dit elke week te doen.

Op termijn zal het kruispunt Vossesteert evenwel worden heraangelegd, wat het wegvallen van het beplantingsperk in zijn huidige vorm zal meebrengen.

De herschikking van het kruispunt Vossesteert wordt voorgesteld op het programma 2001.

Vraag nr. 536
van 21 september 1998
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Ophaalbrug Steenbrugge – Werking

Geregeld doen zich in Steenbrugge ongevallen voor met de beweegbare brug.

Deze brug wordt automatisch bediend. Blijkbaar faalt de automatische detectie geregeld, waardoor de brug reeds naar beneden komt nog voor het

schip er volledig onderdoor is gevaren. Het recente ongeval met de Beneluxboot, waarbij tachtig passagiers aan boord waren, liep gelukkig voor de betrokkenen nog goed af, zodat niemand gewond raakte. Er viel echter behoorlijk veel materiële schade.

1. Welke maatregelen heeft de minister genomen om dergelijke ongevallen in de toekomst te vermijden ?
2. Kunnen het ophaalmechanisme en de detector niet dermate worden verfijnd dat dergelijke ongevallen zich niet meer kunnen voordoen ?
3. Of heeft de minister maatregelen genomen die het opnieuw bemannen van de brug mogelijk maken ?
4. Heeft de minister overigens reeds een beslissing genomen in verband met de vernieuwing van de brug, die in het vooruitzicht was gesteld ?

Antwoord

1 en 2. Na het recente ongeval met de Beneluxboot werd door mijn diensten een grondig technisch onderzoek op de brugbedieningsystemen uitgevoerd.

Daaruit bleek dat op het ogenblik van het ongeval de brug niet volautomatisch werkte. Ze werd op afstand bediend door de brugwachter van de Kruispoortbruggen te Brugge, zoals in het normale regime van bediening.

Uit het onderzoek bleek dat het ongeval niet werd veroorzaakt door een technisch falen.

Het doorgedreven onderzoek voor de bevoegde administratie toont aan dat het ophaalmechanisme en de detector in automatische stand feilloos werken en dus niet moeten worden bijgesteld.

3. Er zijn geen maatregelen genomen om de brug opnieuw ter plaatse te laten bedienen. Ze wordt dus verder bediend op afstand, aangezien er vanuit technisch oogpunt geen redenen zijn om op bediening ter plaatse over te gaan.
4. De vernieuwing van de ophaalbrug in Steenbrugge is opgenomen in het beleidsplan voor de verbinding van het Kanaal Gent-Brugge met de haven van Zeebrugge. Het betreft het opdrijven van de rentabiliteit van genoemd kanaal door

de constructie van een keersluis in Beernem (klaar eind 1998), het aanleggen van uitwijkplaatsen voor schepen, het afsnijden van enkele bochten en het uitvoeren van baggerwerken (gepland voor 1999 en 2000).

Het herbouwen van de betrokken brug vormt het sluitstuk van de rentabilisering van deze waterweg. De realisatie zal geschieden vanaf 2000.

Vraag nr. 537
van 21 september 1998
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Waterwegen en Zeewezen Vlissingen – Buitenlandse-dienstvergoeding

Bij de administratie Waterwegen en Zeewezen, standplaats Vlissingen, worden de wedden van de personeelsleden omgezet in Nederlandse gulden tegen de dagkoers verminderd met vier frank.

Daarbovenop genieten diezelfde personeelsleden ook nog een buitenlandse-dienstvergoeding. Zou ik van de minister kunnen vernemen hoeveel meeruitgaven dit betekent op jaarbasis? Met name:

- hoeveel meeruitgaven per jaar zijn het gevolg van de gunstkoers op de totale loonmassa;
- hoeveel meeruitgaven per jaar zijn het gevolg van de buitenlandse-dienstvergoeding op de totale loonmassa;
- hoeveel meeruitgaven per jaar zijn het gevolg van de buitenlandse-dienstvergoeding op de totale massa van de kinderbijslag;
- over hoeveel personeelsleden gaat het hier?

Antwoord

1. De meeruitgave per jaar als gevolg van de gunstkoers bedraagt 17.193.365 frank op een netto loonmassa van 63.352.896 frank, inclusief 4.781.664 frank kinderbijslag.
2. De meeruitgave per jaar als gevolg van de buitenlandse-dienstvergoeding op de netto loonmassa bedraagt 24.470.137 frank.
3. De meeruitgave per jaar als gevolg van de buitenlandse-dienstvergoeding op de kinderbijslag (4.781.664 frank) bedraagt 1.122.532 frank.

4. Deze uitgaven gaan over 87 personeelsleden.

Vraag nr. 538
van 21 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Wegenwerken – Veiligheidskledij

Op 29 juli 1998 overleed een verpleegkundige langs de ring van Brussel terwijl hij hulp bood aan slachtoffers van een ongeval. Nadien werd gesteld dat kledij van hulpverleners beter moet worden aangepast aan de gevaarlijke omstandigheden.

Dit zou in feite moeten gelden voor iedereen die op, aan of langs een weg werkt.

Geregeld merk ik dat langs autosnelwegen en belangrijke wegen personen aan het werk zijn aan de weg zelf, bij het ophalen van vuil, aan verlichting, ... in niet veilige omstandigheden, zonder afdoend zichtbare kledij.

1. Krijgen alle personeelsleden, dus ook contractuelen en eventuele jobstudenten, verbonden aan diensten of Vlaamse openbare instellingen (VOI) waarvoor de minister bevoegd is, deze beschermingskledij ter beschikking en zijn ze verplicht die te gebruiken?
2. Is de veiligheidswetgeving voor private bedrijven werkend voor de Vlaamse overheid afdoend genoeg wanneer deze bedrijven werken uitvoeren in opdracht van de diensten waarvoor de minister bevoegd is? Wordt de verplichting om veiligheidskledij te dragen bij taken op de openbare weg systematisch opgenomen in elk contract dat door de Vlaamse administratie met derden wordt afgesloten?

Antwoord

1. Ik verwijs naar het intern dienstorder AWW 97/2, verspreid op 3 maart 1997 binnen de administratie Wegen en Verkeer.

Alle personeelsleden van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) (ook contractuelen, zelfs personen met een sporadische opdracht zoals een uitzonderlijke of onverwachte inspectie of een bezoek) zijn verplicht tot het dragen van de voorgeschreven veiligheidskledij.

Deze kledij wordt centraal aangekocht en intern verdeeld. In de verschillende wegenregies

en/of afdelingen is steeds een beperkte reserve aanwezig om tijdelijke behoeften te kunnen opvangen.

2. De veiligheidswetgeving werd recentelijk gewijzigd (kaderwet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk) en legt een gezamenlijke verantwoordelijkheid bij werkgever én werknemer.

De expliciete verplichting om veiligheidskledij te dragen bij taken op de openbare weg in opdracht van de Vlaamse overheid wordt niet systematisch opgelegd in elk contract, aangezien dit past in de contractuele bepaling om te voldoen aan de algemeen geldende veiligheidswetgeving.

Vraag nr. 539
van 21 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Gratis busvervoer

Onlangs raakte bekend dat de gemeente Voeren in navolging van Hasselt ook gratis openbaar busvervoer zou organiseren.

Het is evenwel niet duidelijk of het desbetreffende akkoord naast de TEC (Transport en Commun) ook het vervoersaanbod van De Lijn omvat.

Kan de minister bevestigen dat dit laatste wel degelijk het geval is ?

Antwoord

De gemeente Voeren heeft inderdaad beslist om in de toekomst de reizigerskosten voor verplaatsingen met het openbaar vervoer binnen het grondgebied van Voeren voor haar rekening te nemen.

Dit akkoord is eveneens van toepassing op het aanbod van De Lijn in de gemeente Voeren, meer bepaald op buslijn 39b (Voeren-Wezet-Tongeren).

Vraag nr. 540
van 23 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 281
van 23 september 1998
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 465

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 541
van 23 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 282
van 23 september 1998
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 467

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 542
van 23 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn – Dienstregeling 52a Bornem-Branst

Bij de jongste aanpassing van de dienstregeling van De Lijn zijn er blijkbaar een behoorlijk aantal busverbindingen van de lijn 52a met de Bornemse deelgemeente Branst weggevallen.

Kan de minister medelen wat hiervan de reden is ?

Is de wijziging definitief, of wordt ze op een bepaald ogenblik nog geëvalueerd ?

Antwoord

Wat de Bornemse deelgemeente Branst betreft, werden sinds 24 mei 1998, bij de start van de nieuwe treindienstregeling en de bijhorende aanpassingen op onder meer lijn 52a/2 Boom-Bornem-Dendermonde, de volgende wijzigingen aan de dienstregeling aangebracht.

De frequentie van één bus per twee uur – dit is de daluur- en weekendkadans – bleef behouden zoals voorheen. Wel werden er verschuivingen met betrekking tot het doortochtuur aan Branst, Kerk aangebracht, hetgeen nodig was gezien de gewijzigde treinaansluitingen in Dendermonde en in Bornem.

De spitsurritten, voornamelijk ten behoeve van scholieren en werknemers, bleven met uitzondering van één rit per spitsuur, in relatie tot de scholen in Dendermonde, behouden. Het betreft hier eveneens vooral treinaansluitingen. De afschaffing van enkele ritten gebeurde op basis van de resultaten van uitgebreide steekproeftellingen, die aantoonde dat voorheen minstens één rit per spitsuur te veel werd ingezet in verhouding tot de bestaande vraag.

Voor de regio Bornem werd sinds 24 mei 1998 het aanbod tussen deze regio en Sint-Amands/Dendermonde verdubbeld : thans rijdt er om de twee uur een bus over de Provinciale Baan, geschrant met de ritten via Branst tussen (Dendermonde-) Sint-Amands en Bornem. Hierdoor wordt de Branstse woonwijk Kraeyhoeve praktisch om het uur, langs één van de twee zijden, bediend door het openbaar vervoer.

**Vraag nr. 543
van 24 september 1998
van de heer JACKY MAES**

Reglementering strandvisserij – Stand van zaken

In zijn antwoord op mijn vorige schriftelijke vraag omtrent hetzelfde onderwerp (vraag nr. 320 van 25 maart 1998) heeft de minister gesteld dat hij zijn federale collega Daerden zou vragen naar de stand van zaken van de wijziging van het Politie- en Scheepvaartreglement en dat hij hem tevens zou voorstellen een werkgroep op te richten om, in consensus met alle betrokken partijen, een wijziging van artikel 40 op te stellen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1998, blz. 1881 – red.*).

Daarnaast heeft de minister ook verklaard dat de strandvisserij op het niveau van de kustgemeenten op korte termijn kon worden opgelost via plaatselijke politiereglementen en dat hij de acht kustgemeenten schriftelijk had verzocht om, in het kader van artikel 10 van het besluit van de Vlaamse regering van 26 april 1995 op de strandconcessies, over te gaan tot de opmaak van een politiereglement op de strandvisserij.

1. Wat was het antwoord van federaal minister Daerden op de vraag van de minister naar de stand van zaken betreffende de wijziging van het Politie- en Scheepvaartreglement en op het voorstel van de minister om een werkgroep op te richten ?
2. Wanneer heeft de minister zijn schriftelijk verzoek tot opmaak van een politiereglement op de strandvisserij overgezonden aan de acht kustgemeenten ?
3. Welke gemeenten hebben reeds zo'n reglement opgemaakt ?

Antwoord

1 en 2. Na onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat door een vergissing de brief aan federaal minister Daerden en de brieven aan de kustgemeenten niet verstuurd zijn geweest, met uitzondering van de brief aan de stad Knokke-Heist.

De brief aan de stad Knokke-Heist werd verstuurd op 6 mei 1998.

De vergissing werd ondertussen rechtgezet en heden werden de brieven aan de andere gemeenten en aan federaal minister Daerden verstuurd.

3. Op het huidige ogenblik bezitten slechts de stad Oostende en de gemeente Koksijde over een aangepast politiereglement op de strandvisserij.

**Vraag nr. 544
van 24 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

N74 – Stand van zaken

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is de N74 vanaf de Nederlandse grens tot de aansluiting op de A2 in Houthalen opgenomen als prioritaire

weg categorie 1. In de programmatie 1998-2000 is de verdere doortrekking van de N74 opgenomen. Reeds jarenlang, praat en discussieert men over de weg. Heel wat studies werden de laatste huidige twintig jaar uitgevoerd.

1. Welke concrete stappen zette de minister reeds in deze legislatuur om de Noord-Zuidverbinding te realiseren ?
2. Welke planning bestaat er betreffende de aanleg van deze as voor 1998 en 1999 ? Wat zijn de financiële implicaties ?
3. Is er bij de huidige planning rekening gehouden met het feit dat de omwonenden van de bestaande weg nu personen zijn met weggebonden handelsactiviteiten, terwijl een omlegging rond de centra meestal veeleer nieuwe bewoningsvormen raakt ?
4. Zijn er, waar de geplande weg een gemeente doormidden snijdt, fiets- en voetgangerstunnels of andere goede oversteekmogelijkheden gepland ?
5. Hoeveel hebben de plannen voor de A24, nu N74, reeds gekost aan het Vlaams Gewest ? Hoeveel kostte de uitvoering van de werken tot nu toe ?

Antwoord

1. Mijn voorganger, de heer Eddy Baldewijns, besliste om prioriteit voor uitvoering te geven aan het vak Hechtel-Helchteren (lengte circa drie kilometer). Momenteel is het milieueffect-rapport (MER) inzake de N74 Noord-Zuidverbinding, vak Hechtel-Helchteren lopende. De kostprijs voor deze MER-studie bedraagt 1.010.955 frank.
2. Zodra de MER-studie conform wordt verklaard, kan een bouwvergunning worden aangevraagd. Op het programma 1998 is 50 miljoen frank uitgetrokken voor de bouw van twee kunstwerken, namelijk bruggen B17 en 018. Indien deze werken om administratieve redenen niet meer kunnen worden aanbesteed in de loop van 1998, zullen deze kredieten automatisch worden heropgenomen in het effectief investeringsprogramma 1999.
3. De invloed van de infrastructurele ingrepen op de omgeving, ook op de omgelegde route, is één

van de elementen die aan bod komen in het MER, onder de discipline "Mens".

4. Lokale wegen en belangrijke fietsverbindingen die worden onderbroken door de Noord-Zuidverbinding, worden zoveel mogelijk in hun oorspronkelijke functie hersteld door aanleg van bruggen.

Hierover zijn er voorafgaandelijk uitgebreide contacten met de betrokken gemeentebesturen.

5. De plannen werden ontworpen door de uitvoeringsdienst van de administratie. Enkele studies, zoals de MER-studie, werden uitbesteed. De kostprijs voor deze studies bedraagt tot op heden ongeveer 10 miljoen frank.

De uitvoering van de werken vanaf de Nederlandse grens tot de N715 in Hechtel-Eksel kostte tot op heden circa 1,640 miljard frank.

Vraag nr. 545 van 24 september 1998 van de heer JAN PENRIS

Verkeersplein Keizershoek Kontich-Reet – Veiligheid

Begin dit jaar viel een zwaar ongeval te betreuren aan het verkeersplein ter hoogte van de Keizershoek op de weg Kontich-Reet.

Ook na het ongeval zouden de lichten die het verkeer ter plaatse moeten regelen een slechte synchronisatie blijven vertonen. Zo zouden wagens nog steeds kunnen afdraaien terwijl ook vanuit de dwarsrichting groen licht wordt gegeven.

Welke maatregelen zijn er getroffen of gepland om de veiligheid ter plaatse te bevorderen ?

Antwoord

Naar aanleiding van het dodelijk ongeval op het kruispunt van de gewestweg N171 met de Keizershoek werd een evaluatieonderzoek gelast van de herinrichting van het kruispunt. Het evaluatierapport werd voorgelegd aan de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid, die op 8 september laatstleden tot de bevinding kwam dat het aantal ongevallen met gekwetsten na de herinrichting gevoelig was gedaald. De toegenomen ernst daarentegen was toe schrijven aan het bedoelde onge-

val, waarbij verscheidene doden in één voertuig te betreuren vielen.

Er werden geen opmerkingen gemaakt over een eventuele slechte werking van de verkeerslichten. De verkeerslichten hebben een gecoördineerde werking met een goede synchronisatie.

Zoals op de andere kruispunten met gewone driekleurige verkeerslichten moet het linksafslaand verkeer er voorrang geven aan de tegenliggers. Op advies van de Provinciale Commissie maakt de administratie Wegen en Verkeer thans een studie voor een conflictvrije regeling tussen linksaf en rechtdoor door middel van driekleurige pijllichten. Na akkoord van het gemeentebestuur zal die nieuwe regeling worden gerealiseerd.

Over gans het traject van de expresweg N171 zal bovendien een snelheidsbeperking worden opgelegd van 90 km/u.

Vraag nr. 546
van 24 september 1998
van mevrouw SONJA BECQ

Kruispunt N47-Leirekensroute Opwijk – Veiligheid

Een zwakke schakel op de Leirekensroute – de fiets- en wandelroute bij uitstek in Opwijk en omgeving – is het kruispunt van de N47 (Steenweg op Dendermonde) met het voornoemd traject. De fietsers en/of wandelaars lopen er immers bestendig gevaar te worden aangereden. Beveiligingswerken zijn hier geen overbodige luxe. Een tunnel onder de N47 zou oplossing kunnen zijn. In afwachting daarvan kunnen wegmarteringen, regelmatige controles, verkeerslichten, ... de zwakke weggebruikers enigszins beter beschermen.

Heeft de minister reeds maatregelen genomen om op korte en/of lange termijn beveiligingswerken uit te voeren voor de zwakke weggebruiker op dit kruispunt ?

Zo ja, welke, en voor wanneer worden de start- en einddatum van de werken gepland ?

Antwoord

De betrokken dwarsing voor fietsers is op een voorbeeldige en wettelijke wijze gesignaleerd.

Inderdaad,

- de wettelijke verkeerstekens A25 zijn respectievelijk op 120 en 150 meter afstand aangebracht ;
- ter hoogte van de eigenlijke dwarsing zijn de borden F50 geplaatst ;
- de dwarsing is gemarkeerd door witte dwarse markeringen ;
- de nodige fietsrichtingsborden naar Aalst en Londerzeel zijn aangebracht.

Deze aangelegenheid werd ook besproken op de vergadering van de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid van Vlaams-Brabant van 21 september 1998. Op deze vergadering was ook de gemeente Opwijk uitgenodigd, maar niet aanwezig.

De Commissie was van oordeel dat de aanleg van een tunnel financieel niet verantwoord is. Daarenboven kwam de Commissie tot de vaststelling dat er geen ongevallen zijn vastgesteld en dat er reeds voldoende veiligheidsmaatregelen zijn genomen.

Een aanpassing van de plaatselijke toestand wordt derhalve niet in het vooruitzicht gesteld.

Vraag nr. 547
van 24 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Verbreding Albertkanaal – Stand van zaken

Tijdens het debat in het Vlaams Parlement over het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen engageerde de minister zich om spoed te zetten achter de verbreding van het Albertkanaal. Dit kanaal is immers een hoofdwaterweg en belangrijk voor de ontsluiting van de containerhaven van Genk.

1. Gaf hij, conform zijn belofte op 19 november 1997 in het Vlaams Parlement, reeds opdracht om een onderzoek in te zetten naar de behoefte voor de uitbouw van deze optie ? Wat is het resultaat ?
2. Worden er voor dit of volgend jaar budgetten voorbehouden voor deze werken, nu de minister in het kader van de begrotingscontrole 1998 een flinke verhoging van zijn budget kreeg voor wegen- en waterwerken ?
3. Wat deed de minister concreet in deze legislatuur om de voor Limburg noodzakelijke verbreding van het Albertkanaal uit te werken ?

Antwoord

De studie over de verbreding van het laatste vak Oelegem-Antwerpen van het Albertkanaal is inderdaad aangevat. Aangezien deze studie past in het geheel van de mobiliteitsproblematiek rond Antwerpen, is een en ander ook in een ruim perspectief te bekijken en onder meer niet van vandaag op morgen op het terrein te realiseren. Een eerste kostenraming bedraagt 10 miljard frank, maar met nog grote onbekenden (de prijs van de onteigeningen en van de milieusanering en het kostenplaatje van de verplaatsing van circa 45 leidningen en dies meer). De startnota van dit megaproject is door mijn administratie voorbereid en wordt me eerlang voorgelegd.

De substantiële verhoging van de budgetten voor de waterwegen gaat naar de subsidiëring van kaaimuren en de verdere realisatie van bestaande initiatieven (meerkosten voor de invulling van de milieureglementering).

Concreet :

- is onlangs het aanvangsbevel gegeven voor de realisatie van de kaaimuur Amoco in Geel (80 % financiering door het Vlaams Gewest ten bedrage van 13.060.151 frank) ;
- wordt dit jaar nog de eerste fase van de verbredingswerken Eigenbilzen-Gellik aangevat. Deze verbredingswerken zijn de laatste fase van wat nog moet worden gerealiseerd, afgezien van het bovenvermelde sluitstuk Oelegem-Antwerpen ;
- zijn dit jaar nog een aantal kaaimuren (80 % financiering door het Vlaams Gewest) aan te besteden voor een geraamde tegemoetkoming van circa 70 miljoen frank) ;
- wordt voor de volgende jaren de herbouw van de bruggen in Vroenhoven, Kanne, Briegden en Ham in het vooruitzicht gesteld.

Vraag nr. 548
van 24 september 1998
van de heer ETIENNE DE GROOT

Voetgangersbruggen – Veiligheidsschermen

In verschillende andere Europese landen zoals Frankrijk en Nederland worden voetgangers en fietsers die gebruikmaken van een viaduct over een autosnelweg, beschermd tegen de koude wind en

opstijgende uitlaatgassen door een esthetisch verantwoord transparant veiligheidsscherm.

De talrijke fietsers en voetgangers die gebruikmaken van het viaduct in Boom over de A12 (Vrijheidsstraat/Broeckxweg) klagen in grote mate, en vooral nog in de winter, over gezondheidsproblemen.

Daarom had ik graag van de minister vernomen of hij eventueel reeds stappen heeft ondernomen om ten gevolge daarvan zulke veiligheidsschermen ook bij ons aan te brengen op voetgangersbruggen.

Antwoord

Bij het ontwerpen en realiseren van voetgangers- en/of fietsersbruggen worden steeds de klassieke gestandaardiseerde leuningens aangewend.

Deze leuningens voldoen aan de algemeen geldende normen en wettelijke voorschriften (hoogte, belasting). Bij de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten (AOSO), die instaat voor het ontwerpen van dergelijke kunstwerken, werden nog geen stappen ondernomen om de huidige voorschriften en vormgeving te wijzigen.

Ik wijs erop dat gesloten schermen meer wind opvangen, zodat de brug adequaat dient te worden ontworpen.

Vraag nr. 549
van 24 september 1998
van de heer ETIENNE DE GROOT

Rupeltunnel Boom-Willebroek – Geurhinder

Men moet niet over een gevoelig reukorgaan beschikken om zich herhaaldelijk te ergeren aan de geuren die men opsnuift wanneer men door de Rupeltunnel (Boom-Willebroek) rijdt. Men krijgt de indruk dat het wereldcongres van de katers er zijn jaarlijks samenzijn heeft gehouden. Deze luchtverontreiniging doet zich meestal 's nachts voor.

1. Werd er reeds een onderzoek ingesteld naar de oorzaak van deze luchtverontreiniging ?
2. Over welke producten gaat het hier ?
3. Bestaat er een gevaar voor de volksgezondheid ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 550 van 24 september 1998 van de heer JAN PENRIS

Antwerpse Leien – Heraanleg

Afgelopen zomer werden de Antwerpse Leien ter hoogte van de Nobels-Peelman-noodbrug heraangelegd. Zo werd een nieuw fietspad in rode steen afgebakend, werden nieuwe parkeerlijnen uitgetekend en werden de straatverbindingen vlak naast de noodbrug afgesloten.

Nochtans werd reeds lang een definitieve heraanleg van de Antwerpse Leien in het vooruitzicht gesteld.

Wanneer zullen deze hoofdwerken worden uitgevoerd ?

Zal de noodbrug in dat scenario definitief verdwijnen ?

Zal het nu aangelegde fietspad in zijn huidige vorm bewaard blijven ?

Wat waren de totaalkosten van de intussen reeds uitgevoerde deelwerken ?

Antwoord

1. De studie voor de heraanleg van de Leien werd aanbesteed op 29 september 1998 en wordt momenteel nagekeken door de administratie Wegen en Verkeer, afdeling Wegen Antwerpen. Verwacht wordt dat de studie een effectieve aanvang kan nemen vanaf 2 januari 1999.

Vermits deze studie dient te worden uitgevoerd volgens de procedure beschreven in het "Vademecum verkeersvoorzieningen in bebouwde omgeving", wat een intens overleg met de lokale actoren inhoudt en waarbij er verschillende fasen (voorbereidende verrichtingen zoals topo-

grafische opmetingen, het bestuderen van de ruimtelijke, stedenbouwkundige en verkeers-technische aspecten, voorstudies, studie, opstellen van de aanbestedingsdocumenten) dienen te worden doorlopen, wordt een aanbesteding gepland voor eind 1999.

De eigenlijke aanvang der werken zal naar alle waarschijnlijkheid slechts kunnen starten in de lente van 2000.

2. De studie die nu werd aanbesteed, omvat het vak Bolivarplaats – Maria-Theresialei. Het vervangen van de noodbrug door een tunnel is hierin nog niet begrepen. De administratie onderzoekt momenteel de mogelijkheden om deze laatste werken te laten uitvoeren door middel van een promotie- of een concessieovereenkomst.

Desondanks zullen de drie betrokken partijen, zijnde het Vlaams Gewest, De Lijn en de stad Antwerpen, aanzienlijke sommen dienen vrij te maken om dit globale project, waarvan de grootteorde rond de 2 miljard frank ligt, te kunnen uitvoeren.

3. Gelet op het voorgaande werd beslist om nog een aantal noodzakelijke werken uit te voeren (zoals de aanleg van een fietspad), in afwachting van een definitieve oplossing.

De kostprijs van deze werken, die werden uitgevoerd in het kader van het onderhoudscontract, ligt rond de 200.000 frank.

Vraag nr. 551 van 24 september 1998 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

N10 Lier-Koningshooikt – Onderhoud

Op de schriftelijke vraag nr. 363 van 10 april 1998 van collega Leo Cannaeerts aangaande de erbarmelijke toestand van de N10 in de omgeving van Lier antwoordde de minister destijds dat het structureel onderhoud van de N10 Lier-Koningshooikt is ingeschreven op het driejarenprogramma 1998-2000 voor 1999 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 12 juni 1998, blz. 2027 – red.*). De minister voegde daaraan toe dat, gelet op de toestand van het wegdek, dit project voor versnelde uitvoering in aanmerking kwam.

De jongste weken is de reeds lamentabele toestand van deze weg zo mogelijk nog verergerd.

Wanneer zullen de broodnodige werken aanvangen ?

Werden er maatregelen getroffen om de meest gevaarlijke toestanden tijdelijk te verhelpen ?

Antwoord

Het herstellen en heraanleggen van de omleiding van Koningshooikt werd, middels een wijziging, ingeschreven in het investeringsprogramma 1998.

De plannen werden opgesteld in samenwerking met het stadsbestuur van Lier en in samenspraak met de begeleidingsauditor. Het volledige dossier werd aldus aanbestedingsklaar gemaakt.

Om redenen die mij tot nu toe niet erg duidelijk zijn, heeft het stadsbestuur van Lier, zonder voorafgaande bespreking met mijn diensten, een gewijzigd standpunt ingenomen, waardoor het project in zijn totaliteit zou moeten worden herzien.

Gelet op het late tijdstip is het nu nog onmogelijk om tot een vergelijk te komen en de plannen aan te passen, wat voor de uitvoering der werken minstens één jaar vertraging zal veroorzaken.

Vraag nr. 552 van 25 september 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing

In 1996 vroeg ik de verschillende ministers naar de toepassing van de decreten met betrekking tot integratie van kunstwerken in openbare gebouwen. De individuele administraties van de ministers zijn verantwoordelijk voor het toezicht. Zoals blijkt uit het antwoord van 1996 rapporteerden slechts weinig administraties over de resultaten aan de administratie Kunst, zoals gevraagd door een ministeriële omzendbrief (*gecoördineerd antwoord van minister Luc Martens op schriftelijke vraag van 2 juli 1996 gesteld aan alle ministers van de Vlaamse regering, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 31 oktober 1996, blz. 244 e.v. – red.*).

1. Zijn gebouwen gebouwd of gebruikt door diensten, voorzieningen of Vlaamse openbare instellingen die onder de bevoegdheid van de minister vallen, gevat door dit decreet ? Zo ja, waarom ? Zo neen, waarom niet ?

2. Welke kunstwerken werden uitgevoerd in het kader van bouwwerken van diensten of voorzieningen die vallen onder de verantwoordelijkheid van de minister ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, en aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 553 van 25 september 1998 van mevrouw GERDA RASKIN

Abdijschool Vlierbeek – Bouwvergunning

De abdijschool in Vlierbeek – Kessel-Lo heeft geruime tijd geleden een bouwaanvraag ingediend voor een aanbouw bij de bestaande school. Deze aanvraag was volledig in overeenstemming met het bestaande bijzonder plan van aanleg (BPA) en met alle daarin opgenomen stedenbouwkundige normen. Meer nog, door de school werden alle mogelijke inspanningen gedaan om de impact van de aanbouw bijkomend te beperken, onder meer door één bouwlaag ondergronds te plannen om het volume te beperken en door de aanbouw te integreren in het historische kader van de omgeving door het gebruik van leien en een uniform uitzicht van bijvoorbeeld raamomlijstingen. Hiervoor werden bijkomende financiële middelen uitgetrokken.

Om onduidelijke redenen heeft eerst de stad Leuven haar termijn laten voorbijgaan om de bouwaanvraag toe te staan, wat neerkwam op een feitelijke weigering. In beroep bij de bestendige deputa-

tie was deze erg positief over de aanvraag, maar dan besloot ze de vergunning "voorlopig" te weigeren omdat er ongeveer een kilometer verder een terrein ligt waar eventueel ook een school kan worden gebouwd.

Tot slot werd eveneens het beroep bij de minister verworpen. De aangehaalde redenen in dit weigeringsbesluit kunnen stuk voor stuk worden weerlegd, onder meer omdat ze zijn gebaseerd op adviezen van Monumentenzorg en van de stad Leuven die geen betrekking hadden op de ingediende bouwaanvraag maar op een eerder ontwerpplan dat nadien aan deze opmerkingen werd aangepast. Bovendien kan nog worden gesteld dat de bouwvergunning, zoals door verschillende partijen ook beklemtoond, volledig in overeenstemming is met de stedenbouwkundige voorschriften en deze zelfs veel strikter toepast dan vereist.

In dit dossier werden een aantal beslissingen genomen die alleszins vragen oproepen en die dit dossier overstijgen. Mag ik in dit verband van de minister dan ook het volgende vernemen.

1. Kan een bouwvergunning "voorlopig" worden geweigerd omdat er elders een terrein ligt dat eventueel geschikt is voor het voorgestelde bouwproject ?

Kan dit inzonderheid wanneer dit alternatieve terrein eigendom is van de bouwheer ?

Houdt een dergelijke houding geen willekeur in en wordt het decreet op de stedenbouw met de daarin opgenomen plichten maar ook rechten die uit dit decreet voortvloeien, daardoor niet geschonden ?

2. Kan een bouwvergunning worden geweigerd wanneer de aanvraag volledig in overeenstemming is met de geldende stedenbouwkundige voorschriften, meer bepaald een rechtsgeldig BPA, en de bouwaanvraag de bepalingen van het BPA bovendien nog strikter toepast dan voorgeschreven ?
3. Moet een weigeringsbeslissing, op welk niveau dan ook, conform het besluit op de motivering van bestuurshandelingen, niet in duidelijke bewoordingen vermelden op welke juridisch-stedenbouwkundige basis de vergunning werd geweigerd, in plaats van in algemene bewoordingen waaruit niet kan worden afgeleid wat de exacte weigeringsgrond is ? Willekeurige voorbeelden daarvan zijn : er moet compacter worden gebouwd, het project sluit niet aan op

het historische karakter van de omgeving, ... Hierdoor kan immers geen aangepast plan worden ingediend omdat de gevraagde en noodzakelijke aanpassingen niet blijken uit het weigeringsbesluit.

4. Is de motivering van de weigeringsbesluiten van die aard dat ze in overeenstemming is met het besluit op de motivering van de bestuurshandelingen ?

Antwoord

1. Een bouwaanvraag heeft steeds betrekking op een welbepaalde plaats. Bij de beoordeling van die bouwaanvraag past het echter, een goede ruimtelijke ordening indachtig, ook te evalueren of voor een gevraagd project geen alternatieven bestaan die de ruimtelijke ordening beter garanderen.

Alternatieven in die zin kunnen zijn : een andere vormgeving, andere materialen en zelfs een andere bouwplaats. Uiteraard moet dan worden aangegeven waarom die alternatieve vormgeving of bouwplaats beter is vanuit ruimtelijkeordeningsoogpunt.

2. In de bewuste zaak is in het ministerieel besluit van 14 april 1998 aldus gesteld dat het voorgestelde project onvoldoende rekening hield met het totaalconcept, met inbegrip van de abdijgebouwen, dat de huidige kleuterschool niet wordt betrokken in het bebouwingsvoorstel en dat er niet werd onderzocht of geen compactere bebouwingsvorm mogelijk was.

Er blijken immers zeker alternatieven mogelijk te zijn die de goede ruimtelijke ordening beter dienen.

3. Een dergelijk oordeel houdt zeker geen willekeur in, noch schendt het de rechten die uit het decreet op de ruimtelijke ordening zouden voortvloeien.

Integendeel, één der plichten uit dat decreet is precies alles in het werk te stellen om een goede ruimtelijke ordening te bevorderen.

4. Als een goed binnen de begrenzingen van een bijzonder plan is gelegen, moet de aanvraag voor een bouwvergunning worden getoetst aan de voorschriften van dat bijzonder plan van aanleg.

5. Nochtans betekent dit niet dat een project dat in overeenstemming is met elk van de voorschriften van het geldende bijzonder plan van aanleg, zonder meer moet worden vergund. Hoewel het bijzonder plan van aanleg in principe reeds gedetailleerd beschrijft hoe de overheid de plaatselijke ordening van het gebied ziet, is voor elke aanvraag een toetsing aan de goede ruimtelijke ordening nodig. Echter moet dan wel worden aangegeven waarom de aanvraag niet voor vergunning vatbaar is.

Dit is zeker gebeurd in het ministerieel besluit van 14 april 1998.

6. Het ministerieel besluit van 14 april 1998 geeft aan om welke redenen de aanvraag niet voor vergunning vatbaar is.

Die redenen vloeien bovendien grotendeels voort uit de voorgeschiedenis van de betrokken aanvraag, waarbij uit voorafgaand overleg met het stadsbestuur en een principesaanvraag duidelijk was geworden hoe het project diende te worden opgevat en aangepast.

7. De aanvrager kan de raad worden gegeven met de stad Leuven, en in voorkomend geval met de afdeling provinciale Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM) Vlaams-Brabant, contact op te nemen teneinde de noodzakelijke planaanpassingen, nodig om een goede ruimtelijke ordening te bewerkstelligen, te bespreken.
8. Op zich kan elke beslissing steeds verder worden gemotiveerd. Het is echter uit het ministerieel besluit van 14 april 1998 voldoende duidelijk waarom de vergunning niet kan worden verleend.

Aldus beantwoordt het besluit aan de plicht tot motivering van de bestuurshandelingen.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
MEDIA

Vraag nr. 157
van 21 september 1998
van de heer JOS GEYSELS

Mercuriusproject – Geel, Mol, Turnhout

Einde mei nam de Vlaamse regering een beslissing over de ingediende projecten binnen het kader van het Mercuriusproject voor stadskernvernieuwing.

De projecten van de gemeenten Geel, Mol en Turnhout werden niet in aanmerking genomen.

Wat waren daarvoor de redenen ?

Antwoord

In totaal dienden de 37 steden en gemeenten 271 projecten in. Een project werd niet geselecteerd indien het niet voldeed aan één of meer hoofdcriteria. De vier hoofdcriteria waren :

1. het project past in de doelstellingen van het Mercuriusproject ;
2. het project werd goedgekeurd door het koepelplatform en de gemeenteraad ;
3. het gaat om een geïntegreerd project dat als richtinggevend kan worden beschouwd ;
4. het lokaal bestuur neemt beleidsmaatregelen die het handelscentrum versterken en nieuwe handelsactiviteiten in de periferie afremmen.

De werkwijze van de deskundigenjury was als volgt. Nadat elk jurylid in de gelegenheid werd gesteld zijn/haar mening te formuleren, werd het standpunt van de deskundigenjury bij consensus bepaald. De selectie en rangschikking van de projecten is dus gebaseerd op het onderzoek van de projectdossiers door de juryleden.

Rekening houdend met het beschikbare budget van 1 miljard frank en de doelstelling van de Vlaamse regering om voorbeeldprojecten te subsidiëren, heeft de deskundigenjury een meer concrete invulling gegeven aan het derde hoofd criterium volgens hetwelk de geselecteerde projecten als richtinggevend moeten kunnen worden beschouwd.

In de loop van haar vergaderingen is de deskundigenjury tot de consensus gekomen dat om die reden geen prioriteit kan worden verleend aan bepaalde categorieën van projecten. Bij gebreke aan een voorbeeldfunctie werden daarom niet in de rangschikking opgenomen :

- projecten betreffende de (her)inrichting van het openbaar domein die een onvoldoende sterke impuls betekenen voor het handelscentrum, met

name projecten van bewegwijzering, straatafsluitingssystemen, poortconstructies, het invoeren of uitbreiden van (winkel)busdiensten, groenaanleg en het uitwerken van kaarten en folders.

De (her)aanleg van straten, pleinen en parkings (publieke of private financiering) kon in aanmerking komen als het project een ondersteunende functie vervult ten aanzien van een ander geselecteerd project, of als het een verbetering van de verblijfskwaliteit inhoudt en een duidelijke stimulans betekent voor de handel in de binnenstad ;

- studies, ontwerpwedstrijden en tijdelijke investeringen ;
- projecten op het gebied van promotie, marketing en/of de organisatie van evenementen ;
- projecten die niet rechtstreeks in verband staan met de handel in de binnenstad, die een onvoldoende sterke impuls betekenen voor het handelscentrum of die de aantrekkingskracht van het handelscentrum niet op een significante wijze verhogen ;
- woningbouw die een aanzienlijk deel van het project uitmaakt.

Van de 22 projecten die de gemeenten Geel, Mol en Turnhout hebben voorgesteld, waren er 10 (her)inrichtingsprojecten van het openbaar domein. Dergelijke projecten werden door de internationale deskundigenjury enkel geselecteerd indien er een voldoende sterke impuls van uitging. Dit was niet het geval.

Ook de impact van 7 andere projecten op het commercieel hart werd als te gering ingeschat om in aanmerking te kunnen komen als voorbeeldproject.

De internationale deskundigenjury beoordeelde 4 projecten als onvoldoende uitgewerkt en bij gevolg was de stimulans die van deze projecten kon uitgaan, niet te beoordelen.

Eén project hield enkel een studie in.

Vraag nr. 158
van 21 september 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Thermische isolatie – Controle

Teneinde de doelstellingen van de conferenties in Rio en Kyoto inzake reductie van CO₂ (koolstofdioxide) te bereiken, zijn verscheidene ingrepen nodig. De Vlaamse regering heeft hierbij onder meer gekozen voor rationeel energiegebruik (REG). Eén maatregel hiervoor is de thermische isolatie van gebouwen. De wetgever voorziet terzake in normen.

Ter gelegenheid van de wedstrijd "Zonnehuis", georganiseerd door Electrabel, in verband met milieuvriendelijk bouwen, kwam men tot de vaststelling dat amper 30 % van de ingestuurde projecten voldeed aan de wettelijk K55-norm voor thermische isolatie. Bij een dergelijke wedstrijd kan men vermoeden dat de deelnemende architecten hun beste projecten inzenden. We nemen aan dat dit dan toch een selectie was met meer dan gebruikelijke aandacht voor warmteverliezen en veronderstellen dus dat van alle (nieuwe) gebouwen minder dan 30 % voldoet aan de wettelijk voorgeschreven norm.

1. Op welke wijze oefent de overheid controle uit op de naleving van de regelgeving inzake thermische isolatie in gebouwen ?
2. Welke sancties zijn voorgeschreven bij overtreding van de wetgeving terzake ?
3. Hoe vaak, en op welke wijze, werden voor bestaande woningen hieromtrent sancties getroffen ?

N.B. Een vraag over de aandacht voor deze problematiek in de architectenopleiding werd gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

Het isolatiedecreet van 29 april 1991 vormt een aanvulling op de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

Volgens de isolatiereglementering kan er geen bouwvergunning worden afgeleverd zolang er niet wordt voldaan aan de in de uitvoeringsbesluiten opgelegde isolatie-eisen. De conformiteit van de woning met de isolatie-eisen wordt bepaald aan de hand van een "isolatieformulier", dat deel uitmaakt van het dossier van aanvraag van de bouwvergunning. Overtredingen op de reglementering

worden beschouwd als inbreuken op de bouwvergunningvoorschriften en worden bestraft overeenkomstig de strafbepalingen vermeld in de wet van 29 maart 1962.

De uitgevoerde controles zijn daarom afgestemd op de mogelijke sancties die in de wet op de ruimtelijke ordening zijn opgenomen. De controles bestaan uit :

1. een dagdagelijkse administratieve controle van alle isolatieformulieren.

Deze controle is vooral gericht op de bouwvragen waarbij de bouwvergunning nog niet werd afgeleverd. In dit geval kan de gemeente en/of de gemachtigde ambtenaar, op advies van de voor de controle bevoegde ambtenaren, weigeren de bouwvergunning af te leveren.

Deze procedure werd sinds de start van de strengere controle reeds meerdere malen toegepast ;

2. controles ter plaatse op de werf.

Een volgens de wettelijke procedure regelmatig afgeleverde bouwvergunning kan niet zomaar worden geschorst of ingetrokken. Overtredingen (dit wil zeggen de woning voldoet niet aan de K55-norm) worden daarom vastgesteld door middel van een proces-verbaal ten laste van de bouwheer. Hier dient wel expliciet te worden vermeld dat, alvorens het proces-verbaal daadwerkelijk wordt opgesteld, de bouwheer nog de mogelijkheid wordt geboden de nodige aanpassingswerken uit te voeren om zijn woning alsnog aan de K55-norm te laten voldoen.

In de periode januari 1997 – juni 1998 werden er in totaal 639 werfcontroles uitgevoerd. De meeste controles worden om praktische redenen uitgevoerd op woningen of werven half in opbouw. Indien wordt vastgesteld dat een bepaald wandelement totaal ongeïsoleerd werd opgesteld (meestal een lege spouwmuur of een ongeïsoleerd dak), wordt een werfdossier opgestart. In deze gevallen kan er meestal worden aangetoond dat de K55-eis niet meer zal/kan worden gehaald zolang het betrokken wandelement ongeïsoleerd blijft. Op deze werkwijze zijn er in de beschouwde periode 125 werfdossiers opgestart.

Liever dan de overtreders te verbaliseren, kiest de administratie voor een optimale preventie en een mogelijke regularisatie. Dat betekent dat de

bouwheer, bij vaststelling van een overtreding, in eerste instantie alsnog de kans krijgt zijn woning te regulariseren.

71 werfdossiers werden afgesloten na regularisatie. 51 dossiers worden nog verder opgevolgd. In 3 gevallen werd er een proces-verbaal opge maakt.

Naast de werfdossiers werden er tevens 464 administratieve dossiers geopend. Deze dossiers zijn gebaseerd op de vaststelling van een overtreding tijdens het dagelijks nazicht van de administratieve gegevens van alle isolatieformulieren. 228 dossiers werden inmiddels geregulariseerd. 236 dossiers zijn administratief nog niet in orde. In een aantal gevallen werd er op basis van het dossier geen bouwvergunning afgeleverd.

(Antwoord Luc Van den Bossche : blz. 463 – red.)

**Vraag nr. 159
van 23 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 281

van 23 september 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 465

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

**Vraag nr. 160
van 23 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 282
van 23 september 1998
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 467

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 161
van 25 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing

In 1996 vroeg ik de verschillende ministers naar de toepassing van de decreten met betrekking tot integratie van kunstwerken in openbare gebouwen. De individuele administraties van de ministers zijn verantwoordelijk voor het toezicht. Zoals blijkt uit het antwoord van 1996 rapporteerden slechts weinig administraties over de resultaten aan de administratie Kunst, zoals gevraagd door een ministeriële omzendbrief (*gecoördineerd antwoord van minister Luc Martens op schriftelijke vraag van 2 juli 1996 gesteld aan alle ministers van de Vlaamse regering, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 31 oktober 1996, blz. 244 e.v. – red.*).

1. Zijn de gebouwen die eigendom zijn van of worden gebruikt door de diensten van de minister, door Vlaamse openbare instellingen en door voorzieningen vallend onder de verantwoordelijkheid van de minister, gevat door dit decreet? Zo ja, waarom, zo neen, waarom niet?
2. Welke kunstwerken werden uitgevoerd in het kader van bouwwerken van diensten of voorzieningen die vallen onder de verantwoordelijkheid van de minister?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van

Onderwijs en Ambtenarenzaken, aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, en aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 165
van 19 mei 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeentesecretaris – Politieke neutraliteit

In een bijdrage over de taalgrensgemeenten die op 24 april 1998 in Le Vif / l'Express verscheen, spreekt de gemeentesecretaris van Wemmel haar voldoening uit over het succes van een petitie die in die gemeente rondgaat tegen de omzendbrief van de Vlaamse regering inzake het niet-repetitief karakter van de faciliteiten.

Is een gemeentesecretaris niet strikt gebonden aan de neutraliteit?

Zo ja, zijn verklaringen zoals hierboven vermeld dan toelaatbaar?

Welke maatregelen staan er in dat verband ter beschikking van de minister?

Antwoord

De in de vraag gestelde problematiek betreft de tucht, die behoort tot de gemeentelijke autonomie.

Vraag nr. 222
van 14 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Armoedebestrijding – Steunpunt

Door de federale regering werd een voorontwerp van wet goedgekeurd over de bestrijding van armoede. Het betreft de bekrachtiging van een samenwerkingsakkoord tussen de federale staat, gemeenschappen en gewesten om een steunpunt op te richten rond deze problematiek. De verenigingen van armen worden hierbij betrokken.

Op welke manier draagt de Vlaamse Gemeenschap bij tot de oprichting van het steunpunt? Hoe wordt dit in de Vlaamse begroting ingepast?

Welke verenigingen van armen zijn uitsluitend actief in Vlaanderen? Welke in het hele land?

Heeft de minister reeds een definitief subsidiëlingsvoorstel voor deze Vlaamse verenigingen van armen uitgewerkt, conform de vraag na het armoededebat in het Vlaams Parlement?

Werd op de interdepartementale vergaderingen betreffende de armoedeproblematiek reeds een begin gemaakt met de uitvoering van de resolutie van het Vlaams Parlement?

Welke aandachtspunten werden reeds aangepakt?

Antwoord

Aangezien het op te richten steunpunt ter bestrijding van armoede een samenwerkingsakkoord is tussen de federale staat, gemeenschappen en gewesten, is de Vlaamse Gemeenschap uiteraard actief betrokken. Een voorstel daaromtrent ligt ter bespreking en ter goedkeuring voor in het Vlaams Parlement. De Vlaamse overheid draagt 2,8 miljoen bij, middelen die worden geput uit de opbrengst van het leegstandsfonds. Dit was al verwerkt en bepaald in het begrotingsdecreet 1998. De Vlaamse Intersectoriële Commissie Armoedebestrijding (VICA) zal worden versterkt met anderhalve kracht, zodat er een volwaardige brugfunctie met het steunpunt kan worden ontwikkeld. Een voorstel dienaangaande ligt ter advies bij de Inspecteur van Financiën.

Ter voorbereiding van het samenwerkingsakkoord werden een aantal gesprekken met de gewesten en gemeenschappen gevoerd. Op deze voorbereidende gesprekken vertegenwoordigden mijn kabinet

en het kabinet van Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn Luc Martens de Vlaamse Gemeenschap. Na een dertiental vergaderingen werd er tot een voorontwerp van samenwerkingsovereenkomst gekomen. Bij de laatste vijf vergaderingen is ook het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding betrokken geweest.

De verenigingen van armen die een subsidiëring krijgen in 1998 vanuit de voorafname SIF (Sociaal Impulsfonds) zijn zeven grote organisaties, namelijk ATD, Vlaams Forum, De Cirkel, Beweging van Mensen met Laag Inkomen, De Keeting, Centrum Kauwenberg, Recht-Op. Een aantal organisaties die vorig jaar werden ondersteund, namelijk De Draaischijf Beringen, Groep van Vriendschap Hasselt, Basisschakel Lichtpunt Lummen, De Krik, Mensen met een Hart, Binnen zonder Bellen, Voedselbedeling, Wonen In Turnhout, Trefpunt Toreke en een aantal nieuwe aanvragen, namelijk Protestants Sociaal-Centrum VZW, 't Vergiet, Gezinnengroep Noodkreet van de ronde tafel, krijgen in 1999 ook een ondersteuning van 100.000 frank.

Na veelvuldige raadplegingen van talrijke armen en hun verenigingen is een voorontwerp van regeling klaar omtrent de erkenning en de subsidiëring van de Vlaamse verenigingen waar armen het woord nemen. De subsidiëring is afhankelijk van de aan gang zijnde begrotingsbesprekingen en zal uiteraard samenhangen met de middelen die men daarvoor wil vrijmaken.

Buiten de zaken die in bijgevoegde nota van 3 september 1998 reeds ter sprake kwamen, zijn er nog een aantal aandachtspunten uit de motie van aanbeveling van het Vlaams Parlement waar reeds ernstige vooruitgang is geboekt.

Vanuit het kabinet is in samenwerking met afdeling Vorming van de Vlaamse Gemeenschap en twee verenigingen waar armen het woord nemen, een vormingspakket samengesteld rond de dialoog met armen. Deze vormingsdagen vinden plaats op 9 en 20 oktober 1998.

Ook op het vlak van sociale huisvesting gaf de Vlaamse regering alvast een eerste uitvoering aan de aanbevelingen uit het armoededebat: vanaf 1999 wordt het investeringsvolume voor sociale huisvesting met 1,2 miljard frank verhoogd, gelijk verdeeld over de sector sociale koop- en huurwoningen.

Aan alle Vlaamse ministers werd begin oktober 1998 een schrijven gericht om elk voor zijn/haar bevoegdheid een stand van zaken te bezorgen in verband met de opvolging van de motie van aanbeveling van het Vlaams Parlement naar aanleiding van het themadebat armoede. Een gecoördineerde opvolgingsnota zal begin november aan de Vlaamse regering worden voorgelegd.

Vanuit het kabinet wordt ernstig werk gemaakt van een opleiding en profilering van de functies van ervaringsdeskundigen in de armoedebestrijding, in samenwerking met bevoorrechte getuigen uit alle levensdomeinen. Hiertoe is op het kabinet een permanente stuurgroep opgericht bestaande uit een aantal sociale hogescholen, het volwassenenonderwijs, armoedeorganisaties, organisaties die reeds met ervaringsdeskundigen werken, het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) als onderzoeksinstituut en een aantal betrokken beleidsverantwoordelijken. Tevens wordt aan het HIVA een onderzoekopdracht verleend rond de prospectie inzake tewerkstelling van ervaringsdeskundigen.

Voor meer gedetailleerde informatie verwijzen we naar de Beleidsbrief Armoede 1999 (*Stuk 1211 (1998-1999) – Nr. 1 – red.*).

Vraag nr. 223
van 16 september 1998
van de heer JOHAN MALCORPS

Kemmelberg – Westhoek Rally

Bij besluit van 28 april 1998 heeft de minister de Kemmelberg ontoegankelijk verklaard voor het publiek op het ogenblik dat de Westhoek Rally erover komt. Een beroep bij de Raad van State tegen dit besluit werd verworpen.

Aan de vooravond van de rally maakte de minister afspraken met de burgemeester van Heuvelland. Deze wilde een onderscheid maken tussen bezoekers van de horecazaken en rallytoeschouwers. In feite een doorzichtige truuk, want in de praktijk bleek dat iedereen (horecacliënteel en andere) toegangstickets voor de rally moest betalen.

Op de dag zelf werd het besluit van de minister dan ook op grote schaal door de rallytoeschouwers overtreden, met opnieuw ecologische schade in het gebied tot gevolg. De overtredingen en schade werden vastgesteld door een gerechtsdeurwaarder aangesteld door het Natuurfonds Westland VZW.

Op deze wijze worden dus besluiten tot bescherming van landschappelijk waardevolle gebieden tot een farce.

1. Welke afspraken werden gemaakt met de burgemeester van Heuvelland ?

Heeft de burgemeester in de feiten het ministerieel besluit niet naast zich neergelegd ? Zo ja, welke sancties werden dan getroffen ?

2. Op welke wijze werd gereageerd op de talloze overtredingen ?

3. Welk besluit heeft de minister getrokken voor de toekomst ?

Is de minister daarbij niet van mening dat de doortocht van de rally door de Kemmelberg en de Monteberg (of bij uitbreiding dat dit soort evenementen in beschermde landschappen of natuurgebieden) integraal moet worden verboden ?

Kan de minister dit autonoom beslissen en zo neen, heeft hij hierover reeds overleg gepleegd met andere bevoegde ministers/instanties ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 224
van 16 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Meerjarenplannen OCMW's – Inkomsten Sociaal Impulsfonds

Zie :
 Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn
 Vraag nr. 325
 van 16 september 1998
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 520

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

**Vraag nr. 225
van 18 september 1998
van de heer FILIP DEWINTER**

Gemeentelijke VZW's – Controle

Zoals bekend, wordt door gemeentebesturen steeds vaker gebruikgemaakt van de VZW-structuur. VZW's worden door de gemeente opgericht om culturele centra te beheren of te waken over SIF-geld (Sociaal Impulsfonds). Het lijkt mij evident dat dergelijke VZW's moeten worden beschouwd als parageemeentelijke VZW's en bijgevolg overeenkomstig de richtlijn-Kelchtermans aan de controle van de gemeenteraad zijn onderworpen. Dit is nochtans niet algemeen aanvaard.

1. Is een VZW die door de gemeente wordt opgericht om SIF-geld te besteden dat de gemeente van de Vlaamse overheid ontvangt, te beschouwen als een parageemeentelijke VZW ?
2. Moeten bijgevolg de stukken van een dergelijke VZW ter inzage zijn van de gemeenteraadsleden ?
3. Indien een VZW door een gemeenteraad via de begroting van de gemeente alle SIF-geld krijgt toegewezen, is dan voldaan aan de voorwaarde uit de richtlijn-Kelchtermans, die de parageemeentelijke VZW definieert als "de VZW waarvan de financiële middelen voor meer dan de helft ten laste moeten vallen van de gemeentebegroting" ?
4. Kan een dergelijke VZW overeenkomsten sluiten met derden in het kader van het algemeen belang, met name in het kader van de SIF-doel-einden, zonder deze vooraf aan de gemeenteraad ter goedkeuring voor te leggen ? Zo ja, is dit geen schending van het beginsel dat het orgaan dat een wettelijke bevoegdheid toegewezen krijgt (in casu de gemeenteraad door de gemeentewet), die bevoegdheid niet kan delegeren aan een privaatrechtelijk orgaan ?
5. Indien door een gemeente een VZW wordt opgericht om een taak van algemeen belang uit te voeren met voornamelijk middelen uit de gemeentebegroting, op welke wijze dient de

gemeenteraad dan in de organen van deze VZW vertegenwoordigd te zijn ?

6. In Antwerpen doet zich het merkwaardige geval voor dat een zestal VZW's, waarvan de meeste parageemeentelijke, besluiten tot de oprichting van een nieuwe, zevende VZW en intussen zelf blijven bestaan. Die nieuwe VZW zal een taak van algemeen belang waarnemen, namelijk het beheer van een "geïntegreerd wijkcentrum" dat vrijwel uitsluitend overheidsdiensten huisvest en wordt opgetrokken en beheerd met SIF-geld. Op de samenstelling van de organen van die nieuwe VZW heeft de gemeente echter geen enkele vat meer.

Moet hieruit worden besloten dat dit geen parageemeentelijke VZW meer is ? Of moet integendeel worden gesteld dat een nieuwe VZW, opgericht door vooral parageemeentelijke VZW's, wel degelijk zelf ook een parageemeentelijke VZW blijft ?

7. Indien een parageemeentelijke VZW een beslissing wil nemen om over te gaan tot deelname aan de oprichting van een nieuwe VZW die eveneens een doeleinde van algemeen belang heeft, dient de gemeenteraad hierover dan niet eerst te beraadslagen ?

In het andere geval kunnen parageemeentelijke VZW's zich als het ware "voortplanten" zonder enige democratische controle door de gemeenteraad.

Antwoord

1. De begrippen "gemeentelijke VZW" en "parageemeentelijke VZW" zijn niet juridisch gedefinieerd. In tegenstelling tot de gemeenten, die publiekrechtelijke instellingen zijn, zijn VZW's private rechtspersonen, die weliswaar taken of opdrachten van gemeentelijk belang kunnen vervullen.

Gemeenten kunnen, door een beslissing van hun raad, overeenkomsten sluiten met VZW's. Rekening houdende met de mate waarin de werking van de VZW is verbonden met de gemeentelijke organisatie zelf, spreekt men van gemeentelijke VZW's. Gelet op de uiteindelijke aard van deze overeenkomsten tussen de gemeenten en de VZW's en de verschillende inhoud van hun statuten, is het niet mogelijk om voor de verschillende concrete situaties waarin

ze optreden een algemeen geldend antwoord op de gestelde vraag te verstrekken.

Er zijn verschillende definities gangbaar van wat als een gemeentelijke VZW wordt beschouwd.

De federaal minister van Binnenlandse Zaken heeft in antwoord op schriftelijke parlementaire vraag nr. 24 van federaal volksvertegenwoordiger Paul Breyne van 31 juli 1995 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11, 1995-1996, blz. 1059) gesteld dat een VZW als een paracommunale instelling wordt beschouwd als volgende voorwaarden zijn verenigd :

- specifiek voldoen aan behoeften van gemeentelijk belang die niet van industriële of commerciële aard zijn ;
- voor meer dan de helft worden gefinancierd door de gemeente, meestal in de vorm van een toelage ;
- wat het beheer betreft, onder het toezicht staan van de gemeenteraad of van een meerderheid van de leden hiervan.

Mijn voorganger bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden heeft in de omzendbrief BA - 93/03 van 21 april 1993 betreffende de uitoefening van gemeentelijke en provinciale belangen in samenwerking met private rechtspersonen (Belgisch Staatsblad van 28 mei 1993), gesteld dat er sprake is van een (para)gemeentelijke VZW als er voldaan is aan de beide volgende voorwaarden :

- VZW's waarvan de bestuursorganen worden samengesteld uit een meerderheid van leden die deel uitmaken van de gemeente- of provincieraad, of uit een meerderheid van leden die rechtstreeks worden aangewezen of verkozen door leden van die raden ;
- uit de begrotingen of rekeningen blijkt dat de financiële middelen voor meer dan de helft ten laste vallen van de gemeente- of provinciebegroting.

Beide definities sluiten nauw aan bij elkaar.

Of een VZW die door de gemeente wordt opgericht in het kader van de uitvoering van het Sociaal Impulsfonds als een gemeentelijke VZW wordt gekwalificeerd, hangt bijgevolg af

van de feitelijke verhoudingen tussen de VZW en de gemeente.

2. Het inzagerecht van de gemeenteraadsleden in de stukken van de VZW wordt logischerwijze geregeld door de overeenkomst tussen de gemeente en de VZW of door de statuten van de VZW.

In de reeds vermelde omzendbrief van 21 april 1993 wordt bepaald dat nieuwe of aanvullende toelagen aan gemeentelijke VZW's enkel voor goedkeuring (door de toezichthoudende overheid) in aanmerking komen (voorzover zij meer bedragen dan 100.000 frank), wanneer in de statuten of de desbetreffende overeenkomsten met de gemeente of provincie in elk geval onder meer is bepaald :

"(...) c) de begroting en de rekening van de VZW worden goedgekeurd door de gemeente- of provincieraad, waarbij alle verantwoordingsstukken met betrekking tot die documenten permanent ter inzage zijn van de leden van de raad (...)".

Ik wens hierbij de nuancering aan te brengen dat het inzagerecht van de gemeente- of provincieraadsleden in de verantwoordingsstukken bij de begroting en bij de rekening van de VZW, behoudens andersluidende bepalingen in de overeenkomst of de statuten, enkel betrekking heeft op de stukken die een reeds door de VZW aangenomen begroting en rekening staven.

Tot slot wijs ik op de controle op de toelagen van de VZW's, die verplicht krachtens de wet van 14 november 1983 moet worden uitgeoefend.

3. Het antwoord is vervat in vraag 1.
4. Wanneer een VZW een fundamentele rol vervult bij de uitvoering van het SIF, is het duidelijk dat de controle van de gemeentelijke overheid op de uitvoering ten volle behouden moet blijven.

De gemeente en het OCMW dienen de nodige schikkingen te treffen met betrekking tot de controle op de bestedingen in het kader van het Sociaal Impulsfonds.

De Vlaamse regering sluit overigens enkel beleidsovereenkomsten in het kader van het SIF met de gemeente en haar OCMW. De openbare besturen blijven ten volle verantwoordelijk

voor de uitvoering. De controle op de bestedingen is geregeld in het decreet op het Sociaal Impulsfonds en zijn uitvoeringsbesluiten.

Daarnaast wordt veelal in de statuten van de VZW bepaald in welke mate zij zelf overeenkomsten met derden kan sluiten.

5. Als de gemeenteraad een gemeentelijke VZW opricht, bepaalt hij op welke wijze de gemeente in de organen van een VZW is vertegenwoordigd.
6. Het antwoord is vervat in de punten 1, 4 en 5.
7. Het antwoord is vervat in de punten 2 en 5.

Het loutere feit dat een VZW deelneemt aan een nieuwe vereniging, sluit controle door de gemeenteraad niet uit. In ieder geval blijft de VZW waarmee de gemeenteraad een overeenkomst heeft gesloten, verplicht alle bepalingen van de overeenkomst na te leven, met inbegrip van de bepaalde controle op haar werking.

**Vraag nr. 229
van 21 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Verkrotting – Meldpunt

Op 2 april 1996 werd door de Vlaamse regering het besluit betreffende de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting van gebouwen/woningen getroffen. Het initiatief om "verwaarlozing" vast te stellen, ligt blijkbaar bij de administratie – in casu de aangestelde ambtenaar – of bij de gemeentelijke overheid.

Ook andere personen kunnen evenwel zichtbare verkrotting vaststellen, dikwijls in nog door mensen bewoonde gebouwen. Dit melden kan belangrijk zijn, al was het maar om de eigenaar onder druk te zetten zijn huurders een menswaardig dak boven het hoofd te verschaffen.

1. Kwamen hierover reeds spontane meldingen binnen bij de minister of zijn administratie ?
2. Is er een procedure ingesteld – eventueel via een klachtentelefoon – waar burgers deze verkrotting kunnen melden ?

Antwoord

1. Inderdaad zijn er reeds enkele spontane meldingen binnengekomen. Over het aantal bestaan geen cijfergegevens.
2. In het kader van de kwaliteitsbewaking van woningen bepaalt artikel 15 van de Vlaamse Wooncode dat belanghebbenden een klacht kunnen indienen bij de gemeente.

De gemeenten doen dan in principe eerst een verkennend onderzoek. Het op 6 oktober 1998 goedgekeurde uitvoeringsbesluit specificeert dat de gemeente klachten die geen motieven bevatten of manifest ongeloofwaardig zijn, niet moet doorsturen naar de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm).

De ernstige en geloofwaardige klachten worden wel doorgestuurd. Na een onderzoek geeft de bevoegde ambtenaar van Arohm een advies aan de burgemeester, die op basis daarvan de woning al dan niet ongeschikt of onbewoonbaar verklaart, naargelang het geval. De ongeschikt of onbewoonbaar verklaarde woningen worden op de heffingsinventaris geplaatst.

Hierbij wordt benadrukt dat het heffingsdecreet voorschrijft dat de houder van het zakelijk recht (eigenaar-bewoner), zolang hij die woning volledig en uitsluitend als hoofdverblijfplaats gebruikt en niet over een andere woning beschikt, wordt vrijgesteld van heffing voor die woning.

Het heffingsdecreet zelf bevat geen uitdrukkelijke mogelijkheid om een klacht in te dienen, maar in de praktijk worden ook daar de binnenvallende klachten eerst door de gemeenten behandeld en op hun geloofwaardigheid getoetst. De gemeenten die zelf de heffingsinventaris beheren, kunnen de eventuele verwaarlozing en leegstand zelf inventariseren. De andere gemeenten zetten de gegevens van de panden waarover terecht wordt geklaagd, op hun jaarlijkse vermoedenslijst die door Arohm wordt verwerkt.

Vraag nr. 230
van 21 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Financiering verbouwingswerken gemeenteschool

De gemeente Voeren zou dit jaar 18 miljoen frank betalen voor verbouwingkosten aan de oude gemeenteschool in Sint-Martens-Voeren. Thans herbergt dat gebouw de Franstalige school, die evenwel een privé-initiatief is waarop de Vlaamse gemeenschap geen controle uitoefent. Zo'n 7,6 miljoen zou bovendien worden geput uit de trekkingsrechten voor algemene werken, ondanks het feit dat de gemeente niet zelf het onderwijs organiseert in de bewuste gebouwen.

Meent de minister dat dit alles geoorloofd is ?

Indien niet, heeft hij dan stappen ondernomen ?

Antwoord

Omtrent de vraagstelling vraag ik de gouverneur van de provincie Limburg een onderzoek in te stellen en mij de resultaten ervan mee te delen.

Zodra ik alle inlichtingen in mijn bezit heb, zullen deze in een aanvullend antwoord worden verstrekt.

Vraag nr. 231
van 21 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Naleving decreetgeving afvalstorten

Vorig jaar kreeg de gemeente Voeren een proces van de Milieu-inspectie voor illegaal storten. Blijkbaar volhardt het gemeentebestuur in de boosheid. In april van dit jaar werd het opgehaalde huisvuil van 's Gravenvoeren en Moelingen gedeponneerd in de groeve in Vitchen, 's Gravenvoeren.

Het gaat hier duidelijk om een manifeste onwil van het gemeentebestuur om de desbetreffende decreetgeving na te leven.

Welke maatregelen kan de minister treffen tegen een gemeentebestuur dat doelbewust en manifest de decreetgeving overtreedt ?

Werden er effectief al maatregelen getroffen ?

Antwoord

De maatregel bij uitstek tegen een gemeentebestuur dat de milieureglementering overtreedt, is het vaststellen en verbaliseren van de begane overtreding.

Daarnaast kan het doelbewust en manifest overtreden van de milieureglementering eventueel aanleiding geven tot het nemen van een tuchtmaatregel ten aanzien van de individuele schepenen en/of de burgemeester.

Het vaststellen en verbaliseren van een begane milieuovertreding dient te gebeuren door diegenen die hiertoe krachtens de milieureglementering bevoegd zijn.

Het opleggen van een tuchtmaatregel aan de schepenen en/of de burgemeester behoort tot de bevoegdheid van de federale overheid, op grond van de artikelen 82 en 83 van de Nieuwe Gemeentewet.

Vraag nr. 232
van 23 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 281
 van 23 september 1998
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 465

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 234
van 23 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 282
van 23 september 1998
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 467

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 237
van 25 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing

In 1996 vroeg ik de verschillende ministers naar de toepassing van de decreten met betrekking tot integratie van kunstwerken in openbare gebouwen. De individuele administraties van de ministers zijn verantwoordelijk voor het toezicht. Zoals blijkt uit het antwoord van 1996 rapporteerden slechts weinig administraties over de resultaten aan de administratie Kunst, zoals gevraagd door een ministeriële omzendbrief (*gecoördineerd antwoord van minister Luc Martens op schriftelijke vraag van 2 juli 1996 gesteld aan alle ministers van de Vlaamse regering, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 31 oktober 1996, blz. 244 e.v. – red.*).

1. Heeft de minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, ondertussen de in 1996 gevraagde gegevens reeds verzameld? Wat zijn de resultaten?
2. Welke kunstwerken werden uitgevoerd in het kader van bouwwerken van diensten of voorzieningen die vallen onder de verantwoordelijkheid van de minister?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van

Onderwijs en Ambtenarenzaken, aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, en aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 10
van 8 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE

Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen

Zie :
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 9
van 8 oktober 1998
van de heer Carl Decaluwé
Blz. 469

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 12
van 8 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Overzicht 1997

Zie :
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 10
van 8 oktober 1998
van de heer Carl Decaluwé
Blz. 469

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 18
van 12 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 12

van 12 oktober 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 454

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 19
van 12 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Zie :

Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 16

van 12 oktober 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 470

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 319
van 14 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Preventieve kinderopvang – Vrijwilligerswerk

Bij het uitbouwen van de vernieuwde centra preventieve kinderopvang werd rekening gehouden met het vrijwilligerswerk. Tegen 1 januari 1999 moeten de organiserende besturen zich georganiseerd hebben conform de gestelde normen. Een stand van zaken opmaken, lijkt dus zinvol.

1. Welke consultatiebureaus beschikken niet over voldoende vrijwilligers ?
2. Welke consultatiebureaus hebben mannelijke vrijwilligers ingeschakeld ?
3. Wat deed Kind en Gezin, als centraal bestuur, om meer vrijwilligers en met name om meer mannelijke vrijwilligers aan te trekken ?

Antwoord

1. Het inschakelen van vrijwilligers in de door Kind en Gezin erkende voorzieningen voor preventieve kinderopvang is een deelopdracht van deze voorzieningen die is toevertrouwd aan de organiserende besturen.

Aangezien het aantal vrijwilligers als zodanig geen erkenningsvoorwaarde is, houdt Kind en Gezin hierover niet systematisch gegevens bij. Sinds de stand per 1 oktober 1996, waarvan de Vlaamse volksvertegenwoordiger een uitvoerig overzicht kreeg (schriftelijke vraag nr. 171 van 15 april 1997 : Centra preventieve kinderopvang – Vrijwilligers ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 16 mei 1997, blz. 1481), werd geen nieuw bestand opgemaakt.

In de praktijk zorgen de organiserende besturen ervoor dat per zitting twee vrijwillig(st)ers aanwezig zijn. Of het vereiste aantal van acht beschikbare vrijwillig(st)ers per consultatiebureau dan wordt bereikt, is in feite totaal ondergeschikt aan het feit of per zitting twee vrijwillig(st)ers zijn gewaarborgd.

Indien dit niet het geval zou zijn, wat hoogst uitzonderlijk voorkomt, dan maant Kind en Gezin het organiserend bestuur ertoe aan voor dit minimum van twee te zorgen.

2. Het antwoord op de tweede vraag ligt vervat in het antwoord op de eerste ; op 1 oktober 1996 waren er zeven consultatiebureaus met (een) mannelijke vrijwilliger(s).

Een recente bevraging werd niet opgezet.

3. Kind en Gezin heeft geen speciale acties ondernomen om meer vrijwilligers en met name om meer mannelijke vrijwilligers aan te trekken.

**Vraag nr. 320
van 14 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Preventieve kinderzorg – Infrastructuurproblemen

Uit de resultaten van de evolutie van consultatiebureaus en steunpunten preventieve kinderzorg in 1997 bleek dat de infrastructuur soms onvoldoende was. 27 voorzieningen in Vlaanderen moesten voor hun concrete probleem een oplossing vinden, op korte of op middellange termijn.

Voor welke van deze locaties werd de oplossing ondertussen uitgevoerd ? Rijzen er nu nog problemen ?

Welke timing is vooropgesteld om de andere locaties in orde te brengen ?

Antwoord

Ingevolge de schriftelijke vraag nr. 170 van 8 april 1997 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 16 mei 1997, blz. 1480 – red.*) van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, deelde ik mee dat er in 1997 in het totaal 27 voorzieningen in het Vlaams Gewest waren die inzake infrastructuur een oplossing moesten uitwerken. Inmiddels stopte de werking van 1 consultatiebureau in Oost-Vlaanderen en 1 consultatiebureau in Antwerpen, waardoor nog 25 voorzieningen een oplossing moesten uitwerken.

Op een totaal van 23 consultatiebureaus en 2 steunpunten, met andere woorden 25 voorzieningen, zijn er op 1 augustus 1998 nog 10 voorzieningen van de voormalige 25 in het geding.

In zijn vergadering van 8 juli 1998 besliste de raad van beheer van Kind en Gezin dat :

- voor 15 voorzieningen de infrastructuur volledig in orde is ;
- voor 5 voorzieningen de werken zijn aangevat. Er werd een verlenging van één jaar toegekend. Indien de werken vóór 31 december 1998 voltooid zijn, wordt de erkenning verleend voor 5 jaar ;
- voor 5 voorzieningen geen verlenging van de erkenning is toegekend indien de infrastructuur op 31 december 1998 niet in orde zou zijn.

Aan de organiserende besturen werd de mogelijkheid geboden tegen deze beslissing beroep aan te tekenen door middel van een beroepschrift, in te dienen bij aangetekende brief tegen uiterlijk 15 september 1998.

**Vraag nr. 321
van 16 september 1998
van de heer BART VANDENDRIESSCHE**

Bijzondere jeugdbijstand – Werking

In de sector van de bijzondere jeugdbijstand heerst naar verluidt grote ergernis, die onder meer te maken zou hebben met een tekort aan plaatsingsmogelijkheden, imagooverlies, overregulering, personeelstekort en daaruit voortvloeiende demotivatie. De gepaste maatregelen zouden ten aanzien van jongeren niet altijd meer kunnen worden genomen.

Meer algemeen zou er een nijpend tekort zijn aan betrouwbare registratie van gegevens (problemen en problematieken) en aan een doelmatige samenwerking tussen belendende sectoren op welzijns- en gezondheidsvlak. Hierdoor zou de mogelijkheid om adequate hulpvormen aan te bieden voor jongeren die door de jeugdrechtbank of door de comités voor bijzondere jeugdzorg worden geplaatst niet optimaal zijn.

Naar verluidt heeft het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) het initiatief genomen tot een sectoroverstijgende werkgroep hieromtrent, vooral in het licht van de moeilijkheden om karaktergestoorden op te nemen en een erkenning te krijgen van de provinciale evaluatiecommissie (1995).

1. Welke stappen heeft de minister reeds ondernomen om adequate hulpvormen aan te bieden ?
2. Op welke wijze wordt de samenwerking in netwerk tussen bijzondere jeugdbijstand en de andere partners (algemeen welzijnswerk, centra voor geestelijke gezondheidszorg, jeugdpsychiatrie, medisch-pedagogische instellingen) aangemoedigd en georganiseerd ?
3. Hoe verloopt de uitvoering van de studie en het onderzoek van voornoemde werkgroep (VFSIPH) ? Wat zijn de krachtlijnen van haar besluiten ?

Antwoord

1. De erkende hulpverlening binnen de bijzondere jeugdbijstand werd zowel aangepast als uitgebreid.

Volgens sommigen was en is vandaag nog het tekort aan plaatsingsmogelijkheden het belangrijkste knelpunt inzake het erkende aanbod van de bijzondere jeugdbijstand.

Toen de huidige regering in juni 1995 aantrad, stond "een tekort aan capaciteit" zeker niet als cruciaal knelpunt op de agenda van de sector. Wel werd, mede onder impuls van het Algemeen Verslag over de Armoede, waarin de (te) snelle plaatsing van kinderen uit kansarme gezinnen werd bekritiseerd, aandacht gevraagd voor de groeiende vraag naar ambulante hulpverlening.

Overeenkomstig mijn beleidsnota 1995 "Werken aan netwerken" heb ik in eerste instantie bijkomende capaciteit gecreëerd in de ambulante thuisbegeleiding. Met een besluit van de Vlaamse regering van 19 november 1996 werden ruimere mogelijkheden gecreëerd om, binnen het globale programmatiegetal van een maximaal te erkennen capaciteit van 4.498, tot uitbreiding over te gaan. Met een ministerieel besluit van 10 juli 1997, dat steunt op een wetenschappelijk onderbouwde statistische methode, werden de capaciteitseenheden volgens een dynamisch programmatiemodel verdeeld over de verschillende bestuurlijke arrondissementen.

Vermelde besluiten lieten een nieuwe uitbreiding van het ambulante aanbod toe via vrijwillige initiatieven tot ombouw van residentiële capaciteit. Op basis van vrijwillige initiatieven

van voorzieningen probeer ik immers het ideaal model van het programmatiebesluit van 10 juli 1997 te benaderen, en dit samen met de input van bijkomende middelen. Tijdens de jaren 1995-1998 groeide het aanbod van opvang- en begeleidingsmogelijkheden met 6 %.

Er werd 115 miljoen geïnvesteerd in uitbreidingen en/of ombouwoperaties. Met een laatste reeks erkenningen in mei jongstleden werd de maximaal te erkennen capaciteit van 4.498 volledig aangewend. Deze reeks van een capaciteit van 89 bevat onder meer ook de principiële erkenning van een nieuw begeleidingstehuis in Brussel en een nieuw onthaal-, oriëntatie- en observatiecentrum in Antwerpen. Hierbij mag het duidelijk zijn dat ik de signalen over een tekort aan residentiële mogelijkheden niet negeer. De erkenningen die ik heb verleend, hielden rekening met de prioritairere rangschikking van de arrondissementen die volgens de programmatie het meest relatief onderbezet zijn. Het aanbod werd aldus voornamelijk uitgebreid in Antwerpen en Brussel/Halle-Vilvoorde.

Nog vooraleer alle verleende erkenningen effectief in werking zijn getreden, zijn reeds positieve resultaten zichtbaar. Mede door een verhoging van de bezettingsgraad en een snellere doorstroming konden, in vergelijking met 1994, in 1997 16 % meer jongeren en hun gezinnen een beroep doen op de erkende hulpverlening.

De groei van het aanbod volstaat in sommige arrondissementen blijkbaar niet om de nog sneller stijgende vraag volledig te beantwoorden. De vragen die momenteel worden gesteld, zijn erg gedifferentieerd ; ze hebben in belangrijke mate betrekking op een optreden bij crisis-situaties en op een alternatief optreden bij delinquentie.

Ik plan nog dit najaar overeenkomsten af te sluiten om de hulpvormen uit te breiden en vraaggericht te differentiëren via de uitbreiding van reeds bestaande en goed lopende projecten en via nieuwe projecten. Door het afsluiten van overeenkomsten kan er snel worden ingegrepen waardoor de resultaten van de ingezette middelen bij de cliënten, de sector zelf en bij de doorverwijzers haast onmiddellijk zichtbaar worden.

In 1999 gaan de investeringsinspanningen verder. Voor 1999 is in een bijkomend budget voorzien van 95 miljoen ter uitvoering van het Vlaams intersectoraal akkoord voor de social - profitsector. Hiervan wordt 65 miljoen bestemd

voor de uitbreiding van het reguliere aanbod, 30 miljoen voor projecten. Daarnaast wordt supplementair een bedrag van 100 miljoen uitgetrokken om de hulpverlening meer mogelijkheden te geven, vooral de hulpverlening bij delinquentie en de hulpverlening aan alleenstaande minderjarigen.

Dit alles zal het knelpunt dat wordt vertaald in "een tekort aan capaciteit" wellicht niet uit de weg ruimen. De stijgende en gedifferentieerde vraag naar hulpverlening kan de bijzondere jeugdbijstand niet alleen opvangen. Niet alleen omdat zij daartoe niet over de nodige middelen beschikt, maar ook omdat zij tegelijkertijd voor sommige vragen niet de meest aangewezen sector is. Het is noodzakelijk dat ieder op zijn niveau zijn verantwoordelijkheid opneemt, dat alle betrokken sectoren en overheden worden geconfronteerd met hun opdracht inzake die veelheid en diversiteit van problemen. Het is belangrijk de verantwoordelijkheden bij de verschillende actoren te activeren en de posities van en interferenties tussen de verschillende sectoren vast te stellen.

In dit verband staan er twee belangrijke initiatieven op stapel, met name de commissie ad hoc van het Vlaams Parlement en het congres "jeugdwelzijn" dat in het voorjaar 1999 wordt georganiseerd. Beide initiatieven kunnen voor de bijzondere jeugdbijstand een belangrijke bijdrage vormen inzake de verdere ontwikkeling en afstemming van haar hulpverleningsaanbod.

Ook de initiatieven die vanuit de federale overheid worden ontwikkeld met het oog op een fundamentele hervorming van de jeugdbeschermingswet, althans voorzover die betrekking heeft op de jeugddelinquentie, kunnen hierop in de toekomst een belangrijk effect hebben. Naast het door de bijzondere wet geïnstitutionaliseerde overleg zal ik ook in bilaterale contacten met het ministerie van Justitie zoeken naar een afstemming van het beleid inzake regelgeving en uitvoering.

Het hulpverleningsaanbod van de bijzondere jeugdbijstand moet ook adequater worden via een input van bijkomende personele middelen. In uitvoering van het reeds vermelde Vlaams intersectoraal akkoord wordt het begeleidingskader van de residentiële voorzieningen en van de diensten voor pleegzorg uitgebreid, vooral met het oog op een versterking van het gezinsgericht werken.

2. Zoals gesteld, de bijzondere jeugdbijstand kan niet alle problemen die haar worden voorgelegd alleen aanpakken. Sommige van de problemen, zoals die van de zogenaamde "psychiatrische jongeren", sluiten ook niet aan op haar deskundigheid. Overleg tussen de verschillende welzijns- en zorgsectoren wordt aangemoedigd, niet alleen via de overlegstructuren, maar ook bijvoorbeeld via criteria die worden gehanteerd bij de beoordeling van aanvragen tot subsidiëring van projecten.

In Antwerpen, dat bij herhaling signalen van een overvraagde bijzondere jeugdbijstand uitzendt, heb ik in samenwerking met de Stichting Welzijnszorg van de provincie Antwerpen het initiatief genomen tot een rondetafel met vertegenwoordigers van zowat alle sectoren (OCMW, algemeen welzijnswerk, Kind en Gezin, Vertrouwensartscentrum, de psychosociale en psychiatrische hulpverlening, enzovoort). Dit overleg zoekt oplossingen voor de problemen die rijzen in de bijzondere jeugdbijstand aangaande de doorverwijzing naar, de instroom vanuit en de samenwerking met de andere welzijnssectoren.

Ik hoop dat de resultaten van de reeds vermelde initiatieven, met name de commissie ad hoc van het Vlaams Parlement en het congres "jeugdwelzijn", de samenwerking tussen de bijzondere jeugdbijstand en haar partners bijkomend zal activeren en op termijn meer zal structureren.

3. Door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap werd inderdaad het initiatief genomen om de problematiek van de karaktergestoorden te bespreken in een sectoroverschrijdende werkgroep.

De werkgroep, bestaande uit een zestiental personen, kwam zesmaal samen in de loop van 1997 en 1998. Gezien de inhoudelijke complexiteit van deze problematiek en gezien het sectoroverschrijdend karakter, werden er mensen gevraagd vanuit de bijzondere jeugdbijstand en de gehandicaptenzorg. Vanuit de universiteiten waren de kinder- en jeugdpsychiatrie, de psychologie en de orthopedagogie vertegenwoordigd. Andere vertegenwoordigers waren : de ouders, de PEC (provinciale evaluatiecommissie), de administratie VFSIPH, het adviescomité "Inschrijvingen en Evaluatie".

Het eindadvies van de werkgroep werd op 31 maart 1998 door de raad van bestuur van het

VFSIPH goedgekeurd. Dit advies werd mij overgezonden met het verzoek de inhoud mee op te nemen in de globale discussie over een integrale jeugdzorg.

In de loop van de maand juni 1998 heb ik het betrokken document ter toetsing voorgelegd aan de Vaste Commissie van de Gezins- en Welzijnsraad.

De krachtlijnen van de besprekingen in de werkgroep waren :

- de aflijning van de doelgroep "categorie 14" met het oog op de inschrijfbaarheid bij het Vlaams Fonds, namelijk kinderen en jongeren met karakterstoornissen, die normaal of zwakbegaafd zijn of een lichte mentale handicap vertonen ;
- de organisatie van deze zorg ;
- de impact inzake het inclusief beleid en de mogelijke preventieve acties hierrond (suggesties).

Het VFSIPH kwam tot volgend advies.

- Voorstel om in de toekomst te spreken over gedrags- en emotionele stoornissen in plaats van over karakterstoornissen en dat er een langdurige en ernstige beperking is die de sociale integratie belemmert.
  - Het diagnostisch proces mag zich niet beperken tot het louter invullen van de DSM-4. Indien een erkend team onvoldoende zicht krijgt op de problematiek, moet het een beroep kunnen doen op een gespecialiseerd team in één van de voorzieningen van het Vlaams Fonds.
- Onderscheid tussen enerzijds de verwijzingsdiagnose en anderzijds de behandelingsdiagnose is noodzakelijk.
- De verwijzingsdiagnostiek (inschrijfbaarheid, toegang tot de zorg) blijft gekoppeld aan het schoolritme en vraagt om een verruiming van het artikel 7 van de inschrijvingsprocedure.
  - Er worden voldoende deskundige teams erkend, regelmatig gespreid over de regio's en de verschillende sectoren.

- Het verstrekken van zorg-op-maat. Dit wil zeggen een vraaggestuurde zorg in plaats van aanbodgestuurde zorg, met een continuüm van ambulante tot residentiële functies (een waarborg tot naadloze overgangen).
- Aandacht hebben voor specifieke kwaliteitscriteria voor het zorggebeuren aan deze doelgroep (vb. het gezinsgericht werken).
- Aandacht hebben voor netwerkvorming en samenwerkingsverbanden.
- Aandacht hebben voor een vergroting van de personeelsformatie.

Zoals reeds werd vermeld, zal de Gezins- en Welzijnsraad deze materie behandelen, zodra de installatieprocedures van deze raad zijn afgerond.

**Vraag nr. 323
van 16 september 1998
van de heer GEORGES CARDOEN**

Jobfinders – Contact met lokale besturen

Het voorstel waarbij nog dit jaar per provincie één zogenaamde "jobfinder" zal worden aangesteld, die tot taak heeft potentiële werkgevers van personen met een handicap te benaderen en hen te sensibiliseren met het oog op tewerkstelling in het gewoon economisch circuit, verdient onze waardering.

Worden naast de privé-werkgevers ook de lokale besturen (gemeenten en OCMW's) bij deze werking betrokken ? Ik hoop van wel.

Hoe worden deze besturen dan geacht terzake contacten te leggen en aan begeleiding te doen ?

Kan de minister verduidelijken wat wordt bedoeld met ondersteunende maatregelen bij de aanwerving van werknemers met een handicap ?

Antwoord

1. Krachtens het besluit van de Vlaamse regering (Belgisch Staatsblad van 15 september 1998) tot wijziging van het BVR van 19 september 1996 over de arbeidstrajectbegeleiding (ATB) voor personen met een handicap werd er per provincie 1 jobfinder toegevoegd aan de ATB-diensten.

Zijn taak bestaat inderdaad in de prospectie van werkgevers in het gewone arbeidsmilieu – prievaat en ook openbaar. Zijn voornaamste opdracht is de werkgevers te sensibiliseren en te informeren over :

- de capaciteiten van werknemers met een handicap ;
- de zeer intensieve voorbereiding van de kandidaat-werknemers via ATB ;
- de mogelijkheden van een functiegerichte opleiding in het bedrijf of de dienst ;
- de deskundige begeleiding van de werkgever en werknemer bij de integratie op de werkvloer ;
- de bestaande ondersteunende maatregelen, waarmee wordt bedoeld de mogelijkheden voor de subsidiëring door het Vlaams Fonds van het aanpassen van de arbeidspost (private en openbare werkgevers) en de tegemoetkomingen in de bijkomende kosten voor de werkgever ter compensatie van het eventuele rendementsverlies (enkel private werkgevers)

Door deze contacten met werkgevers worden de vooroordelen weggenomen die nog steeds bestaan ten aanzien van de tewerkstelling van gehandicapten. Hierdoor zal bij een groter aantal werkgevers de bereidheid ontstaan om mensen met een handicap een kans te bieden in het bedrijf of het openbare bestuur om te bewijzen wat ze kunnen.

De openbare besturen zijn uiteraard belangrijke lokale, intercommunale en provinciale werkgevers. In het brede gamma van diensten die zij aan de bevolking aanbieden, schuilen ongetwijfeld heel wat tewerkstellingsmogelijkheden voor personen met een handicap. Het ligt in de bedoeling dat de jobfinders mee zorg dragen voor een structurele link tussen enerzijds de werkgeverswereld en anderzijds het netwerk van diensten dat in het kader van de arbeidstrajectbegeleiding samenwerkt met het oog op een verhoogde integratie van personen met een handicap op de open arbeidsmarkt. In die zin is het aangewezen dat de jobfinder duurzame relaties uitbouwt met de lokale besturen, ten einde permanent de mogelijkheden voor een eventuele inschakeling van personen met een handicap in kaart te brengen.

Een grote troef die ten opzichte van van de werkgevers kan worden uitgespeeld, is dat wij met ATB intussen permanent beschikken over een actueel bestand van werkzoekenden met een handicap, en per kandidaat over een degelijke kennis beschikken over het competentieprofiel en de beroepsvoorkeuren. Dit laat toe dat via de jobfinder de werkgevers, en ook de lokale besturen, beter in staat zullen zijn om mensen met een handicap te recrutereren die over de capaciteiten beschikken die voor de functie noodzakelijk zijn. Op die manier wordt de kans op negatieve ervaringen, zowel bij de werknemer als de werkgever, sterk gereduceerd.

Ik zal het nodige doen opdat de jobfinders het initiatief nemen de lokale besturen te contacteren met het oog op het uitbouwen van een duurzame relatie met het oog op tewerkstellingsmogelijkheden van personen met een handicap.

**Vraag nr. 324
van 16 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Jeugdverenigingen – Tenten

Iedere zomer weer blijkt er zich een structureel probleem voor te doen bij het 'vinden van tenten voor jeugdbewegingen die op kamp gaan.

Welke maatregelen heeft de Vlaamse regering tot nogtoe genomen om dit probleem te verhelpen ?

Behoort het niet tot de opdracht van de Vlaamse regering om tot een structurele oplossing te komen die de leiding van jeugdbewegingen van deze jaarlijks weerkerende zorg kan ontlasten ?

Wat zijn de mogelijkheden terzake ?

Antwoord

De Vlaamse regering verhoogde in 1996 het krediet voor de aankoop van kampeermateriaal van 15 naar 26 miljoen frank, zodat jaarlijks 180 nieuwe tentzeilen konden worden aangekocht.

Door de VZW Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme, aan wie bij decreet van 1 juni 1994 het beheer van de uitleendienst voor kampeermateriaal is toegewezen, werd in 1997 voor het eerst een beperkte bijdrage gevraagd aan de jeugdverenigingen voor het gebruik van het materiaal. Dit bedrag –

gemiddeld ± 25 miljoen per jaar – wordt gebruikt voor de aankoop van nieuw materiaal en herstel-materiaal.

Sedert 1997 wordt ten slotte aan de jeugdverenigingen de mogelijkheid gegeven tot samenaankoop van tenten, waarbij de uitleendienst optreedt als tussenpersoon. Op deze wijze kan de prijs van de tenten voor de verenigingen substantieel worden gedrukt.

De hierboven vermelde maatregelen vormen zeker een aanzet tot een structurele oplossing, met het oog op het verminderen en zo mogelijk elimineren van de geschetste problematiek.

**Vraag nr. 325
van 16 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Meerjarenplannen OCMW's – Inkomsten Sociaal Impulsfonds

Vanaf 1999 moet in elk OCMW een meerjarenplan worden ingediend. Terwijl OCMW's vroeger wisten welke inkomsten zij van de Vlaamse Gemeenschap konden krijgen, is dit nu onzeker : het SIF-geld (Sociaal Impulsfonds) is afhankelijk van verschillende voorwaarden en vooral SIF+-gemeenten weten niet of zij de volgende jaren nog over extra inkomsten kunnen beschikken.

Hoe kunnen de gemeenten een aanduiding krijgen over hun inkomsten via het Sociaal Impulsfonds voor de periode van het meerjarenplan ? Wanneer kan dit gebeuren ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Gecoördineerd antwoord

Wat 1999 betreft, worden de inhoudelijke elementen uit het SIF-beleidsplan, gefinancierd met het trekkingsrecht (waarborg + plusgemeente), integraal in het OCMW-meerjarenplan opgenomen en het totale trekkingsrecht wordt in de begroting ingeschreven. Wat de afstemming betreft tussen het Sociaal Impulsfonds en de opmaak van een OCMW-meerjarenplan 1999-2000 dient er hier dus geen onderscheid te worden gemaakt tussen de zogenaamde "SIF-plusgemeenten" en de "waarborggemeenten".

Voor het jaar 2000 (jaar van actualisatie van de lijst van de SIF-plusgemeenten), kan het trekkingsrecht van een gemeente niet minder bedragen dan het gewaarborgd trekkingsrecht vermeerderd met 50 % van het verschil tussen het trekkingsrecht van het voorbije jaar (artikel 6 § 5 van het SIF-decreet) en het gewaarborgd trekkingsrecht. Dit bedrag dient in de begroting te worden ingeschreven. De inhoudelijke elementen die worden gefinancierd met de overige 50 % van het plusgedeelte worden in de meerjarenplanning opgenomen met de vermelding "facultatief", tevens wordt aangegeven of bij het wegvallen van deze middelen er sprake kan zijn van financiering met eigen middelen of niet.

Het SIF-decreet bepaalt dat in het daaropvolgende jaar, het jaar 2001, het trekkingsrecht van een SIF-plusgemeente niet minder kan bedragen dan het waarborggedeelte vermeerderd met 25 % van het verschil tussen het trekkingsrecht van het vorige jaar en het gewaarborgd trekkingsrecht. Ook hier kunnen de acties die worden gefinancierd met het overige gedeelte facultatief worden opgenomen en wordt de waarborg vermeerderd met voormelde 25 % van het trekkingsrecht ingeschreven in de begroting.

Wat de waarborggemeenten betreft, wijzigt er niets na 1999, deze lokale besturen hebben in ieder geval de zekerheid over hun trekkingsrecht en krijgen nu, en in tegenstelling met het verleden, de gelegenheid om met de SIF-middelen een meerjarenplanning uit te werken. Momenteel wordt gezocht of de actualisatie sneller kan gebeuren. Vermoedelijk zal hierover meer duidelijkheid bestaan eind 1998.

**Vraag nr. 326
van 16 september 1998
van de heer JAN PENRIS**

HST-werken Hove – Beschermd dorpsgezicht

Het domein Hoveberg (Hove) is beschermd als dorpsgezicht. Toch zouden in het kader van de HST-werken (hogesnelheidstrein) meer dan 167 hoogstammige bomen moeten worden gerooid.

De bomen zorgden voor geen enkele hinder zolang er gewone sneltreinen voorbijreden. De HST houdt op dit trajectgedeelte een zelfde snelheid aan als deze treinen.

Heeft de minister ingestemd met deze drastische maatregel en zo ja, waarom ?

Antwoord

De gemachtigde ambtenaar van de afdeling Monumenten en Landschappen heeft inderdaad de toelating gegeven – onder bepaalde voorwaarden – voor het vellen of knotten van bomen in het domein Hoveberg in Hove, een beschermd dorpsgezicht.

Deze maatregel was noodzakelijk omdat deze bomen zich bevinden binnen de veiligheidszone bepaald door de wet van 25 juli 1891 op de politie der spoorwegen.

Het betreft overigens een veiligheidsmaatregel op grond van een openbare erfdienstbaarheid die reeds gevestigd was vóór de bescherming van het domein.

Vraag nr. 327 van 18 september 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Federale Planningscommissie Medisch Aanbod – Betrokkenheid

Bij het federale ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu werd een Planningscommissie Medisch Aanbod opgericht (Belgisch Staatsblad van 30 april 1996). De opdracht van deze commissie bestaat erin "de weerslag te evalueren die de behoeftebepaling heeft op de toegang tot de studies van zorgverstrekkers". Jaarlijks wordt er een verslag opgesteld over "de relatie tussen behoeften, studies en de doorstroming o.a. voor bijzondere beroepstitels wat betreft verpleegkundigen".

Omdat deze resultaten voor Vlaanderen, dat de opleiding van zorgverstrekkers organiseert, belangrijk zijn, had ik graag een antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Is de minister op de hoogte van deze Planningscommissie ?
2. Worden de effecten van maatregelen, specifiek genomen door de Vlaamse Gemeenschap, hierin mee verzekerd ?
3. Werkt de minister of werken ambtenaren die onder zijn bevoegdheid vallen, mee aan deze

commissie wat zorgverstrekkers uit de welzijnssector betreft ?

4. Werden/worden deze resultaten besproken met
  - de Vlaamse minister bevoegd voor Welzijn,
  - betrokkenen uit de welzijnssector,
  - adviesorganen van welzijn,
  - interdepartementale of interministeriële commissies waarbij de minister of ambtenaren die onder zijn verantwoordelijkheid vallen, zijn betrokken ?

Wat is het resultaat van deze besprekingen ?

5. In welke mate verzamelt ook de Vlaamse Gemeenschap deze gegevens ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken en mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Antwoord

1. Ik ben wel degelijk op de hoogte van het bestaan van de Planningscommissie Medisch Aanbod op het federale niveau. De oprichting, de werking en de doelstellingen van deze commissie worden bepaald in hoofdstuk IV Volksgezondheid van de wet van 29 april 1996 houdende sociale bepalingen.
2. Momenteel worden binnen de Vlaamse Gemeenschap geen specifieke maatregelen genomen wat de toegang tot de studies van zorgverstrekker betreft : er is enkel in een gezamenlijke toelatingsproef voorzien voor de richtingen geneeskunde en tandheelkunde.

De evolutie van de behoeften aan zorg wordt binnen het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC) bewaakt door het Management Informatiesysteem (MIS), een operationele entiteit die op basis van statistische gegevens de behoeften aan zorg in kaart brengt en tevens toekomstgericht een planning in ruimte en tijd uitwerkt : de uitbouw van een dergelijk geïntegreerd monitoring-instrument

was trouwens één van de doelstellingen van het Strategisch Plan Zorgzaam Vlaanderen.

De nagestreefde doelstellingen van het Vlaams welzijnsbeleid zijn drieërlei :

- prioriteit aan de thuiszorg,
- versterking van de gezinsondersteuning, namelijk door het bevorderen van de mantelzorg via professionele begeleiding voor thuisverzorgers, door het bevorderen van de dagzorg zodat de zorgbehoevende 's avonds naar zijn familiaal milieu kan terugkeren, en door het invoeren van maatregelen die de familieleden van zorgbehoevenden tijdelijk psychisch kunnen ontlasten.
- uitbreiding van het residentiële aanbod vooral binnen de gespecialiseerde sectoren.

Wat de personeelsformatie voor de implementatie van dit beleid betreft, gelden voor alle sectoren erkennings- en subsidiëeringsnormen waarin de toegangsmogelijkheden tot de functies en de quota worden vastgelegd : dit geldt zowel voor de algemene begeleiding als voor de gespecialiseerde functies.

De koppeling van deze drie factoren, namelijk planning, programmering en erkenning, zorgt er dan ook voor dat het contingent personeelsleden/zorgverstrekkers binnen het Vlaamse zorglandschap vrij goed kan worden ingeschat. Zo kan in deze context formeel worden gesteld dat bij het in werking treden van de bepalingen van het decreet van 14 juli 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg en de daaraan gekoppelde begrotingsmiddelen, de reële behoefte aan "verzorgende functies" beduidend groter zal worden.

3. De administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, noch één van mijn medewerkers zijn betrokken bij de werking van deze commissie.
4. Ik heb de intentie om de door mij opgevraagde verslagen van de commissie ter bespreking voor te leggen aan de Gezins- en Welzijnsraad, zodat deze raad advies kan uitbrengen inzake de noodzakelijke evoluties van behoeften en kwalificaties met betrekking tot de zorgverstrekker.
5. Binnen de Vlaamse gemeenschap worden deze gegevens verzameld door, zoals hierboven vermeld, de operationele entiteit MIS van het

departement WVC en door de administratie Planning en Statistiek in het kader van de Vlaamse Regionale Indicatoren (Vrind).

**Vraag nr. 329
van 21 september 1998
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

"Jobfinder" – Nederlandse term

De Vlaamse regering heeft op 23 juli beslist om per provincie één "jobfinder" aan te stellen, die opdracht krijgt om "potentiële werkgevers van personen met een handicap te benaderen en hen te sensibiliseren met het oog op tewerkstelling in het gewoon economisch circuit".

Onderzoek rond de experimenten inzake arbeidstrajectbegeleiding wijzen op positieve resultaten wat de inschakeling van gehandicapte personen in het gewoon economisch circuit betreft. Vandaar het idee van een specifieke "arbeidsbemiddelaar" voor deze groep van werknemers.

Graag vernam ik van de minister of er geen goed Nederlands woord kon worden gevonden om deze functie te benoemen.

Antwoord

Voor het woord "jobfinder" – een Engelstalige term – bestaat naar mijn weten geen Nederlandstalig equivalent. De letterlijke vertaling ervan (jobvinder) betekent niet helemaal wat de Engelse term uitdrukt.

Het woord arbeidsbemiddelaar, wat in se de juiste uitdrukking zou zijn, betekent dan weer niet wat hier in de context wordt bedoeld. Dit woord wordt algemeen gebruikt in de zin van bemiddelaar in conflicten tussen werkgevers en werknemers. Zo komen we tot Nederlandse neologismen die misschien directer aansluiten bij de betekenis van de gebruikte term (jobwijzer, jobspeurder, jobzoeker), maar die niet opgenomen zijn in de gangbare Nederlandstalige woordenboeken.

Creatief taalgebruik in wetteksten is uiteraard niet uitgesloten, maar moet toch trefzeker zijn wil men de term ook laten inburgeren. Anders zal de nieuwe Nederlandstalige term, geen lang leven leiden.

In dit specifieke geval is dus geen juiste uitdrukking voorhanden die volledig de lading van het oorspronkelijk Engelstalige woord dekt.

Vraag nr. 330
van 23 september 1998
van mevrouw GERDA RASKIN

Buitenschoolse kinderopvang – Lokaal overleg

Het decreet houdende de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden van initiatieven buitenschoolse kinderopvang stelt in artikel 3, § 1 dat een erkenning pas kan na een gunstig advies van het lokaal overleg.

Dit is een vrij verregaande bevoegdheid die aan leken wordt gegeven en die op deze wijze oordelen over de tewerkstelling en het voortbestaan van een project.

1. In hoeveel gemeenten is het overleg intussen opgestart ?
2. In hoeveel gemeenten hebben vrije initiatieven het mandaat aangevraagd ?

In hoeveel en welke gemeenten werd dit mandaat geweigerd ?

Wat was, per gemeente, de reden van weigering van het mandaat ?

3. Wat zijn de gevolgen voor het voortbestaan en de tewerkstelling wanneer het mandaat wordt geweigerd ?

In welke zin kan de raad van beheer in deze nog corrigerend optreden ?

4. Heeft de minister maatregelen klaar voor wanneer de weigering van het mandaat het einde van het project betekent ?

Antwoord

De vraagsteller stelt dat het lokaal overleg buitenschoolse kinderopvang een vergaande bevoegdheid krijgt waarbij leken oordelen over de tewerkstelling en het voortbestaan van een project. Ik wil, vooraleer ik op de vier gestelde vragen concreet inga, de absolute van die bevoegdheid relativeren.

Als het erkennen van een nieuw specifiek initiatief voor buitenschoolse opvang (IBO) afhankelijk is gemaakt van een gunstig advies in een lokale overlegstructuur, dan is dat omdat het essentieel is dat

de vele rechtstreeks betrokkenen die de functie buitenschoolse opvang vervullen, vanuit het al bestaande aanbod de noden die er in een bepaalde gemeente zijn toetsen en beoordelen. Het is pas voortbouwend op die evaluatie dat een zinvolle optie voor een eventueel nieuw initiatief kan worden geënt. Het feit dat de lokale gemeenschap zelf meedenkt en beslist wanneer het erom gaat over te gaan tot de uitbouw van een IBO, heeft een meerwaarde.

Net zoals nieuwe projecten slechts kunnen groeien uit een lokaal overleg, wordt ook verwacht dat al bestaande projecten een plaats verwerven in de lokale beleidsvisie op buitenschoolse kinderopvang. Het is in die context dat het begrip "mandaat" is ingevoerd. Dit betekent dat het lokale overleg een bestaand project mandateert om zijn aanbod verder te realiseren. Het komt er met andere woorden op neer dat een al langer bestaande werking wordt gelegitimeerd in het kader van de nieuwe regelgevende structuur.

Uit de ervaring blijkt dat het lokale overleg zinvol en correct omgaat met de bevoegdheid die het op die manier is toevertrouwd. De antwoorden op de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde vragen illustreren dat.

1. Het lokale overleg is momenteel in 179 gemeenten opgestart. Dit betekent dat bijna in 2/3 van de Vlaamse gemeenten door tientallen betrokkenen wordt nagedacht over de wijze waarop het aanbod aan buitenschoolse kinderopvang kan worden geoptimaliseerd.
2. Er zijn momenteel zo'n 25 vrije IBO's, waarmee ik bedoel dat de verantwoordelijkheid voor het initiatief wordt gedragen door een VZW. Al deze initiatieven hebben het mandaat aangevraagd om hun werking te kunnen voortzetten. In geen enkele gemeente heeft het lokale overleg dit mandaat geweigerd. Er is dan ook geen reden op te geven voor een dergelijke weigering.

Ik wil daar wel aan toevoegen dat het onderscheid tussen vrije en gemeentelijke IBO's in het kader van de nieuwe regelgeving in wezen niet langer relevant is. Ook gemeentelijke initiatieven moeten vanuit het lokale overleg het mandaat krijgen. Ook met betrekking tot die beweging worden geen moeilijkheden gesignaleerd.

3 en 4. Aangezien geen enkel lokaal overleg een mandaat heeft geweigerd, is nergens het voortbestaan van een initiatief en de daaraan verbonden tewerkstelling in het gedrang gekomen. Als toch een mandaat zou worden geweigerd, wat in het licht van de ervaring in de lokale beleidspraktijk vooral een theoretische mogelijkheid is, zijn daaraan de consequenties van de gedecentraliseerde aanpak verbonden. Als de afwijzing wordt gestaafd door een ernstige argumentatie op basis van objectieve parameters, dan heeft ze haar betekenis en terechte impact.

Als evenwel duidelijk aantoonbaar zou blijken dat het lokale overleg op oneigenlijke gronden een project heeft afgewezen, kan Kind en Gezin optreden.

Er zou dan immers een situatie ontstaan waarbij de waarde van het lokale overleg en de verwoorde beleidsopties vervallen. Op basis van een objectieve argumentatie die de bepalingen van de regelgeving respecteert, en met name ingaat op de daarin opgenomen parameters met betrekking tot de opportuniteit van een voorziening (aantal betrokken kinderen, tewerkstellingssituatie van de ouders, de beschikbaarheid van grootouders, de kansarmoedesituatie bij de jonge gezinnen en het stedelijk of landelijk karakter van de gemeente), kan Kind en Gezin alsnog een erkenningsbeslissing nemen.

Vraag nr. 331
van 23 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 281
 van 23 september 1998
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 465

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 333

van 24 september 1998
van de heer FREDDY DE VILDER

Motorcircuits – BLOSO-initiatieven

In motorsportmiddens wordt al lang geklaagd dat sportief motorrijden in Vlaanderen geen sinecure is.

Buiten competitie is enkel het circuit van Zolder in Vlaanderen hiervoor geschikt. Off-road rijders kunnen eveneens terecht in Hondaland in Balen.

Dezelfde motorsportmiddens beweren daarenboven dat de wedstrijdcircuits heel wat te wensen overlaten en zeker voor verbetering vatbaar zijn.

Volgens gegevens in mijn bezit zou het Bloso, samen met de provincie Oost-Vlaanderen, plannen hebben om een permanent circuit aan te leggen in Oost-Vlaanderen.

Meer bepaald zou er worden onderhandeld met het staalbedrijf Sidmar in de Gentse Kanaalzone om gronden aldaar aan te kopen. Er zou sprake zijn van een circuit, zowel voor wegrace as motorcross, met eveneens voorzieningen voor kleiduifschieten en modelvliegen.

1. Zijn er momenteel onderhandelingen door Bloso voor de aankoop van gronden van de NV Sidmar, met als doel een racecircuit en motorcrosscircuit aan te leggen ?
2. Waar zijn de gronden gelegen die voor een dergelijk project in aanmerking kunnen komen ?
3. Is er al zicht op een eventuele kostprijs van het project ?
4. Zal Bloso dat alleen ontwikkelen, of zijn ook andere partners bij de besprekingen betrokken ?
5. Is er een streefdatum tegen wanneer het project moet gerealiseerd worden ?
6. Zijn er andere terreinen in Vlaanderen waar een dergelijk project kan ontwikkeld worden, of denkt Bloso enkel aan de Gentse Kanaalzone ?

Antwoord

In elke Vlaamse provincie werden door het Bloso zogenaamde werkgroepen "Natuur en Sport" opgericht. Hierin zetelen vertegenwoordigers van

het Bloso, het provinciebestuur en Aminal (administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer). Ook externe deskundigen kunnen deel uitmaken van deze werkgroepen.

Tijdens de regelmatige bijeenkomsten worden problemen besproken en oplossingen uitgewerkt in verband met tegenstellingen tussen enerzijds de sportsector en anderzijds de natuur- en milieusector. Deze problemen kunnen verschillen van provincie tot provincie.

In de provincie Oost-Vlaanderen werd onder meer dit jaar de behoefte gesignaleerd aan een permanent oefencircuit voor motorsportactiviteiten. Ook voor de beoefening van kleiduifschieten rijzen trouwens problemen. Aan de vertegenwoordigers van deze sporttakken werd gevraagd om een overzicht op te maken van interessante terreinen waar hun sport nu reeds wordt beoefend of zou kunnen worden beoefend. Aan de hand van deze inventaris zou dan kunnen nagegaan worden of de opgegeven terreinen vanuit milieustandpunt aanvaardbaar zijn. Alhoewel werd afgesproken dat de motorsportfederatie tegen de geplande vergadering van 15 september 1998 deze lijst zou opstellen, werd deze niet ontvangen. De betrokken bijeenkomst werd dan ook afgelast.

Behalve de coördinerende rol die het Bloso in deze werkgroepen "Natuur en Sport" vervult, tracht het Bloso op een objectieve wijze ook de sportbelangen te verdedigen. Het is evenwel niet de bedoeling dat het Bloso, buiten de eigen centra, supplementair gronden zou aankopen voor de beoefening van een aantal milieu-moeilijke sporttakken.

Het Bloso is geenszins betrokken (noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks) bij een project voor de aankoop van gronden van NV Sidmar voor de beoefening van motorsport.

Vraag nr. 334
van 25 september 1998
van de heer HUGO MARSOUL

Decreet amateurkunsten – Subsidies

Tot 1995 volstonden de budgetten om het decreet van 24 juli 1991 op de amateurkunsten volledig uit te voeren. In 1996 werden voor nieuwe erkenningen echter geen bijkomende middelen uitgetrokken. Daardoor is een ernstig financieel tekort ontstaan, dat niet via begrotingsaanpassingen is opgelost. Als gevolg daarvan ontvingen de erkende organisaties in 1997 een saldo dat slechts een deel

bedraagt van hetgeen waar ze krachtens het decreet recht op hebben. De belofte om het probleem op te lossen in de begroting 1997 werd niet ingelost.

Het decreet legt de landelijke verenigingen bepaalde verplichtingen op, onder meer inzake cursussen, kwaliteitsbevorderende begeleiding en projecten. Deze activiteiten bevorderen uiteraard de kwaliteit van hun werking, maar de slechts gedeeltelijke uitbetaling van de subsidies heeft tot gevolg dat de verenigingen hun uitgaven niet meer kunnen dekken. De mogelijkheden van de verenigingen om voor een gedeelte zelf inkomsten te verwerven, zijn zeer beperkt. Financiële reserves hebben zij evenmin kunnen opbouwen.

Het streven van de verenigingen voor amateurkunsten om tot kwaliteitsverbetering te komen, lijkt voortijdig te zullen stilvallen bij gebrek aan financiële middelen. Sommige verenigingen hebben na het van kracht worden van het decreet hun dienstverlening al moeten terugschroeven omdat ze geen subsidies meer ontvingen voor een specifieke werking (bv. documentatiefunctie, geluidskamers voor toneelverenigingen).

Voor 1996 was een niet-geïndexeerd krediet van 83.503.508 frank vereist. Er werd slechts 80.200.000 frank uitgetrokken, wat overeenkomt met een tekort van 4,1 %. Het geïndexeerde krediet – zoals bepaald in het decreet – bedraagt zelfs 88.681.874 frank (tekort 10,5 %). Het spreekt voor zich dat de kredieten van 81 miljoen voor 1997 en 81,9 miljoen voor 1998 evenmin toereikend zullen zijn.

Indien dezelfde werkwijze gehandhaafd blijft bij de opmaak van de begroting 1999, zullen verschillende amateurkunstenverenigingen om financiële redenen tot ontslagen moeten overgaan. Daardoor zal de dienstverlening en de ondersteuning van de sector verder worden afgebouwd. Wil men de doelstellingen van het decreet verder realiseren, dan is het noodzakelijk om bij de begrotingsopmaak 1999 de vereiste bijkomende middelen te reserveren.

1. Heeft de minister beslist de kredieten aan te passen uit oogpunt van de twee bijkomende erkenningen en om bijgevolg voor bijkomende middelen te zorgen ?
2. Kan de minister mij verzekeren dat het volledige en geïndexeerde subsidiebedrag aan de verenigingen wordt uitbetaald ?

Antwoord

Op vragen 1 en 2 kan ik tweemaal bevestigend antwoorden. In de begroting 1999 is opgenomen dat het beschikbare budget voor het decreet amateurkunsten stijgt met 20 miljoen. Dit moet ons toelaten niet alleen de nieuwe erkenningen te financieren en het geïndexeerde bedrag aan de betrokken verenigingen uit te betalen.

Deze budgetverhoging laat eveneens toe extra middelen te besteden aan subsidiëring van regionale activiteiten, cursussen en kwaliteitsbevorderende begeleidingen en projecten.

Deze aanmoediging van de kwaliteitsverhogende werking bevestigt de waarde die de Vlaamse regering hecht aan de amateurkunstbeoefening als drager van kunstzinnige vorming en kunstbeleving in Vlaanderen.

**Vraag nr. 5
van 8 oktober 1998
van de heer JACKY MAES**

Reiskostenvergoedingen OCMW's – Wettelijkheid

In het Belgisch Staatsblad van 25 februari 1992 verscheen de omzendbrief BA-G-91/19 van 4 december 1991 aangaande de reisvergoedingen in de lokale besturen. De toenmalige gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt stelde immers vast dat diverse besturen in de reiskostenvergoeding een mogelijkheid zagen om een extra-toelage of weddesupplement uit te keren aan bepaalde personeelsleden, zonder dat ook maar één kilometer moest worden verreden. Hij stelde dat dit enkel als onwettelijk, frauduleus en onzindelijk kon worden betiteld. De minister vroeg dan ook dat de gouverneurs hiertegen streng zouden optreden.

Ondertussen zijn we zes jaar verder en toch stellen wij vast dat sommige OCMW's nog steeds dergelijke onwettelijke vergoedingen blijven uitbetalen.

Aangezien het duidelijk is dat er nogmaals behoefte is aan een veroordeling van deze toestand had ik graag volgende vragen gesteld aan de minister.

1. Is de OCMW-ontvanger die dergelijke vergoedingen blijft uitbetalen persoonlijk aansprakelijk ?

2. Heeft de minister initiatieven genomen om paal en perk te stellen aan deze onfrisse praktijken en zo ja, welke ?

3. Heeft hij er nogmaals bij de gouverneurs op aangedrongen om hier streng tegen op te treden ?

Antwoord

De vraag verwijst klaarblijkelijk naar frauduleuze betalingen aan personeelsleden.

Uiteraard kan dit niet door de beugel. In dit verband verwijs ik naar de bepalingen van artikel 46, § 1 van de OCMW-wet : "De ontvanger heeft tot taak om, onder zijn verantwoordelijkheid, de ontvangsten van het OCMW te innen en tegen regelmatige bevelschriften de betaalbaar gestelde uitgaven te doen ten belope hetzij van het bedrag bepaald in elk artikel van de begroting, hetzij van een bijzonder krediet of van het bedrag van de overeenkomstig artikel 91 overgedragen kredieten". Het is de taak van de ontvanger de uitbetaling van onregelmatige bevelschriften te weigeren.

Artikel 89 van de OCMW-wet bepaalt dat de rekeningen van de OCMW's onderworpen zijn aan de goedkeuring door de gemeenteraad. Wanneer deze raad de rekeningen niet goedkeurt, is de bestendige deputatie bevoegd. Ik neem aan dat deze overheden hun bevoegdheden correct uitoefenen en optreden wanneer ze wetsovertredingen vaststellen.

Ik wijs erop dat het decreet van 17 december 1997 de toezichtsregeling gewijzigd heeft. De gouverneur is bevoegd voor de goedkeuring van de rekeningen.

Klaarblijkelijk is de Vlaamse volksvertegenwoordiger op de hoogte van bepaalde misstanden. Wanneer hij mij nadere gegevens verstrekt, zal ik een onderzoek laten instellen.

**Vraag nr. 7
van 9 oktober 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

RISO Brussel – Subsidiëring

Kan de minister mij meedelen of het RISO Brussel (Regionaal Instituut voor Samenlevingsopbouw) vanwege de Vlaamse overheid subsidies ontvangt ?

Indien dit het geval zou zijn, is de minister dan op de hoogte van het feit dat de voertaal van het Instituut het Frans is ?

Antwoord

De subsidie op jaarbasis, toegekend aan het RISO Brussel bedraagt 20.557.413 frank.

Het RISO is een Vlaamse organisatie, waarvan de voertaal het Nederlands is. Alle documenten met betrekking tot beheer en bestuur zijn uitsluitend in het Nederlands opgesteld. Er wordt eveneens een tijdschrift in het Nederlands uitgegeven (Opbouwwerk in Brussel). Door mijn administratie is, na niet vooraf bekendgemaakte telefoonoproepen, eveneens vastgesteld dat de telefoon wordt bediend in het Nederlands.

Verder kan ik stellen dat deze organisatie twee migrantenmedewerkers in dienst heeft, waarvan één met basiskennis Nederlands, die beiden verplicht zijn gericht Nederlandse lessen te volgen. Voor de kinderen in Brusselse scholen verzorgt men specifieke Nederlandse lessen.

De allusies gemaakt door een Brussels tijdschrift onder de rubriek : Vlaamse centen over de balk, waar precies wordt gezinspeeld op de zogeheten voertaal Frans, moeten in hun correcte context worden geplaatst.

Bij bepaalde bewonersvergaderingen (dus de werking aan de basis) wordt soms, maar dit enkel nadat gevraagd is naar het akkoord van elke deelnemer, Frans gesproken. De specifieke situatie van de verschillende doelgroepen in het Bruselse kan dit met zich meebrengen. Het is inderdaad niet altijd zeer functioneel wanneer zulke basissamenpraak voortdurend moet worden onderbroken voor vertaling. Alleen zijn deze situaties uitzonderingen en niet de regel. Ze zijn trouwens het bewijs van de grote betrokkenheid van het RISO Brussel in de regio en dus ook van de kwaliteit van de werking.

Vraag nr. 10
van 9 oktober 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Frankfurter Buchmesse – Samenwerking met Nederland

Naar verluidt zou Nederland weigeren om zich op de volgende Frankfurter Buchmesse gezamenlijk met Vlaanderen te presenteren.

Is de minister daarvan op de hoogte ?

Zijn hem de beweegredenen bekend die aan de basis van de Nederlandse houding liggen ?

Heeft de minister stappen ondernomen om te verhinderen dat dergelijke absurde toestand zich zou voordoen ?

Antwoord

De gezamenlijke presentatie van de Nederlands/Vlaamse letterkunde op de Frankfurter Buchmesse vond plaats in 1993 op uitdrukkelijke uitnodiging van de organisatoren van de Buchmesse.

Deze presentatie werd gecoördineerd door de voor die gelegenheid opgerichte Stichting Frankfurter Buchmesse.

Eenzelfde gezamenlijke presentatie werd verzorgd naar aanleiding van de boekenbeurs in Barcelona in 1995 en de boekenbeurs in Göteborg in 1997. Thans zijn de nodige schikkingen getroffen voor de gezamenlijke presentatie op de boekenbeurs van Londen in 1999.

Het is bijgevolg verkeerd te veronderstellen dat élk jaar een gezamenlijke presentatie plaatsvindt in Frankfurt naar aanleiding van de boekenbeurs. Dit is nooit de bedoeling geweest. Wél vindt er om de twee jaar een gezamenlijke presentatie plaats, maar dan telkens in een ander land, en dit in samenspraak met onze Nederlandse partners.

Anderzijds is het zo dat onze Vlaamse uitgevers zichzelf presenteren op de boekenbeurzen van Frankfurt, Bologna en Londen. Zo ook hun Nederlandse collega's. Maar dit gebeurt steeds apart. Vanwege de Vlaamse uitgevers is er geen vraag gesteld naar een gezamenlijke presentatie met de Nederlandse collega's in Frankfurt 1998, zodat er ook geen sprake kan zijn van een weigering vanuit Nederland.

BRIGITTE GROUWELS

VLAAMS MINISTER
VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN GELIJKEKANSBELEID

Vraag nr. 57
van 1 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vestiging EU-instellingen in Brussel – Betrokkenheid

In juni van dit jaar had in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad een debat plaats betreffende een derde locatie voor de Europese instellingen in Brussel.

De Brusselse minister Hasquin stelde in dat verband dat er een globaal akkoord dient te worden uitgewerkt dat enerzijds door de drie Europese instellingen moet worden ondertekend, anderzijds door het Brussels Gewest en de federale overheid.

Dergelijke vestiging – mede het gevolg van de uitbreiding van de EU – heeft ongetwijfeld ook een weerslag op de positie en derhalve op de aanwezigheid van Nederlandstaligen in Brussel en op de verhoudingen in de Vlaams-Brabantse Gordel.

Is de minister derhalve niet van oordeel dat de Vlaamse regering betrokken partij dient te zijn bij het voornoemde akkoord en dus betrokken dient te worden bij de besprekingen ?

Werd zij daartoe al benaderd ?

Indien niet, heeft zij terzake zelf al stappen ondernomen ?

Antwoord

De heer Hervé Hasquin, Brussels minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer, werd op 24 juni 1998 inderdaad geïnterpelleerd inzake een derde locatie voor de Europese instellingen in Brussel. Deze interpellatie had plaats in de Subcommissie voor Europese en Internationale Kwesties van de Commissie voor Financiën, Begroting, Openbaar Ambt, Externe Betrekkingen en Algemene Zaken van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad.

De Europese Commissie wenst inderdaad een derde administratieve vestigingsplaats uit te bouwen binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. In

een eerste fase zou deze vestigingsplaats een onderkomen moeten bieden aan de vertaaldiensten van de Europese instellingen. Minister Hasquin heeft verklaard dat de behoeften hiervoor op 40.000 m² kunnen worden geschat, met een mogelijke uitbreiding tot 80.000 m² na 2002. Dit zou echter niet alle behoeften van de Europese instellingen dekken. Minister Hasquin schat dat de Europese instellingen in de komende 5 tot 6 jaar 150.000 m² extra kantoorruimte nodig zullen hebben.

Uiteraard dient deze extra kantoorruimte te worden ingepast in de Brusselse ruimtelijke ordening. Hierbij dient rekening gehouden te worden met het Gewestelijke Ontwikkelingsplan en met de leefbaarheid van de diverse wijken die als vestigingsplaats in aanmerking komen. Hierbij moet worden opgemerkt dat de diverse Europese instellingen elk eigen desiderata hebben, en niet steeds hetzelfde standpunt innemen.

De inpassing van de kantoorruimtes van de Europese instellingen binnen de ruimtelijke ordening van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is uiteraard een gewestaangelegenheid, waar de Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden niet bij betrokken is. Ik werd in het kader van dit dossier dan ook nog niet benaderd. En ik beschik evenmin over de bevoegdheid om in deze materie stappen te ondernemen.

Anderzijds is het uiteraard zo dat de uitbreiding van de internationale aanwezigheid in Brussel, en de betrekkingen met de in Brussel gevestigde internationale instellingen, aangelegenheden zijn die behoren tot de kern van de hoofdstedelijke en internationale functie van Brussel. De invulling van deze hoofdstedelijke en internationale functie belangt niet alleen Brussel aan, maar ook beide gemeenschappen en de federale overheid.

De Bijzondere Wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen verwijst trouwens expliciet naar deze hoofdstedelijke en internationale functie. Te betreuen valt dat de Bijzondere Wet, in artikels 43 tot en met 46, naast de evidente rol van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, enkel in een inbreng en een evocatierecht vanwege de federale overheid voorziet, en geen directe inbreng of inspraak vanwege de beide gemeenschappen.

Ik verwijs in dit verband naar de Brussel-nota die Vlaams minister-president Luc Van den Brande op 1 juli 1998 voorstelde in de Commissie voor Staatsvorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften

van het Vlaams Parlement, en waarin deze onvolkomenheid in de huidige institutionele regeling in Brussel in het licht werd gesteld.

Vraag nr. 59
van 23 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 281
 van 23 september 1998
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 465

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 60
van 23 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 282
 van 23 september 1998
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 467

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
 BELEID, EUROPESE AANGELEGHEDEHEDEN,
 WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 186
van 15 juni 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Aanstelling ereconsuls – Betrokkenheid

Dat het op taalkundig vlak met de Belgische diplomatie nog altijd niet is zoals zou mogen worden verwacht, werd recentelijk nog bevestigd tijdens de hoorzitting met vertegenwoordigers van Vlamingen in de Wereld.

De meeste klachten worden genoteerd bij de zogenaamde ereconsuls.

Kan de minister-president meedelen of de Vlaamse regering bij de aanstelling van ereconsuls systematisch door de federale overheid wordt geraadpleegd ?

Beschikt Vlaanderen theoretisch over de mogelijkheid om eigen ereconsuls aan te stellen ?

Antwoord

1. De aanstelling van ereconsuls wordt geregeld door het Verdrag van Wenen inzake het consulaire verkeer, opgemaakt in Wenen op 24 april 1963, door België geratificeerd op 9 september 1970 en in werking getreden op 9 oktober 1970. Artikel 19 van dat Verdrag bepaalt dat de zendstaat de leden van het consulaire personeel benoemt.

Artikel 69 bepaalt dat elke staat vrij is te beslissen of hij consulaire agentschappen opricht of toelaat die worden geleid door consulaire agenten die door de zendstaat niet zijn aangewezen als hoofd van een consulaire post.

2. De Vlaamse regering wordt door de federale overheid niet geraadpleegd bij de aanstelling van ereconsuls : noch bij de aanstelling van Belgische ereconsuls in het buitenland, noch bij de accreditatie van ereconsuls van derde landen met consulaire ressort in België.

Ereconsuls die in België actief zijn, worden voorgedragen en aangesteld door de regering van het land dat ze vertegenwoordigen. Het federale ministerie van Buitenlandse Zaken onderzoekt de voorgestelde kandidaturen. Na hun aanstelling door het derde land verleent de minister van Buitenlandse Zaken het exequatur. Deze beslissing wordt in beginsel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

3. De Grondwet en de bijzondere wetten bepalen niets over de bevoegdheden van de Gemeenschappen en Gewesten inzake de aanstelling van diplomatiek personeel, noch in andere landen noch in België.

Vlaanderen beschikt theoretisch dus niet over de mogelijkheid om in overeenstemming met het bovenvermelde Verdrag van Wenen eigen ereconsuls aan te stellen.

**Vraag nr. 205
van 9 juli 1998
van de heer DIDIER RAMOUDT**

Toeristische sector – Werkgelegenheidsbeleid

Eén van de prioriteiten van de Vlaamse regering was het inschakelen van de toeristische sector bij het scheppen van meer werkgelegenheid. In de regeringsverklaring wordt duidelijk het economisch belang van de toeristische sector erkend, waarbij wordt verwezen naar de mogelijkheden tot tewerkstelling, een stelling die wordt hernomen in de Beleidsbrief Toerisme – Beleidsprioriteiten 1995-1999.

Ook naar aanleiding van de bespreking van deze beleidsbrief in commissie heeft de minister-president duidelijk gesteld dat de toeristische sector volwaardig moet worden ingeschakeld in het tewerkstellingsbeleid. De toeristische sector zorgt immers voor relatief veel jobs in kwetsbare beroepscategorieën, zoals laaggeschoolden en jongeren. Deze mensen moeten op een duurzame en zinvolle wijze binnen de toeristische sector aan het werk kunnen worden gesteld.

Ondanks de gestelde prioriteit van de regering en van de minister-president moeten we midden 1998 vaststellen dat er inzake dit dossier geen vooruitgang wordt geboekt.

1. Welke maatregelen worden nog voor het einde van deze regeerperiode genomen teneinde de werkgelegenheid in de toeristische sector aan te zwengelen en te structureren en wat is daarvan de timing ?
2. Volgens de Beleidsbrief Toerisme – Beleidsprioriteiten 1998 zou een onderzoeksprogramma over de impact van toerisme op de economie en werkgelegenheid worden opgestart.

Werd dit onderzoek gestart ?

Zo ja, wanneer en waarom werd dit onderzoek nu pas opgestart, terwijl men in 1995 reeds het belang van de toeristische sector voor de tewerkstelling inzag ?

Wanneer zijn de resultaten van dit onderzoek dan beschikbaar ?

Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. *Europa*

De hoge werkloosheid is momenteel het grootste probleem voor de Europese samenleving. Dit wordt ook weerspiegeld in het Verdrag van Amsterdam. Het toerisme wordt algemeen erkend als een sector die kan bijdragen tot het creëren van tewerkstelling.

Op 4 en 5 november 1997 werd in Luxemburg een congres gehouden : "Employment and tourism : guidelines for action", georganiseerd door de toenmalige voorzitter van de Europese Unie, Luxemburg, in samenwerking met de Europese Commissie. De Ministerraad van Toerisme heeft tijdens zijn vergadering van 26 november 1997 in Brussel kennis genomen van de resultaten van dit congres. Tevens hebben zij de Europese Commissie gevraagd om, in samenwerking met de lidstaten, de resultaten van dit congres diepgaand te onderzoeken. Hiertoe heeft de Europese Commissie een "high-level"-groep voor toerisme en tewerkstelling opgericht, die meer diepgaand de verschillende mogelijkheden zal onderzoeken om maximaal gebruik te maken

van de opportuniteiten die toerisme biedt voor jobcreatie.

Als expert voor België selecteerde de Europese Unie prof. dr. G. De Brabander. Deze groep zal eind oktober aan de Ministerraad rapporteren over zijn bevindingen. We kijken vol verwachting uit naar de resultaten van deze "high-level"-groep.

Inspanningen van de Vlaamse regering

De Vlaamse regering neemt het toerismebeleid ernstig. Dit blijkt uit het loutere feit dat de begroting van Toerisme Vlaanderen de laatste jaren steeds is toegenomen en dat de nadruk wordt gelegd op de promotie van Vlaanderen in het buitenland.

Dotatie aan Toerisme Vlaanderen :

1996	789,2 mln. fr.
1997	923,3 mln. fr.
1998	1.053 mln. fr.
1999	1.069,3 mln. fr. (voorstel)

Bovenop deze dotatie moet rekening worden gehouden met de belangrijke middelen die werden vrijgemaakt in het kader van het Actieplan Vlaamse Kust 2002.

De Vlaamse regering heeft 428 miljoen vrijgemaakt voor de realisatie van een betere toeristische infrastructuur (hefboomprojecten) en voor het bevorderen van nieuwe vormen van toerisme (proefprojecten). Deze cofinanciering maakt het de promotoren van de projecten mogelijk om voor meer dan 5 miljard aan werken uit te voeren. In principe moeten deze werken uitgevoerd zijn voor 2002.

Daarenboven werden voor een aanzienlijk bedrag verstevigings- en dijkrenovatiewerken uitgevoerd binnen het reguliere beleid. Het spreekt voor zich dat deze infrastructuurwerken een belangrijke positieve weerslag zullen hebben op de aantrekkingskracht van de kust en zodoende op de tewerkstelling.

Ontwikkeling van de tewerkstelling

Wat de rechtstreeks meetbare tewerkstelling betreft, voorspellen de eerste prognoses voor het vakantieseizoen 1998 een verdere groei van de hotelsector en aanverwante sectoren.

Tussen 1996 en 1997 steeg het aantal overnachtingen in de hotels in Vlaanderen met 7,6 %.

De groei van de werkgelegenheid blijkt uit de jaarlijkse bevraging van het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) naar de beroepsbevolking. De "NACE-code H" geeft het aantal ingeschreven personen weer dat is tewerkgesteld in de hotel- en restaurantsector. Vermits het om een enquête gaat die door het NIS jaarlijks op dezelfde basis wordt herhaald, geeft ze een getrouw beeld van de tewerkstellingsevolutie in deze sector gedurende de jongste vijf jaar in het Vlaamse gewest.

		NACE H	% groei
Mannen	1993	29.343	–
	1994	30.712	4,7
	1995	32.069	4,4
	1996	35.795	11,6
	1997	38.580	7,8
Vrouwen	1993	31.712	–
	1994	37.387	17,9
	1995	41.148	10,1
	1996	40.625	- 1,3
	1997	41.349	1,8

Dezelfde positieve trend wordt onderschreven in het jaarboek 1988 "De arbeidsmarkt in Vlaanderen" van het Steunpunt Werkgelegenheid, Arbeid en Vorming, blz. 303. Hieruit blijkt dat de horeca een groei van 33 % kende in de periode 1986-1994 en een verdere groei van 2,1 % tussen 1994-1995. Het groeiritme lijkt zelfs te versnellen vanaf 1995 : + 8,3 % of bijna 5.000 extra jobs in de periode 1995-1996. De meest recente cijfers bevestigen deze jobcreatie in de Vlaamse horeca : + 2,8 % in de periode maart 1996-maart 1997. Deze recente groei kende een concentratie in de restaurants.

Volgens de meest recente getallen van Westtoerisme kende de hotelsector aan de kust in de periode januari-augustus 1998 een globale groei van 3,1 %, met als uitschieter de hotelsector in Brugge met een groei van 11 % in dezelfde periode.

Zelfs indien er bij de interpretatie van deze getallen rekening moet worden gehouden met de versterkte controle op het zwartwerk in deze sector, kan men niet ontkennen dat de positieve tendens inzake tewerkstelling zich voortzet.

De visie dat Toerisme Vlaanderen zich voor de promotie moet richten op het buitenland wordt onderstreept in de conclusie van de 33ste vergadering van de Wereldtoerisme-organisatie gehouden eind september 1998 in Merida – Mexico. Het recente WTO-rapport (Wereldhandelsorganisatie) voorspelt voor de komende twintig jaar een jaarlijkse groei van het aantal toeristen met 4,3 procent. De omzetgroei zou 6,7 procent per jaar bedragen.

Om ons in te schakelen in deze groei op wereldvlak, moeten we Vlaanderen nog beter plaatsen op de wereldkaart en toerisme blijven benaderen vanuit economische hoek met een culturele eigenheid.

2. Momenteel loopt er een onderzoek naar de impact van het toerisme op de economie en de werkgelegenheid. Dit onderzoek is in handen van prof. G. De Brabander (VUB) en prof. M. Jansen-Verbeke (KUL).

Hier zijn wel een aantal stappen aan voorafgegaan. De Vlaamse regering heeft op 6 mei 1997 de krachtlijnen goedgekeurd voor een programma Beleidsgericht Wetenschappelijk Onderzoek voor 1997. Dit programma speelt in op de behoefte van de Vlaamse overheid om wetenschappelijk onderzoek te laten uitvoeren ter ondersteuning van het beleid. Tegelijk wordt ook de onderzoekswereld gesensibiliseerd voor problemen en andere aandachtspunten die binnen de Vlaamse overheid leven.

De Vlaamse regering heeft 57 onderzoeksprojecten goedgekeurd binnen het programma Beleidsgericht Onderzoek '97. De oproep voor 1997 werd eind juli 1997 gelanceerd en afgesloten op 31 oktober 1997.

Als reactie op de oproep dienden diverse onderzoeksgroepen in totaal 168 projectvoorstellen in. Al de ingediende projecten zijn dan zowel wetenschappelijk als beleidsmatig geëvalueerd volgens de procedure die door de Vlaamse regering op 24 juli 1997 werd goedgekeurd.

Begin 1998 heeft een interkabinettenvergadering advies uitgebracht aan de Vlaamse regering inzake de eindselectie van de onderzoeksvoorstellen. Op 28 april werden de opdrachten definitief toegekend. Bij de 57 goedgekeurde projecten behoort ook het project "Impact van het toerisme op de economie en de werkgelegenheid" van prof. De Brabander en prof. Jansen-Verbeke.

Het onderzoek is gestart op 1 september 1998 en heeft een looptijd van één jaar.

**Vraag nr. 221
van 1 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Adviezen aan federale regering – Overzicht

Bij heel wat federale regelgevingen zijn de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest (on)rechtstreeks betrokken. Soms is een advies van de Vlaamse regering uitdrukkelijk vereist, soms niet.

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 156 van 9 augustus 1996 had ik graag de gegevens willen ontvangen van de adviezen van na 9 augustus 1996 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 18 oktober 1996, blz. 125 – red.*).

1. Welke verplichte adviezen gaf de Vlaamse regering aan de federale regering sinds 21 juni 1995 ?
2. Welke adviezen gaf de Vlaamse regering spontaan aan de federale regering ?
3. Met welke adviezen hield de federale regering effectief en volledig rekening bij haar verdere besluitvorming ?
4. Welke concrete adviezen werden totaal niet gevolgd door de federale overheid ?
5. Werd er door de federale regering aan de Vlaamse regering een reden opgegeven telkens adviezen van laatstgenoemde niet of niet volledig werden gevolgd ?

Antwoord

Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de verplichte adviezen die de Vlaamse regering gaf met betrekking tot ontwerpen van federale regels, in de periode van 9 augustus 1996 tot op heden (vraag 1) :

- 1) voorontwerp van koninklijk besluit (KB) tot wijziging van het KB van 25 juli 1989 tot vaststelling van de wijze waarop personeelsleden van de federale ministeries overgaan naar de gemeenschaps- en gewestregeringen en naar het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

advies : 21 januari 1997 ; voorwaardelijk positief advies ;

rechtsgrond : artikel 88, § 1, bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (hierna "BWHI" genoemd) ; wet betreffende de afschaffing of de herstructurering van instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten, gecoördineerd bij KB van 13 maart 1991 ;

- 2) voorontwerp van KB tot wijziging van het KB van 26 september 1994 met betrekking tot de automatische toepassing van wijzigende EEG-richtlijnen

advies : 15 april 1997 ; voorwaardelijk gunstig advies ;

rechtsgrond : artikel 84, § 4, BWHI ;

- 3) voorontwerp van KB tot overheveling van personeelsleden van het ministerie van Verkeer en Infrastructuur naar de Vlaamse regering

advies : 23 juli 1997 ; akkoord ;

rechtsgrond : artikel 88, § 1, BWHI ;

- 4) voorontwerp van koninklijk besluit houdende instelling van een Penitentiair Onderzoeks- en Klinisch Observatiecentrum met het statuut van wetenschappelijke inrichting van de Staat

advies : 23 september 1997 ; voorwaardelijk eensluidend advies ;

rechtsgrond : artikel 6bis, § 2, 4, BWHI ;

- 5) voorontwerp van koninklijk besluit houdende zekere bijzondere regels betreffende de ontbinding en de vereffening van de Nationale Maatschappij voor de Herstructurering van de Nationale Sectoren, afgekort "NMNS"

advies : 7 oktober 1997 ; positief advies ;

rechtsgrond : artikel 6 van het KB van 17 september 1982 en artikel 83 van de statuten van de NMNS ;

- 6) voorontwerp van bijzondere wet tot wijziging van de bijzondere wet van 27 april 1994 tot instelling van een responsabiliseringsbijdrage ten laste van sommige werkgevers van de openbare sector

advies : 14 oktober 1997 ; geen opmerkingen ;

rechtsgrond : artikel 11 van de bijzondere wet van 27 april 1994 tot instelling van een responsabiliseringsbijdrage ten laste van sommige werkgevers van de openbare sector ;

- 7) voorontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 september 1994 (APKB) : wijzigingen met betrekking tot de commissies voor beroep inzake stage en evaluatie en met betrekking tot de vrijwaring van de verlofregeling

advies : 17 februari 1998 ; voorwaardelijk gunstig advies ;

rechtsgrond : artikel 87, § 4, BWHI.

Alle bovenvermelde adviezen werden gegeven op aanvraag van de federale regering ; de Vlaamse regering gaf in de periode tussen 9 augustus 1996 en heden geen spontane adviezen (vraag 2).

In welke mate rekening wordt gehouden met de adviezen van de Vlaamse regering is slechts na te gaan als de federale overheid naar besluitvormingsprocedure heeft beëindigd, met andere woorden als over het besluit of de wet is gestemd. De functioneel bevoegde ministers kunnen eventueel bijkomende informatie verschaffen inzake de vragen 3 tot 5.

**Vraag nr. 223
van 1 september 1998
van de heer HERMAN SUYKERBUYK**

Samenwerkingsakkoord Duitstalige Gemeenschap – Actualisering

In 1985 werd een samenwerkingsakkoord ondertekend tussen Vlaanderen en de Duitstalige Gemeenschap. De staatshervormingen van 1988 en 1993 behelsden bijkomende bevoegdheidsoverdrachten aan gemeenschappen en gewesten.

Hoe en wanneer werd op dat punt het samenwerkingsakkoord aangepast aan de huidige bevoegdheidsverdeling ?

Hoe werd die aanpassing geformaliseerd ?

Antwoord

Het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap dateert van 22 mei 1985.

Sedertdien wordt jaarlijks door een gemengde commissie een werkprogramma gepland dat telkens voor een aanzienlijk gedeelte wordt uitgevoerd. Zowel de planning (werkprogramma) voor het volgend jaar, als het jaarverslag over de voorbije werkzaamheden worden jaarlijks besproken en goedgekeurd door de Vlaamse regering, en nadien door de minister bevoegd voor Buitenlands Beleid bezorgd aan het Vlaams Parlement.

De latere staatshervormingen behelzen bijkomende bevoegdheidsoverdrachten aan de gemeenschappen, inzonderheid in verband met onderwijs.

De Vlaamse administratie heeft hierbij onderzocht of het nodig was het samenwerkingsakkoord in die zin aan te passen. De conclusie was echter dat de tekst voldoende flexibel is en een wijziging niet noodzakelijk was. Zo is in het akkoord van 22 mei 1985 reeds in samenwerking voorzien op het vlak van onderwijs en taalopleiding. De Duitstalige Gemeenschap heeft zich bij deze stelling aangesloten.

In het algemeen kan worden benadrukt dat de contacten tussen de beide overheden goed verlopen. Wanneer er bij de ene of andere uitwisseling al eens een praktisch probleem opduikt, dan wordt dit doorgaans informeel en met veel zin voor flexibiliteit opgelost. De beide administraties beschikken daarvoor over een contactambtenaar.

Vraag nr. 224
van 1 september 1998
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Samenwerkingsakkoord Duitstalige Gemeenschap – Culturele uitwisselingen

Tot de bevoegdheid van het samenwerkingsakkoord Vlaanderen-Duitstalige Gemeenschap van 1985 behoren ongetwijfeld ook de uitwisselingen in de culturele sector, gaande van evenementen tot structurele jumelages tussen gemeenten en allerhande instellingen en verenigingen.

Moeten deze uitwisselingen aan bepaalde voorwaarden voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen ?

Kan worden meegedeeld hoeveel culturele uitwisselingen er zijn geweest sinds het samenwerkingsakkoord in 1985 tot stand is gekomen, met opgave van de genoten subsidie en met specificatie welke gemeenschap deze subsidie ten laste heeft genomen ?

Antwoord

Op 22 mei 1985 werd door de Vlaamse Gemeenschap een samenwerkingsakkoord gesloten met de Duitstalige Gemeenschap.

In het kader van dit samenwerkingsakkoord wordt jaarlijks een planning gemaakt (werkprogramma) voor die sectoren waarvoor beide partijen bevoegd zijn. Hierin worden tevens een aantal praktische afspraken gemaakt, ook wat de financiële modaliteiten betreft. De beide partijen houden evenwel, binnen de budgettaire beperkingen, telkens de mogelijkheid open om initiatieven die niet nominatief in het werkprogramma werden opgenomen, na gezamenlijk overleg alsnog aan het werkprogramma toe te voegen. Deze flexibiliteit kenmerkt de samenwerking die ondertussen reeds twaalf jaar bestaat.

De beide partijen beschikken over de uitvoering van het werkprogramma over een klein budget op hun begroting. Voor Vlaanderen worden, behalve wat onderwijs betreft, de uitgaven aangerekend op het programma 12.1, BA 12.24 van de begroting 1998. Voor de uitvoering is in een bedrag van 1,3 miljoen voorzien. Voor onderwijs kan worden geput uit het programma 39.2, BA 12.07. Voor de Duitstalige Gemeenschap werd binnen deze basisallocatie 300.000 frank gereserveerd.

Uiteraard gebeurt er nog heel wat samenwerking buiten het kader van de jaarlijkse werkprogramma's en niet alleen op particulier vlak. Zo bestaat er bijvoorbeeld een jumelage tussen Eupen en Temse.

Ten slotte kan ik meedelen dat, zoals gestipuleerd in het samenwerkingsakkoord, zowel het jaarprogramma als het jaarverslag na de bespreking en goedkeuring door de Vlaamse regering worden toegestuurd aan het Vlaams Parlement.

Vraag nr. 225
van 1 september 1998
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Samenwerkingsakkoord Duitstalige Gemeenschap – Uitvoering

Kan de minister-president in verband met het in 1985 afgesloten samenwerkingsakkoord Vlaanderen-Duitstalige Gemeenschap voor de laatste vijf jaar meedelen welke afspraken werden gemaakt en ook uitgevoerd op de hiernavolgende terreinen ?

1. Onderwijs : met vermelding van wederkerigheid het aantal studiebeurzen en het onderwijsniveau, het aantal studentenuitwisselingen en stages voor leerkrachten.
2. Cultuur : met vermelding van wederkerigheid het aantal uitwisselingen van culturele activiteiten (plaats en discipline), het aantal optredens (naam van de groep en plaats).
3. Zijn er contacten op gebied van literatuur, boekpromotie en bibliotheekwezen ? Gelieve concreet op te geven wat er gebeurd is, waar, met medewerking van welke personen en instanties.
4. Media : op welke terreinen wordt er samengewerkt tussen de beide omroepen ?
5. Sport : het aantal stages (plaats en discipline), het aantal evenementen (plaats en discipline).
6. Toerisme : op welke concrete wijze wordt in deze sector, die in beide gemeenschappen belangrijke troeven heeft, samengewerkt ?

Antwoord

Hierna volgt een punctueel antwoord op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger. De werkprogramma's en de jaarverslagen van de laatste vijf jaren werden reeds eerder, conform het samenwerkingsakkoord, toegezonden aan het Vlaams Parlement.

1. De beide partners bieden elkaar jaarlijks drie studiebeurzen aan in het hoger en universitair onderwijs. Er bieden zich per academiejaar meerdere Duitstalige studenten aan voor een opleiding in Vlaanderen.

Op het vlak van hoger onderwijs beschikt de Duitstalige Gemeenschap slechts over een verpleegopleiding en pedagogisch hoger onderwijs. Het is op die manier uiteraard niet mogelijk in een volledige wederkerigheid te voorzien.

Toch dient te worden benadrukt dat er in het Duitstalige pedagogisch centrum Brug Reuland af en toe opleidingen Duits worden verzorgd, die ook expliciet openstaan voor Vlaamse leerkrachten.

De Duitstalige secundaire scholen zijn verder betrokken bij het project "Klavertje Drie", waarbij de drie gemeenschappen uitwisselingen

van leerkrachten en klassen organiseren in het basis- en secundair onderwijs.

2. Op het vlak van cultuur wordt er vanuit Vlaanderen naar gestreefd minstens systematisch deel te nemen aan de belangrijkste manifestaties en festivals : Oost-Belgiëfestival, Internationaal Theaterfeest, Dag van de Muziek in Eupen, ... Ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de Duitstalige Gemeenschap op 21 november 1998 in Sankt Vith biedt Vlaanderen een concert aan van het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen.

De Duitstalige semi-professionele gezelschappen verzorgen op hun beurt jaarlijks enkele optredens in Vlaanderen.

3. Op het terrein van de literatuur was er in 1994 een optreden van een aantal Duitstalige dichters in het Paleis voor Schone Kunsten in Brussel. Als tegenprestatie vond een lezing over Vlaamse literatuur plaats in de centrale openbare bibliotheek in Eupen.

De administratie Cultuur kocht de voorbije jaren geregeld een pakket exemplaren van het Duitstalige literaire tijdschrift Krautgarden en verspreidde deze in Vlaanderen.

Jaarlijks wordt door Vlaanderen een pakket met boeken en informatie bezorgd aan de centrale bibliotheek in Eupen, die trouwens beschikt over een Nederlandstalige afdeling.

4. Tussen Radio 2 Limburg en de BRF bestaat een gestructureerde samenwerking in de vorm van een overeenkomst waarbij beide participeren in een Euregionieuwsredactie. Dit is een project voor de duur van drie jaar waaraan de openbare omroepen uit de Euregio Maas-Rijn deelnemen.

De partners hebben het media-agentschap Euregio Media opgericht, dat zorgt voor de dagelijkse nieuwsuitwisseling tussen de deelnemende omroepen.

5. Het Bloso werkt al sinds de jaren tachtig samen met de Duitstalige Gemeenschap, voornamelijk via het sportcentrum in Worriken in Bütgenbach.

Tot 1991 werden er in dit centrum zelf sportkampen georganiseerd door Bloso. Verder biedt Bloso opleidingen aan voor sporttrainers uit de Duitstalige Gemeenschap.

6. De samenwerking tussen het Verkehrsamt der Ostkantone en Toerisme Vlaanderen werd in 1995 geregeld in een protocol.

Beide instellingen wisselen informatie uit over de regelgeving inzake toerisme (decreten, besluiten). Er werd ook afgesproken dat de VVV's aan beide zijden elkaars brochures zouden verdelen, voorzover daar vraag naar bestaat.

De centrale openbare bibliotheek in Eupen verspreidt via haar Nederlandstalige afdeling toeristisch materiaal over Vlaanderen.

Verder wordt ook informatie verstrekt over de internationale organisaties waarin Toerisme Vlaanderen is vertegenwoordigd.

Ten slotte gaat men op dit ogenblik na of de VVV's van de Oostkantons door Toerisme Vlaanderen zouden worden erkend en betrokken in het Informatiesysteem Toerisme (IST).

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 369
van 3 juli 1998
van de heer JOS DE MEYER

Vlarem II – Duiksport

Artikel 5.32.9.8.7. van Vlarem II stelt : "Op de bodem van de vijver zijn geen kwetsende voorwerpen aanwezig. De sportbeoefenaars dragen een reddingsvest, aangepast aan de beoefende sport. De sportbeoefenaars staan onder constant toezicht van ten minste één persoon, vertrouwd met reddings- en reanimatietechnieken. Dit toezicht is aangepast aan de beoefende sportdiscipline. Bij het beoefenen van de duiksport wordt nooit alleen gedoken."

Als ik het goed begrijp, moet men bij het beoefenen van de duiksport steeds met drie personen zijn. Er wordt immers gesteld "er wordt nooit alleen gedoken" (minimaal twee duikers) en bovendien staat er dat "sportbeoefenaars onder constant toezicht van één persoon staan". Dit zou betekenen dat om te duiken men steeds met minimaal drie

personen moet zijn : twee duikers en één toezichthoudende persoon.

Wat was de motivatie om deze bepaling in Vlarem II op te nemen ? Was dat om veiligheidsredenen noodzakelijk ?

Is het juist dat men bij het beoefenen van de duiksport dus steeds met drie personen moet zijn ? Over welk reddersbrevet moet de toezichthoudende persoon dan beschikken ?

Antwoord

Het duiken in watersportzones is ingedeeld in rubriek 32.8.2 d van titel I van het, Vlarem. Voor deze activiteit zijn voorwaarden opgenomen in titel II van het Vlarem, met name in de subafdeling 5.32.9.8. Deze subafdeling bevat onder punt 1 een aantal gemeenschappelijke bepalingen en onder punt 111 specifieke bepalingen voor watersportzones voor duiksport, surfen en waterskiën. De hier geciteerde bepaling is specifiek voor de duiksport en heeft te maken met de veiligheid van de beoefenaars.

Bij het duiken in de ingedeelde zones moeten, volgens titel II het Vlarem, inderdaad steeds minimaal 3 personen aanwezig zijn. Het gaat hier inderdaad om veiligheidsredenen.

In de voorwaarden inzake de watersportzones voor duiksport en waterskiën wordt geen reddersbrevet voor de toezichthoudende persoon vereist. Enkel is vereist dat de toezichthoudende persoon vertrouwd moet zijn met reddings- en reanimatietechnieken. Ten slotte is ook gestipuleerd dat het toezicht aangepast moet zijn aan de beoefende sportdiscipline.

Vraag nr. 373
van 7 juli 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Schorregebied Doel – Vrijwaring

In de lijst van watergebieden van internationale betekenis figureren onder meer de Schorren in Doel.

Kan de minister met het oog op de compensatieverplichting die in de Overeenkomst van Ramsar vervat is, meedelen of de recente regeringsbeslissing met betrekking tot het dorp van Doel ook gevolgen heeft voor het Schorregebied ?

Antwoord

Het Ramsargebied van de Beneden-Schelde omvat, naast het "Galgenschoor" en het "Groot Buitenschoor" de "Schorren van Doel". De recente beslissing van de Vlaamse regering met betrekking tot Doel heeft echter geen gevolgen voor het Ramsargebied, dat ten noorden van de kerncentrale en dus volledig ten noorden van het ontworpen dok ligt.

De regeringsbeslissing over het Deurganckdok heeft echter wel invloed op de afgebakende EG-vogelrichtlijn- en EG-habitatrichtlijngebieden. Hiervoor werd in natuurcompensaties voorzien. Voor deze natuurcompensaties verwijs ik naar mijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 382 van 10 juli 1998 van mevrouw Marijke Dillen, Vlaams volksvertegenwoordigster (*deze blz. – red.*).

**Vraag nr. 376
van 9 juli 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Milieujobs – Vrouwen

In het kader van de milieuconvenants kunnen gemeenten extra tewerkstelling creëren. Deze tewerkstelling is verscheiden : het kan zowel gaan om het aanleggen van een milieu-inventaris, als om selectieve ophaling en sortering, het verfraaien van parken en planten, het onderhoud in natuurgebieden.

De tewerkstellingskansen voor vrouwen zijn hier zeer reëel. Toch meldt men mij dat het hoofdzakelijk mannen zijn die deze MINA-werkersplaatsen invullen.

Klopt deze informatie ? Beschikt de minister over cijfers ter staving ?

Wat doet de Vlaamse overheid om de taken van milieuwerkers die "ook geschikt voor vrouwen" zijn, beter te promoten naar vrouwen toe ?

Antwoord

De administratie beschikt over de volgende gegevens : 18 van 163 MINA-werkers van wie op 20 augustus de aanstellingsdatum aan de administratie was meegedeeld, zijn vrouwen.

In de tekst van het convenant wordt er geen specifieke eis in verband met het geslacht opgenomen,

met andere woorden zowel vrouwen als mannen kunnen zich kandidaat stellen als MINA-werker. Het Vlaams Gewest komt niet tussen bij de selectie van de kandidaten, want dit is de taak van de gemeenten die MINA-werkers in dienst te nemen.

Het Vlaams Gewest onderzoekt wel of er voldaan is aan de voorwaarden van het Werkervaringsplan. Dit houdt in dat de MINA-werker ofwel gedurende twee jaar volledig uitkeringsgerechtigde werkloze is, ofwel het bestaansminimum geniet. Bovendien mag hij/zij geen diploma bezitten dat hoger is dan dat van het lager secundair onderwijs.

Gemeenten signaleren mijn administratie geregeld dat ze moeilijkheden ondervinden bij het zoeken naar geschikte kandidaten.

**Vraag nr. 382
van 10 juli 1998
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Aanleg Deurganckdok Antwerpen – Milieucompensaties

Als compensatie voor de aanleg van het Deurganckdok, waardoor wordt geraakt aan het vogelrichtlijngebied "Schorren en polders Beneden-Schelde", zijn een aantal maatregelen genomen.

1. Welke maatregelen zijn terzake reeds concreet genomen ?

Welke waarborgen bieden deze maatregelen om daadwerkelijk compenserende gevolgen te hebben ?

2. Wordt er terzake een evaluatie gepland en zo ja, voor wanneer ?

3. Wat is de financiële weerslag van deze maatregelen ?

Antwoord

1. In vergadering van 20 januari 1998 besliste de Vlaamse regering inzake de Antwerpse haveninfrastructuur in het Waasland de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijk Ordening te gelasten om in samenwerking met de Maatschappij voor het Gronden Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoevergebied en het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen en met de betrokkenheid van

de gemeente Beveren, een strategisch plan op te stellen. Dit strategisch plan dient uit te gaan van een aantal punten, waarvan onder meer de compensatie voor de landbouw-, habitat- en vogelrichtlijngebieden deel uitmaakt.

Ik verwijs terzake eveneens naar de vergadering van de Vlaamse regering van 23 juni 1998 en de persmededelingen waaruit ik citeer.

Voor agendapunt 36 van de vergadering :

"Om het verlies aan natuurwaarden in habitat- en vogelrichtlijngebieden te compenseren wordt de polder van Bazel-Kruike-Rupelmonde bestemd als gecontroleerd overstromingsgebied. Tegelijk met deze gewestplanwijziging duidt de Vlaamse regering de ganse polder als vogelrichtlijngebied aan (zie afzonderlijke persmededeling)."

Voor agendapunt 44 van de vergadering :

"Natuurcompensaties voor aanleg Deurganckdok.

Door de geplande aanleg van het Deurganckdok wordt geraakt aan het vogelrichtlijngebied "Schorren en polders van de Beneden-Schelde". Als compensatie en ook om de samenhang binnen Natura 2000 (een netwerk van de meest waardevolle gebieden in Europa) te waarborgen, heeft de Vlaamse regering vandaag, op voorstel van minister van Leefmilieu Theo Kelchtermans, een aantal compenserende maatregelen genomen.

Zo wordt het habitatrichtlijngebied "Het Schelde- en Durme-estuarium van de Nederlandse grens tot Wetteren" uitgebreid. Hetzelfde geldt voor het vogelrichtlijngebied "Durme en middenloop van de Schelde", waar een gecontroleerd overstromingsgebied Kruike-Bazel-Rupelmonde wordt voorzien. Dit 550 ha grote gebied sluit aan bij het bestaande vogelrichtlijngebied en heeft grote mogelijkheden voor natuurontwikkeling."

- Ik verwijs naar het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, en meer bijzonder naar de artikels 5 en 10.

Het Instituut voor Natuurbehoud heeft als opdracht ten behoeve van de Vlaamse regering het natuurrapport op te stellen. Dit omvat onder andere een beschrijving en evaluatie van

de bestaande natuur in het Vlaamse Gewest en de te verwachten evolutie van deze natuur bij ongewijzigd beleid enerzijds, en bij het door de Vlaamse regering voorgenomen beleid anderzijds.

- Deze maatregelen hebben geen financiële weerslag.

**Vraag nr. 383
van 10 juli 1998
van de heer GEORGES CARDOEN**

Waterzuivering – Inhaalbeleid

Vlaanderen wil in 2000 evenveel water zuiveren als de buurlanden. Dat is één van de doelstellingen van Aquafin, dat recentelijk zijn veertigste waterzuiveringsinstallatie heeft ingewijd. Hiertoe voert Aquafin op dit ogenblik een versneld investeringsplan uit van bovengemeentelijke collectoren en rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI).

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) schat echter dat slechts 73 % van alle Vlamingen zullen zijn aangesloten nadat deze investeringen zijn voltooid. Het later optrekken van de rioleringsgraad van 73 naar 90 % zal zo'n 200 miljard kosten, of zo'n 200.000 frank per nieuw gerioleerde inwoner.

Groot nadeel van het huidige grootschalige systeem is bovendien het overstortprobleem. Bij zware regenval kunnen de riolen het water niet slikken, zodat heel wat afvalwater en slib in de waterlopen terecht komt. Dit overstortprobleem zou in het huidige grootschalige systeem niet onmiddellijk oplosbaar zijn.

- Kan de minister de hierboven vermelde cijfers bevestigen ?
- Ondermijnt het hierboven vermelde overstortprobleem niet intrinsiek het rioleringswerk ? Welke stappen heeft de minister reeds ondernomen om ook hier tot een oplossing te komen, of is een oplossing uitgesloten ?
- Hoe groot is het aandeel van de zogenaamde "gescheiden stelsels", die rioolwater en regenwater gescheiden opvangen en vervoeren binnen het huidige rioolnetwerk ?
- Waarom wordt het bereiken van een 90 %-rioleringsgraad niet veeleer geconcretiseerd door het promoten en realiseren van kleinschalige

collectoren en kleinschalige zuivering ? Welke stappen heeft de minister hiertoe reeds gedaan ?

5. Is de minister zich bewust van de grote problemen waarmee voornamelijk landelijke gemeenten worden geconfronteerd bij het intensief rioleren, ik denk dan aan het afstemmen van de wegenwerken op de rioleringswerken, de gevolgen voor de gemeentebegrotingen en dergelijke meer ? Wat doet de minister hieraan ?
6. Hoe worden de gemeenten betrokken bij het uitvoeren van de rioleringswerken door Aquafin ? Op welke wijze gebeurt het overleg inzake de uitvoering van de werken, het plannen van de omleidingen en andere ? Welke stappen heeft de minister reeds ondernomen om deze samenwerking te optimaliseren ?

Antwoord

1. Uit de inventarisatiegegevens van de VMM blijkt dat 81 % van de Vlaamse bevolking voorzien is van riolering (= rioleringsgraad). Niet alle rioleringsstrengen leiden momenteel naar een operationele zuiveringsinstallatie, waardoor de huidige zuiveringsgraad slechts 38 % bedraagt.

Rekening houdende met de bovengemeentelijke investeringsprojecten van de goedgekeurde programma's (uit te voeren door de NV Aquafin), kan deze zuiveringsgraad tot 73 % toenemen bij gelijkblijvende rioleringsgraad. Dit laatste percentage maakt dus abstractie voor de eventuele toeneming van de rioleringsgraad door de gemeentelijke investeringsinspanningen.

Het verder verhogen van deze zuiveringsgraad wordt verkregen door het gemeentelijk rioleringsstelsel (aansluitend op bovengemeentelijke infrastructuur) verder uit te bouwen en door het uitbouwen van kleine zuiveringsinstallaties voor geïsoleerde, landelijke gebieden waar de aansluiting op een grote RWZI niet opportuun is.

Het berekenen van de raming om de zuiveringsgraad tot bijvoorbeeld 90 % op te trekken, kan enkel zeer rudimentair gebeuren ; afhankelijk van verschillende scenario's (bijvoorbeeld rekening houdende met het soort rioleringsstelsel) kan dit tot zeer uiteenlopende bedragen leiden.

2. Het probleem van de overstorten is niet inherent aan een grootschalig systeem, doch wel aan

een gemengd rioleringsstelsel (afvalwater en regenwater in dezelfde rioleringsbuis). Ook in een kleinschalig gemengd rioleringsstelsel wordt men geconfronteerd met het probleem van de overstorten.

Bovendien kan ook een gescheiden rioleringsstelsel aanleiding geven tot ongewenste lozingen in oppervlaktewater, door het vuil aanwezig op de verhardingen, dat meegespoeld wordt bij neerslag, en door foutieve aansluitingen van afvalwater op de hemelwaterleidingen. Het probleem van de overstorten is in een grootschalig systeem tenslotte beter beheersbaar door het groeperen van de overstorten, zodat er minder moet worden ingegrepen.

In "De krachtlijnen voor een geïntegreerd rioleringsbeleid in Vlaanderen" is terzake een aanpak weergegeven. Ik vat die even samen :

- de voorkeur voor het uitbouwen van (gedeeltelijk) gescheiden stelsels ;
- de beperking voor het aantal jaarlijkse overstorten van gemengde stelsels voor alle waterlopen door in de nodige berging in of naast het stelsel te voorzien ;
- het bannen van overstorten op ecologisch uiterst kwetsbare waterlopen ;
- het bouwen van randvoorzieningen, zoals bergbezinkbassins en verbeterde overstorten, om de kwaliteit van het overstortwater te verbeteren.

Deze krachtlijnen zijn van toepassing voor alle nieuwe rioleringen en worden door de NV Aquafin toegepast voor bovengemeentelijke projecten ; ze worden door de ambtelijke commissie bewaakt voor de gesubsidieerde gemeentelijke rioleringen. Aangezien de meeste rioleringsstelsels in het Vlaams Gewest nu gemengd zijn, zal dit nieuwe beleid slechts op termijn gunstige effecten veroorzaken.

3. Voor de bestaande rioleringsstelsels zijn geen gegevens beschikbaar met betrekking tot het aandeel dat als gescheiden riolering werd uitgevoerd. Gescheiden stelsel zullen wel een minderheid uitmaken.

Uit de door de gemeenten ingediende subsidiedossiers voor gemeentelijke rioleringsprojecten, blijkt wel dat ongeveer een kwart van de projecten een gescheiden stelsel betreft en meer

dan de helft van de projecten wordt als semi-gescheiden stelsel uitgevoerd.

4. Zoals ik reeds onder punt 1 vermeldde, is het verder verhogen van de zuiveringsgraad te verwezenlijken door de verdere uitbouw van gemeentelijke riolering en van kleinschalige waterzuiveringsprojecten.

Voor de uitbouw van beide is in een financiële tegemoetkoming van het Vlaams Gewest in de vorm van subsidies voorzien.

5. Voor de uitbouw van de rioleringsstelsels kan door de gemeenten een beroep worden gedaan op het Investeringsfonds en op de subsidieregeling van het Vlaams Gewest voor de aanleg van gemeentelijke riolering.

Bij de werken door de NV Aquafin wordt met de gemeenten overleg gepleegd om eventuele wegenwerken af te stemmen op de rioleringswerken. Voor de gemeentelijke riolering dient de gemeente als bouwheer zelf in te staan voor de coördinatie.

6. Bij het uitvoeren van rioleringswerken door de NV Aquafin wordt op een gestructureerde manier met de gemeente overleg gepleegd, dit zowel voor de planning als voor de uitvoering.

Door de NV Aquafin werd ten andere een minder-hinder-programma opgezet, waarbij wordt getracht de hinder voor de omwonenden tot een minimum te beperken.

Vraag nr. 386
van 14 juli 1998
van de heer JAN PENRIS

Villa De Buizerd Kalmthout – Bestemming

Villa De Buizerd aan de rand van de Kalmthoutse Heide (Kalmthout) is reeds een aantal jaren eigendom van het Vlaams Gewest. Omdat de overheid de vooropgestelde bestemming van natuureducatief centrum uiteindelijk elders onderbracht, werd De Buizerd volledig verwaarloosd en sloeg de verkrotting zwaar toe.

Welke maatregelen heeft de Vlaamse regering getroffen om het gebouw voor verder verval te behoeden ?

Welke functie krijgt het gebouw uiteindelijk ?

Antwoord

Het gebouw De Buizerd zal worden gebruikt als natuurwachterswoning omdat de eigendom paalt aan het Vlaams natuurreservaat en bovendien van belang is voor de bewaking (vandalisme) buiten de diensturen van de arbeidersloods die op hetzelfde perceel staat.

In 1997 werd de renovatie van het bestaande gebouw aanbesteed. De kostprijs was zodanig hoog dat het budgettair onverantwoord zou zijn geweest deze weg verder te behandelen.

Daarom werd beslist om het verkrotte gebouw af te breken en een nieuwe natuurwachterswoning op dezelfde plaats op te trekken. De afdeling Gebouwen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft ondertussen een eerste ontwerp af, dat met de bevoegde diensten zal worden besproken.

De bouw moet in het voorjaar 1999 starten.

Vraag nr. 390
van 25 augustus 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Sociale economie – Maatregelen

Op 8 juli 1998 werd in het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet inzake de sociale werkplaatsen goedgekeurd. Tijdens de voorbereiding in de commissie kwam geregeld het kader ter sprake van de sociale economie waarin deze sociale werkplaatsen worden gesitueerd.

Een totaalbeeld van de huidige ontwikkeling in en rond de sociale economie ontbreekt. Sommige dossiers leveren een bijdrage via (on)rechtstreekse tewerkstellingsmaatregelen, ondersteuning van management, opleiding en vorming, projectondersteuning, informatie, wetenschappelijk onderzoek, enzovoort. Verschillende ministers kunnen het beeld dus inkleuren vanuit hun eigen beleid : alleen is het geheel nu ondoorzichtig.

1. Welke maatregelen werden door de minister tijdens deze legislatuur genomen die een weerslag kunnen hebben inzake sociale economie ?
2. Is er in het budget van de minister een bedrag opgenomen dat een weerslag kan hebben/heeft op sociale economie ? Werd dit bedrag in 1996, 1997 opgenomen ? Hoe ?

3. Werden hierdoor bijkomende tewerkstellingskansen gecreëerd? Zo ja, voor welke groepen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

1. Vanuit het bevoegdheidsdomein *tewerkstelling* kan men onder de noemer sociale economie twee tewerkstellingsmaatregelen onderbrengen, namelijk de invoegbedrijven en de sociale werkplaatsen.

Het experiment invoegbedrijven startte op 1 juli 1993. De invoegbedrijven zijn startende bedrijven die na een middellange invoegperiode, waarbij ondersteuning nodig is, hun plaats innemen tussen gewone bedrijven in het normaal economisch circuit. De bedrijven richten zich op economische activiteiten die milieuvriendelijk zijn en een maatschappelijke meerwaarde genereren. Voorbeelden zijn recyclage en herconditioneren van computers, herstel van paletten, catering voor scholen, kringloopcentra, groenonderhoud.

De invoegbedrijven stellen moeilijk bemiddelbare werkzoekenden tewerk, namelijk niet-werkende werkzoekenden die in trajectmatige begeleidingsacties zijn opgenomen en toegeleid. Voor de tewerkstelling van de doelgroep ontvangen de invoegbedrijven een degressieve overheidssteun. Iedere arbeidsplaats wordt gedurende het eerste jaar tegen 100 % van de loonkosten gesubsidieerd, het tweede jaar tegen 70 % en het derde jaar tegen 30 %. Tot op heden zorgden de 13 actieve invoegbedrijven samen voor 133 nieuwe arbeidsplaatsen, waaronder 94 gesubsidieerde invoegwerknemers, 17 niet-gesubsidieerde werknemers en 22 werknemers die voor de omkadering zorgen.

Het initiatief sociale werkplaatsen ging van start op 1 augustus 1994. Het experiment kreeg op 8 juli 1998 een decretale onderbouw, waarbij een erkenningsregeling wordt uitgebouwd die het mogelijk moet maken het concept van sociale werkplaatsen kwalitatief te bewaken.

De hoofddoelstelling van sociale werkplaatsen bestaat erin werkgelegenheid te creëren voor de zeer moeilijk bemiddelbare werklozen. Het gaat om werkzoekenden die door een cumulatie van persoons- en omgevingsgebonden factoren geen arbeidsplaats in het reguliere arbeidscircuit kunnen verwerven of behouden, maar die onder

begeleiding in staat zijn tot het verrichten van arbeid op maat.

De sociale werkplaatsen ontwikkelen activiteiten die raakvlakken kunnen hebben met de commerciële sector. Ze zijn actief in domeinen zoals renovatiewerken, kringloopcentra, hout- en meubelatelier, fietsenherstelatelier en biologische tuinbouw.

De 78 sociale werkplaatsen zijn thans goed voor de tewerkstelling van 896 personen uit de doelgroep. In de loop van 1998 gebeurde een uitbreiding met 300 voltijdse equivalenten, zodat het totaal aantal arbeidsplaatsen in voltijdse equivalenten op dit ogenblik 800 bedraagt.

In het budget 1998 van tewerkstelling werd voor invoegbedrijven en sociale werkplaatsen samen in 550 miljoen frank voorzien. Voor het jaar 1996 werd in 350 miljoen frank in de begroting voorzien; hiervan werd 317,4 miljoen frank reeds uitgegeven. In de begroting 1997 werd 544 miljoen frank ingeschreven, waarvan 344,2 miljoen frank werd besteed. Hierbij moet worden opgemerkt dat voor de jaren 1996 en 1997 nog achterstallen moeten worden uitbetaald.

2. Vanuit de bevoegdheid van *economie* is er het besluit van de Vlaamse regering van 23 november 1994 tot regeling van de toekenning van een waarborg aan financiers die actief zijn in de sector van de sociale economie. De invoegbedrijven worden onrechtstreeks gesteund door hen de toegang tot de financiële markt te vergemakkelijken. Daartoe kunnen financieringsmaatschappijen van invoegbedrijven een gedeeltelijke gewestwaarborg krijgen.

Deze financieringsmaatschappijen verstrekken een lening of nemen kapitaals aandelen op. De gewaarborgde leningen en participaties mogen een totaal bedrag van 10 miljoen frank niet overschrijden.

In 1996 en 1997 werd jaarlijks een bedrag van 10 miljoen frank in de begroting ingeschreven. De respectievelijke bedragen werden niet opgenomen.

3. Binnen het bevoegdheidsdomein van *welzijn* wordt uitgegaan van de benadering waarbij het begrip sociale economie verwijst naar een activiteit (productie of dienstverlening) die een bedrijfseconomisch karakter heeft en die in de eerste plaats gericht is op het realiseren van een sociale doelstelling, met name de tewerkstelling

van risicogroepen voor wie een tewerkstelling in het normaal economisch circuit niet realiseerbaar is.

Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap erkent en subsidieert 68 beschutte werkplaatsen. Ten laste van de begroting van het Vlaams Fonds werden hiervoor de volgende bedragen gerealiseerd : in 1996 4.409 miljoen frank en in 1997 5.202 miljoen frank. In 1996 werden daarmee 11.643 voltijdse equivalenten personen met een handicap tewerkgesteld. In 1997 werd een aangroei genoteerd van 304 eenheden tot 11.947 voltijdse equivalenten.

Uit een screening van de SIF-plusconvenants blijkt dat OCMW's het thema tewerkstelling als een belangrijke prioriteit beschouwen. Van de beschikbare middelen gaat 28,6 % (1.867 miljoen frank) naar tewerkstellingsinitiatieven. Het belangrijkste instrumentarium dat daarbij wordt gehanteerd, is een aanbod van individuele arbeidsbegeleiding, opleiding en werkervaringsstages met het oog op het verhogen van de kansen op doorstroming naar de arbeidsmarkt. Deze methodieken vallen niet onder de noemer sociale economie. Twintig SIF-plusgemeenten willen een tewerkstellingsaanbod voor de doelgroepen in stand houden of nog uitbreiden via een sociale werkplaats of een sociaal economieproject.

4. Door het oprichten van het *Sociaal Impulsfonds* (SIF) worden aan de lokale besturen middelen ter beschikking gesteld om lokaal sociale economieprojecten op te starten, voorzover deze passen in hun SIF-beleidsplan en de geformuleerde strategische en operationele doelstellingen.

Een aantal vaststellingen werden gedaan op basis van screening van de beleidsplannen/convenants uit een steekproef. De steekproef

bestaat uit alle SIF-plusgemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (31) en 49 waarborggemeenten.

Omwille van drie redenen moeten de cijfers met betrekking tot de thematische opdeling worden gerelativeerd.

- Bij de samenstelling van de bedragen werden enkel de operationele doelstellingen in aanmerking genomen waarbij het thema als hoofddoel werd aangeduid in de databank. Bijvoorbeeld wijkontwikkeling als hoofddoel komt voor op 16 SIF-plusgemeenten, terwijl het nevendoeel het cijfer verhoogt tot 20 SIF-plusgemeenten.
- Ten tweede bleek bij nazicht de databank niet helemaal te kloppen. Voor enkele thema's is er een verschil in codering tussen de SIF-administratie en de functioneel bevoegde administraties (bv. cultuur, huisvesting, ruimtelijke ordening). Wegens tijdsgebrek kon niet voor alle verschilpunten een overeenstemming worden bereikt.
- Ten derde is het aangeven van de grenzen van de thema's voorwerp van inhoudelijke discussies en ontwikkelingen die in de schoot van het SIF niet kunnen worden beslecht. Wijkontwikkeling wordt gebruikt als een containerbegrip (van wijkgerichtheid tot wijkontwikkelingsplanning). Onder werkgelegenheid zitten eveneens elementen van mobiliteit, renovatie openbaar domein, rioleeringswerken, huisvesting en dergelijke ...

Analyse SIF-plusgemeenten

In een eerste reeks tabellen wordt de absolute verdeling weergegeven. De berekening wordt gebaseerd op een totaal aan trekkingsrechten van 15.268.681.334 frank voor de drie jaren samen (1997, 1998 en 1999).

Tabel : totale trekkingsrechten

Convenant 97/99	Gemeente	OCMW	Totaal
Sif-plusgemeenten	7.692.512.182	6.470.477.623	14.162.989.805
Waarborggemeenten	320.589.806	785.101.723	1.105.691.529
Totaal	8.013.101.988	7.255.579.346	15.268.681.334

Tabel : verdeling in absolute cijfers

Sif-plusgemeenten			
Sector	Gemeente	OCMW	Totaal
Huisvesting	853.438.653	2.086.748.982	2.940.187.635
Tewerkstelling	1.044.758.207	1.867.446.751	2.912.204.958
Economie	197.250.000	0	197.250.000
Ruimtelijke Ordening	1.443.074.450	0	1.443.074.450
Onderwijs	460.217.371	15.081.000	475.298.371
Cultuur	541.699.806	21.906.972	563.606.778
Gezondheidszorg	36.739.155	6.961.000	43.700.155
Welzijn	1.299.682.097	2.249.911.935	3.549.594.032
Veiligheid	135.084.066	7.745.000	142.829.066
Wijkontwikkeling	1.116.556.557	80.039.540	1.196.596.097
Coördinatie	564.011.820	134.636.443	698.648.263
Informatie			
Totaal	7.692.512.182	6.470.477.623	14.162.989.805

Tabel : procentuele verdeling

Sif-plusgemeenten			
Sector	Gemeente	OCMW	Totaal
Huisvesting	11,09	32,25	20,76
Tewerkstelling	13,58	28,86	20,56
Economie	2,56	0,00	1,39
Ruimtelijke Ordening	18,76	0,00	10,19
Onderwijs	5,98	0,23	3,36
Cultuur	7,04	0,34	3,98
Gezondheidszorg	0,48	0,11	0,31
Welzijn	16,90	34,77	25,06
Veiligheid	1,76	0,12	1,01
Wijkontwikkeling	14,51	1,24	8,45
Coördinatie	7,33	2,08	4,93
Informatie			
Totaal	100,00	100,00	100,00

Analyse van de 49 waarborggemeenten

49 waarborggemeenten van de selectie worden vergeleken. Absolute cijfers worden niet meegedeeld, omdat het een selectie betreft.

Tabel : procentuele verhouding

Sif-plusgemeenten			
Sector	Gemeente	OCMW	Totaal
Huisvesting	19,64	12,15	14,32
Tewerkstelling	24,73	43,11	37,78
Economie	0,00	0,00	0,00
Ruimtelijke Ordening	3,49	0,01	1,02
Onderwijs	6,10	0,84	2,36
Cultuur	13,82	0,30	4,22
Gezondheidszorg	2,02	0,83	1,17
Welzijn	21,44	40,77	35,17
Veiligheid	0,28	0,47	0,42
Wijkontwikkeling	5,09	1,41	2,48
Coördinatie, informatie	3,39	0,11	1,06
Totaal	100,00	100,00	100,00

Tewerkstellingscomponenten opgenomen in de omgevingsanalyse

Bij het overgrote gedeelte van de gescreende omgevingsanalyses (27 SIF-plusgemeenten en 75 % bij de onderzochte waarborggemeenten) kon worden vastgesteld dat algemene gegevens inzake tewerkstellings/werkloosheidssituaties waren opgenomen. Meestal werd gerefereerd aan algemene studies maar gebeurde de vertaling naar effectieve regionale noden of behoeften onvoldoende.

Voor 22 SIF-plusgemeenten (73 %) is een doelgroepenbeleid duidelijk een aandachtspunt. Eenzelfde aantal SIF-plusgemeenten is overtuigd van de waarde van vorming en opleiding teneinde integratie van de werklozen te optimaliseren. De waarborggemeenten scoren hier – zoals te verwachten – duidelijk lager, namelijk 34 %.

Werkervaring en sociale tewerkstellingsvormen werd bij 19 SIF-plusgemeenten (nl. 63 %) als essentieel binnen de tewerkstellingssituatie aanvoeld. Bij de waarborggemeenten wordt er in 42 % verwezen naar werkervaring. Bij 19 SIF-plusgemeenten en 20 % van de waarborggemeenten (20 %) is de verbetering van harde en zachte basisinfrastructuur een aandachtspunt.

Ondanks het feit dat de diverse tewerkstellingscomponenten blijkbaar in de meeste dossiers aan bod kwamen, kan men zich op basis van de ingediende beleidsplannen onvoldoende uitspreken over kwaliteit van de behoeftendetec-tie. Meestal ging het om een zeer rudimentaire benadering van de situatie en werden onvoldoende de regionale behoeften en noden op basis van de doelstellingen aangetoond.

Aard van de ingezette instrumenten

Het belangrijkste instrument is voor de gemeenten die iets rond tewerkstelling doen, blijkbaar het aanbod aan werkervaringsplaatsen voor de diverse doelgroepen (risicowerklozen, bestaansminimumtrekkers, ...). Sommige gemeenten ijveren voor het vrijwaren van deze plaatsen en het optimaliseren van de invulling van de bestaande plaatsen binnen hun regio ; andere opteren voor een actiever beleid door het creëren van nieuwe werkervaringsplaatsen. Werkervaring heeft als doel de kansen van laaggeschoolden op de arbeidsmarkt te vergroten door middel van het aanbieden van een tijdelijke arbeidsplaats. De (re)integratie van langdurig werklozen op de arbeidsmarkt staat hier centraal.

20 SIF-plusgemeenten willen het tewerkstellingsaanbod voor de doelgroepen (via sociale werkplaatsen of sociale economie-projecten) behouden en/of uitbreiden. Bij de waarborggemeenten ligt dit op 6 %.

In de mate van het mogelijke wil men bovendien het normaal economisch circuit impulsen aanreiken teneinde jobs te creëren, en dit voornamelijk voor de doelgroepen. Bij 21 SIF-plusgemeenten (zijnde 70 % van de totale SIF-plusgroep) en bij 22 % van de waarborggemeenten is dit belangrijk.

Teneinde zowel het aanbod als de vraag te beïnvloeden, is het essentieel dat de informatieverstrekking doorzichtiger wordt gemaakt en geoptimaliseerd. 30 % van de SIF-plusgemeenten is de mening toegedaan dat dit essentieel is ; 42 % van de waarborggemeenten sluit zich hierbij aan.

Verder is het klaarblijkelijk nodig de doelgroepen tot deelname te bewegen. Een resem mogelijke aanmoedigingsmaatregelen (zoals bijvoorbeeld afzien van inschrijvingsgelden bij bepaalde opleidingen) kunnen hiervoor worden uitgewerkt. Vijf gemeenten uit de SIF-plusgroep en 1,4 % van de waarborggemeenten vindt dit aanmoedigingsbeleid noodzakelijk.

Aard van de geformuleerde outcome

De hierna geformuleerde ideeën worden gehaald hetzij uit de doelstellingen, hetzij uit andere aanduidingen.

De belangrijkste doelstelling is reïntegratie van de doelgroepen in het normaal economisch circuit. Daarnaast onderscheiden wij ook :

- verhogen van de scholingsgraad ;
- behoud van de reeds bestaande op de doelgroep afgestemde arbeidsplaatsen ;
- maximale benutting van de reeds aanwezige arbeidsplaatsen door de doelgroepen ;
- verder uitwerken trajectbegeleiding (als een gewijzigde en permanente nieuwe aanpak) ;
- arbeidscreatie voor de doelgroep door verdere uitbouw van het aantal tewerkstellingsplaatsen binnen de sociale werkplaatsen en sociale-economieprojecten.

Duiding en integratie

De lokale besturen spelen op het vlak van het gemeentelijk tewerkstellingsbeleid een relevante rol als tewerkstellingsactor in zoverre het gaat over creatie van arbeidsplaatsen voor eigen rekening. Voor Vlaanderen gaat het hier immers over ongeveer 130.000 tewerkstellingsplaatsen (het betreft hier een cijfer afkomstig van RSZP-PO. De arbeidsplaatsen hebben betrekking op gemeente en OCMW's, onderwijs niet inbegrepen.)

Vraag nr. 391 van 25 augustus 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VMM-documentatiecentrum Felnet – Werking

De Vlaamse Milieumaatschappij heeft een documentatiecentrum dat samenwerkt met andere milieudocumentatiecentra onder de naam "Felnet". Dit wil alle gebruikers laten begeleiden bij het opzoeken van milieu-informatie.

1. Welk bedrag werd er in 1997 en 1998 ingebracht in dit documentatiecentrum door respectievelijk VMM (Vlaamse Milieumaatschappij), VLM (Vlaamse Landmaatschappij), SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen), Stichting Leefmilieu, Instituut voor Natuurbehoud, Bond Beter Leefmilieu, EMIS (Energie en Milieu Informatiesysteem) ?
2. Klopt het dat het Technisch Wetenschappelijk Informatiecentrum Afvalstoffen niet bij Felnet betrokken wordt ? Waarom niet ?
3. Hoe worden kandidaat-gebruikers op de hoogte gebracht van dit centrum ? Is het ook op Internet bereikbaar ?
4. Zijn de resultaten opvraagbaar door de rechtstreeks betrokken partijen ? Door andere geïnteresseerden ?

Antwoord

1. In 1997 werden geen financiële middelen gebruikt voor de werking van Felnet. In september 1998 heeft de Milieu Info Stuurgroep (MIS) een subsidie van 1.000.000 frank voor de uitbouw van de website van het Vlaamse bibliothecaire leefmilieunetwerk aangevraagd.

2. Het Technisch Wetenschappelijk Informatiecentrum Afvalstoffen werd van bij de aanvangsfase (oktober 1996) bij Felnet betrokken.
3. Kandidaat-gebruikers werden op de hoogte gebracht via persmededelingen in verschillende milieutijdschriften. Felnet kan via Internet worden geraadpleegd.
4. De resultaten kunnen door iedereen gratis op www.vito.be/emis/felnet worden geraadpleegd.

Vraag nr. 394
van 25 augustus 1998
van de heer JOHAN SAUWENS

Wintertaling en smient – Jacht

Op 10 februari 1998 heeft de Vlaamse regering de wettelijke reglementering van de jacht in het Vlaamse gewest principieel goedgekeurd. Over het eindresultaat bestaat veel ongenoegen in Vlaanderen, en niet alleen bij natuurbeschermers.

Bijkomende aanpassingen van het besluit betreffende de jacht in het Vlaamse gewest voor de periode van 1 juli 1998 tot 30 juni 2003 zijn dan ook noodzakelijk. En dit vooraleer het besluit wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en kracht van wet krijgt.

In het korte bestek van deze vraag wens ik de aandacht te vestigen op de wintertaling en de smient.

1. Hoe werd de telling van de smient en de wintertaling georganiseerd respectievelijk tijdens de winter van 1992-'93 en 1996-'97 ?

Zijn deze cijfers zonder meer met elkaar te vergelijken, aangezien een andere telmethode (ruimer, nauwkeuriger, ...) werd gebruikt ?

2. Onderschrijft de minister de visie van het Instituut voor Natuurbehoud over de jacht op de smient en de wintertaling ? Zo neen, waarom niet ?
3. Beschouwt de minister de jacht op de wintertaling als plezier- of beheersjacht ? Wat is zijn motivatie voor deze stellingname ?
4. Heeft de minister een initiatief genomen om de jacht op de wintertaling te schrappen uit het

besluit betreffende de jacht voor de periode van 1 juli 1998 tot 30 juni 2003, aangezien deze vogelsoort geen schade berokkent aan inheemse dier- en plantensoorten of aan landbouwgewassen ? Zo neen, waarom niet ?

Heeft de minister een initiatief genomen om de jacht op de smient te schrappen uit het besluit betreffende de jacht voor de periode van 1 juli 1998 tot 30 juni 2003, aangezien deze vogelsoort geen schade berokkent aan inheemse dier- en plantensoorten en slechts zeer uitzonderlijk beperkte schade kan veroorzaken aan wintertarwe ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

- 1-4. De watervogeltellingen 1992-1993 en 1996-1997 werden in de beide winters op dezelfde manier en volgens dezelfde methoden georganiseerd.

In elk winterhalfjaar werden door het Instituut voor Natuurbehoud zes verschillende totaaltellingen georganiseerd (periode oktober tot en met maart). Elke telling vindt plaats in een vooraf bepaald weekend. De tellingen zelf werden hoofdzakelijk door vrijwillige medewerkers uitgevoerd ; de tellingen in de IJzervallei en langs de volledige Zeeschelde (vanaf boten) werden verricht door medewerkers van het Instituut voor Natuurbehoud. Het aantal telgebieden lag gemiddeld tussen 400 en 450.

Ondanks het feit dat het aantal getelde gebieden in de beide winters nooit volledig hetzelfde is, menen de wetenschappers dat de telresultaten van de beide winters een goed beeld geven van de watervogelpopulaties die toen effectief in het Vlaams gewest aanwezig waren. Dit geldt zeker voor de smient en de wintertaling ; beide soorten zitten immers sterk geconcentreerd in een beperkt aantal gebieden die telkens zeer goed werden geteld.

De waargenomen verschillen tussen het aantal wintertalingen en smienten in 1992-1993 en 1996-1997 (zie tabel) kunnen dus zeker niet worden toegeschreven aan veranderde telmethoden of een grotere volledigheid van de tellingen. De aantal fluctuaties in het Vlaamse gewest worden duidelijk door andere factoren bepaald, bijvoorbeeld weersomstandigheden, voedselaanbod, enzovoort. Zo was er in 1996-1997 een

recordaantal smienten aanwezig in het Vlaamse gewest (ca. 107.000 tegenover minder dan 50.000 in "gewone" winters) door een kortstondige influx vanuit Nederland ten gevolge van strenge vorstomstandigheden.

Wintertalingen zijn de laatste jaren vooral genomen langs de Zeeschelde, de Durme en de Rupel. Vermoedelijk door een verbetering van de waterkwaliteit en de daarmee samenhangende toename van het voedselaanbod bevindt zich

daar tot 70 % van de watertalingpopulatie van het Vlaamse gewest.

In januari 1997 zien we evenwel een sterke (maar tijdelijke) afname door de strenge vorst in het Vlaamse gewest (de soort is veel minder vorstbestendig dan de smient).

Tabel. Maandelijks aantallen van de smient en de wintertaling in het Vlaamse gewest tijdens de watervogeltellingen in de winters 1992-1993 en 1996-1997.

1992/1993		O	N	D	J	F	M
Smient		5.942	10.466	29.724	27.453	20.953	14.797
Wintertaling		9.549	10.626	15.887	13.900	12.545	9.064
1996/1997		O	N	D	J	F	M
Smient		6.632	24.743	45.328	107.081	34.063	9.323
Wintertaling		8.751	16.572	24.800	9.795	11.311	7.399

Het jachtopeningsbesluit dat de jacht voor de komende vijf jaar regelt, werd definitief goedgekeurd op 23 juni 1998 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 30 juni 1998. Krachtens dit besluit is de jacht op de wintertaling verboden. De jacht op de smient is toegestaan van 15 oktober tot 31 december, wat een verkorting van de bejaagbare periode met één maand betekent ten opzichte van het vorige jachtopeningsbesluit; bovendien is de jacht op smienten verboden in vogelrichtlijngebieden.

Uit de bij de administratie ingediende schadeclaims blijkt dat de smient wel degelijk landbouwschade veroorzaakt, zij het dan in mindere mate dan andere watervogels.

Voorts stel ik vast dat de visie van het Instituut voor Natuurbehoud uitsluitend vanuit het oogpunt van natuurbehoud werd geformuleerd: in deze visie is er geen ruimte voor plezierjacht en is alleen beheerjacht onder bepaalde voorwaarden aanvaardbaar, met name wanneer een wildsoort door overpopulatie landbouwschade of ontoelaatbare schade aan natuurlijke processen, vegetaties of andere diersoorten veroorzaakt.

De filosofie van het Jachtdecreet daarentegen is ruimer en houdt ook rekening met het belang

van de jagerij. Dit decreet beoogt uitdrukkelijk het verstandig gebruik van wildsoorten en hun leefgebieden (artikel 2); dit "wise use"-principe staat jachtvormen die niet passen binnen voormelde visie, niet in de weg.

Om die reden werd het instellen van een jachtverbod voor de smient niet opportuun geoordeeld.

Vraag nr. 395
van 25 augustus 1998
van de heer JOHAN SAUWENS

Cannerberg (Maastricht) – Milieu

Op woensdag 4 februari 1998 kondigde de minister aan dat de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) en de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) de gevolgen zouden onderzoeken van de vervuilde Cannerberg voor het leefmilieu in het Vlaamse gewest. Bovendien zou hij aan zijn Nederlandse collega vragen een gemengde werkgroep op te richten. Over de mogelijke indiening van een schadeclaim bij de Nederlandse overheid en/of de NAVO gaf hij geen uitsluitsel (*Handelingen C43 van 4 februari 1998, blz. 8-11 – red.*).

1. Wat zijn de resultaten van het VMW-onderzoek naar de milieueffecten van de vervuilde Cannerberg ?

Is de grondwaterlaag waaruit drinkwater wordt geput voor inwoners van het Vlaamse gewest vervuild door stoffen uit de Cannerberg ? Zo ja, om welke vervuiling (aard en graad van vervuiling) en welke afvalstoffen gaat het ?

Werden er eventueel reeds saneringsmaatregelen getroffen om dit te verhelpen en zo ja, welke ?

Is er een eis tot schadevergoeding ingediend bij de Nederlandse overheid en/of de NAVO om deze maatregelen te financieren ?

2. Wat zijn de resultaten van het OVAM-onderzoek naar de milieueffecten van de vervuilde Cannerberg ?

Is er sprake van milieuvervuiling door stoffen uit de Cannerberg ? Zo ja, om welke vervuiling (aard en graad van vervuiling) en welke afvalstoffen gaat het ?

Werden er eventueel reeds saneringsmaatregelen getroffen om dit te verhelpen en zo ja, welke ?

Is er een eis tot schadevergoeding ingediend bij de Nederlandse overheid en/of de NAVO om deze maatregelen te financieren ?

3. Is de Nederlandse overheid ingegaan op de vraag een gemengde werkgroep in het leven te roepen voor de Cannerberg ?

Zo ja, wie zetelt namens het Vlaams Gewest in deze gemengde werkgroep ?

Wat is de inhoud van de tussentijdse verslagen van deze gemengde werkgroep ?

Zo neen, waarom werd er geen gemengde werkgroep opgericht ?

4. Werd door OVAM een globaal saneringsplan opgesteld voor de Cannerberg ?

Zo ja, wat zijn de krachtlijnen van dit saneringsplan ?

Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. De VMW heeft in de omgeving van de Cannerberg geen grondwaterwinningen bestemd voor de openbare watervoorziening. Zodoende kan de VMW geen uitspraak doen over de kwaliteit van het aanwezige grondwater, noch over de eventuele beïnvloeding van de grondwaterlagen door vervuilde stoffen van de Cannerberg.

2 en 3. De OVAM heeft met betrekking tot de verontreinigingsproblematiek van de Cannerberg contact opgenomen met het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) in Nederland. In antwoord op de vraag of de bodemverontreiniging in de Cannerberg zich uitstrekt tot op het Belgisch grondgebied, werd het volgende meege-deeld :

"De stortplaatsen waar het afval van de Cannerberg is gedeponeerd alsmede de plaatsen waar olie is gemorst liggen op Nederlands grondgebied. De grondwaterstromen komen, zo is uit onderzoek gebleken, vanuit België naar Nederland, zodat verontreiniging van de Belgische bodem niet te verwachten is. Omdat er evenwel nog onderzoek plaatsvindt naar de bodemverontreiniging en de manier waarop deze het best kan worden opgeruimd, is een tijdelijke vergunning verstrekt, met de plicht de resultaten van het onderzoek aan de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer te melden. (...) De gemeente Riemst en de gemeente Maastricht zijn bij de vergunningverlening betrokken geweest en worden van de resultaten van het onderzoek op de hoogte gehouden."

4. De OVAM heeft, gelet op de door VROM meege-deelde gegevens, nog geen saneringsplan opgesteld voor de Cannerberg.

De toekomstige acties zullen gebaseerd zijn op de resultaten van de onderzoeken die momenteel in uitvoering zijn in de verontreinigde Nederlandse zone.

**Vraag nr. 399
van 25 augustus 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Omzetting Europese milieurichtlijnen – Problemen

Er lopen een aantal procedures bij de EU waarbij België in gebreke wordt gesteld op het vlak van milieuwetgeving.

Uit het activiteitenverslag van het Europees Parlement van de zittingsperiode 4-8 juli '98 nog blijkt dit het geval te zijn voor :

- a) richtlijn 880/92/CE in verband met het instellen van een systeem van ecolabel ;
- b) richtlijn 97/35/CE, aanpassing van de richtlijn 90/220/CEE, in verband met het gebruik in laboratoria en het uitzetten in de natuur van genetisch gemanipuleerde organismen ;
- c) richtlijn 94/15/CE, eveneens een aanpassing van de richtlijn 90/220/CEE. Uiterlijk op 30 juni '94 moest deze richtlijn reeds in nationale regelgeving omgezet zijn. Bij verder uitblijven van de omzetting riskeert België hiervoor een boete ;
- d) richtlijn 91/676/CEE betreffende de bescherming van oppervlakte- en grondwater tegen de nitraatvervuiling afkomstig van de landbouw.

Dat ook andere lidstaten van de Europese Unie niet in orde zijn met de omzetting van Europese in nationale wetgeving, is geen excuus voor onze laksheid. Een probleem is zeker wel de Belgische staatsstructuur met zijn bevoegdheidsverdeling. Maar ook dit is geen excuus. Een deel van de leefmilieudomeinen is federaal gebleven, veel is geregionaliseerd en valt onder Vlaamse, Waalse en Brusselse bevoegdheid.

1. Bij welke van de vermelde en wellicht andere voorbeelden schiet Vlaanderen tekort in zijn regelgeving, en komt de blaam eigenlijk aan Vlaanderen toe en waarom ?
2. Bij welke gevallen is Vlaanderen wel in orde met de regelgeving en ligt het probleem bij een andere overheid, welke en waarom ?
3. Hoe verloopt het overleg in deze materie tussen de gewesten en het federale niveau ?
4. Welke afspraken zijn terzake gemaakt voor de vereffening van eventuele boetes ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

(Gecoördineerd antwoord Luc Van den Brande : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 23 oktober 1998, blz. 381 – red.)

Vraag nr. 402 van 25 augustus 1998 van de heer JOHAN MALCORPS

Aquafin – Derogatieaanvraag (2)

1. Sinds enige tijd beschikt Aquafin over een bedrag van 1 miljard frank per jaar voor renovatiewerken aan RWZI's.

Kan de minister mij een overzicht geven van de precieze investeringen die met dit budget zijn gebeurd (per RWZI de aard en de kostprijs van de werken) ?

Werd dit bedrag volledig besteed ? Waarom eventueel niet ?

2. In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 296 vermeldde de minister onder meer het volgende : Aquafin kreeg de opdracht om samen met de administratie Milieu,- Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) en de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) een ontwerpprogramma uit te werken om aan de emissiegrenswaarden opgenomen in titel II van Vlarem te voldoen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 10 juli 1998, blz. 2423 – red.*).

Aangezien er nog maar korte tijd rest vóór 1 januari 1999, betekent dit dan dat Aquafin de gevraagde uitzondering reeds heeft gekregen, met name voor de stikstofverwijdering ?

Antwoord

1. Als **bijlage** gaat een overzicht van de renovatiewerken door de NV Aquafin aan RWZI.
2. Op dit ogenblik zijn er tussen mijn administratie en de NV Aquafin besprekingen aan gang om invulling te geven aan de uitwerking van een concreet actieplan "Titel II van het Vlarem II".

Het is echter nu nog te vroeg om concrete resultaten van deze besprekingen te kunnen meedelen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 404
van 1 september 1998
van de heer ROELAND VAN WALLEGHEM**

Natuurwachters – Aanwerving

Eind vorig jaar lag de Inspectie van Financiën dwars inzake een uitbreiding van het kader van natuurwachters. Een uitbreiding in Limburg met zeven bijkomende natuurwachters was dringend noodzakelijk omdat op dat ogenblik Limburg slechts beschikte over één natuurwachter om de ganse provincie in het oog te houden.

Recentelijk sloot de Vlaamse Gemeenschap een nieuwe beheersovereenkomst af met de gemeente Kalmthout over de Kalmthoutse Heide.

1. Heeft de Inspectie van Financiën ondertussen haar fiat verleend voor de aanwerving van zeven bijkomende natuurwachters voor de provincie Limburg en eventueel nog andere wachters voor andere provincies ?
2. Zijn deze personen ook effectief aangeworven ? Zo neen, wat is de reden van de niet-aanwerving ?
3. Over hoeveel natuurwachters (afdeling Bos en Groen en afdeling Natuur) beschikt de Vlaamse Gemeenschap momenteel per provincie ? Voor welke natuur- en bosgebieden zijn deze wachters respectievelijk verantwoordelijk ? Is dit aantal voldoende om een efficiënt toezicht op en beheer van al onze natuurgebieden te verzorgen ?
4. Wat is de juiste inhoud van de beheersovereenkomst voor de Kalmthoutse Heide ? Hoeveel natuurwachters staan in voor het toezicht op en beheer van de Kalmthoutse Heide ? Gebeurt de begrazing van de Heide louter door schapen ?

Antwoord

1. De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Gezondheidsbeleid heeft op 19 december

1997 haar begrotingsakkoord verleend voor de aanwerving van 11 boswachters en 19 natuurwachters.

2. Slechts een gedeelte van deze personen werd aangeworven, bij gebrek aan kandidaten op de wervingsreserve. Het andere gedeelte zal worden aangeworven uit de laureaten van een nieuw aanwervingsexamen voor bos- en natuurwachters, dat wordt georganiseerd door het Vast Wervingssecretariaat.
3. Enkel de afdeling Natuur van Aminor (Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) beschikt over natuurwachters. De afdeling Bos en Groen beschikt over boswachters.

Het aantal natuurwachters per provincie dat momenteel in dienst bedraagt :

West-Vlaanderen	7
Oost-Vlaanderen	3
Antwerpen	11
Vlaams-Brabant	2
Limburg	3
Totaal	26

De natuurwachters zijn verantwoordelijk voor alle Vlaamse natuurreservaten, erkende natuurreservaten en alle andere natuurgebieden binnen hun ambtsgebied waarvan de afdeling Natuur het beheer heeft.

Het aantal natuurwachters is nog steeds onvoldoende om een efficiënt toezicht op al onze natuurgebieden te verzorgen en het beheer te voeren.

4. De beheersovereenkomst tussen de gemeente Kalmthout en de Vlaamse Gemeenschap laat toe om ook in de volgende twintig jaar het Vlaamse natuurreservaat op dezelfde adequate wijze verder te beheren als dit de laatste dertig jaar het geval was.

Er zijn 3 voltijdse natuurwachters en 1 landbouwkundig ingenieur ingeschakeld in het toezicht en het beheer van de Kalmthoutse Heide.

Het beheer gebeurt grotendeels met begrazing door schapen, ofschoon ook runderen en geiten hiervoor in beperkte mate worden ingeschakeld.

**Vraag nr. 405
van 1 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Tewerkstellingsinitiatieven welzijnssector – Informatiedoorstroming

In het kader van het bevorderen van de tewerkstelling nam de minister verschillende initiatieven om onder andere behoeften in de welzijnssector te ondersteunen.

Naar aanleiding van de kwaliteitsdecreten in deze sectoren en het decreet dat de voorzieningen in de thuiszorg regelt, is het mij opgevallen dat dergelijke tewerkstellingsinitiatieven niet altijd op de hoogte zijn van beleidsevoluties in de sector. Zo kunnen zij niet betrokken worden bij het tot stand komen van nieuw beleid, en hebben ze dus geen kans om een eigen inbreng te doen. Zo leven ze voor een deel in onwettelijkheid, daar zij door de administratie Welzijn niet op de hoogte worden gebracht van nieuwe reglementeringen.

Is de minister op de hoogte van dit probleem ?

Rijst het probleem louter bij tewerkstellingsinitiatieven in de welzijnssector ?

Is het niet aangewezen voor tewerkstellingsinitiatieven die inhoudelijk ook vallen onder de bevoegdheid van een andere minister, een afspraak te maken met de betrokken minister over de wederzijdse modaliteiten bij het initiatief, de verlenging of de uitbreiding, zodat de betrokken administratie inhoudelijke documenten kan doorsturen ?

Antwoord

Om te vermijden dat werkgevers die vanuit de bevoegdheid Tewerkstelling worden gesubsidieerd niet worden geïnformeerd over de inwerkingtreding van een nieuwe welzijnswetgeving, zijn verschillende mechanismen ingebouwd.

In het kader van het DAC (Derde Arbeidscircuit) en het gesco (gesubsidieerde contractuelen) kunnen projecten slechts worden gesubsidieerd in de mate dat er voor de aangevraagde taken geen andere reguliere subsidiemogelijkheid bestaat. Toch zijn heel wat van deze promotoren voor andere onderdelen van hun werking erkend of ressorteren ze onder een toezichthoudende overheid, waardoor zij bij de terzake bevoegde administratie toch bekend zijn.

Subsidies in het kader van het Programma ter Bevordering van de Werkgelegenheid (PBW) zijn enkel voor erkende instellingen.

Verder heb ik, zowel bij de opstart van het werkervaringsplan (WEB) als bij het werkervaringsplan-plus (WEP-plus) overleg gevoerd met mijn collega's van de Vlaamse regering rond de goed te keuren projecten. Dit geldt niet alleen voor de welzijnssector, maar ook voor bevoegdheidsdomeinen als leefmilieu en stedelijk beleid.

Tevens heb ik mij geëngageerd om in het kader van de Sociale Werkplaatsen een protocol te sluiten met de minister van Gezin en Welzijn, onder andere met als bedoeling informatiedoorstroming mogelijk te maken.

Wat de kwaliteitsdecreten betreft waarnaar in de vraagstelling specifiek wordt verwezen, kunnen zich op dit ogenblik geen tewerkstellingsinitiatieven in de onwettelijkheid bevinden, vermits deze decreten weliswaar van kracht zijn, maar nog in de implementatiefase verkeren. Op dit ogenblik moet dan ook nog geen enkele instelling aan bepaalde voorwaarden inzake kwaliteit voldoen. In beide decreten zal de implementatie ook sectorgewijs gebeuren. Aan de instellingen zal steeds een overgangsperiode worden toegekend om aan de opgelegde kwaliteitsvoorwaarden te voldoen.

Het decreet betreffende de integrale kwaliteitszorg in de verzorgingsvoorzieningen richt zich enkel tot die instellingen welke door de Vlaamse Gemeenschap kunnen worden erkend. Het decreet inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen richt zich enkel tot erkende instellingen of instellingen die een aanvraag tot erkenning hebben ingediend. De instellingen waar tewerkstellingsinitiatieven lopen en waarop de bepalingen van toepassing zijn, zullen bij de betrokken administratie dan ook bekend zijn.

Ook met betrekking tot de thuiszorg wordt overleg gepleegd met de terzake bevoegde minister.

Mijn administratie is tevens vertegenwoordigd in de werkgroep Welzijnswet, waar onder andere de toepassing van het decreet inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen besproken wordt.

**Vraag nr. 406
van 1 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Grensoverschrijdende geluidshinder luchthavens – Metingen

in het kader van de uitbreiding van de activiteiten op luchthavens die hinder veroorzaken in Vlaanderen, verklaarde de minister geluidsmetingen te zullen doen in die gebieden. Hij zou nog onderzoeken waar deze metingen het best zouden gebeuren.

1. Zijn deze metingen ondertussen van start gegaan ?
2. Waar worden ze gedaan ?
3. Wanneer zal men door de verzamelde gegevens genoeg wetenschappelijke zekerheid hebben om tot objectieve resultaten op gebied van lawaaioverlast te komen ?

Antwoord

De geluidsmetingen waarvan sprake in mijn antwoord van 1 juli 1998 in de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud worden niet uitgevoerd door de diensten van de Vlaamse Gemeenschap, doch wel door de luchthaven van Biersebos in samenwerking met de diensten van het Waals Gewest.

De administratie heeft informatie over de metingen opgevraagd bij de diensten van het Waals Gewest en deze vraag schriftelijk herhaald op 13 oktober 1998, zonder antwoord tot nu toe.

De administratie vernam uit informele bron dat de meetapparatuur voor geluidsmetingen – er was sprake van zes permanente meetstations – nog niet werd opgesteld.

Vraag nr. 407 van 1 september 1998 van mevrouw VERA DUA

Bosdecreet – Subsidiëring openstelling en beheerswerken

Het Bosdecreet van 13 juni 1990 voorziet in diverse vormen van subsidiëring van privé-eigenaars. Door het besluit van 29 april 1991 worden subsidies mogelijk gemaakt voor het openstellen van private bossen voor het publiek. Deze maatregel kan belangrijk zijn om de oppervlakte toegankelijk bos in Vlaanderen te vergroten, waardoor de sociale functie van onze bossen beter kan worden gevaloriseerd. Tevens kunnen subsidies worden toegekend voor het uitvoeren van beheerswerken wanneer dit gebeurt in het kader van erkende bosgroeperingen.

1. Hoeveel subsidies werden in de periode 1994-1998 verleend voor het openstellen van private bossen en op welke bosoppervlakte hebben deze dossiers betrekking ? Welk percentage van de privé-bosoppervlakte vertegenwoordigen deze opengestelde bossen ?
2. Hoeveel aanvragen werden er in deze periode ingediend en hoeveel werden goedgekeurd ?
3. Zijn er voor bepaalde van deze opengestelde bossen klachten met betrekking tot eventuele schade veroorzaakt door recreatie (zowel materieel als op ecologisch vlak) ?
4. Hoeveel bosgroeperingen werden sedert de goedkeuring van het Bosdecreet erkend en op welke bosoppervlakte hebben zij betrekking ? Welk percentage van de privé-bosoppervlakte vertegenwoordigen deze bosgroeperingen ?
5. Hoeveel erkenningsdossiers werden er sedert de goedkeuring van het Bosdecreet ingediend en hoeveel werden er goedgekeurd ?
6. Hoeveel subsidies werden toegekend voor de uitvoering van beheerswerken ? Aan hoeveel eigenaars werden deze toegekend en in het kader van hoeveel bosgroeperingen ?

Antwoord

1. Sinds 1995 wordt jaarlijks voor twee bossen een subsidie voor openstelling toegekend. Het gaat over een totaal jaarlijks bedrag van 204.520 frank voor in totaal 101 ha 80 are bos. Dit is 0,09 % van de totale privé-bosoppervlakte zoals die geraamd is in de boskartering van het Vlaamse gewest (117.110 ha privé-bos).
2. Behalve de twee goedgekeurde dossiers werden geen andere ontvankelijke aanvragen ingediend.
3. Er zijn voor de twee opengestelde bossen geen klachten m.b.t. eventuele schade veroorzaakt door recreatie. Het gaat trouwens om bossen behorend bij verzorgingsinstellingen, die opgesteld zijn voor de bezoekers van de instelling.
4. Sedert de goedkeuring van het Bosdecreet werden 89 bosgroeperingen erkend. Zij hebben betrekking op een totale bosoppervlakte van 7.330 ha 32 are, dit is 6,2 % van de totale privé-bosoppervlakte.

5. Alle ingediende en ontvankelijke aanvragen werden goedgekeurd. Slechts enkele aanvragen zijn niet goedgekeurd omdat het dossier niet ontvankelijk was. Voorbeelden zijn : aanvraag door een openbare instelling, aanvraag door één vruchtgebruiker van verschillende privé-eigendommen,
6. Voor de uitvoering van beheerswerken werd sedert de goedkeuring van het Bosdecreet 792.400 frank subsidie toegekend. Het gaat over 22 dossiers in het kader van de werking van erkende bosgroeperingen.

**Vraag nr. 408
van 1 september 1998
van mevrouw VERA DUA**

Bosdecreet – Subsidiëring bosuitbreiding en -vernieuwing

Het Bosdecreet van 13 juni 1990 voorziet in diverse vormen van subsidiëring van privé-eigenaars. Door het besluit van 29 april 1991 worden subsidies mogelijk gemaakt voor het uitvoeren van bebossingen.

Subsidies kunnen worden verleend voor nieuwe aanplantingen waarbij dus effectieve bosuitbreiding wordt gerealiseerd, alsook voor bosvernieuwing door middel van beplanting of via natuurlijke verjonging. De subsidies worden toegekend wanneer ze betrekking hebben op een oppervlakte van minimum 0,5 ha.

In diverse beleidsnota's wordt gesteld dat in Vlaanderen een substantiële bosuitbreiding van essentieel belang is, gezien de zeer geringe bebossingsindex.

1. Hoeveel dossiers werden in het kader van deze subsidieregeling ingediend en hoeveel werden goedgekeurd in de periode 1994-1998 ?
2. Hoeveel subsidies werden verleend voor het uitvoeren van beplantingen in de periode 1994-1998 en voor welke globale oppervlakte ?
3. Welke reële bosuitbreiding werd daarbij gerealiseerd, met andere woorden welke subsidie-dossiers hadden betrekking op beplanting van niet-beboste oppervlakten ?
4. Hoeveel subsidies werden verleend voor bosvernieuwing door middel van natuurlijke verjonging en hoeveel werden goedgekeurd ?

5. Op welke manier denkt de minister zijn beleidsdoelstellingen inzake bosuitbreiding te realiseren en welke realisatie van bosuitbreiding tegen het einde van deze zittingsperiode heeft hij daarbij vooropgesteld ?

Antwoord

1. Zie de tabellen 1 en 2. Nagenoeg alle ontvankelijke aanvragen worden goedgekeurd. Een beperkt aantal vragen is niet ontvankelijk, redenen hiervoor kunnen zijn dat er geen geldige kapmachtiging kan worden voorgelegd, dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de voorwaarden opgelegd in de kapmachtiging, dat het beplantingsplan veeleer tuinaanleg of aanleg van een boomgaard betreft.

Sommige aanvragen worden slechts gedeeltelijk goedgekeurd omdat een gekozen boomsoort niet geschikt is voor de betrokken bodem.

2. Zie de tabellen 1 en 2.
3. Bosuitbreiding binnen het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1991 : zie tabel 1.

Bosuitbreiding door bebossing van landbouwgronden (besluit van de Vlaamse regering 26 juni 1996) : zie tabel 2.

4. Voor bosvernieuwing door natuurlijke verjonging werden in de periode 1994 tot 11 juni 1998 voor 18 aanvragen 1.779.000 frank subsidie toegekend. Het gaat over 24 ha 50 are.
5. De uitgangssituatie in het Vlaams Gewest vertoont verscheidene kenmerken die het succes van de subsidieregeling voor bebossing van landbouwgronden sterk temperen. Een eerste groep problemen is specifiek van toepassing op initiatieven vanuit de landbouwsector.

– Wanneer men bebost met subsidies in het kader van deze subsidieregeling, dient dit bos minstens 20 jaar behouden te blijven. Er ontstaat dus een inkomensloze periode die moet worden overbrugd. Specifiek voor landbouwers in hoofdberoep is daartoe in de federale inkomenscompensatie van vijf jaar voorzien.

Vermoedelijk is deze inkomenscompensatie voor het merendeel van de landbouwers te beperkt om tot bebossing over te gaan.

- De jaarlijkse subsidiëring en inkomenssteun voor de landbouwteelten vormt ook in het Vlaamse gewest een substantieel deel van het landbouwinkomen.

De verordening 2080/92 wordt dus in belangrijke mate door hetzelfde gemeenschappelijke landbouwbeleid weggeconcurrerd.

- Een derde knelpunt vloeit voort uit de bedrijfsstructuur in de Vlaamse landbouw.

De Vlaamse landbouwbedrijven kunnen als kleine, arbeids- en kapitaalintensieve bedrijven worden getypeerd. De meeste bedrijven hebben bovendien een zware investeringslast, uitgedrukt per ha, en produceren tegen hoge vaste kosten. Dit maakt dat bebossing slechts zelden een economisch rendabel alternatief kan vormen, althans niet op het niveau van de eigenaar.

Een tweede groep problemen heeft een negatieve impact zowel op initiatieven van landbouwers als van niet-landbouwers.

- Bosbouw zonder financiële ondersteuning kan worden gekarakteriseerd als een activiteit met een lage tot negatieve rentabiliteit. Opbrengsten worden bovendien pas na geruime tijd gegenereerd.

Vanuit financieel-economisch oogpunt is bebossing dus veeleer zelden een aantrekkelijk alternatief.

- De gemiddelde grondprijzen voor landbouwgronden in het Vlaamse gewest zijn stabiel op een hoog niveau.

De grondkosten wegen gemiddeld zwaar door op de financiële resultaten bij bebossing, zodat ook dit ontmoedigen werkt voor bebossing van landbouwgronden. Bovendien treedt bij de bebossing in de meeste gevallen een grondwaardedaling op. Dit verhoogt de totale kosten ten gevolge van bebossing.

- Een volgend knelpunt is de rechtsonzekerheid die bij het publiek bestaat over de bestemming en het gebruik van gronden.

Gelet op de reeds lage economische rentabiliteit van de bosbouw heeft het behoud of de verhoging van grondwaarden een belangrijke financiële betekenis. Aansluitend bij voorgaand knelpunt, werkt ook dit beperkend op het aantal bebossingsinitiatieven.

- Het hoge aandeel landbouwgronden in pacht is een volgende kenmerk van de landbouw met belangrijke repercussies op de mogelijkheid om in te spelen op alternatieven zoals bebossing.

Bebossingen op initiatief van geïnteresseerde grondeigenaars kunnen veelal geen doorgang vinden, daar een pachtopzeg voor bebossing niet is toegestaan.

Nieuwe initiatieven vanuit de Vlaamse overheid zijn noodzakelijk om de voorgestelde doelstelling effectief te realiseren. Een eerste initiatief is de herwerking van de subsidieregeling in het kader van de verordening 2080/92. Deze maatregel zal in de toekomst worden opgenomen in een geïntegreerd programma rond plattelandsontwikkeling, waarvan bosuitbreiding een essentieel onderdeel zal uitmaken.

De stimulering van bosuitbreiding door lagere openbare besturen is een tweede mogelijkheid. Lokale openbare besturen moeten in de toekomst meer worden gestimuleerd om in te spelen op lokale noden voor bosuitbreiding (bv. stadsbossen). Een financiële tegemoetkoming voor de grondverwerking met het oog op bebossing is hiervoor aangewezen.

Tot slot zal de Vlaamse overheid zelf, via een krachtig en gebiedsgericht aankoopbeleid, haar aandeel in de bosuitbreiding opvoeren. De huidige kredieten en de bijkomende kredieten die in het kader van het Actieplan Bosbouw zullen worden ingeschreven, zullen prioritair worden aangewend voor de aankoop van te bebossen terreinen.

Tabel 1 : Subsidies voor bebossing en herbebossing in het kader van het uitvoeringsbesluit op het Bosdecreet

	Bebossing					Herbebossing					Totaal	
	Oppervlakte (in ha)					Oppervlakte (in ha)					Oppervl. (in ha)	Bedrag
	Loof- hout	Populier	Naald- hout	Totaal	Bedrag	Loof- hout	Populier	Naald- hout	Totaal	Bedrag		
1994	65,47	39,21	2,18	106,86	7.772.240 fr.	79,78	237,19	36,42	353,39	14.257.880 fr.	460,25	22.030.120 fr.
1995	46,18	22,93	2,69	71,8	4.917.280 fr.	94,32	259,21	23,7	377,23	15.506.140 fr.	449,03	20.423.420 fr.
1996	21,86	30,1	0,98	52,94	2.960.900 fr.	77,54	213,12	29,89	320,55	14.601.100 fr.	373,49	17.562.000 fr.
1997	32,2	4,67	2,91	39,78	3.402.600 fr.	94,74	223,83	51,81	370,38	16.976.200 fr.	410,16	20.378.800 fr.
1998 (tot 1 juni)	2,1	0,04	0,00	2,14	210.400 fr.	48,24	114,56	9,87	172,67	8.176.800 fr.	174,81	8.387.200 fr.
Totaal	167,81	96,95	8,76	273,52	19.263.420 fr.	394,62	1.047,91	151,69	1.594,22	69.518.120 fr.	1.867,74	88.781.540 fr.

Tabel 2 : Bebassing van landbouwgronden in uitvoering van verordening 2080/92

Bebassing van Landbouwgronden					
Oppervlakte (in ha)					
	Loofhout	Populier	Naaldhout	Totaal	Bedrag
1997	117,64	41,45	1,28	160,37	29.390.190 fr.
1998 (24 sept)	100,84	25,57	0,00	126,41	24.819.160 fr.
Totaal	218,48	67,02	1,28	286,78	54.209.350 fr.

Vraag nr. 409
van 1 september 1998
van mevrouw VERA DUA

Bosdecreet – Beheersplannen openbare en privé-bossen

Afdeling II van het Bosdecreet van 13 juni 1990 bepaalt dat voor alle openbare en privé-bossen een beheersplan moet worden opgesteld. Het besluit van 4 december 1991 regelt de procedure tot het opmaken van dergelijke beheersplannen. Voor de privé-bossen is het opstellen van een beheersplan verplicht vanaf een gezamenlijke bosoppervlakte van 5 ha.

1. Hoeveel beheersplannen werden er reeds opgesteld voor openbare bossen sedert de goedkeuring van het Bosdecreet ? Wat is de totale oppervlakte van de openbare bossen waarvoor reeds een beheersplan werd opgesteld en goedgekeurd ? Welk percentage van de totale openbare bosoppervlakte vertegenwoordigen deze bossen met een beheersplan ?
2. Wat specifiek de domeinbossen betreft, voor hoeveel van deze bossen en voor welke oppervlakte werd nog geen beheersplan opgesteld ?
3. Voor hoeveel privé-bossen werden reeds beheersplannen opgesteld sedert de goedkeuring van het Bosdecreet ? Wat is de totale oppervlakte privé-bos waarvoor reeds een beheersplan werd opgesteld en goedgekeurd ? Welk percentage van de totale privé-bosoppervlakte vertegenwoordigen deze bossen met beheersplan ?
4. Is er nog steeds geen termijn vooropgesteld waarbinnen alle privé-bossen waarvoor de verplichting tot opstelling van een beheersplan geldt, moeten voldoen aan deze eis ? Binnen

welke termijn acht de minister een volledige uitvoering van deze bepaling mogelijk ?

5. Voor hoeveel gevallen werd reeds een ingebrekestelling door het Bosbeheer uitgevaardigd (opgedeeld per houtvesterij) en voor hoeveel gevallen werd door het Bosbeheer zelf een beheersplan opgemaakt op kosten van de eigenaar, overeenkomstig artikel 43 van het Bosdecreet ?

Antwoord

1. Er werd voor 882,47 ha openbaar bos (niet-domeinbos) een beheersplan overeenkomstig artikel 43 van het Bosdecreet opgesteld. Voor 4.964,4 ha is het beheersplan in opmaak.

Dit betekent dat er 16.716,93 ha openbaar bos is waarvoor geen beheersplan bestaat overeenkomstig het Bosdecreet. Naar schatting 95 % hiervan beschikt over een beheersplan dat werd goedgekeurd vóór 1990.

De gemiddelde duur van een beheersplan bedraagt 20 jaar. Dit betekent dat de komende 12 jaar deze beheersplannen zullen worden herzien. De resterende 5 % zijn voornamelijk recente aankopen, waarvoor de planning nog dient op te starten.

2. Er zijn 2 domeinbossen die over een beheersplan beschikken dat werd opgesteld na de publicatie van het Bosdecreet. Het gaat in totaal over 2.587 ha. Dit betekent dat 14.185 ha domeinbos nog niet over een beheersplan volgens het Bosdecreet beschikt. Naar schatting 80 % van deze domeinbossen beschikt over een beheersplan van vóór het Bosdecreet waarvan de looptijd nog niet verstreken is. Voor de resterende 20 % is een bestandsinventarisatie begonnen of werd

de start van de bestandsinventarisatie voor de nabije toekomst gepland.

Hierbij wens ik volgende bemerking te maken.

Het opstellen van beheersplannen vóór 1990 werd zeer gedetailleerd geregeld door een dienstorder van 1971. Sinds de publicatie van het Bosdecreet ligt de nadruk bij het beheer van domeinbossen ondubbelzinnig op een natuurgericht en multifunctioneel bosbeheer. Het besluit van de Vlaamse regering van 4 december 1991 betreffende het vaststellen van de beheersplannen voor de bossen legt de procedure vast hoe een beheersplan moet worden goedgekeurd en hoe de inhoudstabel eruit ziet.

Gezien het wijzigende bosbeheer bleef er echter nog wat discussie over technische aspecten en over het afwegen van de verschillende functies van het bos. Daarom werd begin 1997 binnen de afdeling Bos en Groen van Aminoal een werkgroep opgericht die een meer gedetailleerde beheersvisie uitwerkt voor de domeinbossen. Deze beheersvisie vertaalt onder andere het beleid inzake natuurgericht en multifunctioneel bosbeheer in meer concrete richtlijnen, legt de basis voor een moderne planningstechniek, voorziet in verwerking en beheer van gegevens in GIS-omgeving (Geografisch Informatiesysteem) en besteedt aandacht aan kwaliteitscontrole.

Op de begroting van dit jaar en van volgend jaar en in het ontwerpactieplan bosbouw werden middelen uitgetrokken om de beheersvisie projectmatig verder uit te werken en te implementeren.

3. De privé-bossen met goedgekeurd beheersplan (696 beheersplannen over 19.955 ha) vertegenwoordigen ongeveer 17 % van de totale oppervlakte privé-bos (117.110 ha).
4. Voor de meeste grote privé-boseigendommen (> 10 ha) zijn beheersplannen opgesteld, zijn de eigenaars bezig met de opstelling, of worden de eigenaars geleidelijk aan in gebreke gesteld. Voor de zeer grote aantallen kleine bouseigenaars is er een probleem om de eigenaars van de percelen op te sporen en om de eigenaars te motiveren tot het opstellen van een gemeenschappelijk beheersplan.

De ervaring met privé-boseigenaars leert dat sensibilisering en educatie meer oplevert dan dwang. Daarom poogt de afdeling Bos en

Groen via proefprojecten met bosgroepen, eigenaars te stimuleren tot samenwerken. De bedoeling is te komen tot een nieuwe erkennings- en subsidiëringsregeling voor bosgroepen. Hierbij kan dan voor het volledige werkingsgebied van de bosgroep een beheersvisie worden opgesteld, met per boscomplex afspraken rond functieverlening van het bos. Hieraan kunnen dan de individuele beheersplannen worden getoetst.

5. Ingebrekestellingen per provincie :

Antwerpen : 292 eigenaars
 Limburg : 12 eigenaars
 Vlaams-Brabant : 8 eigenaars
 Oost-Vlaanderen : 2 eigenaars
 West-Vlaanderen : 2 eigenaars

Voor 22 eigenaars werd een beheersplan opgesteld door een deskundige in opdracht van het Bosbeheer, op kosten van deze eigenaars.

Vraag nr. 416 van 16 september 1998 van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Milieuheffing – Procedure bij betwisting

Maatschappelijke uitsluiting doet zich voor in verschillende vormen, onder meer door moeilijk begrijpelijke communicatie vanuit de overheid. Het vestigen van aanslagen en heffingen nodigt geenszins uit tot nazicht, laat staan tot betwisting.

De berekening van de heffing op waterverbruik wordt als volgt voorgesteld aan de gebruiker :

"Heffing (1997) = GMV* 12*..."

1. Waarvoor staan Ks en Qw in deze formule ?
2. Waarom kan deze beslissing tot heffing enkel worden betwist bij gerechtsdeurwaardersexploot en niet met een aangetekende brief ?
3. Waarom moet het origineel van de berekening samen met het verzoekschrift worden neergelegd bij de griffie van het hof van beroep ?

Antwoord

1. Tot en met het heffingsjaar 1996 bepaalde het artikel 35quater § 1 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewa-

teren tegen verontreiniging dat de vuilvracht voor de gezinnen werd berekend volgens de formule : $N = 0,025 \times Q_w \times K_s$.

Hierin zijn :

N = de vuilvracht uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

Q_w = het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het

heffingsjaar totaal gefactureerd waterverbruik uitgedrukt in m^3 ; ingeval de facturen het waterverbruik niet vermelden, wordt door de Vlaamse Milieumaatschappij aangenomen dat Q_w gelijk is aan het quotiënt van de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, gedeeld door 40 ;

K_s = voor natuurlijke personen wordt K_s vastgesteld volgens onderstaande tabel :

Q_w	≤ 50	51-100	101-150	151-200	201-300	301-400	401-500
K_s	0,20	0,40	0,60	0,70	0,85	0,90	0,95

Voor rechtspersonen is K_s gelijk aan 1.

Deze K_s -waarden waren van toepassing tot en met heffingsjaar 1996.

Vanaf het heffingsjaar 1997 wordt de vuilvracht voor de gezinnen berekend volgens de formule : $N = 0,025 \times Q_w$.

- Iedereen kan tegen de milieuheffing schriftelijk bezwaar indienen binnen twee maanden na het versturen van het heffingsbiljet. De gemotiveerde beslissing van de ambtenaar wordt na onderzoek overgezonden aan de indiener van het bezwaarschrift.

De wijze waarop tegen deze beslissing hoger beroep kan worden aangetekend, werd vastgesteld in artikel 35quinquies decies § 3 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. Hierin wordt bepaald dat tegen de beslissing genomen door de ambtenaar van de VMM, een voorziening kan worden ingediend bij het hof van beroep van het gebied waar het kantoor gelegen is, waar de belasting is of moet worden geïnd. De voorziening wordt ingesteld bij verzoekschrift dat ter griffie van het hof van beroep wordt afgegeven en bij gerechtsdeurwaardersexploot wordt betekend aan de ambtenaar van de VMM.

Het verzoekschrift en het originele exemplaar van de betekening moeten, op straffe van verval, binnen een termijn van 40 dagen, te rekenen van de kennisgeving van de beslissing van de ambtenaar van de VMM aan de heffings-

plichtige, ter griffie van het Hof van Beroep worden neergelegd.

- De wijze waarop een verzoekschrift moet worden neergelegd is vastgelegd in de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. Artikel 35quinquies decies § 5 bepaalt dat de neerlegging van het verzoekschrift en van het originele exemplaar van de betekening, alsook de afgifte en de neerlegging van documenten bij ter post aangetekende brief mogen worden gedaan.

Artikel 35quinquies decies, waarin de beroepsmogelijkheden omschreven staan, is bovendien vergelijkbaar met de artikelen 377-391 van het Wetboek van Inkomstenbelastingen.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 132
van 29 juni 1998
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Interculturele bemiddeling gezondheidszorg – Evaluatie

In 1991 werd door de Vlaamse regering het project "Interculturele bemiddeling in de gezondheidszorg" opgestart, waarbij Turkse en Marokkaanse vrouwen werden opgeleid en tewerkgesteld als

intercultureel bemiddelaar in de gezondheidszorg. Dit project loopt vandaag nog steeds.

1. Kan de minister mij per jaar sinds 1991 de resultaten van dit project geven ? Hoeveel migrantenvrouwen werden op deze basis tewerkgesteld en in welke instellingen ?
2. Kan de minister mij per jaar sinds 1991 een overzicht geven van de financiële kostprijs van dit project ?
3. Heeft de Vlaamse regering nog andere soortgelijke projecten opgestart ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. De evolutie van het project interculturele bemiddeling in de gezondheidszorg en de resultaten op het vlak van de tewerkstelling van de interculturele bemiddelaars in de gezondheidszorg verliep als volgt.

- a) Een eerste overeenkomst werd afgesloten op 19 december 1990, tussen enerzijds het Vlaams Centrum Integratie Migranten (VCIM) en anderzijds de gemeenschapsministers van Volksgezondheid, van Tewerkstelling, van Welzijn en Gezin en van Onderwijs. De overeenkomst had betrekking op de periode 1 januari 1991 tot en met 31 december 1993.

De opdrachten werden als volgt verdeeld.

- VCIM is werkgever van de interculturele bemiddelaars en staat in voor de algemene leiding en coördinatie. De initiatiefnemer, het Centrum Etnische Minderheden en Gezondheid, wordt opgenomen in het beheersorgaan van VCIM.
- Volksgezondheid financiert de kosten voor de algemene coördinatie : dit wil zeggen een halftijdse coördinator en een voltijdse administratieve kracht, de werkingskosten en een gedeelte van de verplaatsingskosten van de interculturele bemiddelaars.
- Tewerkstelling stelt progressief 50 arbeidsplaatsen ter beschikking in het kader van het gesco-stelsel.
- Welzijn en Gezin stelt 2,5 VTE-personeelsleden ter beschikking van VCIM, de

regionale en lokale integratiecentra en biedt huisvesting aan de algemene coördinatriceel en de regionale en lokale gezondheidsbegeleiders.

- Onderwijs voorziet in geëigende opleidingsmogelijkheden. Er wordt naar gestreefd om op termijn een specifieke opleiding uit te bouwen, die de bemiddelaars de mogelijkheid biedt een A2-diploma te behalen via Sociale Promotie.

In de periode van de eerste overeenkomst worden in 1991, 1992 en 1993 respectievelijk 19, 17 en 17 interculturele bemiddelaars opgenomen in het project (zie tabel). Gedurende deze periode wordt gestart met de opleiding van drie jaar en een tewerkstelling in de stageplaatsen. De stages en tewerkstellingen vinden plaats in uiteenlopende gezondheidsinstellingen. De bemiddelaars zijn op vaste tijdstippen aanwezig ; de duur van de aanwezigheid varieert van een halve dag per maand tot anderhalve dag per week. De belangrijkste tewerkstellingsplaatsen zijn : Kind en Gezin, de algemene en universitaire ziekenhuizen, de equipes medisch schooltoezicht, een aantal huisartsenpraktijken, revalidatiecentra en integratiecentra.

Naast een vaste aanwezigheid voor interculturele bemiddeling in een aantal voorzieningen wordt er eveneens een beroep gedaan op de interculturele bemiddelaars via het oproepsysteem.

- b) Eind 1993 werd, voor de periode van 1 januari 1994 tot en met 31 december 1996, een tweede overeenkomst afgesloten tussen enerzijds VCIM en anderzijds de Vlaamse ministers van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, van Financiën, Begroting en Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, en van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

De opdrachten voor VCIM en onderwijs blijven ongewijzigd ; vanuit Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden (incl. de bevoegdheid voor de preventieve gezondheidszorg) krijgt het VCIM de nodige middelen om de algemene coördinatie op te nemen. Er wordt voorbereidend gewerkt aan een reguliere tewerkstelling van de interculturele bemiddelaars. Daarnaast worden gesco's ter beschikking gesteld van VCIM in het kader van het veralgemeend gesco-stelsel en een toelage voor de financiering van de kosten

verbonden aan de omkadering van het gesco-project 8.008. Vanuit Welzijn worden 4 VTE (in plaats van 2,5) gezondheidscoördinatoren ter beschikking gesteld van het VCIM en van de regionale integratiecentra.

Gedurende de periode van de tweede overeenkomst is er geen verdere uitbreiding van het contingent van interculturele bemiddelaars. Een beperkt aantal interculturele bemiddelaars verlaat het project (zie tabel).

- c) Eind 1996 wordt de overeenkomst voor één jaar verlengd (t/m 31 december 1997). De betrokken partijen VCIM en de Vlaamse ministers van Tewerkstelling, van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid en van Welzijn en Gezin, besluiten dat de tewerkstelling van 4 regionale coördinatoren, verlengd tot 31 maart 1998 (Welzijn), in de overeenkomst moet worden opgenomen. Voor de centrale coördinatiefunctie werd een bedrag van 2.119.296 fr. vastgelegd (begroting Gezondheidsbeleid) voor het werkjaar 1997, en werd er een gescosubsidiëring voor 25 VTE-bemiddelaars voorzien.

In de overeenkomst wordt gestipuleerd dat in deze periode een oplossing moet worden gevonden voor de structurele verankering van de bemiddelaars in de reguliere gezondheidsvoorzieningen.

In de loop van 1997 worden 21 bemiddelaars bij Kind en Gezin (buiten het VCIM-project) tewerkgesteld. Voor 15 van deze 21 betreft het een halftijdse tewerkstelling bij Kind en Gezin en een halftijdse betrekking binnen het gezondheidsproject. Eind 1997 zijn er 32 interculturele medewerkers (=22VTE) op contractuele basis opgenomen in het personeelsbestand van Kind en Gezin. Als voorwaarde voor werving geldt het bezit van een attest van VCIM inzake opleiding "Interculturele bemiddeling in de gezondheidszorg". De interculturele medewerkers zijn ingeschaald op niveau C111 indien zij tevens in het bezit zijn van een diploma hoger secundair, of op niveau D111 (als overgangsmatregel, met mogelijkheid tot niveauverhoging wanneer diploma hoger secundair wordt behaald).

Eind 1997 zijn er nog 22,5 VTE of 31 personen als interculturele bemiddelaars tewerkgesteld bij VCIM. Hierin zijn de centrale en regionale coördinatoren niet inbegrepen (5

VTE). De tewerkstellingsplaatsen zijn zeer uiteenlopend. Het merendeel (ongeveer 2/3) van de interculturele bemiddeling gebeurt in algemene of universitaire ziekenhuizen. Daarnaast wordt vooral door de équipes medisch schooltoezicht en huisartsen een beroep gedaan op de interculturele bemiddelaars (samen ongeveer 20 % van het aantal bemiddeling). Andere tewerkstellingsplaatsen zijn de psychiatrische ziekenhuizen, de thuisgezondheidszorg en de centra voor geestelijke gezondheidszorg.

De bemiddelingen gebeuren voor het merendeel binnen een vaste tewerkstellingsplaats (85 %). Binnen het project worden in de loop van 1997 zeven bemiddelaars aangevraagd ter vervanging van een aantal die het project hebben verlaten.

Door het federale ministerie van Volksgezondheid, Leefmilieu en Sociale Zaken is een experiment gestart naar de mogelijke integratie en financiering van interculturele bemiddelaars in het kader van de ziekenhuizen. Sinds april 1997 zijn er 3 voltijdse plaatsen bezet door 4 personen. Deze zijn niet gerecruteerd uit het project, maar uit de OSP-opleiding (onderwijs voor sociale promotie) Intercultureel Werk, richting Gezondheidszorg. De Foyer heeft eveneens 2,5 voltijdse contracten die ressorteren onder het federaal ziekenhuisproject. Voor Vlaanderen gaat het dus om 5,5 voltijdse plaatsen.

- d) Begin 1998 wordt tussen de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, en het VCIM een overeenkomst afgesloten die de reguliere tewerkstelling beoogt van de interculturele bemiddelaars die op 31 december 1997 door VCIM zijn tewerkgesteld. De overeenkomst loopt van 1 januari 1998 tot en met 31 december 1998.

De reguliere tewerkstelling dient te worden gezocht in instellingen en verenigingen die actief zijn in de preventieve en curatieve gezondheidssector (onder meer de recent opgerichte structuren van lokaal gezondheidsoverleg, de Logo's). Het VCIM wordt met deze opdracht belast. De laatste maanden worden de mogelijkheden voor een tewerkstelling van de interculturele bemiddelaars besproken op de onderhandelingen

over de hervorming MST/PMS tot centra voor leerlingbegeleiding.

Op 15 september 1998 zijn binnen het project nog 21 VTE of 28 interculturele bemiddelaars tewerkgesteld.

Tabel : tewerkstelling interculturele bemiddelaars gezondheidszorg tussen 1991-1998

Jaar (op 31/12)	Interculturele bemiddelaars		Regionale coördinatoren		Centrale coördinatoren		
	VTE	Aantal personen	VTE	Aantal personen	VTE	Aantal personen	
1991	19	19	4	5	2,5	3	40 % Tu. 60 % Ma.
1992	36	36	5,5	7	2,5	3	50 % Tu. 50 % Ma.
1993	53	53	8	9	2,3	3	53 % Tu. 45 % Ma. 2 % Ita.
1994	50,2	51	5,5	8	2,2	4	57 % Tu. 41 % Ma. 2 % Ita.
1995	47,3	50	5,5	8	2,75	5	59 % Tu. 39 % Ma. 2 % Ita.
1996	40,7	44	4	5	2	3	57,5 % Tu. 40 % Ma. 2,5 % Ita.
1997	22,5	31	4	5	1	2	45 % Tu. 49 % Ma. 6 % Ita.
1998 (op 15/9/98)	21	28	3,5	4	1	2	44 % Tu. 50 % Ma. 6 % Ita.

In totaal gaat het om 73 mensen die in het project hebben gewerkt. Acht daarvan hebben slechts tijdelijk in het project gewerkt (vervangingen of kortdurende contracten) en hebben het opleidingsprogramma dus niet volledig doorlopen. Bij de interculturele bemiddelaars waren alle aanwervingen vrouwen, behalve één Turkse man, die nog altijd in het project werkt. Bij de regionale coördinatie is één Marokkaanse man werkzaam geweest.

2. Het project werd in het verleden vanuit verschillende programma's gesubsidieerd.

- Tewerkstelling subsidieert : de wedden van de interculturele bemiddelaars via een gesco-statuut ;
- Welzijn : de regionale coördinatoren ;
- Gezondheidsbeleid : de centrale coördinatie.

Wat het overzicht van de kostprijs betreft, kunnen er enkel gegevens worden meegedeeld inzake subsidies die binnen de begroting van Volksgezondheid werden verleend. Voor het werkingsjaar 1998 worden de weddekosten van interculturele bemiddelaars eveneens binnen de begroting van Volksgezondheid opgenomen.

Volgende bedragen werden vastgelegd :

- 1991 : 2.239.380 (begroting 1991, sectie 59, ba 12.22)
- 1992 : 2.660.293 (begroting 1992, sectie 59, ba 12.22)
- 1993 : 3.635.879 (begroting 1994, pr. 42.2, ba 12.22)
- 1995 : 3.601.529 (begroting 1995, pr. 42.2, ba 12.22)
- 1996 : 3.413.344 (begroting 1996, pr. 42.2, ba 12.20)
- 1997 : 2.119.298 : 1.566.972 (begroting 1996, pr. 42.2, ba 12.22), en 552.324 (begroting 1997, pr. 42.2, ba 33.29)
- 1998 : 29.500.000 (begroting 1998, pr. 42.2, ba 33.52)

3. In antwoord op de vraag naar soortgelijke projecten kan ik verwijzen naar de tewerkstelling van interculturele bemiddelaars in de gezondheidszorg in het kader van het Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen en het Sociaal Impulsfonds. Het betreft hier echter een beperkt aantal personen. Verder loopt er binnen het Brussels Gewest een project dat analoog is aan dat binnen VCIM en dient het bovenver-

melde federale project binnen de algemene ziekenhuizen nog te worden vermeld.

Een overzicht van soortgelijke projecten buiten de gezondheidszorg kan ik niet geven. Wel heb ik weet van de tewerkstelling van interculturele bemiddelaars in de domeinen van de bijzondere jeugdzorg, de PMS-centra en het sociaal-cultureel werk. Bijkomende gegevens dienen aan de bevoegde ministers te worden gevraagd.

Vraag nr. 141
van 1 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Preventiediensten ziekenfondsen – Erkenning

Op 19 december van het vorige jaar vaardigde de Vlaamse regering een besluit uit dat de preventiediensten van de landsbonden van de ziekenfondsen erkende voorzover ze dat al waren.

1. Hoeveel nieuwe kandidaturen waren er op dat ogenblik hangende ?
2. Waarom werden nieuwe kandidaten niet voor erkenning in aanmerking genomen ?
3. Waarom werd dergelijke uitleg aan de Landsbond van Onafhankelijke Ziekenfondsen blijkbaar geweigerd wanneer daar om werd gevraagd ?
4. Blijkbaar werd aan de bewuste bond voorgesteld om zich opnieuw kandidaat te stellen. Kan de minister in dat verband meedelen of er een concrete timing bestaat om het bovenvermelde besluit aan te passen ?

Antwoord

Art. 10 en art. 1, 14° van het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1997 bepalen dat de preventiediensten van de landsbonden van ziekenfondsen die erkend waren op 4 februari 1998, voor onbepaalde termijn worden erkend als voorziening A. Op dat moment was er alleen nog een aanvraag hangende uitgaande van de Landsbond van Onafhankelijke Ziekenfondsen.

Er waren reeds plannen voor een nieuw preventiedecreet, dat het besluit van 19 december 1997 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli inzake gezondheidspromotie zal overstijgen. Bovendien was en is de evaluatie bezig van

het huidig juridisch kader, onder meer inzake actoren in het preventielandschap. Dit houdt in dat de erkenning van voorzieningen ook wordt geëvalueerd en mogelijk zal leiden tot bijstellingen. Het leek en lijkt derhalve niet aangewezen om op korte termijn nog nieuwe voorzieningen te erkennen.

Er werd nooit uitleg geweigerd aan de Landsbond van Onafhankelijke Ziekenfondsen wanneer daarom werd gevraagd. Zo werd onder meer op 12 december 1997, op 16 januari 1998 en op 17 april 1998 telkens de gevraagde schriftelijke uitleg verstrekt.

Er werd aan de bewuste bond voorgesteld zich opnieuw kandidaat te stellen met het oog op het bovengenoemde nieuwe decreet. Vermoedelijk tegen het begin van 1999 zal het nieuwe decreet (ontwerp) aan het Vlaams Parlement worden voorgesteld.

**Vraag nr. 143
van 14 september 1998
van de heer ROELAND VAN WALLEGHEM**

Financiering gemeenschappen en gewesten – Verkeersbelasting

De jaarlijkse belasting op motorvoertuigen (de zogenaamde verkeersbelasting) wordt geregeld krachtens de artikelen 3 en 82 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten. De jaarlijkse opbrengst van deze verkeersbelasting wordt geïnd door de federale overheid en moet in principe worden doorgestort aan de gemeenschappen en de gewesten.

Door een duister politiek akkoord is deze belasting tot op heden echter nooit aan de gewesten doorgestort. De federale schuld aan de gemeenschappen is inmiddels opgelopen tot 275.835.721.811 fr.. Zeer opvallend daarbij is dat het Vlaams Gewest ook nu weer de melkkoe is voor dit unitaire België. Vlaanderen betaalde sinds de wet van kracht werd in 1989 175.703.621.119 fr., het Waals Gewest 76.728.946.466 fr., 100 miljard minder, en het Brussels Gewest ten slotte 23.403.154.226 fr.

1. Waaruit bestaat dit "politiek akkoord" dat de gemeenschappen en de gewesten sterk benadeelt ?
2. Is dit politiek akkoord uitdovend ?

3. Werd dit probleem reeds besproken in het kader van een intergouvernementeel overleg ? Zo ja, waar en wanneer ?

4. Heeft de minister initiatieven genomen opdat deze belasting, die men bezwaarlijk een peulenschil kan noemen, uiteindelijk in de Vlaamse schatkist terecht komt ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt, wordt de opbrengst van de verkeersbelasting niet aan de gewesten doorgestort.

1. Ik wil er vooreerst op wijzen dat dit niet gebeurde ten gevolge van een politiek akkoord, maar ingevolge de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten.

Dit werd geregeld bij artikel 10 van voormelde wet, dat bepaalde dat de aan de gewesten toebedeelde belastingen gelijk waren aan het percentage dat overeenstemde met het in het begrotingsjaar 1988 werkelijk geristorneerd gedeelte. Vermits dit voor de verkeersbelasting 0 percent was, wordt er sinds de invoering van de wet niets doorgestort.

Om het geheugen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger mogelijk wat op te frissen, stip ik aan dat de gewestbelastingen oorspronkelijk in de wet van 8 augustus 1980 bedoeld waren als geristorneerde belastingen, waarvan het ristornopercentage kan worden bijgesteld naar gelang van de werkelijke overdracht van bevoegdheden. Tussen 1980 en 1985 werden immers tussentijds bevoegdheden overgedragen, die waren toegewezen bij wet, maar in praktijk nog niet van bij de aanvang van de wet overgedragen. Op het ogenblik van de reële overdracht werd ook het ristornopercentage aangepast : met de bevoegdheden, werkelijk ten laste, stemde ook een financiering overeen. Aldus werd het registratierecht tot 40 % van de inning overgedragen ; de verkeersbelasting bleef op 0 % ; aan de gemeenschappen kwam het kijk- en luistergeld toe – voor 70 % (vanaf 1992 = 100 %).

Bij de overdracht van een grote reeks nieuwe bevoegdheden in 1989 werden zeer extensief de bijhorende uitgaven gerepertorieerd. De Vlaamse volksvertegenwoordiger kan – voorzover hij daarvoor de moeite zou willen doen – deze tabellen terugvinden in de parlementaire

stukken. Bij lectuur hiervan zal hij opmerken dat samen met deze bevoegdheden een belangrijk deel van de personenbelasting werd overgedragen, niet de verkeersbelasting. De overgedragen middelen stemmen overeen met de overgedragen bevoegdheden.

De vermeende stiekeme inhouding waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, is dus helemaal niet stiekem, integendeel. Men had ook het alternatief dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger blijkbaar verkiest, kunnen kiezen : met name de volledige overheveling van de verkeersbelasting én – wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger blijkbaar vergeet – evenveel minder personenbelasting. Het resultaat zou – zeker in de beginfase – exact zero geweest zijn. De benadeling waarnaar hij verwijst, is dus een fictie.

2. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, kan de Financieringswet slechts worden gewijzigd bij tweederdemeerderheid in elke taalgroep apart en bij dezelfde meerderheid in de totaliteit.
3. Het onderwerp maakte nog geen deel uit van een bespreking in een intergouvernementeel overleg.
4. Ik heb daaromtrent nog geen initiatieven besproken, vermits dit moet passen in een algemene evaluatie van de Financieringswet.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 226
van 18 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gemeentelijke VZW's – Activiteitenoverdracht

In de omzendbrief BA 97/08 van 24 juni 1997 heeft de minister aangedrongen om VZW-activiteiten en het bijbehorende personeel te laten overnemen door de gemeente zelf. Dit enerzijds om te vermijden dat de democratie buitenspel wordt gezet, en anderzijds om onwettige toestanden bij het personeel te vermijden.

1. In welke mate werd aan de omzendbrief gevolg gegeven ? Hoe wordt dit opgevolgd ?
2. Zijn er gemeenten die na 24 juni 1997 toch nog nieuwe VZW's hebben opgericht ? Welke gemeenten zijn dat ? Heeft de minister informatie over de sector waarin de meeste van deze VZW's zich bewegen ?

Antwoord

Ik heb de gouverneurs verzocht een onderzoek in te stellen naar deze aangelegenheid. Ik zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger op de hoogte brengen van de resultaten van dit onderzoek.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 302
van 10 juli 1998
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Beschutte werkplaatsen – Lastenverlaging

Na een reeks acties hebben de vakbonden van de beschutte werkplaatsen het gewaarborgd minimum maandinkomen afgedwongen in 1996. Dit geeft vandaag aanleiding tot discussies tussen de federale overheid en Vlaanderen.

1. De federale overheid heeft recentelijk beslist dat haar bijdrage erin bestaat over te gaan tot een versnelde optrekking van een geplande verlaging van de sociale lasten (Maribel en Sociale Maribel).

Thans wordt een bijdrage van de deelstaten gevraagd.

Welke beslissing heeft Vlaanderen op dit gebied genomen ?

Wat is de bijdrage vanuit Vlaanderen ?

2. Welke waarborgen worden vanuit Vlaanderen geboden dat de beloften die in 1996 zijn geformuleerd ten opzichte van de beschutte werkplaatsen, wat Vlaanderen betreft, worden of kunnen worden gerealiseerd ?

3. De federale overheid heeft een technische werkgroep opgericht om te bekijken op welke wijze de lasten kunnen worden herverdeeld. Heeft de Vlaamse Gemeenschap hier een inbreng en zo ja, welke ?

Antwoord

Terecht wordt in de vraagstelling aangegeven dat reeds in juni 1996 de CAO 43 septies werd afgesloten. Op dat ogenblik werd overeengekomen de verhoging van de lonen tot 100 % van het gewaarborgd minimumloon in de beschutte werkplaatsen, gefaseerd uit te voeren.

Ik heb sindsdien bij meerdere gelegenheden het Vlaams Parlement geïnformeerd betreffende de stand van zaken bij de uitvoering van de CAO 43 septies.

Wat in de vraagstelling wordt genoemd "discussies tussen de federale staat en Vlaanderen", dient in een juiste context te worden geplaatst. In juni 1996 immers werd overeengekomen dat de verschillende overheden de financiering van het optrekken van de lonen tot 80 % van het gewaarborgd minimumloon vanaf 1 januari 1997 zouden verzekeren in "een gemeenschappelijke inspanning".

Het is dus niet nu dat van de deelstaten een bijdrage wordt gevraagd, het was in juni 1996 dat besloten werd een gezamenlijke inspanning te leveren.

De technische werkgroep opgericht door de federale overheid, startte zijn werkzaamheden reeds in 1996 en had de opdracht de inspanningen van de verschillende overheden te evalueren. Op basis van deze evaluatie diende een voorstel te worden uitgewerkt voor de uitvoering van de tweede fase in de financiering tot 100 % van het gewaarborgd minimum maandloon.

Medewerkers van mijn kabinet hebben aan alle werkzaamheden van deze werkgroep deelgenomen. Via mijn vertegenwoordigers heb ik de volgende informatie in deze werkgroep ingebracht en tevens formeel overgezonden aan de federale minister van Sociale Zaken, mevrouw Magda De Galan.

De verhoging op 1 januari 1997 naar 80 % van het GGMMI was alleen mogelijk door een belangrijke stijging van de begroting van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Han-

dicap. De Vlaamse regering besliste op 19 december 1996 om de subsidiëring van de lonen van de werknemers met een handicap in de beschutte werkplaatsen (BW) te forfaitariseren. In dit forfait werd in een bijkomend subsidiebedrag van 717,4 miljoen voorzien voor de realisatie van de 80 % van het GGMMI. Uit de verwerking van de cijfers van het jaar 1997 blijkt duidelijk dat de Vlaamse Beschutte Werkplaatsen op basis van deze forfaitaire subsidiëring van de lonen van de werknemers met een handicap, al hun verplichtingen – inclusief het optrekken van de lonen tot 80 % van het GGMMI – konden nakomen op basis van de bijkomende Vlaamse budgettaire inspanning. Bovendien blijkt dat de globale tewerkstelling van personen met een handicap in 1997 steeg met 196 voltijdse eenheden ten opzichte van 1996.

Aangezien deze stijging zich hoofdzakelijk voordoet in de categorieën van de zwakste werknemers, kan worden gesteld dat noch de invoering van de 80 % van het GGMMI, noch de invoering van het forfaitair subsidiesysteem, aanleiding zijn geweest voor de uitstoot van de werknemers met de ernstigste graad van handicap.

De globale budgettaire inspanning van de Vlaamse Gemeenschap voor de subsidiëring van de lonen van de door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap erkende werknemers met een handicap (exclusief de loonsubsidie van het omkaderingspersoneel, de onderhouds- en investeringstoelagen) in de beschutte werkplaatsen, vertegenwoordigde in 1997 een bedrag van 4,35 miljard voor 11.092 voltijdse equivalenten (= 392.318 per voltijds equivalent). In 1996 bedroeg de loonsubsidie 3,634 miljard voor 10.896 voltijdse equivalenten (= 333.535 per voltijds equivalent) (zie onderstaande tabel).

1996	Loonsubsidie Vlaamse Gemeenschap		
	Gesubsidieerd FTE	Gesubsidieerde uren	Subsidie mln. fr.
1e kwartaal	10.941	4.677.488	909,1
2e kwartaal	10.805	4.549.599	927,4
3e kwartaal	10.892	3.878.433	785,5
4e kwartaal	10.947	4.533.156	1.012,2
Totaal	10.896	17.638.676	3.634,2

1997	Loonsubsidie Vlaamse Gemeenschap		
	Gesubsidi- dieerd FTE	Gesubsidi- dieerde uren	Subsidie mln. fr.
1e kwartaal	11.070	4.599.914	1.107,7
2e kwartaal	11.105	4.672.158	1.130,2
3e kwartaal	11.178	4.006.526	977,9
4e kwartaal	11.014	4.594.592	1.135,8
Totaal	11.092	17.873.190	4.351,6
1997 vs 1996	+ 196	+ 194.514	+ 717,4

Dit betekent voor 1997, in vergelijking met 1996, een globale stijging van het Vlaams budget voor loonsubsidies voor werknemers met een handicap in de Vlaamse beschutte werkplaatsen van + 717.400.000 frank op jaarbasis, of een stijging van + 58.783 frank per voltijds equivalent.

Deze substantiële inspanning wordt vanaf 1 juli 1998 nog verhoogd met 127 miljoen recurrente middelen die aan de sector BW werden toegekend in het kader van het Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de Social Profit Sector. Deze bijkomende inspanning zal bijdragen tot het realiseren van een optimale socio-economische context die noodzakelijk is om de tewerkstelling van deze kwetsbare groep werknemers ook op termijn veilig te stellen.

Op basis van de substantiële inspanningen die reeds door de Vlaamse Gemeenschap werden geleverd, rekent de Vlaamse Gemeenschap erop dat de federale regering de nodige beslissingen zal nemen die een gelijkwaardige inspanning vertegenwoordigen uit oogpunt van de financiering van het optrekken van het inkomen tot 100 % van het GGMMI ten voordele van de werknemers voor wie dit vandaag nog niet is gerealiseerd.

Ik heb als Vlaams minister in deze technische werkgroep bevestigd dat ik bereid ben namens de Vlaamse regering een protocolakkoord met de federale regering te ondertekenen waarbij de Vlaamse regering aan de sector BW de waarborg geeft het huidige niveau van de subsidies te behouden.

De federale ministerraad heeft op 3 juli 1998 inderdaad beslist de onderhandelingen met de sociale partners en de gemeenschappen voort te zetten op basis van het principe van "de anticipatie van de

lastenverlagingen Sociale Maribel en forfait lage lonen."

Bovendien heeft de federale ministerraad beslist om in samenwerking met de gemeenschappen een nauwkeurige simulatie uit te werken betreffende de budgettaire implicaties voor de RSZ.

Aangezien deze simulatie vandaag nog niet heeft plaatsgehad, en aangezien enkel de administratie van de RSZ deze berekeningen kan uitvoeren, beschik ik nog steeds niet over de gegevens die noodzakelijk zijn om de inspanning van de federale regering precies te kunnen beoordelen en afwegen tegenover de inspanning die door Vlaanderen reeds werd geleverd.

Met deze inspanning heeft Vlaanderen aan de werkgevers in de sector meer dan de noodzakelijke middelen ter beschikking gesteld om de werknemers met een handicap in uitvoering van de CAO 43 septies, 80 % van het loon te kunnen uitbetalen.

Met deze inspanning heeft de Vlaamse regering het behoud van de tewerkstelling van de zwakste werknemers willen verzekeren. Uit de tewerkstellingsresultaten blijkt dat dit beleid het juiste is geweest.

Uiteraard moet nu verder werk worden gemaakt van het protocolakkoord tussen gemeenschappen, federale overheid en sociale partners. Het is enkel in het kader van een gezamenlijk engagement van deze partijen dat de uitvoering van een op nationaal niveau afgesloten CAO ook in Vlaanderen zal kunnen worden gewaarborgd.

**Vraag nr. 298
van 9 juli 1998
van mevrouw SONJA BECQ**

Arbeidstrajectbegeleiding gehandicapten – Evaluatie

Via arbeidstrajectbegeleiding (ATB) wil men personen met een handicap maximaal begeleiden met het oog op inschakeling in het gewone arbeidscircuit. Een evaluatie is gepland voor de periode oktober 1997 – september 1998.

Beschikt de minister reeds over gegevens met betrekking tot de volgende vragen ?

1. Wat is het aantal personen dat een aanvraag voor trajectbegeleiding indiende ?

2. Door wie worden de gehandicapten naar arbeidstrajectbegeleiding verwezen ?
3. Verlenen de beschutte werkplaatsen hun medewerking aan dit project ? Zo ja, hoe ziet de samenwerking eruit en in welke mate draagt zij bij tot dit werkgelegenheidsprogramma ?
4. Wat is de (werk)situatie van personen die een beroep doen op arbeidstrajectbegeleiding ?
5. Tot welke resultaten heeft arbeidstrajectbegeleiding geleid ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

De werking van de diensten voor arbeidstrajectbegeleiding voor personen met een handicap (BVR 19 september 1996) werd onderzocht door de vakgroep Orthopedagogiek van de Universiteit Gent. Het antwoord op de gestelde vragen is gebaseerd op de bevindingen van de onderzoekers. Uit de studie is gebleken dat dit methodisch concept een reële meerwaarde betekent voor de tewerkstelling van personen met een handicap.

1. Van bij de start van het experiment (1 oktober 1996) tot en met 31 december 1997 hebben 1.793 cliënten zich bij de ATB-diensten aangemeld voor het starten van een individuele trajectbegeleiding naar werk.
2. Aan de werkzoekenden met een handicap worden geen formele vereisten gesteld om voor ATB in aanmerking te komen. Op die manier zijn deze diensten in de sociale kaart van hun werkingsgebied en in de netwerken inzake de begeleiding van risicogroepen inmiddels opgenomen met hun arbeidsmarktgerichte dienstverlening en met een lage instapdrempel. Deze positionering in het werkveld resulteert in een hoog aantal spontane aanmeldingen van kandidaten en een constante doorverwijzing vanuit zowel arbeidsmarktorganisaties, welzijnsorganisaties als onderwijs.

Naast het uitbouwen van een specifieke methodische dienstverlening, staan de ATB-diensten ook voor een structureel samenwerkingsverband van verschillende actoren die met een eigen deskundigheid instaan voor de uitvoering van een deel van de acties die worden vermeld

in de trajectplannen. De aanvragen die elk van deze diensten rechtstreeks ontvangen, worden met het oog op een optimale coördinatie van de inspanningen onmiddellijk doorgegeven aan de centrale registratie van cliënten in de ATB-dienst.

Bij elke Vlaams Fonds-beslissing tot tenlasteneming wordt de aanvrager door het Fonds geïnformeerd over de mogelijkheid een beroep te doen op de ATB-dienst.

3. De beschutte werkplaatsen kunnen deel uitmaken van het ATB-samenwerkingsverband. In vier van de negen ATB-diensten zijn beschutte werkplaatsen formeel toegetreden tot de VZW's die met het oog op de erkenning van ATB werden opgericht. Een participatie in dit samenwerkingsverband veronderstelt een toegevoegde waarde voor de positie van werkzoekende cliënten van ATB. Deze meerwaarde kan erin bestaan dat de beschutte werkplaatsen hun potentieel aan arbeidsposten openstellen, met het oog op de observatie en training van de arbeidsmogelijkheden van die ATB-cliënten die in de opbouw van hun trajectplan niet onmiddellijk de stap kunnen of durven zetten naar een opleiding op de werkvloer van een gewoon bedrijf.

Deze tussenstap via een wat meer beschermde omgeving kan voor een aantal cliënten medebepalend zijn voor het verder doorgroeien naar een job in het normale arbeidsmilieu.

Het voornaamste doel voor ATB in de samenwerking met de beschutte werkplaats blijft daarom ook een maximale doorstroming naar het normaal economisch circuit. Anderzijds kan evenwel van ATB niet worden verwacht dat, mede gezien de grote instroom, het resultaat op de open arbeidsmarkt de 100 % zal kunnen bereiken. In die zin zal er ook steeds de noodzaak blijven bestaan aan aangepaste werkplaatsen in een beschermde werkomgeving.

Het is een positieve zaak dat ATB-diensten en beschutte werkplaatsen op het terrein, op een klantgerichte manier, samen de verantwoordelijkheid opnemen om elke werkzoekende met een handicap te begeleiden naar de job die hij wenst en die mits een persoonsgerichte benadering en ondersteuning ook haalbaar wordt.

4. Van de personen die tot 31 december 1997 een beroep deden op ATB bedroeg de duur van werkloosheid op datum van de inschrijving

méér dan twee jaar voor 38 %, tussen 1 en 2 jaar voor 21 % en minder dan één jaar voor 36 %.

Het opleidingsniveau varieert van lager secundair onderwijs (21 %), tot hoger secundair onderwijs (27 %) en buitengewoon secundair onderwijs (35 %).

5. Het aantal trajectplannen in uitvoering op 31 december 1997 bedroeg 730. De ATB-diensten hebben in de startfase enige tijd nodig gehad voor het oprichten van samenwerkingsverbanden. Na de recrutering van het personeel kwam het begeleidingswerk op kruissnelheid begin 1997.

Aangezien de duurtijd van een volledig arbeidstraject individueel kan variëren van enkele maanden tot twee jaar, waren bij het afsluiten

van de registratie van de resultaten op 31 december 1997 nog heel wat trajecten niet afgevoerd.

Een recente bevraging (cfr. tabel 30 juni 1998 als **bijlage**) over de resultaten voor het eerste semester van 1998 bevestigt de positieve tendens. De diensten realiseerden in deze periode reeds gemiddeld 65 % van het te behalen tewerkstellingsresultaat (ATB Oost-Vlaanderen zelfs 88,89 %, of 20 van de 23 te behalen tewerkstellingen). Het feit dat het resultaat van ATB-Brussel nog erg beperkt is, heeft te maken met een aantal specifieke problemen bij het opstarten die inmiddels werden opgelost.

(Antwoord Theo Kelchtermans : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 23 oktober 1998, blz. 304- red.)

Resultaten ATB-diensten tot 30.06.1998

VFSIPH

	Antwerpen 1	Antwerpen 2	Leuven	Brussel	Limburg	O.-VI. 1	O.-VI. 2	W-VL. N	W-VL. Z
Periode 01.10.1996-31.12.1997									
VTE Trajectbegeleiders	2,26	1,82	1,80	1,55	2,87	2,38	3,29	2,79	1,71
Min. te behalen tewerkstelling NEC	23	18	18	16	29	24	33	28	17
Gerealiseerd resultaat	7	8	7	0	11	16	35	24	1
Resultaatsscore	30,97 %	43,96 %	38,89 %	0,00 %	38,33 %	67,23 %	106,38 %	86,02 %	5,85 %
Periode 01.01.1998-30.06.1998									
VTE Trajectbegeleiders	2,50	2,00	1,80	2,00	3,00	2,25	3,29	2,00	2,00
Min. te behalen tewerkstelling NEC	25	20	18	20	30	23	32,9	20	20
Gerealiseerd resultaat	17	14	14	2	23	20	17	13	15
Resultaatsscore	68,00 %	70,00 %	77,78 %	10,00 %	76,67 %	88,89 %	51,67 %	65,00 %	75,00 %
Aantal niet aanvaard door het VFSIPH	0	1	0	0	3	2	0	1	0
Min. nog te behalen in periode 01.07.1998-31.12.1998	8	6	4	18	7	3	16	7	5

Vraag nr. 309
van 25 augustus 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Sociale economie – Maatregelen

Zie :
 Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
 Vraag nr. 390
 van 25 augustus 1998
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 540

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 313
van 25 augustus 1998
van de heer MARC OLIVIER

Tewerkstellingsprogramma's gehandicapten – Overzicht

In het kader van de bevordering van de werkgelegenheid voor personen met een handicap werden er zowel op federaal als op Vlaams niveau een aantal tewerkstellingsprogramma's ontwikkeld.

Het is vaak moeilijk om een overzicht te behouden op de bestaande tewerkstellingsprogramma's terzake.

1. Welke zijn per 31 juli 1998 de tewerkstellingsprogramma's die op het Vlaams beleidsniveau bestaan tot inschakeling van de personen met een handicap in het reguliere arbeidscircuit ?
2. Wat is per tewerkstellingsprogramma de specifieke doelgroep, de aanvangsdatum, de periode waarbinnen het programma van toepassing blijft, alsmede het resultaat van het programma ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Gecoördineerd antwoord

De tewerkstellingsprogramma's die onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Tewerkstelling worden opgezet, beogen de structurele

werkloosheid te verminderen. In het kader van dit structurele beleid zijn er geen programma's die specifiek worden uitgewerkt met het oog op de arbeidsinschakeling van personen met een handicap.

Wel werd in het stelsel van de gesubsidieerde contractuelen, waar tot dan enkel (al dan niet langdurig) uitkeringsgerechtigde volledig werklozen konden worden aangeworven, het toepassingsgebied verruimd tot niet-werkende werkzoekenden. Dit gebeurde onder andere met het oog op de tewerkstelling van personen met een handicap. Ook voor het Derde Arbeidscircuit zal minister Kelchtermans binnenkort een voorstel formuleren om de doelgroep uit te breiden tot de niet-werkende werkzoekenden.

In het kader van de sociale werkplaatsen kunnen personen met een handicap worden aangeworven in zoverre zij aan de voorwaarde voldoen dat zij wegens persoons- en omgevingsgebonden factoren geen arbeidsplaats in het regulier arbeidscircuit kunnen verwerven of behouden.

Vermits het huidige beleid gericht is op de ondersteuning en ontwikkeling van een werkervaringsbeleid voor langdurig en laaggeschoolde werklozen en werkzoekenden en op de uitbouw van de sociale economie (invoegbedrijven en sociale werkplaatsen), worden sinds enkele jaren geen bijkomende projecten meer goedgekeurd in de traditionele tewerkstellingsprogramma's. Aanwervingen in het kader van deze programma's kunnen wel nog gebeuren bij uitdiensttredingen en vervangingen.

Nieuwe projecten worden wel nog goedgekeurd in het kader van het werkervaringsplan-plus (minimaal twee jaar ingeschreven bij de VDAB als niet-werkende werkzoekende). Ook in het stelsel WEP-privé (werkervaringsplan), dat recentelijk door de Vlaamse regering werd goedgekeurd, kunnen personen met een handicap worden aangeworven in zoverre zij minimum drie jaar zijn ingeschreven als niet-werkende werkzoekenden en aan de voorwaarden van het voordeelbanenplan voldoen.

Uit een onderzoek bij werkervaringsprojecten en sociale werkplaatsen, door de administratie Werkgelegenheid uitgevoerd in de loop van 1997, blijkt dat het aandeel van personen met een handicap in de werkervaringsprojecten 2 % en in de sociale werkplaatsen 7,7 % bedraagt.

Het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap heeft een decretaal omschreven opdracht inzake de professionele inte-

gratie van personen met een handicap. Het instrumentarium aan maatregelen waarover het Vlaams Fonds beschikt om deze opdracht waar te maken, werd grotendeels ontwikkeld door het voormalig Rijksfonds voor Sociale Reclassering van Minder-Validen. Gezien de ingrijpende mutaties die de arbeidsmarkt in de afgelopen 20 jaar heeft ondergaan, was het noodzakelijk om dit instrumentarium grondig te actualiseren en opnieuw beter af te stemmen op de behoeften van de werkzoekende persoon met een handicap én de werkgever.

Op 19 september 1996 nam de Vlaamse regering het initiatief voor de experimentele erkenning en subsidiëring van negen diensten voor arbeidstrajectbegeleiding (ATB) van personen met een handicap. Met de introductie van ATB wordt samen met de werkzoekende met een handicap op een systematische wijze een doelgericht plan opgesteld dat moet resulteren in een tewerkstelling in het normaal economisch circuit. Het traject wordt op maat van de werkzoekende uitgestippeld, rekening houdende met de individuele mogelijkheden, wensen en aandachtspunten.

Elke ATB-dienst opereert in een netwerk van diensten en organisaties die elk hun expertise op het vlak van diagnostiek inzake arbeidscompetenties, functiegerichte opleidingen, werkervaring, bemiddeling en jobcoaching, ten dienste stellen van de ATB-cliënten. Op het regionaal niveau zorgt de ATB-dienst voor een goede afstemming tussen de vragen van cliënten en het aanbod van de uitvoerende organisaties. Deze klantgerichte sturing van de acties en de regionale afstemming van het aanbod dragen bij tot de realisatie van efficiënte arbeidstrajecten en een precies gedoseerde inzet van middelen, onder andere inzake de gespecialiseerde beroepsopleiding. Voor de werking van deze negen diensten werd in 1997 een bedrag van 32.430.867 frank aan subsidies uitbetaald.

Voor de erkende centra voor beroepsopleiding (CBO) betekent deze nieuwe benadering een fundamentele wijziging in hun opleidingsconcept.

Voor 1997 bestond hun aanbod uit een waaier van vaktechnische beroepsopleidingen die, gezien de specifieke deskundigheid en infrastructuur van elk centrum, werd opengesteld voor cursisten uit het hele Vlaamse land. Voortaan hebben zij de mogelijkheid om hun opleidingsaanbod in het kader van de ATB-werking individueel te differentiëren en af te stemmen op het trajectplan van de cursist. Door een intensieve samenwerking met bedrijven die bereid zijn om mee te werken aan opleidingen "on the job" behoort een functiegerichte opleiding in

een onbeperkte variatie aan jobprofielen tot de mogelijkheden van de opleidingscentra.

Er is dus niet langer sprake van een gestandaardiseerd programma, maar van polyvalent maatwerk met als specifieke deskundigheid van de CBO's het sturen van leerprocessen en het wegnemen van hindernissen bij de integratie van personen met een handicap op de werkvloer.

De capaciteit van de 14 CBO's is vastgesteld op 455 opleidingspakketten van maximum 1.800 opleidingsuren per jaar. De introductie van deze maatwerkeraanpak resulteert in een steeds kortere gemiddelde opleidingsduur, aangezien heel wat cursisten via een korter programma reeds resultaat boeken. De tegemoetkomingen voor de kosten van de beroepsopleiding bedroegen in 1997, 235.748.680 frank.

Wegens de centrale rol die de ATB-dienst vervult in het regionale arbeidsmarktbeleid ten aanzien van werkzoekenden met een handicap en gezien de coördinerende rol die door de dienst wordt opgenomen in het netwerk van diensten, wordt de ATB-dienst eveneens belast met de sensibilisering van werkgevers en het vinden van voor de doelgroep toegankelijke vacatures. Sinds augustus 1998 zijn aan de ATB-diensten nieuwe middelen toegekend om per provincie een zogenaamde "jobfinder" aan te werven.

De experimentele werking van de ATB-diensten loopt ten einde op 31 december 1998. De continuïteit van ATB vanaf 1 januari 1999 wordt actueel door het Vlaams Fonds voorbereid.

Wat de resultaten betreft van de ATB-werking, verwijs ik naar het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 298 van 9 juli 1998 van mevrouw Sonja Becq (*zie blz. 566 – red.*).

Het Vlaams Fonds beschikt over een aantal arbeidsondersteunende maatregelen die individueel aan de werknemer met een handicap of aan zijn werkgever kunnen worden toegekend.

Tegemoetkomingen in het loon

In uitvoering van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 26 kan het Vlaams Fonds aan private werkgevers die personen met een handicap tewerkstellen een gedeelte van het loon en de sociale lasten terugbetalen.

Deze subsidie wordt gezien als een compensatie van het verminderde rendement dat verbonden is

met de handicap van de persoon. De werkgever dient een aanvraag in bij de Inspectie van de Sociale Wetten, die na advies van het Vlaams Fonds en na onderzoek op de werkvloer, het rendementsverlies vaststelt en aan de werkgever een zogenaamde machtiging toekent voor één jaar. Deze machtiging kan worden verlengd, telkens met één jaar. Uiteraard moeten de kandidaat-werknemers ingeschreven zijn bij het Vlaams Fonds en een gunstige beslissing hebben inzake tegemoetkoming in het loon. Het percentage van tegemoetkoming door het Vlaams Fonds bedraagt maximaal 50 procent.

Vele werknemers met een blijvend rendementsverlies genieten reeds jaren deze in 1997 gecreëerde formule van loonsubsidie. Vorig jaar waren er 2.665 personen met een handicap met toepassing van deze formule tewerkgesteld, waarvoor door het Vlaams Fonds in totaal 696 miljoen aan loonsubsidie werd uitbetaald.

Aanpassing van de arbeidspost, aangepast arbeids-gereedschap en arbeidskledij

In 1997 verkregen 43 personen met een handicap een aanpassing van hun arbeidspost, terwijl voor 31 personen de kosten van aangepast arbeidsgereedschap en arbeidskledij werden terugbetaald. Het Vlaams Fonds besteedde hieraan 25.000.000 frank.

Enkele voorbeelden van aanpassingen van de arbeidspost en het arbeidsgereedschap zijn het toegankelijk en bruikbaar maken van de sanitaire voorzieningen voor een werknemer met een motorische handicap, software voor beeldvergroting voor visueel gehandicapten, tv-lesloupes en aangepaste bureaustoelen.

Terugbetaling van reiskosten

Een werknemer met een handicap kan een tegemoetkoming ontvangen voor de reiskosten gemaakt in het kader van zijn tewerkstelling. Hij heeft recht op een vergoeding voor een dagelijkse reis van zijn verblijfplaats naar het werk, en terug.

Zowel verplaatsingen met het openbaar vervoer als verplaatsingen met een persoonlijke wagen of taxi kunnen in aanmerking worden genomen. Bij de verplaatsingen met de persoonlijke wagen of taxi geldt als voorwaarde dat de aard en de ernst van de handicap de verplaatsingen met het openbaar vervoer onmogelijk maken.

Bovendien kunnen ook de verplaatsingen van een begeleider worden vergoed wanneer de persoon gebruik maakt van het openbaar vervoer en daar-

bij assistentie nodig heeft. In 1997 werd 7 miljoen aan verplaatsingskosten terugbetaald.

Vraag nr. 322 van 16 september 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kwaliteitseisen zorgsector – Maatregelen

In december 1997 hebben de vakbonden uit de verzorgingssector een stakingsaanzegging bij de regering ingediend. Men vertrok vanuit kwaliteitseisen, zowel voor het cliënteel als voor het personeel. Na de actie kwam het antwoord van de Vlaamse regering, wat naar buitenuit vooral werd vertaald in de kans op extra banen.

Kwaliteit houdt echter meer in. Personeelsmanagement, bijscholingskansen, aangepaste en op voorhand bekende uurregelingen, aanpassing van de werkomstandigheden, vakantieregeling, kinderopvang, openbaar vervoer aangepast aan werkuren, opleidingskansen, enzovoort, zijn hiervan een onderdeel.

Heeft de minister bevoegd voor Welzijn vanuit zijn bevoegdheid initiatieven genomen om de klachten van de sector te helpen wegwerken? Zo ja, welke?

Welke maatregelen staan eventueel nog op stapel?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid en de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Gecoördineerd antwoord

Hieronder wordt een overzicht gegeven van de maatregelen die binnen Welzijn werden genomen, om tegemoet te komen aan de verzuchtingen en bekommernissen van de welzijnssector. Een aantal initiatieven heeft rechtstreeks betrekking op de gebruikers, andere hebben betrekking op de werk-

omstandigheden van het personeel van de welzijnsvoorzieningen. Het is een gegeven dat indien het personeel in kwaliteitsvolle omstandigheden zijn werk kan doen, het ook in staat zal zijn om met een grotere arbeidsvreugde een kwaliteitsvolle hulp- en dienstverlening te leveren aan de gebruikers.

De hieronder opgesomde maatregelen verwijzen naar de diverse acties ondernomen door de diverse bevoegde Vlaamse ministers.

Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

1. Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de Social Profitsector

Paritair comité 318

Gezins- en bejaardenhulp

Er werd 100 miljoen vrijgemaakt voor het verlagen van de werkdruk. In het paritair comité 318 werd een collectieve arbeidsovereenkomst (CAO) afgesloten die het grootste deel van deze middelen voorbehoudt aan de verlaging van de werkdruk van het middenkader, met name het maatschappelijk werk, wat intensievere begeleiding van zowel de gebruiker als van het verzorgend personeel moet toelaten.

Daarnaast is er in een andere CAO 82 miljoen bestemd voor het wegwerken van anomalieën. Hiermee werd het toekennen van anciënniteitsverlof, de betaling van een carensdag, de verhoging van de syndicale premie en de verhoging van de eindejaarspremie mogelijk.

In 1999 komt er 200 miljoen vrij voor de uitbreiding van het urencontingent van gezins- en bejaardenhulp. Dit bedrag zal volledig worden omgezet in bijkomend verzorgend personeel (laaggeschoold basispersoneel). In 2000 zal nog eens 200 miljoen worden omgezet in bijkomend verzorgend personeel.

Paritair comité 319

Centra voor integrale gezinszorg

De sociale partners sloten een CAO af die een stijging van 3 % voor de subsidiebedragen vanaf 1999 toelaat. Die aanpassing is nodig om de kosten van de stijgende gemiddelde anciënniteit te compenseren en om het behoud van de afspraken omtrent barema's staande te houden.

Centra kinder- en gezinsondersteuning

Er komt een stijging van 3 % voor de subsidiebedragen vanaf 1999 om de kosten van de stijgende gemiddelde anciënniteit te compenseren en om het behoud van de afspraken omtrent barema's staande te houden.

Gehandicaptenzorg

De zorgvoorzieningen voor opvang en begeleiding en de voorzieningen inzake de professionele integratie van personen met een handicap hebben in Vlaanderen bewezen dat zij reeds jaren werk maken van een deskundig en kwaliteitsvolle dienstverlening. Het aantal werknemers in de sector blijft sterk aangroeien, hetgeen betekent dat de zorg en de bijstand aan personen met een handicap voor heel veel – ook jongere mensen – een uitdaging vormt.

Het werken in deze sector heeft in het afgelopen decennium zeker aan maatschappelijke waardering geworven, wat zich ook heeft vertaald in een aanzienlijke verbetering van het geheel van primaire en secundaire arbeidsvoorwaarden. De maatregelen voor de sector gehandicaptenzorg in het kader van het Intersectoraal Akkoord zijn een antwoord op een aantal punctuele problemen uit het verleden en de vaststelling dat in specifieke subsectoren en afdelingen binnen voorzieningen de werkdruk moest worden verlaagd.

Hiervoor werd voor de sector in een budget voorzien van 497 miljoen voor de uitvoering van de volgende maatregelen die het beschikbare instrumentarium noodzakelijk voor een modern en coherent personeelsmanagement nog verder zullen versterken :

- een verdere invulling van de personeelsnormen ;
- de verhoging van de weekend- en vakantiernorm in de tehuizen voor werkenden, de internaten en de centra voor opvang en behandeling ;
- bijkomende toeslagen voor weekendprestaties ;
- bijkomend personeel voor de opvang van kinderen en jongeren met gedragsproblemen ;
- bijkomende omkaderingsfuncties in het algemeen management, de sociale diensten en de permanente diensten ;
- het ontkoppelen van de functies wonen en werken in de tehuizen voor werkenden.

Daarnaast worden ook middelen ingeschreven om bijkomende dienstverlening mogelijk te maken in het kader van de maatschappelijke evoluties (390 miljoen in 1999 ; 510 miljoen in 2000).

Bijzondere jeugdbijstand

Voor de residentiële instellingen en de diensten voor pleegzorg werd 206 miljoen ter beschikking gesteld voor de werving van bijkomende begeleiders die hoofdzakelijk ondersteunend en begeleidend moeten optreden naar het thuismilieu van de geplaatste jongeren. Voor het wegwerken van anomalieën werd 23 miljoen uitgetrokken.

De afgesloten CAO's bevatten daarnaast een aantal bepalingen die, zonder bijkomende subsidiëring, de kwaliteit van de tewerkstelling voor de werknemers verbeteren, zoals onder meer :

- de veralgemening van de arbeidsduur tot 38 uur per week ;
- de toekenning van twee bijkomende, conventionele verlofdagen ;
- de uitbreiding van het statuut van de syndicale delegaties.

In het kader van nieuwe noden als gevolg van maatschappelijke evoluties is voor 1999 in een budget voorzien van 95 miljoen en in 2000 een budget van 100 miljoen.

Algemeen Welzijnswerk

Er komt vanaf 1 januari 1999 een verhoging van het budget met 44 miljoen, zijnde 20 miljoen voor de nodige financiering om alle werknemers van de autonome centra algemeen welzijnswerk in één pc onder te brengen, en 24 miljoen om de enveloppes van de centra te verhogen die zogenaamde "werkdrukverlichters" te werk stellen (verhoging van enveloppe met 300.000 frank per werkdrukverlichter).

Verder wordt nog een extra budget uitgetrokken voor noden als gevolg van maatschappelijke evoluties : 35 miljoen in 1999 en 40 miljoen in 2000.

Vertrouwenscentra kindermishandeling

Voor de problematiek van de kindermishandeling komt er in 1999 en 2000 telkens 10 miljoen extra bij.

Paritair Comité 327

Beschutte werkplaatsen

Voor het wegwerken van werkdruk en actuele problemen in de beschutte werkplaatsen werd in het Intersectoraal Akkoord in een budget voorzien van 50 miljoen. Voor het wegwerken van anomalieën wordt 77 miljoen uitgetrokken. De maatregelen die zullen worden genomen dienen nog de vorm van een CAO aan te nemen.

2. De federale maatregelen

Paritair comité 318

Gezins- en bejaardenhulp

Maribel NV

De diensten voor gezins- en bejaardenhulp vallen onder de toepassing van de industriële Maribel. De maatregel tot verhoging van de werkgeversbijdragevermindering, die inging op 1 januari 1997, werd omgezet in bijkomend urencontingent ten belope van 270.000 uren, wat ongeveer 2,7 % uitbreiding betekent voor heel Vlaanderen. Hieraan zijn geen meerkosten verbonden.

Sociale Maribel

In dit verband werd een protocol afgesloten met de diensten voor gezins- en bejaardenhulp om alle middelen die vrijkomen via de Sociale Maribelmaatregelen, te investeren in verzorgend personeel. De sociale partners hebben in die zin een CAO afgesloten. Tegen het jaar 2000 zal de Sociale Maribelmaatregel ongeveer 350.000 bijkomende uren opleveren.

Paritair comité 319

Centra voor integrale gezinszorg

Sociale Maribel

Een fonds werd opgericht om de middelen opportuun te kunnen aanwenden voor bijkomende tewerkstelling.

Centra kinder- en gezinsondersteuning

Een fonds werd opgericht om de middelen opportuun te kunnen aanwenden voor bijkomende tewerkstelling.

Gehandicaptenzorg

De middelen uit de federale lastenverlichting Sociale Maribel werden via een sectoraal fonds door de sociale partners zelf ingezet met het oog op de werkdrukverlichting, het opvangen van specifieke problemen en het versterken van het personeelskader.

Bijzondere jeugdbijstand

Met het oog op werkdrukverlichting in de residentiële voorzieningen met een capaciteit kleiner dan 10 en voor de projecten werd 5 miljoen ter beschikking gesteld. Hierdoor kan per begeleide jongere op jaarbasis 0,05 voltijdse equivalent aan bijkomend personeel worden ingezet.

Algemeen welzijnswerk

Een fonds werd opgericht. De middelen zullen worden aangewend voor bijkomende tewerkstelling.

*Paritair comité 327**Beschutte werkplaatsen*

De federale regering zal via een verlaging van de sociale lasten bijdragen in de financiering van het optrekken van de lonen van de personen met een handicap tot het minimumloon.

3. Het Vlaams kwaliteitsdecreet en het sectoraal overleg

Het decreet inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen bepaalt dat elke erkende welzijnsvoorziening en elke voorziening die een erkenning aanvraagt een kwaliteitsbeleid moet voeren. In essentie zegt het decreet dat de welzijnsvoorzieningen op een systematische wijze moeten werken aan het verbeteren van de door haar geleverde hulpen dienstverlening. Het decreet somt ook een aantal kwaliteitseisen op waaraan de hulp- en dienstverlening minimaal moet voldoen. Deze minimale kwaliteitseisen zijn tevens erkenningsvoorwaarden. Dit betekent dat een voorziening die het minimumniveau niet kan garanderen haar erkenning kan verliezen.

Minimaal moet de geleverde hulp- en dienstverlening gebruikersgericht, maatschappelijk aanvaardbaar, doeltreffend, doelmatig en continu worden aangeboden. Het zijn vijf veeleer algemene eisen, die verder werden vertaald naar de diverse sectoren binnen Welzijn.

Om deze vertaling te realiseren, zijn er voor elke sector sectorale overleggroepen opgericht, waarin zowel de overheid als de sector vertegenwoordigd is. De algemene opdracht van deze overleggroepen is de vertaling maken van de bepalingen opgenomen in het kwaliteitsdecreet naar hun sector. Eind juli 1998 hebben de meeste sectorale overleggroepen de vertaling van de minimale kwaliteitseisen, zoals opgenomen in het decreet, naar sectorspecifieke minimale kwaliteitseisen afgerond. In de nabije toekomst wordt gestart om die sectorspecifieke minimale kwaliteitseisen op te nemen in de regelgeving.

Ik stel vast dat de diverse sectoren bij het bepalen van hun sectorspecifieke minimale kwaliteitseisen uitdrukkelijk ook eisen opnemen die te maken hebben met onder andere het begeleiden en ondersteunen van het personeel, alsook eisen in verband met navormings-, trainings- en opleidingsbeleid. Het is de bedoeling dat deze sectorspecifieke minimale kwaliteitseisen worden getoetst aan de bestaande regelgeving, eventueel worden geïntegreerd in de regelgeving of als minimaal element van een te ontwikkelen kwaliteitssysteem.

4. De managementsopleidingen

In de begroting van 1999 wordt het bedrag voor vorming, training en opleiding verhoogd van 2 miljoen naar 12,9 miljoen.

Tegen juli 1999 zullen 4 sessies "Leertraject voor managers uit de welzijnssector" afgerond zijn. In totaal zullen er 70 leidinggevenden deze cursus gevolgd hebben.

Voor elk leertraject wordt er ondersteuning voor een natraject geboden. Dit houdt in : het aanbieden van relevante thema's, het ter beschikking stellen van lokalen en het vergoeden van de honoraria van sprekers.

Door middel van het toekennen van niet-gereguleerde subsidies worden vormingsinstellingen die zich op de doelgroepen van Welzijn richten, ondersteund.

Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

Wat de bevoegdheid tewerkstelling betreft, richt het beleid zich in de eerste plaats naar acties rond de integratie van langdurige en laaggeschoolde werkzoekenden. Het accent ligt hierbij enerzijds op het creëren van bijkomende arbeidsplaatsen waar de doelgroep kansen krijgt om werkervaring op te

doen via een tijdelijke tewerkstelling en anderzijds op het geven van opleiding aan de doelgroep.

In dit kader keurde de Vlaamse regering het Werkervaringsplan-plus of WEP-plus goed, waarmee Vlaanderen inspeelt op de mogelijkheden van de federale maatregel inzake de doorstromingsprogramma's. Deze federale maatregel voorziet in de activering van de werkloosheidsuitkeringen bij tewerkstelling van langdurig werklozen. De werkgevers uit de verzorgingssector ressorteerden onder de Sociale Maribel werden in eerste instantie echter uitgesloten. Er werd een regeling uitgewerkt binnen het bestaande gescostelsel die deze werkgevers tijdelijk heeft opgevangen. Vlaanderen bleef echter steeds aandringen bij de federale overheid om het systeem van de doorstromingsprogramma's ook open te stellen voor werkgevers uit deze sectoren. Hieraan werd tegemoetgekomen via een nieuw samenwerkingsakkoord : in de toekomst kunnen ook werkgevers uit de verzorgingssector in het WEP-plus worden opgenomen.

1. Vlaams Actieplan Vorming in de social profitsector

De Vlaamse regering heeft in de vergadering van 23 juli 1998 haar goedkeuring gegeven voor het Vlaams Actieplan voor de social profit. Dit actieplan werd uitgewerkt door de Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling. Het Vlaams Actieplan voorziet in extra middelen voor bijkomende vorming en opleiding in de non-profitsector, dit met het oog op de bijkomende arbeidsplaatsen die in kader van de Sociale Maribel en de bijkomende Vlaamse investering worden gecreëerd.

Dit vormingsactieplan voor werkzoekenden wordt bovendien geïntegreerd in de Vlaamse bijdrage tot het Belgisch actieplan in uitvoering van de Europese werkgelegenheidsrichtsnoeren.

De uitvoering van het bijkomend vormingsplan is een gedeelde verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid enerzijds en van de sociale partners uit de verschillende social profitsectoren anderzijds. Daarom werd een "Overlegforum voor Vorming en Werkervaring in de Social Profitsector" opgericht. In dit Overlegforum zijn de functioneel bevoegde kabinetten en de representatieve intersectorale werkgevers- en werknemersorganisaties van de social profitsector vertegenwoordigd. Dit forum moet een platform zijn tussen vraag en aanbod binnen de social profitsectoren.

Om in te spelen op de recente tewerkstellingsmaatregelen van de federale overheid (o.m. de verho-

ging van de Sociale Maribel) en van de Vlaamse regering (het Vlaams Intersectoraal Akkoord) zal de VDAB zijn actueel opleidings- en begeleidingsaanbod social profit verhogen en afstemmen op de prioritaire opleidingsbehoeften, die bepaald worden door het Overlegforum.

De VDAB heeft daarom reeds voorstellen uitgewerkt van bijkomende trajecten, zowel voor werkzoekenden met voorstudies in de social profit (zogenaamde arbeidsreserve) als voor werkzoekenden zonder voorstudies in de social profitsector.

2. Permanente vorming van werknemers van de social profitsector

De VDAB wil een vraaggericht opleidingsaanbod voor werknemers van de social profitsector ontwikkelen om in te spelen op de functie- en kwalificatieverschuivingen in de sector ten gevolge van technologische, demografische en wettelijke wijzigingen.

Daarom heeft de dienst Training en Opleiding van de VDAB twee arbeidsmarktonderzoeken uitgevoerd, in kader van het Europees Sociaal Fonds, Doelstelling 4.

a) Een onderzoek rond de effecten van de invoering van geïntegreerde informatiesystemen bij de zorgverstrekking in de ziekenhuizen (algemene ziekenhuizen, psychiatrische ziekenhuizen), de rusthuizen voor bejaarden en RVT's (rust- en verzorgingstehuizen) en de orthopedagogische voorzieningen.

Op basis van dit onderzoek uitgevoerd in 1998, zijn per deelsector de functies en de taken vastgelegd die het meest door de invoering van geïntegreerde informatiesystemen (op korte termijn) worden beïnvloed. Momenteel ontwikkelt de VDAB sector- en functiegerichte modules, die in 1999 zullen worden georganiseerd.

b) Op vraag van de Sociale Fondsen onderzoekt de VDAB in 1998 welke de andere prioritaire opleidingsbehoeften zijn van de werknemers van de social profitsector.

De betrokken deelsectoren bij dit onderzoek zijn :

de (algemene, psychiatrische) ziekenhuizen ;

de rusthuizen en RVT's ;

de gehandicaptenzorg : de (semi-)residentiële voorzieningen ; de ambulante ;

de bijzondere jeugdzorg ;

de integrale gezinszorg/centra voor kindverzorging ;

het algemeen welzijnswerk.

De conclusies wat de prioritairere opleidingsbehoeften per deelsector en per functiegroep betreft, zullen in de loop van november 1998 worden geformuleerd.

In 1999 zullen op basis van dit onderzoek sector- en functiegerichte opleidingsmodules worden ontwikkeld en georganiseerd voor de werknemers van de betrokken deelsectoren social profit.

De opleidingen zullen in 1999 worden gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds Doelstelling 4 en door het Hefboomkrediet.

Minister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Economie

Op de begroting voor Wetenschapsbeleid is een budget van 400 miljoen ingeschreven voor de uitvoering van het programma beleidsgericht onderzoek. In dit programma vraagt de Vlaamse regering aandacht van de academische wereld voor de behoefte aan wetenschappelijk onderzoek die op beleidsniveau bestaat.

Dit programma probeert vraag naar en aanbod van wetenschappelijk onderzoek aan elkaar te koppelen : aan onze universiteiten en hogescholen bestaat er immers heel wat expertise, die ook voor het beleid interessante inzichten kan opleveren. Daarom wordt jaarlijks een oproep uitgeschreven die de thema's aangeeft waarover de Vlaamse regering onderzoek wenst te laten uitvoeren. De oproep bundelt onderzoeksthema's over de meest diverse beleidsdomeinen van de Vlaamse overheid heen. De onderwerpen komen tot stand op basis van overleg tussen de leden van de Vlaamse regering en de minister voor Wetenschap en Technologie.

In de oproep van het programma beleidsgericht onderzoek van 1997 waren onderzoeksthema's met betrekking tot de welzijnssector opgenomen. Dit heeft geleid tot de goedkeuring van twee onderzoeksopdrachten, met name :

– hulpmiddelen voor thuiswonende ouderen met chronische beperkingen : noden, aanbod en gebruik ;

– het ontwerpen van een kwalitatief evaluatie-instrument voor de hulpverlening aan armen.

Het eerste onderzoek bestudeert een aspect uit de thuiszorg. Naar analogie van de Katz-schaal die disfunctionaliteit meet, wordt in het kader van dit onderzoek een instrument ontwikkeld om de uitgangspositie van hulpbehoevende ouderen te bepalen ten aanzien van het gebruik van hulpmiddelen. Het gaat hier om hulpmiddelen die het functioneren en de levenskwaliteit van thuiswonende ouderen met beperkingen beogen te verbeteren. Doel is om sneller en effectiever in te spelen op de noden van de zorgbehoevenden en onder meer de diensten Gezins- en Bejaardenhulp en de diensten voor Thuisverpleging een evaluatie-instrument voor het gebruik van hulpmiddelen door ouderen te bezorgen.

Het tweede onderzoek past in het kader van de kwaliteitszorg in welzijnsvoorzieningen die actief zijn op het terrein van de armoedebestrijding. Het laat toe om een sterkte-zwakteanalyse te maken van de werking van deze welzijnsvoorzieningen.

Deze onderzoeken starten nog dit jaar. Intussen is reeds een tweede programma beleidsgericht onderzoek opgestart. Ook in de oproep van het programma beleidsgericht onderzoek voor 1998 wordt verder geborduurd op het thema van de kwaliteitszorg in de verzorgingssector. De oproep nodigt onderzoeksgroepen aan universiteiten en hogescholen uit om onderzoeksvoorstellen in te dienen met betrekking tot de onderwerpen "Management en organisatieontwikkeling in de welzijnszorg" en "Effectiviteit van de zorg".

Het onderzoek met betrekking tot management en organisatieontwikkeling heeft tot doel inzichten aan te reiken over de positie van de werknemer of hulpverlener in de organisatie (de opvoed(st)er, de bejaardenhelp(st)er, de maatschappelijk werk(st)er ...). De aandacht gaat allereerst naar de grote zorgsectoren met uitgebreide residentiële voorzieningen : de gehandicaptenzorg en de bijzondere jeugdbijstand. In het bijzonder willen we meer informatie verwerven over de evolutie van de taken, de arbeidsorganisatie en de personeelsbetrokkenheid, evenals over de mechanismen die deze toestand bepalen (de aard van het cliënteel, wachtlijsten, het personeelsbestand, ...)

Het tweede onderzoeksthema probeert antwoorden te formuleren op vragen als : in welke mate is er een verschuiving waar te nemen van een aanbodgestuurde zorg naar een vraaggestuurde zorg ? Onder welke organisatorische en methodische omstandigheden is er binnen een zorgsector sprake van meer maatzorg en meer trajectbegeleiding, van een meer bij de hulpvrager – bij zijn specifieke noden en mogelijkheden – aansluitende zorg ? Welke zijn bij deze ontwikkeling naar meer vraag gestuurde zorg, belangrijke determinanten ? In welke mate heeft het beleid greep op die determinanten ?

De oproep tot het indienen van projectvoorstellen is intussen bekendgemaakt. Onderzoeksgroepen hebben tot 30 oktober de kans om projecten in te dienen. Na een grondige evaluatie zullen wellicht tegen het einde van 1998 de onderzoeksopdrachten kunnen worden toegewezen.

Deze informatie kan door iedereen worden opgevolgd via de website van de Vlaamse overheid www.vlaanderen.be, onder de rubriek wetenschap, programma beleidsgericht onderzoek.

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Volgende initiatieven werden tot op heden genomen die tot doel hebben de mobiliteit van en naar het werk te optimaliseren.

1. Er werd een stimulans gegeven om de werkgevers ertoe aan te zetten bedrijfsvervoersplannen op te stellen. Via de opmaak hiervan wordt getracht te komen tot een optimalisatie van het woon-werkverkeer.

De verschillende maatregelen zijn verschillend van aard en specifiek voor elk bedrijf of instelling, rekening houdend met de lokalisatie. Binnen dergelijk bedrijfsvervoerplan worden de verschillende maatregelen aangepast aan de betrokken instelling. De werknemers die erom verzoeken, wordt individueel reisadvies verleend.

Tot op heden hebben binnen de verzorgingssector reeds twee Antwerpse en een West-Vlaamse instelling gebruikgemaakt van dergelijke mogelijkheid.

2. Met betrekking tot specifieke problematiek van de flexibele werktijden waarmee de bedrijven maar ook de instellingen in de verzorgingssec-

tor kampen, werd door mij de carpoolbank opgericht.

Voor ondernemingen en instellingen met variabele werkregimes is carpoolen een aantrekkelijk alternatief voor het alleengebruik van de auto. De instellingen kunnen eveneens via Taxistop aansluiten op deze databank, om zo voor hun werknemers te komen tot de meest aangewezen manier van verplaatsen.

3. Op mijn initiatief werd het aanbod aan openbaar vervoer uitgebreid. De uitbreiding van het aanbod van het openbaar vervoer gebeurt in het kader van het mobiliteitsconvenant dat wordt afgesloten tussen het Vlaams Gewest, de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn en de gemeenten.

Hierbij wordt onder meer aandacht besteed aan de bediening van de verzorgingsinstellingen, dit zowel ten aanzien van de woon-werkverplaatsing als naar de bereikbaarheid van deze locaties voor patiënten en bezoekers. In totaal werd ongeveer 1 miljard frank extra geïnvesteerd in het openbaar vervoer.

Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De maatregelen die vanuit Onderwijs kunnen worden genomen om de kwaliteit binnen de verzorgingssector te verhogen, zijn van indirecte en preventieve aard. Onderwijs heeft immers wel impact op de vorming en opleiding van toekomstige werknemers, maar niet op hun situatie eens zij zijn opgenomen in het arbeidscircuit, noch op het welbevinden van hun cliënteel.

De laatste jaren hebben de onderwijsverantwoordelijken belangrijke inspanningen geleverd om het studiepeil van de verzorgende opleidingen te optimaliseren ; daarenboven zijn nog projecten lopend die de vorming en de nascholing van verzorgenden flexibeler maken en de onderwijs- en beroeps wereld dichter naar elkaar doen groeien. Hieronder volgt een niet-limitatieve opsomming van bedoelde kwaliteitsbevorderende initiatieven.

- Vertrekkend vanuit beroeps- en opleidingsprofielen werd een nieuwe onderwijsstructuur geconcipeerd : in de derde graad beroepssecundair onderwijs komt een eerste en tweede leerjaar "verzorging" voor, gevolgd door een specialisatiejaar "kinderzorg" en een specialisatiejaar "thuis- en bejaardenzorg" ; in de vierde graad beroepssecundair onderwijs onderscheidt

men als driejarige studierichtingen enerzijds "ziekenhuisverpleegkunde" en anderzijds "psychiatrische verpleegkunde".

In deze opleidingen worden actuele en goedgekeurde leerplannen gehanteerd die aandacht schenken én aan de technische verzorgingsaspecten én aan persoonlijkheidsvorming, omgang- en communicatievaardigheid én aan verkenning van het toekomstig werkterrein.

- Binnen het onderwijsdepartement loopt een onderzoeksproject naar de modularisering van het beroepssecundair onderwijs.

Het is de bedoeling dat op termijn, naast het traditionele leerjaargebonden opleidingssysteem, een modulaire onderwijsvariant wordt uitgebouwd waarin een leerling naar keuze en op eigen ritme kapitaliseerbare modules of leeronderdelen volgt die, bij voltooiing, inruilbaar zijn tegen het eindgetuigschrift of -diploma. Modules moeten ook buiten het voltijds secundair onderwijs (deeltijds secundair onderwijs, volwassenenonderwijs, ...) kunnen worden gevolgd ;

- Een belangrijk onderdeel van de opleiding zijn de stages. Duidelijke stageovereenkomsten gebaseerd op een algemeen geldend stagereglement, vooraf vastgelegde stageactiviteiten en een degelijke begeleiding vanuit de school, staan borg voor een realiteitsgerichte opleiding. Stages zijn daarenboven een bindmiddel en feedback tussen scholen en verzorgingsinstellingen.
- Leerling-verzorgenden worden tijdens hun opleiding extra attent gemaakt op de noodzaak tot permanente vorming om up-to-date te blijven in een snel evoluerende branche.
- De scholen zetten meer en meer activiteiten op om werknemers te betrekken bij allerlei vormen van scholing, hervorming en nascholing. Een belangrijk aspect is de vorming van stage-mentoren. Deze werknemers staan in voor de begeleiding van de stagiairs op de stageplaatsen.

Het is evident dat de informatie die zij krijgen over bijvoorbeeld evaluatiemethoden, inhouden van leerplannen, ... ook bijzonder verrijkend zijn voor hun functioneren in de eigen werksituatie.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 11
van 9 oktober 1998
van de heer JAN PENRIS**

Ministerwissel – Wedderegeling

Op 29 september werd de heer Steve Stevaert Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening. Tot op die dag was de heer Baldewijns in dezelfde functie.

Ik neem aan dat de heer Baldewijns voor de maand september een volledige ministeriële maandwedde ontving, te meer daar hij vanaf voor-noemde datum zelf aantrad als Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Ontving de heer Stevaert voor dezelfde maand eveneens een ministeriële wedde ? Zo ja, voor de gehele maand of pro rata temporis ?

Was de wedde cumuleerbaar met de vergoeding die de heer Stevaert nog ontving als Vlaams volksvertegenwoordiger ?

Heeft de ministerwissel nog andere consequenties gehad voor de begroting van de kabinetten ?

**Vraag nr. 15
van 15 oktober 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring

* datum van afsluiting : 19/11

Omtrent de problematiek van het screenen van de Vlaamse regelgeving inzake taalbepalingen in de erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden deelt de minister-president mij mee dat wegens de grote ingewikkeldheid van deze regelgeving aan het college van secretarissen-generaal werd gevraagd dat elk departement dit voor de eigen bevoegdheidsdomeinen zou doen. De minister-president voegt eraan toe dat, als beleidsmatige wijzigingen in de bestaande reglementering nodig blijken, tevens wordt onderzocht of die regelgeving dient te worden aangepast om het Vlaams karakter van de erkende en/of gesubsidieerde initiatieven te vrijwaren (antwoord van de minister-president op schriftelijke vraag nr. 212 van 13 juli 1998).

Kan de minister mij meedelen of deze oefening reeds binnen zijn departement werd gemaakt ?

Werden er als gevolg daarvan reeds wijzigingen aan bestaande reglementen aangebracht ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 1
van 5 oktober 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Natuur- en milieueducatie – Beleid

Ik dank de minister voor zijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 276 van 30 april 1998 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 10 juli 1998, blz. 2411-2414 – red.*). Aanvullend wens ik verder in te gaan op een aantal van mijn vragen.

Vraag 1 : evolutie van meningen

In verband met de evolutie van de mening van de Vlamingen over natuur- en milieuthema's verwijst de minister naar VRIND – Vlaamse Regionale Indicatoren 1997 – van de administratie Planning en Statistiek (APS).

Welke beleidsconclusies verbindt de minister aan het achteruitgaan van de problematiek milieuvuiling bij een groot deel van de Vlaamse bevolking, volgens "Vlaanderen gepeild", de recentste publicatie van APS ?

Vraag 2 : uitgaven

a) Welke uitgaven worden gepland voor natuur- en milieueducatie (NME) in 1999 ?

b) Uit de door de minister gegeven cijfers valt af te leiden dat de NME-investeringen zich bijna uitsluitend op scholen en bezoekerscentra richten. De maatschappij kiest inderdaad voor een formele aanpak van het leren bij kinderen en jongeren. Nochtans wordt het steeds duidelijker dat "leren" een permanent proces is gedurende het huishoudelijk, maatschappelijk en beroepsleven. De volgens MIRA-T meest milieurelevante doelgroepen bevinden zich ook zelden in deze formele educatieomgevingen.

Hoe wil de minister dan het leren rond milieu organiseren bij de veroorzakers van de milieuverloedering, namelijk de volwassenen, de industrie, de landbouw, de transportsector en de diensten ?

c) Ziet de minister hierrond verantwoordelijkheden bij collega-ministers ? Zo ja, bij wie en op welke manier wordt er samengewerkt ?

d) Hoe verantwoordt de minister de hoge uitgave voor de interuniversitaire studieopdracht "NME voor TSO en BSO" (28 miljoen frank), terwijl rond dit onderwerp geen vooronderzoek bekend is ?

e) Over hoeveel vaste werkkrachten beschikt de cel A-minal-NME & I, inclusief de centra en het Groene School-project ? Voldoet dit aantal aan de noden volgens de planning ?

f) Worden er binnen drie jaar nog nieuwe gewestelijke NME-centra gepland ? Zo ja, welke ?

Vraag 3 : subsidies – bedragen en criteria

a) De minister zou via een actief subsidiebeleid met specifieke doelstellingen en criteria derden kunnen aanmoedigen om bestaande leemten in het NME-beleid op te vullen. Eveneens zouden bepaalde kwaliteitsnormen en resultaten kunnen worden nagestreefd.

Welke gerichte criteria zijn er in het beleid vastgesteld, naast het initiatief 146 (netwerkvorming) en het zogenaamde doelgroepenbeleid van het Vlaams Milieubeleidsplan 1997-2001, voor dergelijke subsidiëring ?

- b) Op basis van welke specifieke beleidsdoelen of criteria zijn de door Aminoal en VMM (Vlaamse Milieumaatschappij) ondersteunde projecten goedgekeurd ?
- c) De samenwerking tussen Aminoal en andere Vlaamse openbare instellingen is een interessante mogelijkheid om meer gespecialiseerde NME te organiseren binnen de beroepsdoelgroepen van het milieubeleid. Zo bv. rond de toepassing van BBT (best beschikbare technieken), rond milieugerichte productontwikkeling en marketing.

Welke concrete initiatieven en plannen bestaan er naar beroepsmatig georganiseerde groepen ?

Vraag 4 : milieuconvenanten

Momenteel worden en zijn met bedrijfssectoren convenants afgesloten.

Vindt de minister het wenselijk dat deze sectoren in het kader van deze convenants educatieve en informatieve taken zouden opnemen ? Zo ja, welke ?

Vraag 5 : juridische basis

Vindt de minister het wenselijk dat een meer algemene juridische basis zou worden gegeven aan het NME-beleid en de inzet van instrumenten zoals educatie en sensibilisering ? Zo ja, in welke vorm ? Als aanvulling bij het decreet Algemene Bepalingen van het Milieubeleid ?

Vraag 6 : taken van het gewestelijk niveau

- a) Aangezien NME een departement-overschrijdende materie is, welk departement van de Vlaamse regering vertegenwoordigt de Vlaamse regering op internationale NME-fora ? Op welke manier worden bv. de conclusies van de heer Luc Henau (departement Onderwijs) als vertegenwoordiger van de Vlaamse regering op de Europese conferentie "Environment Education Policies and their Implications for Sustainable Development", die van 8 tot 10 juni 1998 werd gehouden in Benediktbeuern (Duitsland), naar de Aminoal NME&I-cel gecommuniceerd en op welke manier worden hier conclusies uit getrokken voor het NME-beleid ?
- b) Rond NME worden zeer veel materialen aangebracht. Het bestaan van veel goede materialen blijft de potentiële gebruiker echter grotendeels onbekend.

Op welke manier wordt het optimale gebruik en de distributie door Aminoal ondersteund of georganiseerd ? Door wie in Vlaanderen zouden volgens de minister NME-materialen best worden geïnventariseerd en hoe wordt volgens de minister de distributie van deze materialen best georganiseerd ?

Vraag 7 : educatiebeleidsplan

Hoe kunnen gewestelijke NME-overheidsactiviteiten als prioritair worden geselecteerd en hoe kan een doelgroepenbeleid op NME worden ingevuld als er geen NME-beleidsplan bestaat ? Hoe en door wie worden doelgroepen en acties dan geselecteerd ?

Vraag 8 : hoger onderwijs

Hoe verantwoordt de minister zijn doorverwijzing van deze vraag naar de minister van Onderwijs, terwijl voor bv. het onderzoek rond vergroening van het technische en beroepsonderwijs zomaar 28 miljoen bij Aminoal wordt uitgetrokken ? Welke initiatieven ondernemen beide ministers samen rond de vergroening van het hoger onderwijs ?

Vraag nr. 3 van 5 oktober 1998 van de heer DIRK VAN MECHELEN

Schijn (Antwerpen) – Slibvervuiling

Naar aanleiding van de recente overstromingen die heel wat wateroverlast hebben teweeggebracht in de gemeenten Brasschaat, Kapellen, Stabroek en Merksem, is gebleken dat er zich een aantal problemen hebben voorgedaan bij de afwatering van de Schijn en de voorgrachten van de Schelde.

Doordat het water onvoldoende kon worden opgevangen in de voorgrachten en aansluitend onvoldoende snel worden overgepompt naar de Schelde, trad al zeer snel een saturatie op in de waterlopen die het hemelwater afvoeren naar deze voorgrachten. Zo konden bijvoorbeeld in Kapellen de Kaartse Beek en de Zwarte Beek en in Merksem de Schijn onvoldoende water laten doorstromen, met als gevolg dat deze waterlopen van tweede categorie buiten hun oevers traden en overliepen in het gemeentelijk rioleringsstelsel, waardoor diverse straten en wijken onder water werden gezet. Dit verschijnsel blijkt te wijten te zijn enerzijds het niet behoorlijk functioneren van de stedelijke pompinstallatie en anderzijds het aanslibben van

de voorgrachten die onder het beheer van het Vlaams Gewest ressorteren.

Het niet verwijderen van dit slib is te wijten aan de al jarenlange discussie over de sanering van de Schijn en de voorgrachten. Een akkoord tussen de verschillende betrokken partijen werd nooit uitgevoerd gezien de hoge kostprijs voor de verwerking van het vervuild slib. Hierover heb ik de minister reeds dringende vragen gesteld bij de begrotingsbesprekingen rond de begroting Leefmilieu 1997. Ondertussen werd blijkbaar nog steeds geen actie ondernomen.

1. Welke stappen worden ondernomen om het vervuilde slib uit de Schijn en zijn voorgrachten te verwijderen ?
2. Zijn er dienaangaande nog juridische procedures aanhangig en moet hierop worden gewacht voor de dringend noodzakelijke sanering kan worden uitgevoerd ?
3. Hoe kan het dat het verwijderen van dit slib zo lang aansleept, met als gevolg het onderlopen van grote delen van Merksem, Stabroek, Brasschaat en Kapellen ? Welke redenen heeft de minister om deze aanslepende nalatigheid te rechtvaardigen ?
4. Welke maatregelen zullen voor de nabije toekomst worden genomen en welke middelen zullen hiervoor worden aangewend ? Wat is de precieze timing van deze werkzaamheden en welk begrotingskrediet is of wordt hiervoor gereserveerd ?

Vraag nr. 5
van 6 oktober 1998
van de heer JOHAN SAUWENS

Waterzuiveringslib – Verwerking

Bij de zuivering van afvalwater komen grote hoeveelheden slib vrij die nutriënten (stikstof, fosfor, kalium, ...) bevatten. Sommige waterzuiveringsmaatschappijen storten dit slib op landbouwpercelen. Nochtans waarschuwt de vakpers voor de nadelige gevolgen hiervan. Naast de genoemde nutriënten bevat het slib immers ook zware metalen, schadelijke organische stoffen, bacteriën en andere mogelijke ziekteverwekkers.

1. Hoeveel slib is bij de zuivering van afvalwater vrijgekomen in het Vlaamse gewest in 1995, in 1996 en in 1997 ?

2. Is het slib dat vrijkomt in waterzuiveringsstations een afvalstof waarvan de verwerking onderhevig is aan de Vlaamse afvalwetgeving ?
3. Mag het waterzuiveringslib al dan niet gestort worden op landbouwpercelen, gezien het antwoord op vraag 2 ?
4. Op welke wijze dient het waterzuiveringslib verwerkt te worden, gezien de antwoorden op de vragen 2 en 3 ?
5. Heeft de milieuadministratie controles uitgevoerd teneinde een correcte verwerking af te dwingen van waterzuiveringslib (cf. de Vlaamse afvalwetgeving) ?

Zo ja, heeft de milieuadministratie reeds overtredingen vastgesteld van de Vlaamse afvalwetgeving bij de verwerking van waterzuiveringslib (wie, waar, wanneer en hoeveel slib in de periode tussen 1994 en 1998) ?

Zoniet, heeft de minister zijn administratie alsnog opdracht gegeven de naleving te controleren van de Vlaamse afvalwetgeving bij de verwerking van waterzuiveringslib ?

Vraag nr. 9
van 8 oktober 1998
van de heer JOS DE MEYER

Spuikom Prosperpolder Beveren – Slibvervuiling

De administratie Waterwegen en Zeewezen liet de spuikom van Prosperpolder in Beveren een achttal jaar geleden aanleggen. De vijfverachtige constructie draagt bij tot een vlotte afwatering van de omliggende polders. Het tij van de Schelde spoelt de spuikom enkele keren per maand uit. Op die manier blijft bij laagwater minder slib achter afkomstig van de afwaterende polder. Deze manier van werken voorkomt verzanding aan de monding met de Schelde.

Toch bezinkt altijd een kleine hoeveelheid slib. Na bijna acht jaar concentreerde zich een hoop in het midden van de spuikom. Een onderhoudsbeurt is noodzakelijk. Blijkbaar zou er volgens berichten in de pers een ernstige vervuiling zijn.

1. Is het slib onderzocht en wat zijn de meetresultaten van de onderscheiden stoffen ?
2. Wat is normaal, wat zijn de Vlaamse en de Europese normen voor de onderscheiden stoffen ?

fen die werden onderzocht ? Wat is de procentuele overschrijding van de normen ?

3. Op welke wijze kan deze mogelijke vervuiling zijn veroorzaakt ? Zijn dit vermoedens of zijn hiervan bewijzen ?
4. Hoe kan deze toestand worden gesaneerd ? Hoeveel tijd zal dit mogelijk in beslag nemen ? Wat is hiervan de kostprijs ?
5. Wanneer zal het slib worden geruimd ? Waar wordt het "geborgen" ? Hoeveel tijd is hiervoor nodig ? Wat is hiervan de kostprijs ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 10
van 8 oktober 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Rioolwaterzuivering – Effectiviteit (2)

Ik dank de minister voor het antwoord op mijn vraag nr. 255 van 15 april 1998 betreffende dit onderwerp (*Bulletin van Vragen en Antwoorden van 26 juni 1998, blz. 2232 – red.*). Na analyse van de cijfers uit de bijlagen rijzen enkele bijkomende vragen betreffende de effectiviteit van de rioolwaterzuivering.

In Aqua, het informatieblad van Aquafin, meer bepaald nr. 3/1998 op blz. 3, klinken positieve geluiden in verband met zuiveringsresultaten van 1997 :

1. 95 % van de rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI) voldoen aan de huidige normen ;
2. goed rendement : 43,3 % van de stikstof en 58,7 % van de fosfor worden verwijderd.

Wat punt 1 aangaat : de huidige normen zijn verschillend voor elke RWZI en meestal (veel) minder streng dan de Vlarem-norm. Wat punt 2 betreft : de cijfers die ik als bijlage kreeg in antwoord op mijn vorige vraag zijn minder euforisch : amper 40 op 172 RWZI's haalden in 1997 de gemiddelde N-norm (stikstof) van 15 mg/l en slechts 30 op 172 de gemiddelde P-norm (fosfor) van 2 mg/l.

Vanaf 1 januari 1999 nochtans zullen dit de normen zijn die gelden voor alle RWZI's met meer dan

10.000 IE (inwonersequivalent), samen met een reductie van 80 % (Vlarem II, bijlage 531.a). De norm halen voor P zal wellicht geen probleem zijn, vermits dit een kleine investering vraagt. De hoeveelheid N verminderen daarentegen vraagt een dure installatie en er wordt "maar" 1 miljard frank renovatie-investering per jaar uitgetrokken. Van daar de vrees dat een groot aantal RWZI's de Vlarem-norm niet tijdig zullen halen, waardoor Aquafin zijn doelstellingen niet kan realiseren.

In de Vlarem II-bis staan de normen voor lozing van stedelijk afvalwater voor RWZI's van meer dan 10.000 IE in bijlage 531.a in tabelvorm. Wat de P en N-normen betreft, staan er telkens een maximale concentratie van het effluent in mg/l én minimale vermindering ten aanzien van het influent. Een logische interpretatie is dat aan beide voorwaarden wordt voldaan. Is dit de enige correcte interpretatie ? Waarom P en N-normen ontbreken voor RWZI's van minder dan 10.000 IE is niet helemaal duidelijk.

1. Meent de minister dat op 1 januari 1999 de EU- en Vlarem-normen in de RWZI's in Vlaanderen zullen worden gehaald ?
2. Welke maatregelen zijn er genomen voor de RWZI's die de normen niet halen ?
3. Welke consequenties heeft dit voor de NV Aquafin ?
4. Zijn voor de tabel in bijlage 531.a van Vlarem de maximale concentratie én de minimale vermindering ten aanzien van het influent effectief voorwaarden ?
5. Is het niet aangewezen eveneens P en N-normen op te leggen aan de RWZI's met minder dan 10.000 IE ?

Vraag nr. 12
van 8 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE

Onderzoek waterbodempkwaliteit – Kortrijk-Roeselare-Tielt

In reeds eerder gestelde schriftelijke vragen inzake onderzoek naar de bodempkwaliteit van waterlopen (o.m. schriftelijke vraag nr. 188 van 26 februari 1997 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 18 april 1997) antwoordde de minister dat bij de afgewerkte campagne 1 in geen enkel monsternemingspunt in het arrondissement Kortrijk-Roe-

selare-Tielt werd voorzien. Deze regio zou in hoofdzaak worden opgenomen in de derde en vierde campagne, waarvan de resultaten zouden verwacht zijn in respectievelijk januari 1998 en juni 1998.

1. Kan de minister de resultaten van betrokken studie voor het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt meedelen ?
2. Welke conclusies kunnen hieromtrent worden getrokken en wat is de opvolging van de meetresultaten ?
3. In welke mate wijken de resultaten van de bodemkwaliteit van de waterlopen in Kortrijk-Roeselare-Tielt af van de resultaten in heel Vlaanderen ?

Vraag nr. 14
van 8 oktober 1998
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Aminal-besluit – Taalgebruik

Op 7 januari 1998 diende een inwoner van Drogenbos klacht in bij de adjunct-gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant omdat de administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) een ministerieel besluit had bekendgemaakt in het Nederlands, terwijl dit zowel in het Nederlands als in het Frans moest gebeuren.

Op 12 mei 1998 formuleerde de adjunct-gouverneur zijn antwoord. In zijn conclusies stelt hij dat "niet kan worden betwist dat de aangevochten beslissing uitgaat van de Vlaamse minister van Leefmilieu en dat er een publicatieverplichting bestaat. De beslissing van de minister die een vergunning verleent aan Vlabaver moet conform advies 17.003 van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht worden beschouwd als een mededeling aan het publiek van de gemeente Drogenbos".

Een zodanige mededeling moet in de gemeenten met een bijzonder taalregime zowel in het Nederlands als in het Frans worden bekendgemaakt. Verder zegt de adjunct-gouverneur dat het niet de gemeente Drogenbos is die voor de vertaling moet zorgen, maar wel de minister zelf, conform artikel 35 van de gewone wet op de hervorming der instellingen.

1. Welk gevolg heeft de minister hieraan gegeven ?

2. Bestaat er geen risico tot nietigverklaring van het betrokken besluit ?

Vraag nr. 16
van 9 oktober 1998
van de heer JOHAN MALCORPS

Verbrandingsinstallaties – Emissiemetingen

De emissiemetingen aan de schouw van huishoudelijke verbrandingsinstallaties hebben blijkbaar de neiging sterk te variëren. Bij de ene reeks metingen blijft men verder beneden de toegelaten waarden (bv. voor dioxines). Een volgende keer blijkt er dan weer een duidelijke overschrijding van de norm zijn. Ik verwijs naar de recente metingen bij de ovens van Eeklo en Lokeren. Vooral het verschil tussen twee meetcampagnes in Lokeren is ronduit verbijsterend. Op 8 januari 1998 meet men dioxinewaarden tussen 0,01 en 0,03 ng/m³. Maar recentelijk werd beslist de oven te sluiten na metingen van 3,59 – 2,1 en 0,37 ng/m³. Een verschil van meer dan 300 tussen de hoogste en laagste meting. De betrouwbaarheid van de metingen, of toch van bepaalde metingen, kan dan allicht worden betwijfeld (*ng = nanogram = 10⁻⁹ gram – red.*).

Een betrouwbare, uniforme en continue bemonstering lijkt een noodzaak.

1. Hoe verklaart de minister deze schommelingen ? Wie is hiervoor verantwoordelijk ? Zijn alle labo's even betrouwbaar ? Is het systeem dat de exploitant zelf metingen laat uitvoeren door (daartoe officieel vergunde) labo's, nog houdbaar ?
2. Kan de minister een overzicht geven van de meest recente metingen van dioxines, PCB's (polychloorbifenylnyl), NO₂ (stikstofdioxide), PAK's (polyaromatische koolwaterstof) en zware metalen bij de Vlaamse verbrandingsovens ?
3. Is het niet mogelijk de meetresultaten evenzeer op continue basis beschikbaar te stellen van het publiek, bijvoorbeeld in het kader van de luchtkwaliteitstelefoon, zoals nu reeds gebeurt voor ozonconcentraties en andere parameters van luchtvervuiling (cf. Ircel). Het Franse milieuministerie bijvoorbeeld maakt permanent de laatste meetgegevens voor dioxines van de Franse ovens bekend via een site op Internet.
4. Kan de minister meedelen in hoeveel verbrandingsinstallaties (dus niet alleen de huisvuil-

vens) die onder de taakstelling vallen van de commissie-Baeyens, nu al op continue basis dioxines gemeten worden of indien niet, wanneer continue dioxinemetingen gepland zijn ?

5. Waarom aanvaardt het beleid nog dat er huisvuilverbrandingsovens actief zijn die werken zonder energierecuperatie, zoals de IDM-oven (Intercommunale voor Huisvuilverwerking Durme-Moervaart) van Lokeren ?

Vraag nr. 19
van 9 oktober 1998
van de heer JACKY MAES

Ecologisch impulsgebied IJzervallei – Toekomst

In het antwoord van de minister op mijn mondelinge vraag over hetzelfde onderwerp (*Handelingen nr. 35 van 31 maart 1998, blz. 86 – red.*) heeft hij gesteld dat de bestaande ecologische impulsgebieden (EIG) dienen te worden geïntegreerd in de implementatie van het gebiedsgericht beleid van het decreet op het natuurbehoud en in de implementatie van het MINA-plan 2. Het is trouwens de consequentie van een planmatig beleid dat gewerkt wordt binnen de budgettaire ruimte voor contractuele personeelsleden, zoals deze gekoppeld is aan het goedgekeurde MINA-plan 2. Het is de afdeling Natuur samen met de VLM (Vlaamse Landmaatschappij) die een eerste prioriteitenlijst voor de aanpak zouden uitwerken, waarbij de voorstellen van de EIG's zouden worden meegenomen en in dit kader concreet zouden worden omgezet. De middelen en de instrumenten hiervoor zijn opgenomen in het decreet, de uitvoeringsbesluiten en het MINA-plan 2. In uitvoering hiervan werd ook een behoefteplan voor contractueel personeel aan de minister bevoegd voor Ambtenarenzaken voorgelegd. Kortom, alles lijkt dus geregeld om het regulier natuurbeleid uit te voeren.

Maar drie maanden voor het einde van de ecologische impulsgebieden leven de personeelsleden in de grootste onzekerheid omdat zij nog steeds niet weten wat er met hen concreet zal gebeuren en op welke manier de overgang na 31 december 1998 zal verlopen.

1. Kan, na de stopzetting van het ecologisch impulsgebied IJzervallei, dit project zonder onderbreking worden geïntegreerd in het gebiedsgericht beleid van het decreet op het natuurbehoud en MINA-plan 2 ?

2. Welke gevolgen heeft deze overgang voor de taakstelling en de personeelsformatie ?
3. Wat gebeurt er met het huidig personeel na 31 december 1998 ?

Vraag nr. 24
van 14 oktober 1998
van mevrouw VERA DUA

OVMB-stort Gent – Saneringsafval Dijlestort Leuven

In antwoord op mijn vraag nr. 397 betreffende de sanering van de Dijlestorten in Leuven heeft de minister bevestigd dat de gronden die worden gestort op het klasse I-stort OVMB in Gent zink, kwik, cadmium, lood, arseen, barium en koper bevatten.

Deze zware metalen kunnen uitlogen naar de bodem en naar het grondwater en op die manier een potentieel gevaar vormen voor de milieukwaliteit.

1. Welke garanties zijn er dat het gestorte materiaal geen gevaar vormt voor het leefmilieu ?
2. Wat is de uitlogingsgraad voor de diverse gevaarlijke stoffen op korte en lange termijn ?
3. Welke metingen werden er verricht op en in de omgeving van het klasse I-stort met het oog op de controle van de milieukwaliteit en de mogelijke uitloging van zink, kwik, cadmium, lood, arseen, barium en koper ?
4. Wat zijn de resultaten van deze metingen ?

Vraag nr. 25
van 14 oktober 1998
van de heer JOHAN MALCORPS

Afvalwatercollector Lierde – Problemen

Er zouden zware problemen gerezen zijn bij de aanleg van een afvalcollector in Lierde (deelgemeente Deftinge), onder andere ter hoogte van de Broekstraat. Dit zou belangrijke meerkosten van de werken tot gevolg hebben. Het transporteren van het afvalwater van slechts enkele honderden gezinnen zou dus zeer duur worden.

1. Om welke problemen ging het hier eigenlijk en hoe zijn die opgevangen ?

2. In welke mate werd de uitgetrokken tijd voor de werken al of niet gerespecteerd ?
3. Welke meerkosten veroorzaken de extra werkzaamheden ?
4. Wat zullen de uiteindelijke kosten zijn van deze werken ? Hoeveel frank per getransporteerd inwonersequivalent zal deze collector kosten ?

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 6 van 8 oktober 1998 van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Kijk- en luistergeld – Vrijstellingsaanvragen

De wet van 13 juli 1987 (artikel 19, 6) voorziet in een vrijstelling van kijk- en luistergeld voor "personen die aangetast zijn door een zwaar en blijvend gebrek waardoor zij in de volstreekte en definitieve onmogelijkheid verkeren hun verblijf te verlaten zonder hulp van een derde".

Het ministerieel besluit van 4 augustus 1987 (artikel 2, 6) geeft de te volgen procedure voor de autoradiotoestellen en de televisietoestellen gehouden door gebrekkigen met heel beperkte bewegingsmogelijkheden : door een geneeskundig attest waarin wordt vastgesteld dat deze personen aangetast zijn door een zwaar gebrek van blijvende aard, waardoor zij in de volstreekte en definitieve onmogelijkheid verkeren hun verblijf zonder hulp van een derde te verlaten. Indien de Dienst Kijk- en Luistergeld twijfelt aan de ernst van de ingeroepen kwaal kan de aanvrager verplicht worden zich te onderwerpen aan een bijkomend onderzoek vericht door een van de gerechten, diensten of organen vermeld in artikel 3."

Deze categorie van personen kan dus op basis van een geneeskundig attest (in principe zonder andere bewijsstukken) deze aanvraag doen. Blijkbaar worden deze aanvragen niet meer afgehandeld zoals vermeld in de wetgeving, maar worden voor elke aanvraag bijkomende stukken (bijkomend onderzoek) gevraagd. Personen van minder dan 75 jaar krijgen nu blijkbaar na hun aanvraag eveneens een aanmaning om bijkomend een formulier 3 en 4 op te sturen. Bijkomend wordt deze vrijstelling blijk-

baar soms geweigerd omdat de aanvragers geen bewijs van 80 % zouden kunnen voorleggen.

1. Op basis van welke grond wordt geëist dat bijkomend de formulieren 3 en 4 worden opgestuurd, terwijl wettelijk enkel een medisch attest wordt gevraagd ?
2. Op basis van welke grond wordt een onderscheid gemaakt tussen personen ouder of jonger dan 75 jaar (wettelijk wordt geen enkele leeftijdsvoorwaarde gesteld om een aanvraag te doen op basis van artikel 19, 6°) ?
3. Op basis van welke grond wordt soms een ongeschiktheid gevraagd van 80 % (wettelijk wordt geen enkele voorwaarde inzake percentage handicap gesteld om een aanvraag te doen op basis van artikel 19, 6° ; chronisch zieke personen of gehandicapten kunnen trouwens beantwoorden aan de gestelde voorwaarde zonder een percentage van 80 %) ?
4. Volgens het ministerieel besluit kan de administratie enkel een bijkomend onderzoek opleggen indien er twijfel is over de ernst van de ingeroepen kwaal. Het betreft hier echter een uitzonderingssituatie, die niet als regel mag worden gezien. Op basis van welke grond wordt deze uitzonderingssituatie veralgemeend (aanvraag via formulier 3 en 4 met eventueel bijkomend onderzoek) voor al de min-75-jarigen ?
5. Hebben de administratieve diensten sinds 1 januari 1997 nieuwe instructies gekregen voor de afhandeling van de dossiers op basis van artikel 19, 6° ? Zo ja, welke ?

Vraag nr. 7 van 8 oktober 1998 van de heer CARL DECALUWE

Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen

In de begrotingsopmaak bij de verschillende diensten met afzonderlijk beheer (DAB) en in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt een post opgenomen inzake de voorzieningen wegens veroordelingen, die hoog kan oplopen en waarbij het zeker is dat er in de meeste gevallen geen uitspraak komt in de loop van het betrokken begrotingsjaar.

1. Welke criteria hanteert men bij de DAB's en de Vlaamse Gemeenschap om per zaak een bepaald bedrag in te schrijven in de begroting ?
2. Over welk bedrag gaat het in de respectieve DAB's en in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap die onder de bevoegdheid van de minister vallen ?
3. In welke mate is het noodzakelijk om alle lopende rechtszaken ieder jaar in de begroting op te nemen ?
4. Voor welke rechtszaak werden al het langst middelen ingeschreven wegens veroordelingen en voor welk bedrag ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

**Vraag nr. 8
van 8 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE**

Verwijlintresten – Overzicht 1997

De voorbije jaren werd geregeld gedebatteerd in het Vlaams Parlement om de uitbetaling van de verwijlintresten te minimaliseren en werden hieromtrent begeleidingsmaatregelen binnen de verschillende administraties uitgewerkt.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de verwijlintresten die in 1997 en de loop van 1998 reeds werden uitbetaald bij de administraties en de diensten met afzonderlijk beheer (DAB) die onder zijn/haar voogdij staan ?
2. Wat zijn de oorzaken die leiden tot het betalen van verwijlintresten en welke aanvullende maatregelen werden nog genomen of gepland om deze te minimaliseren ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

**Vraag nr. 12
van 12 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen

Terecht vragen zowel gehandicapten als parlement aandacht voor de toegankelijkheid van gebouwen.

De voor het publiek toegankelijke ruimten van administraties, ministeries, ... zijn dus best aangepast aan rolstoelpatiënten, slechtzienden, ... Voor bestaande gebouwen is dit financieel en bouwtechnisch soms moeilijk en moet er een andere oplossing worden gezocht die zo goed mogelijk voldoet.

Elke nieuwbouw van de overheid zou automatisch met de toegankelijkheid van gehandicapten rekening moeten houden. Toegankelijkheid houdt in dat er een alternatief is voor trappen, dat onder andere liften en deurbel vanuit een rolstoel kunnen worden bediend, dat de draaicirkels voor rolstoelen ruim genoeg zijn in alle ruimten, dat aanwizingen waarneembaar zijn voor blinden en slechtzienden, dat rekening wordt gehouden met doven.

De voorbeeldfunctie van de overheid, en dus zeker van de kabinetten van de Vlaamse ministers, is hierbij erg belangrijk. Zij zetelen in vrij recente gebouwen, waar normaal de toegankelijkheid van gehandicapten geen probleem zou mogen zijn.

1. Zijn er parkeerplaatsen aangelegd voor gehandicapten aan of in gebouwen van het kabinet van de minister, vanwaar gehandicapten alleen, zonder hinder van opstapjes, met voldoende doorgangsruijme tussen andere wagens, in het gebouw binnen kunnen ? Is ook het voetpad aan het gebouw rolstoelvriendelijk ?
2. Is het kabinet toegankelijk zowel voor motorisch als auditief en visueel gehandicapten ? Is de toegang voor hen gewaarborgd in alle ontvangstruimten, vergaderzalen, toiletten, liften, ... die voor het publiek toegankelijk zijn ?
3. Zijn er specifieke maatregelen genomen voor het onthaal van gehandicapten op het kabinet ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

**Vraag nr. 13
van 12 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Vrouwen zijn goed aanwezig op de arbeidsmarkt als geheel. In leidende functies komen ze echter minder voor. Het is nochtans belangrijk hier vrouwen aan te treffen, wegens de voorbeeldfunctie en hun specifieke inbreng. Daarom is het belangrijk ook op kabinetten voldoende vrouwen, zeker op beleidsbepalend en visueel niveau, te hebben.

Als reactie op mijn vroegere schriftelijke vraag van 20 september 1995 verklaarden een aantal ministers in de toekomst hieraan extra aandacht te schenken. De minister bevoegd voor Gelijkekansenbeleid zou dit opvolgen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 13 oktober 1995, blz. 133 – red.*).

Door cijfergegevens kan het resultaat van deze optie zichtbaar worden gemaakt. Nu de regering haar laatste werkjaar ingaat, zal ze allicht voor zichzelf ook een aantal opties willen visualiseren.

Vandaar mijn jaarlijkse vraag : hoeveel mannen en vrouwen volgen op het kabinet van de minister de dossiers inhoudelijk op ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

**Vraag nr. 15
van 14 oktober 1998
van de heer JOHAN MALCORPS**

Boekentassen – Gewicht

Tachtig tot negentig procent van de Vlaamse schoolkinderen zeult met boekentassen die te zwaar zijn. Het gewicht van boekentassen bedraagt dikwijls meer dan tien procent van het gewicht van de kinderen, tot zelfs twintig procent. Er wordt een verband gelegd met rugklachten, hoewel ook een slechte zithouding en gebrek aan lichaamsbeweging verklarende factoren zijn voor rugklachten. Er is ook het probleem van de veiligheid van het woon-schoolverkeer (voor fietsers).

Dit alles bleek uit enquêtes en onderzoek van ouders, bijvoorbeeld van de Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen (VCOV), kine-sisten, het Medisch Schooltoezicht (MST), de Vlaamse Gemeenschap zelf.

Er werd de laatste jaren aandacht besteed aan dit probleem in het onderwijstijdschrift Klasse, in Klasse voor Ouders, in Test-Gezondheid en op veel andere fora. Er werd een video gemaakt voor scholen. In het kader van het Gezonde Scholennetwerk werden ook reeds acties ondernomen (zoals het wegen van boekentassen en het voorzien in opbergkastjes op school).

Rond dit thema werden reeds enige parlementaire vragen gesteld. Maar bij het begin van het nieuwe

schooljaar 1998-1999 blijft het probleem even acuut.

1. In welke mate wordt in scholen aan dit probleem ernstig gewerkt ? Is het bekend in hoeveel scholen boekentassen worden of werden gewogen ? In hoeveel scholen ook daadwerkelijk wordt ingegrepen om het overwicht tegen te gaan (door in meer opbergruimte in de klas te voorzien, of de samenstelling van de boekentas in overleg met ouders en leerkrachten te bewaken) ?
2. Welke concrete stimulansen worden er gegeven vanuit het beleid, het medisch schooltoezicht, de schoolinspecties ? Welke maatregelen zijn er reeds overwogen indien er op het terrein geen verandering intreedt ?
3. Is er onderzoek naar de effecten van de lopende bewustmakingsacties ? Moeten kinderen effectief minder zware boekentassen torsen ?

Op het eerste gezicht lijkt er in de praktijk weinig of zelfs niets te veranderen.

4. Welke acties worden dit jaar voortgezet, welke nieuwe acties zijn er terzake gepland ? Hoe zal het effect daarvan worden gemeten ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

**Vraag nr. 235
van 24 september 1998
van de heer LUDO SANNEN**

Vereniging Vlaamse huisvestingsmaatschappijen – Studiereizen

Door de vereniging van Vlaamse huisvestingsmaatschappijen worden geregeld studiereizen georganiseerd naar het buitenland waaraan meestal toch een belangrijke groep bestuurders en beleidsverantwoordelijken van de verschillende Vlaamse sociale huisvestingsmaatschappijen deelnemen.

Ik betwist zeker het nut en het belang van studiereizen niet, maar zou toch graag zicht krijgen op het kostenplaatje voor de verschillende huisvestingsmaatschappijen. De kredieten voor de sociale huisvesting zijn op dit moment onvoldoende in Vlaanderen, het lijkt mij dan ook wenselijk om daar zo zuinig mogelijk mee om te springen en voortdurend het belang van de huurders voorop te stellen.

1. Welke buitenlandse reizen werden er de laatste vijf jaar georganiseerd door de vereniging van Vlaamse huisvestingsmaatschappijen ?
2. Om hoeveel deelnemers gaat het hier, liefst opgesplitst per huisvestingsmaatschappij, en wat was telkens de kostprijs per deelnemer ?
3. Door wie werden deze kosten gedragen ?
4. Op welke basis worden de deelnemers aan deze studiereizen geselecteerd ?

Vraag nr. 7
van 8 oktober 1998
van de heer JOHAN SAUWENS

Voeren – Voeren Info (1)

De kostprijs van het Voerense informatieblad met als hoofdartikel "Nationalisme in Voeren" mag ingevolge een arrest van de Raad van State niet ten laste worden genomen van de gemeentebegroting. Dit impliceert dat de kostprijs dient te worden verhaald op de verantwoordelijke uitgever(s) van deze publicatie.

1. Welke maatregelen heeft de minister genomen om te voorkomen dat de kostprijs van het Voerense informatieblad met als hoofdartikel "Nationalisme in Voeren" ten laste wordt genomen van de gemeentebegroting ?
2. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de kostprijs van het Voerense informatieblad met als hoofdartikel "Nationalisme in Voeren" te verhalen op de verantwoordelijke uitgever(s) van deze publicatie ?

Vraag nr. 8
van 8 oktober 1998
van de heer JOHAN SAUWENS

Voeren – Voeren Info (2)

Eind augustus ontvingen de inwoners van Voeren de publicatie "Voeren Info", waarin een recentelijk goedgekeurd decreet van de Vlaamse Gemeenschap zwaar op de korrel wordt genomen. Het betreft het decreet houdende bijkomende bijstand aan personen die in een bestaansonzekere toestand verkeren ten gevolge van oorlogsomstandigheden, repressie en epuratie (Belgisch Staatsblad 31 juli 1998).

Het tendentieuze artikel in "Voeren Info" heeft geen betrekking op gemeentelijke bevoegdheden. Bovendien draagt het bericht niet bij tot neutrale berichtgeving over democratisch genomen beslissingen van het Vlaams Parlement. De jongste "Voeren Info" vertoont derhalve sterke gelijkenissen met de voorganger over "Nationalisme in Voeren". Over de kostprijs daarvan besliste de Raad van State dat hij niet ten laste mocht worden genomen van de gemeentebegroting.

1. Is de minister van oordeel dat het hoofdartikel van de jongste "Voeren Info" in strijd is met de regels van het deugdelijk bestuur op gemeentelijk niveau ?

Zo ja, op welke wijze hebben de verantwoordelijke uitgevers de regels van deugdelijk bestuur op gemeentelijk niveau met voeten getreden ?

2. Is de minister van oordeel dat het hoofdartikel van de jongste "Voeren Info" haaks staat op het neutraliteitsbeginsel dat van toepassing is op publicaties van overheidsinstanties ?

Zo ja, op welke wijze hebben de verantwoordelijke uitgevers het neutraliteitsbeginsel dat van toepassing is op publicaties van overheidsinstanties met voeten getreden ?

3. Vertoont de jongste "Voeren Info" volgens de minister sterke gelijkenissen met de voorganger over "Nationalisme in Voeren", gezien de gelijkaardige tendentieuze berichtgeving ?

Zo neen, waarom niet ?

Zo ja, welke stappen heeft de minister ondernomen om te voorkomen dat de kostprijs van het recente Voerense informatieblad ten laste wordt genomen van de gemeentebegroting ?

Heeft de minister reeds een procedure opgestart bij de Raad van State ?

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 13
van 12 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Welzijnsvoorzieningen – Directiefuncties

Netwerkvorming en samenwerking tussen de voorzieningen van een specifieke sector en over deze sectoren heen hebben als doel de toegankelijkheid, bereikbaarheid, continuïteit in de verzorging, naadloze overgang van de ene zorgvorm naar de anderen, ... in de welzijnssector te vergemakkelijken.

Dit vraagt een investering van alle actoren in de diverse sectoren om zorgplannen, projecten, specialisaties, doorverwijzingen, convenanten, ... op elkaar af te stemmen, zonder hierbij de directe dienstverlening aan de klanten aan te tasten.

In vele kleinere welzijnsinitiatieven kan men de vraag stellen wie dit overleg moet doen, op welke manier en door wie betaald. Blijkbaar is er in heel wat voorzieningen geen directiefunctie erkend en gesubsidieerd, zodat de coördinatietaak moet gebeuren ten koste van de directe zorg aan de cliënten.

1. Heeft de minister weet van deze problemen ?
2. Welke welzijnsvoorzieningen die onder zijn bevoegdheid vallen en die worden gevat door de bestaande regelgeving in verband met convenanten, netwerken, samenwerkingsinitiatieven, ... hebben geen erkende directiefunctie ?
3. Kunnen deze voorzieningen vanuit de uitvoeringsbesluiten van het kwaliteitsdecreet rekenen op extra omkadering ?

Vraag nr. 14
van 14 oktober 1998
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

VZW's gehandicaptenopvang – Subsidieerbaar personeelsbestand

VZW's die instaan voor opvang en huisvesting van personen met een handicap (Paritair Comité 319) ontvangen van overheidswege subsidies voor hun personeels- en werkingskosten. Wat de verplichte aanwerving van RVA-stagiairs (RVA : Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening) betreft, wordt vanaf 1997 geen vrijstelling meer verleend op basis van het boekhoudkundig batige saldo dat de betrokken VZW had. Echter, ten gevolge van de structurele subsidieachterstand vanwege de overheid hebben diverse VZW's nog een structureel tegoed, maar is hun eigenlijke bedrijfsresultaat op kasbasis negatief.

Boven het subsidieerbare personeelsbestand is de personeelslast van de RVA-stagiairs niet subsidieerbaar door de overheid. Ofschoon er in principe geen enkel bezwaar is om stagiairs op te nemen in het subsidieerbare personeelsbestand, moeten de VZW's de personeelskosten voor de RVA-stagiairs zelf dragen.

1. Heeft de minister reeds overwogen om stagiairs op te nemen in het subsidieerbare personeelsbestand, teneinde de financiële haalbaarheid van de aanwerving van RVA stagiairs voor bedoelde instellingen te bevorderen ?
2. Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om bovengenoemde subsidieachterstand weg te werken ?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
186	15.06.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Aanstelling ereconsuls – Betrokkenheid</i>	529
205	09.07.1998	D. Ramoudt	<i>Toeristische sector – Werkgelegenheidsbeleid</i>	530
221	01.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Adviezen aan federale regering – Overzicht</i>	532
223	01.09.1998	H. Suykerbuyk	<i>Samenwerkingsakkoord Duitstalige Gemeenschap – Actualisering</i>	533
224	01.09.1998	H. Suykerbuyk	<i>Samenwerkingsakkoord Duitstalige Gemeenschap – Culturele uitwisselingen</i>	534
225	01.09.1998	H. Suykerbuyk	<i>Samenwerkingsakkoord Duitstalige Gemeenschap – Uitvoering</i>	534
226	14.09.1998	D. Lootens-Stael	<i>Brusselse subsidies voor Rhode Sportif – Toelaatbaarheid</i>	439
227	15.09.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Resolutie inheemse volkeren – Kolla-indianen Argentinië</i>	439
228	15.09.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Wereldhandelsorganisatie – Actieplan minst ontwikkelde landen</i>	441
229	15.09.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>WHO-onderhandelingen – Democratische controle</i>	441
230	15.09.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>WHO-onderhandelingen – Ecologische en sociale correcties</i>	442
231	15.09.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>WHO-onderhandelingen – TRIPs-akkoord</i>	442
232	15.09.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>WHO-onderhandelingen – Millenniumronde</i>	443
233	15.09.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Multilateraal Investeringsakkoord – Sociale en milieubekommernissen</i> .	444
234	15.09.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Multilateraal Investeringsakkoord – Publiek debat</i>	445
235	15.09.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Multilateraal Investeringsakkoord – Onderhandelingsforum</i>	447
236	15.09.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Multilateraal Investeringsakkoord – Onderhandelingspauze</i>	448
237	16.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kwaliteitseisen zorgsector – Maatregelen</i>	449
239	23.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Human resources-adviseur</i>	449
240	24.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse economische vertegenwoordigers – BDBH-missies</i>	450
241	24.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Buitenlandse persberichten over Vlaanderen – Reactie</i>	450
242	24.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Internationale Jaarbeurs Gent – Export Vlaanderen</i>	451
243	24.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse economische vertegenwoordigers – Standplaatsen</i>	451
245	24.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Exportmarktonderzoek – Subsidiëring</i>	452
246	24.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>"Best of Flanders" – Project</i>	453
250	25.09.1998	W. Aers	<i>Stembrieven – "Vlaamse Raad"</i>	453
○ 11	09.10.1998	J. Penris	<i>Ministerwissel – Wedderegeling</i>	579
12	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen</i>	454
○ 15	15.10.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring</i>	579

L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

267	01.09.1998	D. Lootens-Stael	<i>Nederlandstalig onderwijs Brussel – Banen</i>	454
270	14.09.1998	M. De Schamphelaere	<i>ARAB artikel 28 – Gevolgen voor reffectatie</i>	455
271	16.09.1998	S. Platteau	<i>Bouwopleidingen – Interactie met bedrijfsleven</i>	456
272	16.09.1998	S. Platteau	<i>Hogescholen – Enveloppefinanciering en bijkomende lasten</i>	457
275	18.09.1998	M. Olivier	<i>Projecten onderwijskundig onderzoek – Middelenverdeling – Opvolging</i>	458
276	18.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlandstalig onderwijs langs de taalgrens – Aantrekkingskracht</i>	461
277	21.09.1998	M. De Schamphelaere	<i>Hogeschoolonderwijs – Erkenning particuliere initiatieven</i>	462
278	21.09.1998	J. De Meyer	<i>Commissie Laakbare Praktijken – Stand van zaken</i>	463
279	21.09.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Architectenopleiding – Thermische isolatie</i>	463
280	21.09.1998	K. De Gucht	<i>Onderwijsvoorrangsbeleid – Gezinsonderzoek en privacy</i>	464
△ 281	23.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit</i>	465
282	23.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring</i>	467
283	24.09.1998	C. Vandebroeke	<i>Onderwijsconferentie Praag – Resultaten</i>	467
284	25.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing</i>	468

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

9	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen</i>	469
10	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Verwijlintresten – Overzicht 1997</i>	469
15	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen</i>	469
16	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	470

T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

369	03.07.1998	J. De Meyer	<i>Vlarem II – Duiksport</i>	536
373	07.07.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Schorregebied Doel – Vrijwaring</i>	536
376	09.07.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Milieujobs – Vrouwen</i>	537
382	10.07.1998	M. Dillen	<i>Aanleg Deurganckdok Antwerpen – Milieucompensaties</i>	537
383	10.07.1998	G. Cardoen	<i>Waterzuivering – Inhaalbeleid</i>	538
386	14.07.1998	J. Penris	<i>Villa De Buizerd Kalmthout – Bestemming</i>	540
△ 390	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Sociale economie – Maatregelen</i>	540
391	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>VMM-documentatiecentrum Felnet – Werking</i>	545
394	25.08.1998	J. Sauwens	<i>Wintertaling en smient – Jacht</i>	546
395	25.08.1998	J. Sauwens	<i>Cannerberg (Maastricht) – Milieu</i>	547
399	25.08.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Omzetting Europese milieurichtlijnen – Problemen</i>	548
402	25.08.1998	J. Malcorps	<i>Aquafin – Derogatieaanvraag (2)</i>	549

404	01.09.1998	R. Van Walleghem	<i>Natuurwachtters – Aanwerving</i>	550
405	01.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Tewerkstellingsinitiatieven welzijnssector – Informatiedoorstroming</i> . . .	551
406	01.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Grensoverschrijdende geluidshinder luchthavens – Metingen</i>	551
407	01.09.1998	V. Dua	<i>Bosdecreet – Subsidiëring openstelling en beheerswerken</i>	552
408	01.09.1998	V. Dua	<i>Bosdecreet – Subsidiëring bosuitbreiding en -vernieuwing</i>	553
409	01.09.1998	V. Dua	<i>Bosdecreet – Beheersplannen openbare en privé-bossen</i>	556
413	14.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB – Vacatures per branche</i>	470
414	14.09.1998	G. Cardoen	<i>Vervuiling Dender – Oorzaken en maatregelen</i>	471
415	14.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gemeentelijke gesco's – Tewerkstelling bij gemeentelijke VZW's</i>	472
416	16.09.1998	B. Vandendriessche	<i>Milieuheffing – Procedure bij betwisting</i>	557
418	16.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kwaliteitseisen zorgsector – Maatregelen</i>	472
421	21.09.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Aërobe compostering – Geurhinder</i>	473
426	23.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit</i>	474
427	23.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring</i>	474
429	24.09.1998	P. Huybrechts	<i>Grote Nete – Cadmium- en zinkvervuiling</i>	474
432	25.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing</i>	475
○ 1	05.10.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Natuur- en milieueducatie – Beleid</i>	580
○ 3	05.10.1998	D. Van Mechelen	<i>Schijn (Antwerpen) – Slibvervuiling</i>	581
○ 5	06.10.1998	J. Sauwens	<i>Waterzuiverings-slib – Verwerking</i>	582
○ 9	08.10.1998	J. De Meyer	<i>Spuikom Prosperpolder Beveren – Slibvervuiling</i>	582
○ 10	08.10.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Rioolwaterzuivering – Effectiviteit (2)</i>	583
○ 12	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Onderzoek waterbodemkwaliteit – Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	583
13	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Verwijlintresten – Overzicht 1997</i>	475
○ 14	08.10.1998	C. Van Eyken	<i>Aminal-besluit – Taalgebruik</i>	584
○ 16	09.10.1998	J. Malcorps	<i>Verbrandingsinstallaties – Emissiemetingen</i>	584
○ 19	09.10.1998	J. Maes	<i>Ecologisch impulsgebied IJzervallei – Toekomst</i>	585
22	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen</i>	476
23	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetmedewerkers – Vrouwen</i>	476
○ 24	14.10.1998	V. Dua	<i>OVMB-stort Gent – Saneringsafval Dijlestort Leuven</i>	585
○ 25	14.10.1998	J. Malcorps	<i>Afvalwatercollector Lierde – Problemen</i>	585

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

132	29.06.1998	M. Dillen	<i>Interculturele bemiddeling gezondheidszorg – Evaluatie</i>	558
141	01.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Preventiediensten ziekenfondsen – Erkenning</i>	562
143	14.09.1998	R. Van Walleghem	<i>Financiering gemeenschappen en gewesten – Verkeersbelasting</i>	563
144	16.09.1998	M. Vanderpoorten	<i>Heffing leegstand – Beroep wegens renovatiewerken</i>	476

150	23.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit</i>	477
○ 6	08.10.1998	B. Vandendriessche	<i>Kijk- en luistergeld – Vrijstellingsaanvragen</i>	586
○ 7	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen</i>	586
○ 8	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Verwijlintresten – Overzicht 1997</i>	587
○ 12	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen</i>	587
○ 13	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	587
○ 15	14.10.1998	J. Malcorps	<i>Boekentassen – Gewicht</i>	588

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

477	26.06.1998	M. Dillen	<i>De Lijn – Vandalisme</i>	478
501	16.07.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Oversteekplaatsen – Realisaties en plannen</i>	480
520	14.09.1998	E. Matthijs	<i>N49 Zelzate-Kust – Omvorming tot autosnelweg</i>	481
521	14.09.1998	C. Decaluwé	<i>Kaaimuren – Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	482
522	14.09.1998	W. Aers	<i>Dienst Waterwegen – Afvalverwijdering Gentse Feesten</i>	483
523	14.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Fietspad Tongeren-Borgloon – Stand van zaken</i>	483
524	14.09.1998	P. Desmet	<i>R34 ring Waregem – Afwerking</i>	484
525	14.09.1998	C. Decaluwé	<i>Afbraakwerken Diksmuidekaai Kortrijk – Asbest</i>	484
526	14.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>De Lijn Houthalen – Trajectaanpassing wegens vandalisme</i>	485
527	16.09.1998	J. Penris	<i>De Lijn – Dienstregeling brugdagen</i>	486
528	16.09.1998	J. Sauwens	<i>Mobiliteitsbeleid – Toeristische sector</i>	486
529	16.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kwaliteitseisen zorgsector – Maatregelen</i>	488
530	16.09.1998	H. De Loor	<i>Inventaris leegstaande bedrijfsruimten – Stand van zaken</i>	488
531	18.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>GSM-masten – Aantal – Plaatsing in ruil voor restauratie</i>	489
532	18.09.1998	G. Raskin	<i>Visgraatmarkeringen E314 – Evaluatie</i>	489
533	18.09.1998	G. Raskin	<i>Bermbeheer – Distelbestrijding</i>	490
534	21.09.1998	J. Sauwens	<i>Carpoolparkings – Limburg</i>	491
535	21.09.1998	J.-M. Bogaert	<i>Kruispunt N9-Vossesteert St.-Kruis-Brugge – Onderhoud pleintje</i>	493
536	21.09.1998	J.-M. Bogaert	<i>Ophaalbrug Steenbrugge – Werking</i>	493
537	21.09.1998	J.-M. Bogaert	<i>Waterwegen en Zeewezen Vlissingen – Buitenlandse-dienstvergoeding</i> ..	494
538	21.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Wegenwerken – Veiligheidskledij</i>	494
539	21.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Gratis busvervoer</i>	495
540	23.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit</i>	495
541	23.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring</i>	495
542	23.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn – Dienstregeling 52a Bornem-Branst</i>	495
543	24.09.1998	J. Maes	<i>Reglementering strandvisserij – Stand van zaken</i>	496
544	24.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>N74 – Stand van zaken</i>	496
545	24.09.1998	J. Penris	<i>Verkeersplein Keizershoek Kontich-Reet – Veiligheid</i>	497

546	24.09.1998	S. Becq	<i>Kruispunt N47-Leirekensroute Opwijk – Veiligheid</i>	498
547	24.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Verbreiding Albertkanaal – Stand van zaken</i>	498
548	24.09.1998	E. De Groot	<i>Voetgangersbruggen – Veiligheidsschermen</i>	499
549	24.09.1998	E. De Groot	<i>Rupeltunnel Boom-Willebroek – Geurhinder</i>	499
550	24.09.1998	J. Penris	<i>Antwerpse Leien — Heraanleg</i>	500
551	24.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>N10 Lier-Koningshooikt – Onderhoud</i>	500
552	25.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing</i>	501
553	25.09.1998	G. Raskin	<i>Abdijschool Vlierbeek – Bouwvergunning</i>	501
E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media				
157	21.09.1998	J. Geysels	<i>Mercuriusproject – Geel, Mol, Turnhout</i>	503
158	21.09.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Thermische isolatie – Controle</i>	504
159	23.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit</i>	505
160	23.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring</i>	505
161	25.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing</i>	506
L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting				
165	19.05.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeentesecretaris – Politieke neutraliteit</i>	506
222	14.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Armoedebestrijding – Steunpunt</i>	507
223	16.09.1998	J. Malcorps	<i>Kemmelberg – Westhoek Rally</i>	508
224	16.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Meerjarenplannen OCMW's – Inkomsten Sociaal Impulsfonds</i>	508
225	18.09.1998	Filip Dewinter	<i>Gemeentelijke VZW's – Controle</i>	509
226	18.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gemeentelijke VZW's – Activiteitenoverdracht</i>	564
229	21.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Verkrotting – Meldpunt</i>	511
230	21.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Financiering verbouwingswerken gemeenteschool</i>	512
231	21.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Naleving decreetgeving afvalstorten</i>	512
232	23.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit</i>	512
234	23.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring</i>	512
○ 235	24.09.1998	L. Sannen	<i>Vereniging Vlaamse huisvestingsmaatschappijen – Studiereizen</i>	588
237	25.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing</i>	513
○ 7	08.10.1998	J. Sauwens	<i>Voeren – Voeren Info (1)</i>	589
○ 8	08.10.1998	J. Sauwens	<i>Voeren – Voeren Info (2)</i>	589
10	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen</i>	513
12	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Verwijlintresten – Overzicht 1997</i>	513
18	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen</i>	514
19	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	514

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

298	09.07.1998	S. Becq	<i>Arbeidstrajectbegeleiding gehandicapten – Evaluatie</i>	566
302	10.07.1998	M. Dillen	<i>Beschutte werkplaatsen – Lastenverlaging</i>	564
309	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Sociale economie – Maatregelen</i>	570
△ 313	25.08.1998	M. Olivier	<i>Tewerkstellingsprogramma's gehandicapten – Overzicht</i>	570
319	14.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Preventieve kinderzorg – Vrijwilligerswerk</i>	514
320	14.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Preventieve kinderzorg – Infrastructuurproblemen</i>	515
321	16.09.1998	B. Vandendriessche	<i>Bijzondere jeugdbijstand – Werking</i>	515
△ 322	16.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kwaliteitseisen zorgsector – Maatregelen</i>	572
323	16.09.1998	G. Cardoen	<i>Jobfinders – Contact met lokale besturen</i>	518
324	16.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Jeugdverenigingen – Tenten</i>	519
△ 325	16.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Meerjarenplannen OCMW's – Inkomsten Sociaal Impulsfonds</i>	520
326	16.09.1998	J. Penris	<i>HST-werken Hove – Beschermd dorpsgezicht</i>	520
327	18.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Federale Planningscommissie Medisch Aanbod – Betrokkenheid</i>	521
329	21.09.1998	E. Van Vaerenbergh	<i>"Jobfinder" – Nederlandse term</i>	522
330	23.09.1998	G. Raskin	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Lokaal overleg</i>	523
331	23.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit</i>	524
333	24.09.1998	F. De Vilder	<i>Motorcircuits – BLOSO-initiatieven</i>	524
334	25.09.1998	H. Marsoul	<i>Decreet amateurkunsten – Subsidies</i>	525
5	08.10.1998	J. Maes	<i>Reiskostenvergoedingen OCMW's – Wettelijkheid</i>	526
7	09.10.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>RISO Brussel – Subsidiëring</i>	526
10	09.10.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Frankfurter Buchmesse – Samenwerking met Nederland</i>	527
13	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Welzijnsvoorzieningen – Directiefuncties</i>	590
14	14.10.1998	P. Ceysens	<i>VZW's gehandicaptenopvang – Subsidieerbaar personeelsbestand</i>	590

B. GROUWELS, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid

57	01.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vestiging EU-instellingen in Brussel – Betrokkenheid</i>	528
59	23.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit</i>	529
60	23.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring</i>	529